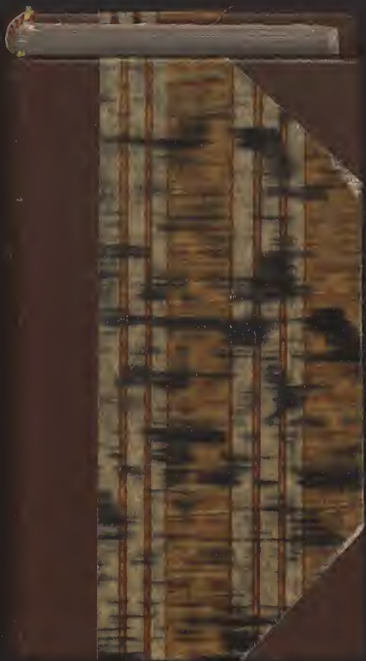

þeim hinum sama/ eilijfa og Almátt uga Gude Fødur/ Syne og Heiløgum Anda/ seigum vier Lof og Dyrd/ Heidr og Vegsemd/ nu hiedan j frá/ og til Eilijfðar/ AMEN.

Elleffta Sunnudag epter Trinitatis/ Evan. Luc. 13.

JEsus sagde til nockra þeirra sem treystu vppa sialfa sig/ lijka sem mundu þeir Riettlater vera/ og forsmádu adra þessa Epterlijking. Tueir Menn geingu vpp j Musterid ad biðiast fyrer/ eirn var Phariseus/ enn annar Tollheimtu Madur. Phariseariñ stood/ og bad vst nu þannen fyrer med sialfum sier. Gud Eg backa þier/ Þad eg em ei so sem adrer Menn. Ræningiar/ Orietttvijser/ Hoor dooms menn/ eda so sem þesse Tollheimtu madur/ Eg fasta tuisvar j Viku/ og gief Tijunder af øllu þui eg a. Og Tollheimtumaduriñ stood langt i burt fra/ t vill

 ey

de ecke vpplypta sijnum Augum til Himm
ens/ helldur barde hañ sier a Briost/ og
sagde. Gud/vertu mier Syndugum Lijkn
samur. Eg seige ydur/þesse þoor Riett
lætur/framar hinum i sitt Hws. Þuiad
huer sa sem sig sialfan vpphefur/hañ skal
nidurlægiast. Og huer sem sig sialfann
nidurlæger/hañ mun vpphafen verda.

S Genesis Bookar 16 og 21 C.
lesum vær vm Forfodurin̄ A
braham/ Ad hañ hafe ætt tuo
Sonu/ sem var Ismael huorn
Ambaattteñ Agar hafde hønum fædt
Og Isaac sem Sara hans eigen Ko
na fædde hønum/ epter þui sem Gud
hafde hønum ædur fyrerheited.
Eñ so sem þad/ Ad þetta voru tueir o
lijker Syner/ Ismael og Isaac/so þiñ
st eñ nu i christelegre Kyrkiu/ tueggia
handa slags Folk/ Þuiad fyrer Isma
el meiga riettelega merkiast aller þeir
sem treysta vppa sijn eigeñ Godverk/og
forackta adra hia sier/so sem eirneñ ster
tpad

ÿpad ſtendur vm Jſmael/ Ad han̄ haffe
verid eirn Spottare/ Gen. 21. En̄ fy
rer Jſaac merkiaſt aller þeir ſem hall
da ſig j ſan̄re Trw vid Herran̄ Chriſ
tum/ og hugga ſig j Lÿffe z Dauda vid
hans allra Heiloguſtu Forþienuſtu.
Þar næſt ſo ſem þad/ Ad Jſmael var
wtrekeñ fra ſijns Fodurs hwſe/ og maa
ke ecke Arfgeingur vera eins z Jſaac.
Eins verda og aller þeir wtrekner fra
þeirre Himneſku z eilijfu Arffleifd/ ſin̄
ſtoola meir vppa ſijn eigeñ Goodverk/
eñ Jeſu Chriſti Forþienuſtu z Medal
gaungu. Dæme hier vppa ſiaum vi
er j þeſſa Dags Gudſpialle/ j huoriu
talad verdur vm tuo Meñ oliÿka/ añar
var Phariſeare/ huør ed forliet ſig vp
pa ſijn eigeñ Verk og Forþienuſtu. Eñ
añar Thollheimtu madur/ Huør ed ſet
te allt ſitt Trwnadartrauſt vppa Guds
Naad og Myſkunſeme. Huørs vegna
þeir ſea og oliÿkan Vitnisburd af Herr
anum Chriſto/ ſo ſem vier vilium fram
veigis ſea ad heyra. Og eru þad ſier

Hh iij deil

Þeirra suær Smaagreiner/ sem vier viliū hid skuttlegasta skoda og yfervega ad þessu sinne.

Su fyrre skal vera vm þessa tuo men̄ Phariseara og Tollheimtaran̄/ og huad gott vier eigum ap þeirra Dæme ad læra/ edur huad vier eigum ad for dast.

Oñur skal vera vm Aliktiun Herrans Christi/ yfer þessum tueimur Mōñum/ med þui sem þar ad hnijgur.

Gud Himneskur Fader/ virdest ad senda oss styrk siins gooda Heilaga Anda/ so vier mættum þetta yfervega/ hans blessada Nafne til Lops og Dyrdar Enn oss ollum til Saalar ga gns/ AMEN.

Vilie nockur vita huor vered hafe Ordsok edur efne til þess/ Ad Herran̄ Christur framsette þessa Epterliking /vm Phariseara og Tollheimtu mañen̄/ Þa þurfum vier ecke leingra ad fara/ en̄ ad skoda og athuga/ huad Gudspiallamadurin̄ þar vm talar strax:

j Vpp

i Vpphafe þessa heilaga Evangelij/ sem er/ ad þad var Drambseme z fram tyrne nockra Hræsnara/ sem þottust øll um betre/ og meintu ad þeir være good er og froomer z fyrerlifu þar pyrer adra

Huat af vier høpum þ ad læra/ Ad vier eigum ecke ad stoola vppa vort eig ed Riettlæte/ þui þad er so sem ann ad saurugt Klæde/ og kan ecke ad stand ast pyrer Gude/ Psal. 130. Helldur ef nockur vill hroosa sier/ hann hrose sier i DROTTne/ Jere. 9.

Þar næst verdur oss hier fyrer Sioon er sett/ huørier ad vered hafe þsser tueir sem til Musteresins geingu/ sem er ad annar þeirra var Pharisearn enn annar Tollheimtumadur/ Huad Phariseann er hafe verid fyrer Folk/ þar a verdur opiega aminst/ z er/ Ad þeir voru Hær lærder Menn/ wtløgdu Løgmæled/ z lif du wtvortis vel og skickanlega/ gæfu myklar Olmusur/ Føstudu z bædust þ Huors vegna ad þr voru mykils virdter af øllu Folke. Enn þar huert a moot

voru Toollheimtu Menerner vonder Boofvar z Skalkar/og voru halldner pyrer þa mestu Stoorsyndara/ Þesser tueir olijker Meñ/ganga hier nu vpp til Mustereſins. Og eigũ vier þ hier ad læra af þra Dæme/ Ad vera fwser til ad vitia Guds Nwss og Kyrkiuñar/ einkanlega a tilsettum helgum Døg um/huar vm vier høfum aminter vet ed j fyrerþarande Predikun.

J þridia lage verdur hier aminst/ Nuørs Erendis þesser tueir Meñ hafe geingid vpp til Mustereſins/sem er/ad bidiast pyrer/ Nuar med þeir audsyna sig hlyduga sialþs Guds Beþalningu/ þar hañ so seiger j Psalm. 50. Akal la þu mig j Neydeñe/ z vil eg frelsa þig og þu skallt heydra mig. Sañarlega hafe nockurn tijma verid Þorf a ad þr amþlytia edur framþera heitar og al varlegar Bæner pyrer liþanda Gud/ og bidia hañ af Hiarta vm Nad/ Þa er þad ecke sijdst a þessum sijdustu Tijm um/Þar Dioþulliñ geingur vm kryng

so

so sem greniande Leon/og leitar ad þm
sem hañ kuñe vpp ad suelgia/so þar er
nu ad komid/ad su Raust er vppfyllt sm
Johañes heyrde af Himne j Openber
ingar Bookareñar 12 Cap. Og suo er
hliodande/Vei þeim sem a Jordu bwa
og a Sionum/þuiad Diofulleñ kiemur
ofan til ydkar hafande Reide mykla/og
veit þad hañ hefur lijteñ tijma.

Æ/Huar fyrer erum vier þa so treger
Huar fyrer erum vier so Reñingar litl
er ad ganga vpp til Mustereſins edur
Guds Hwss med þessum tueimur Moñ
um? Huar fyrer tokum vier ecke betur
vara vppa Nadar tijmanum/ eñ vær
høfum hingad til giort? Æ/Latum oss
þar fyrer j Jesu Nafne þar vm anmiñ
la vera/Ad vier vokum og bidium suo
vier follum ecke j Freistne Matth. 26.

J fiorda mata verdur oss hier fyrer
Siooner sett(good Guds Born)Huad
mykell mismunur ad vered hafe a mill
um Bænar Phariseara þessa og Toll
heimtumañsins/Og er þad fyrst til/ad

 sa

ſa ſtollte z hofinoduge Phariſeare/ hle
ypp ſtrax jñ fyrer Nad Alltarid/ z ſeig'
Eg packa pier Gud/ pad eg
em ei ſo ſem adrer Menn/
Ræningiar Oriettviſſer Hor
domsmeñ/ edur ſo ſem peſse
Tollheimtumadur/ Eg faſta
tuiſuar j Viku/ og gief Tiju
nder af ollu pui eg a.

Margt ma hier ad ſoñu kiñaſt Loſo
vert j peſſare Phariſearans Bæn. Fy
rſt pad/ ad hañ bidur med ſialfum ſier/
hañ vill ecke frambera Bænena j heyr
anda Nlioode/ til ad leyta ſier Hrooſun
ar hia Moñunum/ fyrer ſijna Gudræk
ne/ ſo ſem Neidingiar og Hræſnarar pl
aga ad giora. Par næſt giorer hañ
Bæn ſijna til peſſ ſaña Guds og ſeigeſt
packa honum ꝥ pa Velgiorninga ſm
hañ hafe ſier veitt/ Nañ hrooſar og ei
rniñ

eneñ Dygdum sijnum/ sem hañ hafe til ad bera/ Epter þeirre añare Bodor da toppluñe/ sem er/ ad hañ sie eingenn Ræninge/ sem stele Rænglega añara Maña Peningum edur Fiarhlutum/ edur med Opbellde til sijn hripse Eig ner og Odul añara Maña/ Nañ sie og ecke helldur Orettferdugur/ asælest ec ke Nauungañ Rænglega/ med suikum eda Asetninge/ edur høndle j Kaupum edur Sølum Osañsynelega/ Nañ sie z eingeñ Hoordoms madur/ s̄ kæme sig z kuøle j Saurlijfe/ Frillulifnade nie hor dome/ sie z eingeñ Okrare so s̄ Tollhe imtumaduriñ sem þar stæde/ helldur so rdade hñ sier af øllu Megne pyrer sodd añ Stoorløstum og Odygdum. Nier vid lætur hañ eñ þo ecke blijfa/ helldur hroosar hañ sier eñ framar ap tueimur ypparlegum Dygdum/ sem hañ þikest hafa æpt sig j og jdkad alla sijna Da ga/ Og er hin fyrre su/ ad hañ seigest liþa hoopsamlega j Sparneitne/ fasta tuisuar j Viku/ Oñur ad hañ seigest
vera

vera Ølmusu giarñ/ og giefa Tijund er af øllu þui hañ a. Og er allt þetta mykels Lofs vert j fare þessa Mans/ Og oskande være/ ad þuilijker Mañko ster z Dygder fiñdust eñ nu j Dag/ hia sem flestum/ Eñ þui er midur og verr/ þad vill ecke so hliooda/ oss er langtum tamara ad breyta epter hønum j hinu sem hønum var jlla lænad/ þuiad all ar þessar Dygder og Mañkoste skiem mer hann vpp fyrer sier med mor gum Suijvirdelegum Lostum og Jll giørdum/ so s vier viliũ nu framveigis fa ad heyra. Niñ fyrste lostur þessa Phariseara/ er Ofmetnadur/ hønum þiker so sem þar sie eingiñ sinn Lijke til/ ad Heilagleika og goodu Framfer de/ Og vt af soddañ Þotta og ofmyklu Afhallde af sialfs sijns Fromleika/ ge ingur hañ fram fyrer sialfañ lifanda Gud/ an nockurs Angurs edur saññrar Jdranar/ og fyrerverdur sig ecke hid minsta fyrer Auglite Guddomlegrar Dyrdar/ þar þo þeir heiløgu Einglar

og

z ſkijnande Seraphin hylia ſijn[a] Aſio
nur og ſijnar Fætur/ fyrer hans Maje
ſtatis Vellde/ Eſa. 6. Og þo hañ lat
teſt packa Gude med Muñenum/ þa er
þad þo eingeñ Alvara/ helldur Hræſne
Ecke ſtendur hier helldur ad hañ hafe
beded vm Fyrergiefning ſiña Synda/
þui hañ meinar ſier giøreſt þar eingeñ
Þorþa. Hier ad auke forachtar hañ
og forſmæer ſiñ Naunga/ og þiker hñ
einſkis verdur hia ſier/ huad merkia ma
þar af/ ad hañ ſeigeſt ecke vera eins z
adrer Meñ.

Skodum nu og ranſokum vora eigeñ
Samviſku/ huørt ſømu Synder og Leſ
ter meiga ecke og ſo hia oſſ fiñaſt/ ſem
hia þeſſum Phariſeara/ ſañarlega er
þad ecke ad forſuara/ ad þar ſieu ecke
eñ nu til marger Drambſamer Hroka
fuller Siergiædings Kroppar/ onguu
ſijdr eñ þeſſe var/ Ja/ þeir ſ̃ nálægiaſt
Gud med Vørunum/ eñ Hiartad er þo
langt j burtu. Huad er nu a þeſſũ tijm
um almeñelegra/ eñ þad/ ad eirn forack
tar

tar añañ. Einkanlega þr ſ̃ ryker eru/ virda lytels pa fatæku hia ſier/ giœtan de ecke ad þui/ ad Gud hefur onguu ſijd ur wtvaled pa fatæku þeſſarar Verall dar pa j Trwñe ryker eru/ eñ hina Vo lldugu z Mektugu j Neimenũ/ Jac.2. Þar þyrer/ huør hañ vill þocknaſt Gu de/ og vera betur a ſig komiñ eñ þeſſe Phariſeare/ hañ take ſler vara þar fyr er/ ad hañ forſmæe ecke ſiñ ſamchriſtiñ Maunga/ Late ſier ecke helldur þikia ad hañ ſie honum yþerklokare/ þui þe ir ſem þad giøra/ſkada ſialfa ſig/ enn huor alla hlute þærer til betravegar/ ſa giorer ſier marga Vine/ ſeiger Syr. j 6. Cap.

Eñ þad ſkulum vier læra hier af Dæ me þeſſa Phariſeara/ ad þlyia og þordaſt ſo myked ſem oſſ er mogulegt/ allar Storſynder og Løſtu/ eñ kappkoſ ta ad giora Goodverkiñ/ af þui ad vier erum ſkapader þar til j Chriſto Jeſu/ Eph.2. Samt eigum vier ecke j no ckurn mata/ad tilleggia þeim nockurs

konar

konar Forþienuſtu eda verdugleika/ nie helldur ad hallda þau Ordſøk til vors Riettlætis/ Tit. 3. Helldur ſeigia ad þa vier høfum allt þetta giort/ þa erum vier ſamt-onÿter Þrælar/ Luc. 17. Og bidia med hinum heilaga David af Pſalm. 143. ſeigiande/ DROTTinn gack ecke j Dom vid Þræl þinn/ þuiad fyrer þier er eingenn lifande Madur Riettlatur.

Nu ſo ſem þ vier høfum einfalldlega ſkodad og yfervegad Bænagiørd þeſſa Phariſeara. So villum vier nu og ſo athuga Bæn Tollheimtumannſins og med hønn hætte edur Lijkamans Negdan/ hann hafe komed fram fyrer lifanda Gud. J Textanum ſtendur/ ad hann hafe ſtaded langt j burtu fra. Huar med hann lætur j lioſe/ad hann þecke nu lokſins og kanneſt vid/ huørſu þad hann hafe med ſijnum Syndum ſkilid ſig langt fra Gude/og ſie þeſſ vegna overdugur ad koma nærre þeim Heilaga ſtad edur

Alltar

Alltarenu/ Og er Þta nu su Fyrsta Te appa til sañr z alvarlegrar Jdranar/ Ad vier køñustum vid vorn Overdugle ika/og jatum oss med allre Audmykt sakada ad vera Fyrer Gude. Eins og Job. j 42 Cap. Þuiad þeir Drambsø mu hafa eñ nu alldrei þocknast DRO TTne/ Eñ a Bæn þeirra aumu og lijtelatu heFur hañ ætijd Þocknan ha ft/ so sem þar stendur j Judith B. 9. Þar næst seiger Gudspiallamadurenn/

Ad hañ haFe ecke viliad vpp lypta sijnū Augū til Himins

Þui hañ heFur skamast sijn/ og so sem bligdast fyrer liFanda Gude/ sem er Do mare og Hegnare Syndaña/ og vogar þess vegna huorke ad lijta Himenenn Sol eda Tungl/ af þui hñ veit ad þess Guds Skiepnur mune hafa verid Siöö nar vottar siña Synda.

J þridia lage stendur hier/ ad hñ hafe BARed SJER A BRJost/ Huar med hañ so sem vijsar til/ og vidkañ

ast

aſt/ Ad Hiarta ſie ſe Brunur og Upp
ræs allra Synda og alls jlls. Ept
er þui ſem Chriſtur ſeiger ſialfur hia
Matth. 15. Ad af Hiartanu koīe voṅ
dar Huxaner/ Manndrap/ Hoordomur/
Frillulyſe/ Þiofnadur/ Liugvitnan/ La
ſtaner/ og þetta ſieu þær Synder ſem
Manneṅ ſaurga. Af ſijnum Goodver
kum kuṅe þſſe aume Tollheimtumadur
ecke ad hrooſa ſier/ þui haṅ hafde allt
til þeſſa lifad jlla og Oguðlega/ þar
fyrer kiemur haṅ hier fram fyrer Gud
med eitt angraatt og ſundurkramed Hi
arta/ Huørt ad er þad Offred ſem Gude
beſt þocknaſt/ Pſalm. 51.
Lærum oſſ þar fyrer lijkiaſt hønum j
þeſſu/ Ad vier berum Hiartans Angur
og Trega/ fyrer vorar Margfalldar
Synder og Miſgiørder/ Eins og S.
Petur giørde/ og ſundurrijfum vor Hio
rtu eṅ ecke vor Klæde/ og ſnuum oſſ til
DROTTins vors Guds/ þui haṅ er
nædugur/ Myſkunſamur/ Þolennod
ur/ og ſtoorar Giæſku/ ꝫ ſnarlega jdrar
Ji haṅ

hn̄ Straffsins/ so s̄ Spamadurin̄ Joel vottar/ 2 C. Og er þ so myked vm þa ytre Lijkamans Negdan sagt/ med huorre þesse Tollheimtumadur kom fram̄ fyrer lifanda Gud.

Nu viljum vær heyra huornen̄ Bæn en̄ hn̄s hafe verid hlioodande/ Gudspiallamadurin̄ vottar/ ad hn̄ hafe teked so til Orda og sagt/ **Gud vertu mier syndugum lijknsamur.** Stutt er þesse Bæn og fæord/ en̄ þo kroptug og Gullvæg/ Þui strax j Vpphafe sætar hn̄ sig fyrer Gude/ og medkiener synar Synder/ ecke med mørgum forblomudū Ordum eins z Pharisearin̄/ Ecke seig er han̄ helldur nei fyrer Synder sijnar eins sem Cain/ Gen. 4. Edur porsuar ar sig eins og Saul/ 1 Sam. 15. Edur giefur ødrum Skulldena/ eins og vorer fyrstu Forelldrar/ Gen. 3. Helldur veit er han̄ þeim løstuglega Medgaungu. Sama eigum vær og so ad giora/ þui huør han̄ neytar sijnum Misgiørdum/

hm mun þ ecke vel vegna/ En sa s þær medkteñer/ z frꝛ ælur þær/ mun Myskun odlast/ seg' Salomon j Ordskuidabok" 28 C. En ødruvysse geingur þ til nu a þessu Døgu/ ad syndga a moti Gude z Naunganu/ þad þiker mørgu einges skom/ eñ ad bidia Gud og Naungañ Fyrergiefningar a Misgiørd siñe/ þ þi ker hm stæsta Vanvirda z mynkun. Þar næst hefr þsse aume Madur mått hafa eina obærelega Samvisku/ z tilt ande Hiarta/ epter ad bera hid jñra/ ve gna siña Synda/ Huad ræda mæ þar af/ ad hñ ber sier a Briost/ so s eg strax sagde/ auglysande þar med/ huørsu þ sig angre nu af Hiarta/ ad hñ hafe so hrædelega stigt z mødgad siñ Gud z ska para. Æ/ Gud giæfe ad vier j sama mæta villdu kañast vid vorar margfall dar Misgiørder/ z læta oss þær af Hia rta angra z leidar vera. J þridia lage flyr þesse aume Tollheimtare til Nædar DRottins/ z bidur hñ ad vera sier lykusamañ. Sama giørde hiñ N.

 David

Dauid/ þegar hañ sañ til margfiolda
synda siñа/ þa hropade hñ strax til Gu
ds og sagde/ Fyrer þijns Nafns saker
DRottiñ vertu lækñsamr Synd miñe/
þui hũ er mykel/ Ps. 25. Judas þa hñ
forried siñ Herra þa fiell hñ j Orvæn
ting/ Cain j sama mæta sagde synd sijn
være stærre/ eñ hũ kyñe ad þ̃giefast Ge.
4. Eñ þ giører ecke þesse storsyndare
helldr setur hñ alla sijna Von z Trun
adartraust vppa næd z Myskunseme
Guds/ huørre hñ hefr lofad ollũ jdran
de Synduruũ j sijñ Syne Jesu Christo/
huør ad er sa einaste Madr j Nædiñe.
Rom. 5. Nu viliñ vier af Dæme þessa
jdrande Syndara/ taka oss þtta til Lær
doms z Aminningar/ fyrst ad med þui
DRottiñ er so godur z nædugur/ ad hñ
rekur onguañ þañ fra sier s til hñs ki
emr/ þa lætũ oss ecke misbruka hñs Gi
æsku j þui ad draga Jdran vora vndañ
allt til vorrar sijdustu Burtferdar af þe
ssũ Heime/ helldr giorũ Yferbot j tijma.
Og so s þ ad Tollheimtumaduriñ tok
sig

ſig j burt wr Tollbwdenñ z villde ecke
leingr þar jñe vera/ ſo ſkulũ vier z ecke
helldr vıjſvitãde z vrliande para a fram̃
j Syndunũ/ helldur ſkilia oſſ vid þær og
jdraſt þra aþ Hiarta. Eirnen̄ lijka ſ
þ/ ad Tollheimtumadurin̄/ þa hn̄ var
eitt ſin̄ vtgeingin̄ wr Tollbudenñ/ þa
kom hn̄ ecke þangad aptur ſijdan/ hell
dr gieck j ſitt Hws/og giørde þ ſ Gude
var þocknanlegt Eins ſkulũ vær giora
þa vær j Aþlauſnenñe hoſſ̃ feingid Ku
ittan z þgiefning vorra Synda/ þa lat
um oſſ ſpornaſt vid ad ſtyggia Gud apt
ur vppa nytt/ helldur lifa eitt nytt chriſ
telegt Lijferne/ Lata af jllu/ z læra gott
ad giora/ Eſ. 1. Vppa þ/ ad adrer me
ige ſia vor Godverk/ z prijſa Fodurin̄
þan̄ ſ a Himnũ er/ Mat. 5. Og ſkal þ
ſo einfalldlega ſagt vera vm þ þyrra.

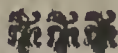
Efterfylger mz einu Orde ad miſkaſt
a þ ſeirna Greinarkorned/ ſ er huor
ia Doms alycktun edr Vrſkurd Herran̄
Chriſtz hafe laat a Bænagiørd þſſara
tueggia man̄a/ Phariſearans og Toll

heimkumañsins/ ſ er ad þeſſe (þ er Toll
heimtariñ) N Afe Fared R Jettlætare
Fram" hinū heim aptr j ſitt Hws. Nier
fram kiemr nu z ſañaſt Spadomr Eſa
iæ vm Nerrañ Chriſtū/ þar hñ ſo ad or
de kiemſt j 11 C. ſeigiande/ Nñ mū ecke
dæma epter þui ſ hñs Augu ſia/ z ecke
ſtraffa epter þui ſ hñs Eyru heyra/ el
et. Sañarlega hefdū vær Meñerner
att ad alyckta huor af þſſū tueimur hie
fde riettlætare verid þa mundū vier yþ
erſtodulauſt haþa ſagt/ ad þ hefde Ph
ariſeariñ verid/ þar hñ fram talde ſuo
margar ytvortis Dygder z Mañkoſte
ſ hñ þotteſt hafa til ad bera/ Eñ hier
ſiañ vier ad Guds Doomar eru ecke ſ
Mañaña Dom"/ þar ß ſagde Drottiñ
ſo til Samuels/ þeg" hñ ſende hñ til ad
ſmyria eirn af Jſai ſonū j ſtadiñ Sauls
aptur til Kongs/ z hñ leiſt vel z giør
þelega a þañ fyrſta/ vird þu ecke Alit
hñs (ſagde DRottiñ) edur Lijkamans
vøxt/ þui þ geingur ecke til ſo ſ Madur
ſñ ſier/ Maduriñ ſier þ ſ ß Augunū er
eñ

en̄ DRottin̄ aliſtur Hiartad/ i Sã. 16
Huar af vier lærū/ Ad eingen̄ Hræſn
are edur Smiadrare/ huørſu H. hreiñ
z oſtraffanlegur ſ hn̄ ſyneſt ad vera j
Man̄an̄a Auglite/ þa kan̄ hn̄ þo ecke
ad diliaſt ꝥ Guds Auglite þar hn̄ er al
vitur/ og þeeker allt ꝥ ſ j Man̄enū er/
Joh. 2. Vackte ſig þar ꝥ eirn z ſierhu
ør/ ad hn̄ ſie ecke neirn hræſnare edur
Mun̄chriſtin̄/ Þt ef ad ydart Riettlæte
yfergnæfer ecke meir en̄ hin̄a Skript
lærdu z Phariſeara/ þa mūu þier ecke
inganga j Guds Rÿke/ ſeiger Herran̄
Chriſtur ſialfur/ Matth. 5.
Ad ſidduſtu leggur Herran̄ Chriſtur
Ordſøkena til/ huar ꝥ ad þeſſe Tollhe
imtumadr hafe fared riettlatare en̄ hin̄
j ſitt Hws/ z ſeiger/ Huør ſig ſial
fan̄ vpphefur han̄ ſkal nidur
lægiaſt/ en̄ huør ſig ſialfan̄ ni
durlæger/ hn̄ mū vpphafen̄ ve
rda. Phariſearin̄ vpphrokade ſier og
þott

þyktest olldungis Syndlaus og riettlæt ur þ Gude/ þar þ vard hň nidurþryckt ur/ z til eilyfrar Fortopunar wrskurdad ur/ Eň þar þuert a mote audmykte To Uheimtumaduriñ sig/ z lytelæckade vn der volduga Guds hond/ giørde Idrú synda siña/ sette alla syna von/ trw z tr aust til DRottins Nadar/ ad hň mun de sier lyknsamur vera/ þ Forþienustu z Medalgaungu Jesu Christi/ þar þ va rd hň vpphafeñ/ þieck Fyrergiefning siña Synda/ z vm syder eilyfa Saluhi alp. So vpphofdum ad verda til eilyfr rar Tignar/ Æru og Sooma/ z ad mei ga sia ad sia Gud Auglite til Auglitis Þar til hialpe oss Gud af siñe Nad/ þ Forþienustu hans Sonar Jesu Chris ti/ i Krapte H. Anda/ Huørre Guddom sins Þreñingu/ vier seigium Lof/ Dy rd/ Heidur og Þackargiord/ fra Eilyfd til Eilyfdar/

AMEN.

Tolpta Suñudag epter Tr.
Evangelium Marc. 7. C.

OG þa Jesus gieck j burt ap tur/wr Lands ælpum Tyri & Sydonis/Kom hañ til Sia þarins j Galilea/ j midiar Bygder þeirra tiju Stadaña. Og þeir le iddu til hans þañ Mañ sem daúþur og Mallaus var/Og bædu ad hann legde Hendr yper hñ. Og hañ veik honũ apsÿd is þra Folkenu/liet sijna Fijngur j hans Eyru/hrækte wt/og æhrærde hans Tun gu/leit vpp til Himins/Andvarpade og sagde til hans. Hephata/þad er/opna þig Og jaþnsnart þa vpplukust hans Eyru/ þa vppleystest og eirneñ Fiøtur hans Tu ngu/so ad hañ talade rieett. Og hañ þyr erbaud þeim ad seigia þad neinum/ Enn þui meir sem hañ þyrer baud þeim þad þess meir þa vijdþrægdu þeir þad wt og þa vndrade þetta næsta miøg/ seigiande. Allt giørde hañ vel/ þuiad dauþa lætur hañ heyra og Mallausa tala.

Mer lesum j Numeri Bookar 22 Cap. Ad þegar Balaam var wtsendur af Balak Moabita Konge/ til ad þormæla og bølva Jsrael/ þa hafe Gud DRott iñ vpplokid Muñe Øsnukar sem hañ reid/ so þ Mallausa og Klisbæra Dyr talode Mañlegre Raust/ z aptrade hønum hans Fawisku/ so sem Postulinn Petur þar vm talar j ødru Sendebrefe j 2 Cap. Þetta var ad søñu eitt stort Furduverk lifanda Guds/ Huors Lijke ad ecke sinst j þeirre heiløgu Skript nie helldur j ødrum sønum Historium. Eñ ef vier giætū ad/ þa er þetta Furduverk DRottins onguu miña/ sem oss verdur fyrer Sioner sett j þessa Dags Gudspialle/ huort ed skiede a þeim auma/ dauffa z Mallausa Mañe/ sem leiddur var til Herrans Christum/ huorn hañ og eirneñ heilbrygdañ giorde/ Opnade hans Eyru/ z vpplepste Fiøtur hans Tungu/ med þessu einasta Ordkornenu/ Hephata/ so ad hñ kuñe bæde ad heyra

og

z tala riett/og þ sama ecke vm stundar saker/eins og Balaams Asna/ huor ed strax vard Mallaus aptur/ helldur so leinge sem hañ lifde þadan j fra.

Þetta er soddan eitt Guds Furduverk med huoriu Herrañ Christur villde audsyna og bevijsa ad hañ være sa riet te og sañe Messias og Heimsins Frelsare Vm huorn Spamadurinn Esaias hafde ædur so sagt og talad/ad þa hañ kiæme/ þa munde Augu blindra vpplius kast og Eyru daufra opnud verda/ þa munde hinn hallte støckua sem Hiortur Og Tunga hins Mallausa Lofsyngia/ Esa. 35.

Vær vilium j Jesu Nafne æn leinga Jñgangs koma til Gudspiallsins/ huort ed skiptast ma j þriar Greiner.

J þeirre fyrstu verdur oss vmmalad Eymd þessa daupa og Mallausa Mans.

J añare/huorsu þ Herrañ Christur Læknade hñ Dasamlega z furdanlegã

J þeirre ſtridiu verdur minſt a Lofgiord og Packlæte Folkſins ſem þad leggur Herranum Christo aptr a moot fyrer þeſſa ſijna Nadarrijka hialp ſeigiande. ALLt giørde hn̄ vel þuiad Daufa letur han̄ heyra z Mallauſa tala.

Nu/ſa ædſte Herra og Kongur yfer øllum Kongum/ ſem alla Hlute hefur velgiørt/ han̄ virdeſt og ſo ad giøra vel vid oſſ a þeſſare ſtundu/ og koma til vor med ſin̄e Nad/ og hialpa oſſ/ ſo ad vier mættum hier wt af nockud gott læra/ z oſſ til Nytſemdar færa/ Þad heyre Gud j Jeſu Nafne/ Amen.

Merkelega z miøg Huggunarſamlega ſeiger Poſtulin̄ Johan̄es til Orda j ſijns fyrſta Piſtils 3 Cap. ſeigiande. Þar til birteſt Guds Sonur/ ad hann nidurbryte (edur riettara ad ſeigia epter þeim griſka Textanum) vppleyſte verk Diofulſins/ Þui huad erum vier aum ar Man̄eſkiur an̄ad en̄ Bandingiar Diofulſins/ vegna vorra Synda/ med huorium han̄ hefur oſſ bunded og Fiøtrad

rad epter siñe villd/ 2 Tim. 2.
Þessar Diøfulsins Snørur/ Fiøtur og Bønd hefur Guds Sonur uppleyst þa hañ vmgieckst hier vor a medal j Holld enu/ giørde gott og græddе alla sem ap Sathan voru vnderþryckter/ Act. 10.
So s̄ siaа ma z eirneñ af Dæme þessa dausa z Mallausa Mans/ huorn hñ læknade og heilbrygdan giørde. Og er oss hier fyrst athugande Medaumk an su sem þetta gooda Folk heþur med þessum auma Mañe/ j þui ad þad ecke alleinasta leyder hañ til Herrans Chr istum/ helldur og eirneñ bidur hans veg na/ ad hañ vilie leggia Hendur yfer hñ og giefa hønum aptur Heyrn z Mæl. Huar med þad giefur oss eitt merkelegt Epterdæme Christelegrar og Brodur legrar Medaumkunar/ huorneñ þ vi er eigum ad læta oss vmhugad vera/ vm þa Mallausu/ Dausu / Hølltu/ blindu og veyku/ z læta oss þeirra Eym md til Hiarta ganga/ þui þar hefur Gud sialfr metre þocknan a/ helldur eñ

a Oppre/og vill þad aptur rykuglega betala a siþdasta Deige/ Matth. 25.
En hier a mote einast (kañ skie) þeir s ecke giora añad eñ hlæia/og giora gis ad soddañ veikum og aumum Mañesk ium/ Eins z Philistei giordu vid Sam son/þa þeir stungu wt vr honum Aug uñ/og lietu hañ so dansa frañe fyrer sier/so sem lesa mæ j Domaraña Book ar 16. Sama giørdu og so þau Ung meñe ap Bethel/s spottudu Spæmañ eñ Eliseum pyrer þad hañ var Sköll ottur/j añare Book Kongaña 2 Cap.
Sa Gudlause Keysare Heliogabalus baud einusiñe til Giesta hia sier/ ætta Eineigdum Mønum/ætta skøllottum ætta holltum/ætta daufum/ætta doek uum/ætta miøg hæum/ ætta lægum ætta feytum z þyckuum/ ecke til añars eñ henda gaman og Spott ad þeim.
Soddann Nædfuller Spottarar/fiñast eñ nu j Dag sem aungua Medaumk an hafa med þeim sem j þeñann edur añañ mæta nockurn Brest hafa/
hellđ

hellldur lijta þa og lasta/ hæda og spot
ta/ seigiande/ þu daufe Hundur/ þu bl
inde Skielmer/ þu hallte þiofur/ og
so framveigis. En þesser giæta lijtt þar
ad/ huad hrædelega þeir þar med synd
ga a moote lifanda Gude. Stendur
þar ecke so j Levit. Bokar 19. Cap.
Þu skallt ecke bolua þeim daufa/ þu
skallt ecke leggia neitt j Veigen fyrer
þann blinda/ so hann meige detta vm/ þui
ad þu skallt ottast fyrer þijnum Gude.
Og j Deut. Bookar 27 Cap. Seig
er DRottinn so/ Ad boluadur skule vera
sa sem giører hinn blinda villtan a veig
enum/ og allt Folked skal seigia Amen.
Þar fyrer skyllde huør og eirn vara sig
vid þuilijkre Odædu/ Og bidia mykلu
framar Gud fyrer þeim/ sem j soddan
mæta eru hremder og þiæder/ huort þ
er helldur a Hondum/ Footum/ Augū
Eyrum/ Tungu edur ødrum Lijkama
ns Limum/ ad DRottinn villde þa My
skunsamlega alijta/ giefa þeim Hugg
un og Þolenmæde/ og snúa þeirra Kr
Kk iiij osse

offt og Motlæte a þessa Veg sem hønum meige verda til Lofs/ en þeim sem j soddan mata þiader eru til tijmanlegrar og eilijfrar Velferdar/ þui christena Manna Bæner orka mykels. Þar fyrer seiger Postulen Jacob so j 5 Cap. Ef nockur er sjukur/ sa kalle til sijn Olldunga Safnadarins/ og læte bidia yfer sier/ og sig Vidsmiøre smyria j Nafne DROttins/ Og Bænen Truarennar mun frelsa hinn sjuka/ og DRottenn mun vidriettahann.

Þad annad sem vier høfum ad athuga j þessu fyrsta Greinarkornenu/ þa er þetta/ med huad morgu mooti þesse aume Madur hafe vered hindradur og hrendur a Lijkamanum. Fyrst seiger Gudspiallamadurenn ad hann hafe verid DAUFUR/ so hann hafe ecke gietad neitt heyrt/ þar þo Heyrnen er hinn allra naudsynlegaste Hlutur/ af þeim fimm Skilningar vitum Mannsins/ so sem Aristoteles vottar.

Þar næst stendur hier/ ad hann hafe vered

verid MALLAUS/og ecke gletad ta lad/ So vantar hann þa þær tuær bestu og ypparlegustu Gæpur/sem er heyrn enn og Mælid/og kann huørke ad heyra Gud vid sig talande j sijnu heilaga Orde/nie helldur tala vid hann aptur j sijnum Bænum/Og hefur þetta visselega mætt vera ein stoor Hørmung. Vier pløg um ad seigia/ad aumur sie sa sem Lioos sins edur Sioonarennar er varnad/og þ er satt Mæltæke/ þuiad þegar Eingillinn Raphael heilsade hinum blinda Tobia/og sagde/Gud giefe þier Føgnud/Þa suarade hann med angrudu Hiarta/Huad fyrer Føgnud skyllde eg hafa? Eg sem hlyt ad sytia j Myrkrum og kann ecke ad siaa Lios Heimsins/ Tobiæ 5. Enn ad vera bæde Sioonlaus og Mællaus vnder eins/þad er enn þa stærre Hørmung/ þuiad sa hinn blinde kann ad heyra Guds Ord/og læra huornenn þad hann kunne fyrer Gude Riettlætur og Sæluholpinn ad verda. Hann kann og eirnenn ad spyria ad þui sem hann veit ecke

 og

og læra vndervÿſa ſier þad ſem hn̄ kan̄ ecke riett edur vel ad ſkilia/ En̄ þegar eirn er bæde daufur og Mallaus/ hvad kan̄ honum þa an̄ad þyngra til ad fa lla/ þui Trwin̄ kiemur af Heyrnen̄e/ Rom.10. Og an Trwarin̄ar er omo gulegt Gude ad þocknaſt/ Heb. 11.
Samt ſkulum vær vita/ ad Gud er ecke bunden̄ vid þaug tilſettu Medul/ helld ur kan̄ han̄ ad vppveckia Trwna a ann an̄ hatt hia þeim ſem ſo eru a ſig kom ner/ ſo ſem þa han̄ vppfyllte Johan̄em Skÿrara med heilogum Anda/ þa hn̄ en̄ nu var j Moodurlÿfe/ Luc. 1.
J þridia lage var þeſſe aumc Madur HALLtur/ ſo han̄ gat ecke geinged/ þuiad j þm griſka Textu ſtendur/ ad han̄ hafe verid borin̄ til Herrans Chri ſtum.
J fiorda mata er ſuo ad merkia af Textanum þeim griſka/ Ad han̄ hafe verid vanvita og ecke med fullre Ræn̄u hvad ecke eru olÿkende/ Og ſian̄ vi' hier hvad morgum Eymdum ad þeſſe aume Mad

Madür hafe verid vnderokadur/ so hñ hefur mætt vera lykare eirnre Skinla ufre Skiepnu helldur eñ Mañeskiu/ Eñ þess være ad oska/ ad Madur þesse hefde einsamall mætt hafa þessar Ey mder epter ad bera/ eñ ecke fleire/ Eñ Gud næde/ þad fiñast þau somu Brek hia øllum oss sem hia hønum/ so sem vier kuñum ad sia og formerkia/ þa vi er athugum/ huørsu þad vier erum alls komar lijkamlegum Sootkum z Krank leika vnderokader/ so leinge sem vier lifum hier/ og allt til þess vier verdum j Jørdena aptur lagder/ huør ad er Mo der vor allra/ Syr. 40. Þui huad er Heimur þesse añad til ad reikna/ eñ so sem eitt Spitals hws/ j huøriu marger veyker og siuker liggia/ þui huør og eī en hefur siñ Kross epter ad bera/ eirn j þañ? añar j hiñ mæta/ so vier meigum aller jæta og seigia/ ad fæer z jller sieu vorer Lijfsdagar/ Gen. 47. Þar fiñast eñ nu j Dag bæde blinder/ dauffer/ hall ter og Mællauser/ Eirn liggur siukur

af

aþ Koldu/ eins og Margkona Peturs Marc. 1. Afiar er Pickisiukur eins og Hūdradshoꝼdingians Þienare. Mat. 8. Þridie Vatns siukur/ Luc. 14. Fiō ide Spitelſkur eins og Naaman. Hiñ pimte hefur þañ og þañ Kuilla/ og ſuo geingur þad wt ſo leinge ſem Madur er j Holldenu/ þa hlŷtur hañ pŷnu ad lŷda/ z ſo leinge ſem hans Sæla er mz hønum/ þa hlŷtur hañ Sorg ad bera/ Job 14. Og allt þetta kiemur vegna Syndañā/ Þetta ſkylldu nu vel athuga z yfervega bæde þeir ſem heilbrygder z veyk° eru/ Þr heilbrygdu(ſeige eg) ættu adþeinkia mz ſier/ þa þeir ſia ſoddañ au m° z veikar Mañeſkiur/ þ ſŷnū Augū/ huad ſtoor edla Smaa ad Heilbrygdeñ ſie/ og þacka Gude ſŷnum Skapara þar þyrer/ ad hñ hefur gieþed ſier heil brygda Sælu j heilbrygdum Lŷkama/ Þeir veyku og ſiuku ſkulu hier j moote haþa ſier til Vidvorunar/ Ad þeir mø gle ecke j moote Gude/ þo hñ ſækie þa heim og vitie þeirra med margskonar

veyk

Veykleika/helldur hugge sig þar vid j christelegre Þolenmæde/ad vier aller erum Syner heilagra Maria/ og væntum epter þui Lijfe sem Gud mun giefa þeim er j Truñe standa styrkuer z stød uger j hans Auglite/ Tob. 2.

Vilium vier nu skoda og athuga hu ørt vier sieum ecke og so andlega siuker vppa Sælena/ so sem þesse veyke Mad ur var siukur vppa Lijkamañ/ þa siñum vier/ ad þui er so vared þyrer oss/ sem Spamadurin Esaias seiger 1 Cap. Ad Hofudid er siukt/ og Hiartad er ve ykt/ j fra Huirfle allt til Ilia er eckert heilbrygt a oss/ helldur Saar/ Beniar z Þrote/ sem ecke er saman teingslad nie vmbunded/ og eige helldur med Vidsml øre mykt. Vær erum andlega dauþer/ og vilium ecke heyra þo Gud læte ami sia oss þyrer Ordsins Predikun/ til Id runar og Yfirbootar/ helldur førum a fram j Syndunum/ og seigium mz Til heyrendum Jeremiæ Spamans/ Vier vilium ecke hlyda þier epter þeim Ord

um

um ſem þu talar til vor j Nafne Drot
tins/ helldur viliū vier giøra epter ollū
þeim Ordum/ ſem fram ganga af vor
um Muñe/ Jerem. 44. Vær vilium
ecke heyra/ þa þeir Fatæku bidia vm
Olmuſu og Hialp/ Helldur apturbyrg
jum vor Eyru/ og gaungum fram̄ hia
þeim/ eins og Preſturiñ z Levitiñ/ Luc.
10. Vær vilium ecke heyra neinar Log
mals Predikaner/ helldur bytū ſamañ
Toñunum/ Eins og Tilheyrendur
Stephani giørdu/ Act. 7.

Mallauſer erum vier og ſo vppa and
lega vijſu/ og þad j þerfalldañ mata/
Vær erum Mallauſer til ad bidia og
loſa Gud/ Mallauſer til ad medkieña
Synder vorar/ Huad marger eru Mal
lauſer þa þeir eiga ad ſitia Dooma/ og
vilia ecke tala Riettendeñ/ og dæma hu
ad riettvijſlegt er/ Pſalm. 58. Þar eru
z eirneñ Mallauſer bæde Forelldrarn*
og ſo Børneñ/ Forelldrarner þa þeir
ſiſia ecke ad þui vid Børneñ/ ſem adþi
ſiinger er vert. Børniñ j ſama mata/

þa

þa þaug vilia ecke giegna Aminning um Forelldrana/ helldur eru þeim mot viliug og ohlýdenn/ eins og sa forlapada Sonur/ Luc. 15. Vær erum og so and lega halltter/ og vilium jafnnan ganga a þm ranga Veige/ Vorer Fætur eru fliooter til ad giora skada Ordsku. V. 6 Enn þegar vier eigum ad ganga til Ky rkiunnar/ þa erum vier opt so hallt/ ad vier nennum huorge ad fara. Vier erum og so andlega þævisser/ og skynium ecke ert af Guds Anda/ þui þad er oss Ne imska/ og vier þaum þad ecke þeckt/ 1. Cor. 2. Illt ad giora erum vier nogu klooker til/ enn ad giora þad gott er/ þad vill oss veita bagara ad læra. So er nu varid beim andlegu cþnum vorum/ huad oss skal þiena þar til/ ad vier lær um ad þeckia og kannast vid sialfa oss/ og audmyktia vnder vollduga Guds Ho nd/ so hann vpphefie oss a sinum tijma.

Nu viltum vier koma til þess seirna Greinarkornsins/ og athuga huorsu dasamlega og furdanlega Herrann Christ

Christur læknade þeñañ auma mañ.

Fyrst seiger Gudspiallamadurinn/ Ad hñ hafe viked hønum af sijdes fra Folkenu. Þetta hid sama giører Endurlausnariñ vor eñ j Dag vid oss/ z þad sama fyrst j Skijr neñe vorre/ þar vier verdum endurfædd er/og so sem afsijdis tekner fra þeirre vondu Verølldu/ og giørder ad Guds Børnū/ Þar þ seig' so Postulin Pall/ Þier erud aller Guds Børn þ Truna a Jesum Christum/ Þui so marger af yd ur sem skijrder erud/ Þier hafed jklædst Christo/ Gal.3. Hañ tekur oss og ei nniñ afsijdis fra Folkenu/ fyrer alvarle ga Logmalsins Predikun/ Þegar hañ latur amiña oss til eins christelegs Lijf ernis/ so vier verdum ecke lijker þessare Verølldu. Og j þridia mata vijkur hañ oss afsijdis/ fyrer Kross og Mool gang/ þui nær vier dæmunst/ þa verdū vier af DRottne typtader/ vppa þad vi er fyrerdæmunst eige med Heimenum/ seiger

seiger Postulinn/ 1 Cor. 11 Cap.

Þñur Ceremonia edur adferd sem Christur brwkar til ad læfna þeñann auma Mañ/ er þesse/ AD HANN lætur sijnar blessudu Fijngur j hans Eyru. Fyrer þeñañ Fijngur iñ er ad skiliast sa goode heilage Ande. Þetta er sa kroptuge Fijnguriñ/ mz hu ørium Herrañ Christur opnar eñ nu j Dag Eyru vors Hiarta/ suo vier giet- um heyrt og medtekid Guds Ord med Fognude/ giort sana Jdran/ og snwid off fra synduñi. Eg vil giefa miñ Anda j ydur (seiger DRottiñ) og eg vil giøra soddañ eitt Folk af ydur sem geingur j. mijnum Bodordum og helldur mijn Ri ettinde/ og giører þar epter Ezech. 36. Med þessum Fijngrinum opnade Drot tiñ fordum Tilheyrendur Petri/ so ad hans Predikun gieck þeim til Hiarta/ Act. 2. Þar fyrer/ so opt sem vier gau ngum til Kyrkiuñar/ og heirum Guds Ords Þienara þar Predikia oss Ord

Sañleikſins/ þa þeinkium ſo med oſſ/ Nu rietter miñ Hiartãs Endurlauſna re vt ſiñ Fijngur/ z vill opna mitt Hiartta- Bidium þar þ Gud med David ap Pſalm. 119. og ſeigium/ O DROttiñ opna þu mijn Augu og Eyru/ ſo ad eg heyre z ſiæe þa furdanlegu Hlutena j þijnu Logmaale.

Þridia Ceremonia edur Adferd ſem Herrañ brwk^r til ad læкna þañ ſiuka/ var þeſſe/ ad hañ HRÆKTE VT. Fyr^r þeñañ hñs heilſuſamlega Hrækia ad ſkiliaſt (vppa andlega Vijſu) Guds Ord og þau heilogu Sacramenta/ Þuiad ſo ſem Hrækeñ hefur ſijn Vpptøk ap Hofdinu og Heilanum/ ſo er og ſo Chriſtur Hofud ſijns Safnadar/ wt ap huoriu ad plijtur Ord Trwareñar. Af huoriu vier lærum/ ad þeckia Gud bæde epter hans Veru og Vilia/ Huad ad er þad eilijfa Lijped/ Joh. 17.

Þegar oſſ ber þ nockud þ Sioner/ z oſſ fellur ecke/ og vier hofum Vidbiood vid/ þa plogum vier ad hrækia z ſpijta

og

z ſeigia/ huada Andſtygd er ad tarna/ Þeſſe aume Madur var ſuo af Diøꝼ lenum wtleikiñ/ ad Herranum Chriſto gafft eirneñ Ordſok til ad hrækia wt/ audſijnande þar med/ huad mykla Andſtygd hañ hefde a Verkum Andſkotans/ giefande oſſ eitt Epterdæme/ Ad vi er ſkijlldum j ſama mata hata og Vidbiood hafa a þui/ þa vær ſiaañ ad eirn eda añar lætur Diøfuliñ koma ſier til þeſſ edr þeſſ jlls Verks ad fremia/ ſo ſiñ ad eru Galldrar og adrer kuklijker andſtyggeleger Leſter.

Fiorda Ceremonia ſem Chriſtur bruꝺkade hier/ var þeſſe/ Ad hañ leit vpp til Himins/ þegar vier for undrum oſſ vppa nockud/ þa pløgum vier ad horꝼa til Himins/ ſama giører Herrañ Chriſtur/ þa hañ ſier þeñañ auma Mañ/ ſem Gud hafde þo ſkapad epter ſiñe eigeñ Mind/ þa ſo ſem hñ furde ſig þar vppa/ Ad Diøfulliñ ſkyllde hafa farid ſo jlla med hañ/ og ræ

 na

na hañ bæde Heyrn og Mæle.

Fimta Ceremonia edur Adferd Herr ans Christi/ til ad lækna þeñañ siuka/ var þesse/ Ad hañ ANDVARPA DE/ Audsynande þar med sijna Brod urlega Elsku og Hiartalag/ sem og eir neñ Medaumkan/ sem hañ hefur til allra vor/ og hñ hefde þar fyrer vppa sig teked vort Holld og Blood/ ad hañ myskunade sig yfer oss/ z so sem eirn tru lyndur Byskup/ fyrer Gude/ forlijkade Folksins Synder/ Heb.2.

Ad sijdustu brwkade Herrañ Christi sitt kræftuga HEphata/ til ad Heilbr ygda þeñañ Mañ med/ vid huørt hans Almættis Ord hønũ so brá/ Ad Gud spiallamadurinñ sieger/ Ad jafnsna rt hafe opplokist hans Eyru/ Pa hafe og eirneñ oppleist Fiøtur hñs Tungu/ so hñ tala de rieff. Og kiemur pad hier fram sem David vm hañ spáer Psalm. 33. So

sem

sem Hañ seiger/ so skiedur þad/ so sem hañ befalar/ so stendur þad/ fyrer sitt Ord hefur hañ oss og allar Skiepnur skapad j Upphafe/ med synu Orde vid helldur hañ oss z endurnærer j allskon ar Kroſſe z Mootlætinum. Huſad hef de þitt Ord DROttiñ ecke myñ Hugg un verid/ seiger David/ þa hefde eg ꝧ á rist j myñe Eymd/ Psalm.119. A sijda sta Deige mun hañ og so med synu Or de uppliuka Grøfum vorum/ og leida oss sitt Folk wt þadan/ Ezech. 37. Þui sa Tijme mun koma/ ad aller þeir sem j Grøfunum eru/ skulu heyra hñs Ra uſt/ Og þeir munu þa framganga sem gott hafa giort/ til Lijfsins Upp risu/ Eñ þeir sem jllt hafa giort til Doomsins Upprisu/ Joh. 5.

Huar af vier lærum/ Ad vor Endur lausnare Herrañ Jesus Christus er z heiter med riettu Dominus dicens et faciens/ Þad er/ sa DROTTiñ sem eitt Ord talar og giorer þad eirniñ. Ezech.17. Og er ꝧ vm ꝧ añad Greinar kornid.

Epterfylger þ þridia med einu Orde sem er vm Lofgiørd og Packlæte Folk sins/ sem þad leggur Herranum Christo aptur/ fyrer þessa sijna nædarrijka Hialp sem hañ andsyndc þessum auma Mañe seigiande. Allt giørde hñ vel/ þuiad dauþa lætur hñ heyra og Mallausa tala.

Hañarlega er þad skylldugt ad vier to kum vnder med þessu Folke/ og seigium ad Jesus Endurlausnare vor hafe allt giørt vel/ Jæ/ allt giørde hñ vel j Skøpunarverkenu/ so sem Moyses vottar/ seigiande. Og Gud sa alla Hlute sem hañ hafde giørt/ z sia/ þeir voru har la gooder/ Gen. 1. Allt giørde hañ vel j Endurlausnarverkenu/ Eñ Dioþull eñ þar þuert a mote giørde allt jllt/ þa hañ fellde vora fyrstu Forelldra/ asamt alla þeirra Epterkomendur j Syndena og Daudañ/ Eñ Jesus hefur giørt þ allt aptur gott/ þar hañ leid Pijnu og Dauda fyrer oss/ so þar er nu eckert for

værit

dæmanlegt a þeim sem j Christo Jesu eru/ Róm. 8. Allt giører hñ vel j þui ad hañ helldur oss vid Lijf og Heilsu/ lætur sijna Sool vpprena yfer jlla meñ sem gooda/ Matth. 5. Giefur Sum ar og Vetur/ Og so leinge sem Jordiñ stendur/ þa lætur hañ ecke liña Sæd og Kornskurd/ Frost og Hita/ Dag og Noott/ Hañ verndar oss og vardveiter so sem sitt Augna Siaallde/ z skyler oss vnder sijnum Nædar Vængium/ eins z Hænañ giører sijnum Vngum/ Matt. 23. A sijdasta Deige mun hañ og eirn iñ allt vel giøra/ þa hañ mun vppvekia oss af Dupte Jardareñar/ og vpprickia oss med sier j Loptid/ Þar vier munum æfenlega med honum vera/ og med hei løgum Einglum og Utvøldum øllum syngia þetta Fagnadar Vessed æn af læts/ frame fyrer Stole Guds/ Omnia bene fecit/ allt giørde hañ vel/ Til hu errar Glede og Farsælldar oss hialpe Gud Fader af siñe Nœd/ fyrer Forþien ustu sijns sæta Sonar Jesu Christi/

Huorium ad sie Dyrd og Lof Heidur
og Þackargiørd/ nu hiedan j
fra z ad eilijfu / Amen.

XIII Sunnudag epter Tri.

Evangelium Luc. 10.

OG Jesus hann snere sier til sinna Lærefueina/og sagde þeim sierdeilis. Sæl eru þau Augu sem sia þad/hvad þier siaed/Þuiad eg seige ydur þad marger Spamenn og Kongar/villdu hafa sied/huad þier siaed/og sau þad ecke/ og ad heyra huad þier heyred og heyrdu þad eige. Og sia ad nockur Løgvitringur stood upp/freistade hans og sagde/ Meistare/Huad skal eg giøra/ so ad eg eignist eilijft Lijf? Enn hann sagde til hans/ Huad er skrifad j Løgmaalinu? Huornin les þu? Hann suarade og sagde. Elska skalltu Drottinn Gud þinn/af ollu Hiarta þinu og af allre Aundu þinne/og af øllum Mætte þijnum/ og af øllu Hugskote þinu/og þinn Naunga sem sialfann þig. Jesus

sus sagde til hans/ Þu suaradet rictt/ Gi
or þad og muntu lifa. Eñ hañ villde ri
ettlæta sialfan sig/ og sagde til Jesu. Nu
er er þa miñ Naunge? Jesus suarade ꝛ
sagde. Madur nockur foor fra Jerusal
em/ ofan til Jericho/ og hrasade medal
Ræningia/ huorier ad ræntu hañ Klædum
og Lemstrudu hañ Særū/ geingu sidan j
burt/ og lietu hañ þar epter hælfdaudañ
liggia. Eñ so bar til/ ad Kieñemadur no
ckur foor ofan þañ sama veg/ og er hañ
leit hañ/ gieck hañ fram̃ hia honum. Sl
ijkt hid sama Levitiñ þa hañ kom nærre
þeim stad/ og sa hañ/ gieck hañ þar fram̃
hia. Eñ Samverskur Madur nockur
foor vm fariñ Veg/ kom þar nærre hon
um/ og sem hañ sa hañ/ þa hrærdist hañ
af Myskun vid hañ/ og gieck ad honum
batt vm Sar hans/ hellte þar j Vidsm
iøre og Vijne/ og lagde hañ vppa sinn
Eyk/ og flutte til Herberges/ gaf og giø
tur ad honum. Eñ añars Dags
þar epter/ þa hañ foor j burt/ took hann
vpp tuo Peninga/ og fieck Hwsbwanda
num/ og sagde til hans/ Haf þu gæt a
 hon

honum/og huad þu leggur meira wt/ þ skal eg borga/nær ad eg kiem aptur. Nu er þeirra þriggia sẏnest þier vera þess Naunge/sem hrasadur var a medal Ræn ingiaña? Eñ hañ sagde. Sa sem giørde Mẏskunarverked a honum/ Jesus sagde til hañs. Far þu og giør slijkt hid sama.

AA lesum j þyrre Book Kon gaña j 10 C. Vm Drottnin guna af Rijke Arabia/ Ad þa hun kom fyrer Kongeñ Salo monem/ þa hafe hun talad vid hañ j Radgatum/ allt þad hun hafde sier asett/ Og Salomon sagde heñe þ allt samañ/ z þar var eckert huled fyr er Kongenum/ ad hañ segde heñe eige. Hier vppa forundrade Drottningiñ sig mẏkellega/ Og sagde/ Þad er satt sem eg hefe heyrt j mijnu Lande vm þijn ef ne/og vm þiñ Wijsdom/ Eñ eg villde ec kc trwa þui/ þyrre eñ eg kom/og sa þad mz mijnum Augum/ þar fyrer eru þijn er Þienarar sæler/ sem alltijd standa þyrer

fyrer þier og heyra þiñ Vijsdom.

Hafe nu Drottningiñ af Arabia Rijke mꝍtt riettelega seigia Salomonis þienara sꝍla vera/ fyrer þad ad þeir stodu Daglega framme fyrer honum og heyrdu hans Speke og Vijsdoom/ Huad myklu framar meiga þa Postular Herrans Christi seigiast sꝍler/ þar þeir feingu ecke ad eins ad heyra og sia/ helldur og eirneñ med sijnum Hondum ad þreyfa a Ordenu Lijfsins vorūm Herra Jesu Christo/ huørs vegna hañ og so talar so til þeirra z seiger/ Sꝍl eru þau Augu/ sem sia þad sem þier sieed/ z cet. Eñ lijka sem þad ad Drottningiñ af Rijke Arabia/ kom þess vegna til Salomonis Kongs/ ad hun reynde hñs Vijsdom med Raadgatum/ wr huorium hñ suo leyste/ ad aller mꝍttu sig þar yppa maklega forundra. Eins kiemur hier nu j þessa Dags H. Gudspialle/ eirn Hofmodugur Phariseare fram/ z freist' þiñ Himneska Salomonis Drottins vors Jesu Christi/ med eirnre kloklegre

spurn

Spurningu/ til huørrar hañ blessadur so suarade/ ad hañ vard ecke einungis ad þegia/ helldur og eirneñ ad medkie na/ ad þar Hialpar eingeñ Viska/ eing iñ skinsemė/ eckert Rad j moote Drottne Ordskuida B. 21. Og viltum vier j Je su Nafne vÿskia til Gudspiallsins z þar wt af oss fyrer Hendur taka tuær Smæ greiner ad yþerskoda.

Hin fyrre skal vera vm þa yþerþliot anlegu Sælu/ sem Lærefueinunum veit test j þui ad þeir þeingu ad heyra z sia þad sem marger Kongar og Spamēñ villdu hafa sied og heyrt / z þeingu þad ecke.

Oñur vm Andsuar Herrans Chri sti/ sem hañ giefur þessum Phariseara sem z eirneñ vm elsku til Naungans/ og huad vÿtt hun wt næe. Sa Hi mnneske Samaritan vor Drottiñ Jesus Christus/ virdest ad giefa oss siñ gooda heilaga Anda/ so vær mættum þetta yfervega/ hans Nafne til Dyrdar/ eñ oss til Sælar Velferdar/ Amen.

J þess

J Þessum sama Capitula Gudspialla mañsins Lucæ/ J huørium þetta N. Evangelium stendur skrifad/ Lesum vi er/ ad epter þad vor blessade Endurlau snare Jesus/ hafe wtvaled þa tolf Pos tula/ Og þar ad auke siøtýu Læresuci na/ og wtsent þa tuo og tuo til samans vm Landed/ og j alla þa Stade sem hñ hafde asett sier ad koma/ til ad predika Sañleikans Ord/ og giøra Teikn og Krapta verk Ordsins Kreñingu til styr kingar/ Og þa þeir komu aptur til Ch ristum med þau Fagnadar Tijdende ad Dioplarner hefde z eirneñ orded ad hly da þeim j hñs Nafne/ Þa gladdest hñ med þeim/ Eñ aminte þa þo samt/ ad þeir skylldu ecke metnast eda stæra sig þar af/ þo ad Andarner være þeim vn dergiefner/ helldur myklu framar gled ia sig yfer þui/ ad þeirra Nøfn være skr ifud a Himnum/ og strax þar epter þac kar hañ sijnum Himneska Fødur fyrer Luckusamlegañ Frañgang sijns Ords Snyr sier sijdañ til sinna Læresueina/ og

seig

seiger þeim sierdeilis. Sæl eru þau Augu sem sia huad þier sia ed/ huiad eg seige ydur/ þad marger Kongar og Spamenn vi lldu hafa sied huad þier siaed og sau þad eige/ og heyra hu ad þier heyred/ og heyrdu þad EIGE.

Tuent er oss hier j þessum Ordum athugande/ þad fyrra er vm þa myklu Hiartans Epterlangan/ sem þeir hei løgu Forfedur Spamenn og Kongar þess gamla Testamentisins hafa haft epter Tilkomu Herrans Christij Holld ed/ so sem allvijda maa lesa j heilagre Ritningu. Þegar vor fyrsta Moder Eva fædde Cain/ meinte hun ecke ann ad enn þad munde Messias/ þui hun sei ger/ Eg hefe odlast þann Mann DRottinn Gen. 4. Somu von hafde og suo Lamech vm sinn Son Noa/ þar hann sei ger

ger/ þesse skal hugga oss j vorre Armæ
du z Erfide a Jørdunne/ Gen. 5.
Þegar Forfaderen̄ Jacob lꜳ fyrer dꜳ
udan̄u/ þa kallade hn̄ vpp z sagde/ Eg
bijd epter þijnu Nialpræde DRottin̄.
Gen. 49. Quad Hiartanlega Ept
erlangan ad sa Konunglege Spamad
ur David hafe haft hier epter/ þ mꜳ
siꜳ af hans 14 Psalme/ þar han̄ seig
er/ Ach/ Eg villde þad Nialprædid ki
æme af Zion yfer Israel/ þa munde Ja
cob fagna og Israel gladur vera.
Epter þessu þræde og so þan̄ dyrlega
Spamannan̄ Esaiam/ þar han̄ hroopar
vpp og seiger. Driwpe þier Himnar hi
er ofan ad/. Og Skyen̄ rygne Riett
vijsenē/ Esa. 45. Jꜳ/ j einu Orde ad
seigia/ Aller Spamen̄ hafa haft eina
Hiartanlega Epterlangan/ epter þessu
Nialpræde DRottins. Latum oss z so
þar fyrer andlega langa epter þeirre
an̄are Tilkomun̄e vors DRottins Je
su Christi til Doomsins/ og andvarpū
med þeirre andlegu Brwdurisse/ z seig
ium

ium/Veni Domine Iesu/ Kom Herra
Jesu/ og kom snarlega/ Openberingar
B. 22.

Pad añad sem vier høfum hier ad at
huga/ Er vm þa mykla og yperpliooꝛ
anlegu Sælu Lærerucinaña/ vm huør
ia Herrañ hier talar. Huør Sæluñar
Ordsok sie/ edur huar af hun kome/ hi
er vm hefur ꝛdur þordum verid mar
gt ꝛ myked Disputerad af þeim lærdu.
Eñ vier skulum vita / ad su rietta Sæ
la er ecke þar vnder komiñ/ ad liþa j vel
lystingum og Glede/ af huøriu Verall
darenñar Born hallda/ og reikna þad fy
rer hina stærstu Farsælld/ þa þeim gein
gur allt ad Oskum. Ecke er hun helldꝛ
komeñ vnd' Ríjkedæme/ Gotze ꝛ myklū
Audæfum/ so sem sa ríjke Korn Bonde
hiellt/ vm huørn Lucas talar j 12 C.
Eñ sijdur er hun komiñ vnder Tign ꝛ
Metordum þessarar Veralldar/ helld
ur er hun komiñ vnder riettre Sioon ꝛ
Þeckingu þess Almattuga og eilijfa
Guds Sonar/ Þui þad er þad eilijfa
Lijfed

Lijfed ad þeir þecke þig saññ Gud/og þañ þu sender Jesum Christum Joh. 17. Cap.

Nier kañ einhuør ad seigia/ Ep ad su rietta Sæla er komeñ þar vnder/ ad meiga sia ad sia Herrañ Christum/ z heyra hañ tala/ huar fyrer meiga þa ecke og so sæler kallast/ Hañas/ Caiphas/ Pilatus/ Herodes/ z adrer þusund sinnum fleire Gudlauser Gydingar og Heidingiar/ huoriñ ad audnadest so vel s Lærisueinunum ad sia Herrañ Christum og hans Hiervistar Dogum. Enn vier skulum vita/ ad Herrañ Christur verdur siedur med þrennu mote edur a þre falldañ hatt. Fyrst andlega/ huør sion ad skiedur med þeim jñre Augum Hiartans j Trwñe/med huørre Trw Madur hefur hañ sier fyrer jñre Sia lareñar Sioonum/og vmfadmar hañ þo hañ siee hñ ecke med Lijkamlegum Augu/ Og þta er ein sæl z Heillasom sioon epter þui s Herrañ Christi sialfz vottar/ þar hñ seiger til Thomam/ Sæ

Min ler

ler eru þeir sem ecke sia en trwa þo/ Joh. 20. Og a þennan hatt hefur Abraham/ og aller Trwader sied Christum j Anda/ Og med Trwnne/ og eru þar med Sæluholpner ordner.

Þar næst og j ødru lage/ verdur Christur siedur Lijkamlega epter þeirre ytre asynd/ a huorn hatt þr vantrwudu Gydingar og Heidingiar sau hann a sijnum Hiervistar Døgum/ huør Sioon þa þo eckert stodade/ med þui ad þeir hofdu ecke Trwna a hann/ Heldur mykla þramar er þeim su þeirra Sioon til þungs Dooms afellis/og til eins Vitnisburdar j moote þeim sialfum/ so sem Endurlausnaren vor vottar hia Joh. j 15. Cap. Være eg ecke kominn/og hefde eg ecke sagt þeim þad/ þa hefdu þeir ongua Synd/ en nu kunna þeir eckert þyrer sig ad bera/ til ad afsaka sijna Synd med.

J þridia lage verdur Christur sied ur bæde Lijkamlega z andlega/ edur hid ytra z jnnra vnder eins/ med huørre tuø

palld

kalldre floon/Postular Christi og Lære
sueinar seau hañ med Truudum Mierk
um/og hier af kiemur pad/ ad Netrañ
Christur seiger Læresueina sijna SÆ
La/af þui ad þeir feingu ecke einungis
ad sia hañ j Holldenu/ helldur og eirn
iñ j Trufie/epter þui sem Postulinñ Pe
tur vottar/par hñ seiger til Christum.
Nuort skulum vær fara/þu hefur ord
eilijfs Lijfs/ Af huorium Ordum liosle
ga ma ræda/ad hañ hefur ecke einun
gis/þeckt hañ af ytre asynd/helldur z
eirneñ med þeim jñre Trwareñar aug
um.

Vær skulum a þessum sijdustu tijmū/
læta oss nægia þar med/ ad vær fraum
ad sia og heyra Endurlausnarañ vorn
Jesum tala vid oss j sijnu Orde/ og þe
im heilogu Sacramentis. J sijnu Or
de lætur hañ sig jduglega heyra/fyrer
Raust siña Þienara/ sem oss predika
Logmalid og Evangelium/ huorium
hañ hefur giefed vt pad verduga
Bygslu Brief/ sem suo hlioodar.
Mm ij Nuor

Huør ydur heyrer/ hañ heyrer mier/ og huør ydur forsmaer/ hañ forsmaer mig/ Eñ huør mig forsmaer/ hañ for smaer þañ sem mig sende/ Luc. 10.

J þeim heilögu Sacramentis lætur hañ oss z eitneñ sia sig/ j huørium hñ giefur oss sig sialfañ til eigenlegrar eig nar. Þui huad er Skijrneñ vor? Nun er j Sañleika ad seigia/ ecker añad eñ þad rauda Bad sem er litad j Christi Bloode/ sem burt hreinsar af oss og te kur alla vora Meinsemd/ med huorre vier erum spillter og fordiarfader/ og vier høfum teked j Ark epter vorn fyr sta Fødur Adam.

J þui heilaga Alltaresins Sacra mente/ giefur hañ oss og tilseiger allra vorra Synda Kuittan og Fyrergiefn ing/ huoria Syndaña Fyrergiefning hañ jñsiglar og stadfester med sijnum Lijkama og Bloode/ sem hañ lætur oss medtaka/ þa vier erum hans Bordgies ter j Kuølldmaltijdar Sacramentenu. Þui so seiger hñ sialfr/ hia Johañem j

6. Huør

6. Huør hñ etur mitt Holld og dreckur mitt Blood/ sa hefur eilijft Lijf/ og eg vil vppvekia hañ a sijdasta Deige.

O huad sæler erum vier þa/ sem meigum sia ad sia vorn Endurlausnara so andlega j sijnu heilaga Orde z Sacramentunum/ og hofum þar med stad fasta Trw a hañ/ Sañarlega/ Þesse vor Sæla og Trwareñar sioon/ er ecke miñe eñ sioon su sem Herrañ Christur hroosar hier sijnum Læresueinum af/ z seiger/ SÆL Eru þau Augu Sem Sia Huad þier Siaed/ z cc.

Sa gamle Christelegrar Kyrkiu Læresader Augustinus/ oskade sier þessa þrens/ þa hañ eñ nu var a Dogum.

Fyrst/ ad hann mætte fa ad sia Romaborg j sijnum mesta Tijgugleika og Blooma. Þar næst ad hañ mætte hafa feingid ad heyra Pal Postula predika. Og j þridia lage/ ad hañ hefde mætt sia ad sia Christum j Holldenu. Þesse hans sijdasta Osk var betre øllū hinum/ hana hofū vær nu z so feigid/

M m iij Loff

Lof Gude/ Þat vær flaañ nu vorn blessa da Endurlausnara/ med øllum sijnum Nadar Velgiørningum j hans heilaga Orde. O Nad yfer Nad/ O Giæskurijke yfer allt Giæskurijke. Hefde Gud ecke vnt oss Þssarar Sioonareñar/ þa hefdum vier mætt eilijflega hafa fortapast. J eilijfu Lijfe munum vær þo eñ sællre verda/ þa vier fæum fullkomlega ad sia þa heiløgu Guddom sins Preñingu/ Auglite til Auglitis/ & epter þeirre Dyrdar sioon/ eigum vær ad læta oss langa/ so leinge sem vær lif um/ seigiande so og syngiande med christelegre Kyrkiu/ Vbi sunt Gaudia/ þar sem heyra mæa/ Ad Guds Einglar syngia/ Nova Cantica/ og Basonur klyngia in regis curia/ Eia værū vier þar/ Eia værum vier þar. Og skal þad suo sagt vera vm þ fyrra Greinarkornid. Epterfylger þad añad/ j huøriu giet ed verdur vm Spurning Logvitring sins/ sem ad hafi framsette fyrer Herrañ Christū/ vppa Freistne/ so seigiāde

Meist

Meistare/ huad skal eg giora
so ad eg eignest eilijfft Lijf.
Asetningur hañs var sa/ Ad giora gis
og Spott ad Herranum Christo/ mem
ande hañ munde alldrei gieta sier Vr
lausn giort a þessare siñe Spurningu/
Þar fiñast eñ nu a þessum Dogum/
þeir sem þykiast hælærder/ kloker/ og
huorium Mañe meire/ Setia þær og
þær Spurningar fram̃/ sem þeir ætla
ad ecke mune verda wrleyst/ leitande sier
þar med Lofsdyrdar og hroosunar hia
odrum/ Eñ þeir skylldu athuga þad
sem þar stendur hia Malachiam Spaa
mañe j 1 Cap. Bolvadur sie sa sem
er eirn Suikare/ þad er sa sem suikksam
lega vingeingst j Ordum og Giordum/
vid siñ Naunga/ þuiad huor ad Stei
ne hætt j Lopt kastar/ j Hofud a þeim
dettur hañ/ huor leinelega styngur/ sær
er sialfþañ sig. Huor hañ grefur Grof
ina/ sa fellur þar j sialfur. Huor fyrer
añañ Snoruna leggur/ sa fangar sig

sialfañ/Huør hañ vill ødrum Skada
giøra/ hønum kiemur þad sialfum yfer
hans Hæls/ seiger Syrach j 28 C.
Ecke var þo ad siður Spurning þessa
Hæalærda Løgvitrings onyt edur onaud
synleg/ þui so seiger hañ/ MEystare/
Huad skal eg giøra/ so eg eignist eilijft
Lijf? Ecke spyr hañ ad þui/ huørn
iñ hañ kuñe ad komast yfer stoora Aud
legð og Rijkedæme/ aþ huøriu Verølld
iñ mest hellдur/ helldur huad hañ sku
le giøra/ so hañ fæe eilijft Lijþ. Þetta
var ad søñu ein naudsynleg Spurning/
heþde hun añars fram komed af hrey
nu z einfølldu Hiarta.

Og skulum vier læra þad hier aþ hø
num/ ad grenslast epter/ huørneñ þad
vier meigum fæ ad lifa eitt christelegt
Lijferne/ og ødlast vm siider eilijfa Sæ
luhialp/ ad endudum vorum Hierviistar
døgum. Þui huad erum vær? Med
riettu ad seigia erum vier ecke añad eñ
rietter Pilagrimar og Reisumeñ j þess
are Verølldu/ hafande ønguañ blyfan
legañ

legañ samastad/ Neb. 13. Þar ꝥ liggur oss stoor Naudsyn a/ ad vier þeinckum vm þad epterkomanda/ og huørnen ꝥ vier kuñum ad verda jñtekner j þad Ni mneska Nwsed/ huort ad ecke er med hø ndum giort/ helldur æfenlega blijfande a Himnum/ 2 Cor. 5.

Nu vilium vier heyra/ huørneñ Herrañ vor Jesus suarar þessum Skript lærda Mañe vppa siina Spurning. Vor blessade Endurlausnare visse vel ad hñ var komiñ til þess/ ad freista ha ns/ og þar ꝥ suarar hñ honum ecke ed ur predikar wt aþ Evangelio eins og Nicodemo/ helldur vijsar hañ hønum til Løgmalsins/ og seiger. HVAD er skrifad j Løgmalenu/ Hu ørneñ les Þu. Þad er so myked sem Herrañ Christur hefde so sagt z talad. Med þui þu spyr mig ad/ huad þu sku ler giøra/ so ad þu eignist eilijft Lijf/ Þa taktu Løgmaled fyrer þig/ þad gi tur sagt þier þad/ huad þu att ad

 giora

giora. Enn huad giører þysse Skriftlærde? Hann heþur strax bræd Suar til/og hnyter saman øllu Løgmaalenu j stuttu maale j tuent/ og seiger. Þu skallt elska Drottinn Gud þinn aþ øllu Hiarta þijnu/ og aþ allre Aund þinne/ og aþ øllu Mætte þijnum/ og aþ øllu Hugskote þijnu/ og þinn Naunga sem sialþann þig. Þetta Andsuar lijkade Herranum Christo vel/og seiger til hans. Þu suarad er riett/giør þad/og muntu lifa. Hier verdur oss nu synt og fyrer Siooner sett/ so sem j einum Speigle/ huørnenn Hiartalage voru eige ad vera vared/þyrst til Guds/og þar næst til vors Naunga. Sem er/ad vær eigum ad elska Drottinn Gud vorn/ Fyrst aþ øllu Hiarta/þar næst af allre Saal/ J þridia

pridia læge/ af ollum vorum Mætte z Megne/ Og j fiorda læge af ollum vor um Kroptum. Slijs̃krar elsku krefur hier Drottin̄ af oss/ so sem framar skal kient verda pan̄ ættianda Sun̄udag ept er Trinitatis. O/ giæfe Gud/ vier gi ætium hana og eirnen̄ j tie lated. Hier ad auke / wtheimter hn̄ og eirnen̄ af oss elsku til Naungans/ huorn hn̄ vill ad vier skulum elska eins og sialfa oss/ pad er ad skilia/ ad suo Hiartanlega og trw lega sem vier elskum oss sialfa/ oggiin ustum vort eiged Gagn og besta/ so eig um vær ad elska vorn Brooder og Na unga/og hialpa honum til rietta. Og hier vppa pram̄setur Herran̄ Christur eina Epterlijking/ j huorre han̄ listele ga wtmalar Dæme pulijkrar Elsku/ so seigiande. Madur nockur geck fra Jerusalem/og ofan til Je richo/og hrasade a medal Ræ ningia/huørier ed ræntu hann
Klæd

Klædum/ og lemstrudu hann
Sarum/geingu sijdan j burt
og lietu han þar epter halfdada
udan liggia. En so bar til/ad
Kiennemadur nockur foor ofan
þan sama Veg/og er han leit
han/gieck han fram hia hon
um. Slijkt hid sama Levitinn
þa hn kom nærre þeim stad og
sa hn gieck hn þar fram hia.
En Samverskur Madur nok
kur foor vm farenn Veg/kom
þar nærre honum/og sem hn sa
hn/þa hrærdest hn af Myskun
vid han/ og gieck ad honum/
batt vm Sar hans hellte
þar

þar j Vidsmiære og Vijne og lagde hañ oppa siñ Eyk/og þl utte til Herbergis gaþ og gi ætur ad hønum.

Gydingar voru j þeirre Meiningu/ Ad þar være eingiñ siñ Næunge/ utañ allemasta sijner Viner og Velgiørda meñ/ huørs vegna þeir elskudu sijna Vine/ eñ høtudu Ovine/ Matth. 5. Þar skyllde og so ecke þiñast vor a med al/ þeir sem sama hiellde. Eñ vær skulum vita/ ad huør Madur er og heit er vor Næunge/ huørt hañ hefur for skulldad got edur jllt af oss/ sie hañ sky lldur eda vandalaus/ nælægur edur. þi arlægur/ Rijkur edur Fatækur/ Siukur edur heilbrygdur/so sem Herrañ Christ ur oss liooslega fyrer Siooner setur/ j þe ssare ægiætu Epterlijkingu.

Hier kañ einhuør ad seigia/ æ eg z so ad hallda þañ fyrer miñ Næunga/ sem ecke er somu Trwarbragda og eg?

A eg

A eg ad giora honum til gooda/og au mkast yfer hañ/ so sem hañ være riett christiñ eins z eg? Ja sañarlega. Þui so giorde þesse Samversķe Madur vid þañ sem hrasade a medal Ræningia ña/ þo þeim bære ecke saman j Lærdo menum edur Trwarbrøgdunum. Þar þ so opt sem vær kuñum ad sia eina þess hattar Mañeskiu/ þa þeinkium so med oss/ ad þo so sie hū fare villt j siñe tru þa hefr Jesus þo samt lided Pijnu z Da uda þ hana/ z þo eg hafe meira Vit a Gude mijnum eñ hun/þa er þad hans Raad ad þacka. Þar fyrer vil eg gio ra so sem þesse Samversķe giørde/ Eg vil hialpa heñe a fætur/leggia vid heñ ar Saar/og giøra heñe til gooda/og so myked sem mier er møgulegt/bera mig ad færa hana a riettañ Saluhialpar veg aptur/ þui slijkt er Gude eitt þæge legt verk/epter þui sem Postuleñ Jacob vottar j 5 Cap. Ef ad nockur a med al ydar villest fra Sañleikanum/ z vm snyr honum einhuør/ sa skal vita þad/ ad

ad huor ed Syndaranum vmsnŷr j þra
Villu hans Vegar/ hefur frelsad eina
Sal þra Dauda/ og mun nidre byrgia
fiolda Syndaña. Vær eigum og suo
ad hialpa vorum Naunga med Hiart
anu/ Eins og giorde þesse Samversk
Madur/ huor ed aumkade sig yþer þañ
sem falleñ var a medal Ræningiaña.
Og ef vær gietum hønum ecke añad til
gooda giort/ þa andvorpum þo samt
hans vegna til Guds/ og oskum høn
um aþ Hiarta/ Heilsu og heilbrygde/ z
alls añars goods/ Eins z David giør
de vid Ovine sijna/ Psalm. 35.

J Þridia lage so sem þad/ ad þesse
Samversk Madur hialpade þeim vey
ka med Hendeñe/ j þui/ ad hñ batt vm
hans Sar/ hellte þar j Vidsmiøre og
Vijne/ og lagde hañ vppa sitt Dyr/ og
flutte til Herbergis. So skulum vær
og ecke helldur/ lata oss þykia myked fy
rer/ ad koma nærre þeim veyku og Vol
udu/ og giora þeim til gooda med vorre
Hende. Hugande vm þad sem Jesus
mun

mun ſeigia til vor a ſijdaſta Deige/ Quad pier giordud einum af þſſum miñ num minſtu Brædrum/ þad giørdud þi er mier/Matth. 25.

J þiorda mata hialpade þeſſe Sam verſke þeim veika og hruma Mañe mz Peninga Vilage/ þui hier ſtendur/ Ad hañ hafe teked vpp tuo Pen ínga/og feingid Hwſtwandã um/og ſagt til hans/ Haf þu gaat a hønum/og huad þu leg gur meira wt/ ſkal eg borga nær eg kiem aptur. Sama eig um vær ad giøra/ Vær eigum ad vera viliuger ad hialpa þeim Fatæka/ af þui Gotze ſem Gud hefur oſſ laanad/ſo ſem ad giørde Job/ huør ed ſeiger. Eg var Auga þeſſ blinda/ og Footur þeſs Hallta/ z Fader þeſſ fatæka/ Job 29. Item ſeiger Poſtuliñ Johañes j 1. Pi ſtle 3. Cap. Ef nockur hefur Audæfe þeſſar

þessarar Veralldar/ og sier sĳñ Brood ur Naud lĳda/og lykur sitt Hiarta til fyrer hönum/ Huørnen̄ blĳfur Guds Kiærleike hia hönum? Lætum oss nu þar fyrer yfer alla Hlute fram̄/ setia vora Trw og Traust/ vppa vorn Endurlausnara Jesum Christum/og bevĳsa so sĳdan vora Trw med sønum Kiærleika til Guds og vors Næunga/so munum vær ad Endalokunum/ þa z ødlast þad eilĳfa Lĳfed/ Huar til oss hialpe Gud af sĳñe Naad/ fyrer Forþienustu z Medalgaungu sĳns kiæra Sonar Jesu Christi/ Huørium ad sie Lof og Dyrd/ Heidur og Vegsemd/ fra Eilĳfd til Eilĳfdar/ A M E N.

XIV Suñudag epter Trin.

Evangel. Luc. 17. Cap.

J Þañ tĳma. Og þad skiede so þa ed Jesus gieck til Jerusalem/ad hañ ferdadest j giegnum midia Samariam og Galileam. Enn

Nn sem

sem hañ gieck īñ j nockurt Kaupstun mæt
tu hønum tíju Lykþræer Meñ/huorier eð
stoodu langt þra/hoopu vpp sijnar Radð
er/og sogdu. Jesu goode Meistare/myſk
una þu oss. Eñ sem hañ leit þa/sagde
hañ til þeirra/Fare þier/ og syned ydur
Kieñemoñunum. Og þad skiede
suo/þa er þeir geingu þadann / ad þeir
vrdu hreiner. Eñ eirn wt aþ þe
im/nær hañ sa þad/ad hañ var hreiñ vo
rdiñ/snere hañ aptur/loþande Gud/ med
hárre Raust/ þiell fram a sijna Asionu
þyrer Fætur Jesu/giorande hønum þack
er/og þesse var Samuerskur. Eñ Jesus
suarade og sagde. Huort voru ecke tíju
hreinsader? Eñ huar eru hiner nýju? Fa
nst eingeñ añar sa aptur snere/ ꝫ giæþe Gu
de Dyrdena nema þesse Vtlendingur? Og
hañ sagde til hans. Statt vpp/ og þar
hiedan/þuiad þijn Trw giorde þig Ni
alplegañ.

Añare Book Kongañа j 5 Cap.
Lesum vær vm Naaman Strijds
hofdingia Kongsins aþ Syrlan

de/ Ad han̄ hafe epter Tilsogn og Befalningu Spamanñsins Eliſæi/ huerig id ſig ſiøſinum j Añe Jordan/ og ſem han̄ pormerkte ad han̄ var hreiñ ordiñ aꝼ ſiñe Lijkþraa/ þa hafe han̄ ſnwed ap tur og giort Guds Mañe þacker fyrer ſijna Hreinſun/ z þad ſama / ecke eingungis med Ordunum/ helldur þa hafe han̄ og ſo þar ad auke boded hønum ſtorar Skeinkingar/ og loꝼad ad han̄ ſkyllde ecke þadan j fra/ ꝼæra Forner añar legum Gudum/ helldur DRottne.

Hier j þeſſu heilaga Evangelio verdur og eirneñ talad vm tiju Lijkþraa edur Spillta Meñ/ Huoria Herrañ Christur læknade/ Eñ þeir voru ecke aller ſo þacklater ſem Naaman var/ þui hter ſnijr eingiñ aptur til ad þacka ſijnū Heilſugiaꝼara/ vtan alleinaſta eirn Samverſkur Madur/ han̄ kañaſt vid ſtrax ſem hn̄ formerker ad han̄ var hreirn ordeñ/ huad myked gott hn̄ eige ad þacka Herranū Christo/ Og veit ecke huorſu audmiukañ han̄ a ad tiaa ſig

R n ij vid

vid hañ aptur a moot/ þui Gudspialla madurinn seiger/ Ad hañ hafe snwed aptur/ Lofad Gud med hærre Raust/ z falled fram a sijna Asionu/og þackad honum. Þetta er eitt merkelegt Exempl erdæme/ huar epter vier ættum aller ad breyta/ þuiad huør Þacklætenu offrar hañ heidrar mig/ og þad er Vegurinn ad eg sijne honum Guds Hialpræde/ seiger Ande DRottins fyrer Muñ David/ Psalm. 50.

Vær viljum an leingra Inngangs vmm Kia til Gudspiallsins/og oss þar wt af taka þriar Smágreiner/ ad skoda z yfir ervega ad þessu sinne.

Hin fyrsta skal vera vm þessa tiju Lijkþrau Meñ/ sem komu a Veg fyr er Herrañ Christum.

Aññur vm þa mykla Nad og Hialp sem hañ audsynde þeim j þui ad hrein sa þa af siñe Lijkþra.

Og hin þridia vm Þacklæted sem sa eine Samverske færde honum aptur a moot/med þui fleira sem hier ad hnijg ur

ur/og vær kuñum oss til Lærdoms Hug
gunar og Aminningar ad taka.

Nu sa mykle Lækner z Meistare til
ad hialpa/ vor DRottiñ Jesus Christ
us/ hañ kome til vor med siñe Naad/og
sende oss styrk þess gooda heilaga An-
da/ so vier mættum hier wt af nockud
gott læra/og oss i Nyt færa Am.

FJorar Kryngumstædur eru oss vel at
hugande i þessu Greinarkornenu/og
er hin fyrsta vm Tijmañ/ æ huorium
Herrañ Christur hafe giort þetta myk
la Dasemdarverk/ sem var þa hañ gi
orde sijna sijdustu Reysu til Jerusalem/
til ad lijda Kuol z Pijnu/ fyrer Mañ
kynsins Synder/ so sem sia mæ af ept
erfylgiande 18 Cap. A þessare siñe sijd
ustu Reisu skrifa þeir heilogu Gudspi
allameñ/ ad vor blessade Endurlausna
re hafe giort mørg oñur ypparleg Dæ
semdarverk/ æ medal hūra ad eru þesse/
Ad hañ giorde þañ blinda hia Jericho
heilskygnañ/ Luc. 18. Umsnere Zach
eo/ Luc. 19. Formællte þui Avaxtarla

N n iij usa

usa Fykiutrie/ so ad þad visnade/ Mat. 21. Og vppvakte Lazarum af Dauda Joh. 11. Huar med hañ villde openbera sijna Dyrd/ og audsijna ad hañ være ecke sliettur og einfalldur Madur/ helldur sañur og eingieteñ Sonur lifanda Guds/ þui soddañ Teikn og Dasemdarverk/ kañ eingiñ ad giøra/ nema Gud sie med hønum/ so sem þar stendur hia Joh. 3 Cap.

Þar næst er oss athugande/ huort vier hafe Plassed edur Staduriñ/ sem Herrañ Christur giorde þetta sitt Dasemdarverk/ a þessum tiju Lykþrææu Mañum. Gudspiallamaduriñ seiger/ ad þad hafe vered eitt Þorp nærre Samaria. Vndur mꝫ þad þykia ad Herrañ Christur skyllde vera suo lijtelatur ad nalægia sig og giøra til gooda þeim Samverskum/ þar þeir voru ecke ad eins vonder Skalkar/ og hielldu stundum med Gydingum/ stundum med Heidingium/ Helldur þa høfdu þeir adur fyrre forsmad hañ blessadañ/ so ad þeir villdu

du ecke Herbergia hañ/ og lim hønum Nws/so sem liooſt er aþ/ 9. C. Gud ſpiallamañſins Lucæ. Eñ huornenn ſem þeſſu var vared/þa var hañ þo ſa mt ſo Giæſkurſkur og Rædarþullur/ ad hañ giørde ſier Reiſu vppa nytt til þeirra/ Auglyſande þar med/ad hann villde ecke þeirra Sœlarſkada/ og þor diorfun/ Helldur ad þeir mætte Sælu holpner verda/og komaſt til Sañleikſe ns Vidurkieñingar/ 1. Tim. 2.

J þridia lage/ verdur hier z eirniñ ad minſt huad marger ad þeſſer Lÿkþrææu Meñ haþe verid/ſem er/ ecke tueir eda þrÿr/ helldur heill Hoopur. Huar af raada ma/ad þſſe hrædelege Siukdomz hafe verid miøg Almeñelegz hia Gyd ingū/þar j einu litlu Plæſſkorne fund uſt tiju ſem af þeim Siukdome voru ſpy llter/ z þ ecke alleinaſta/ helldur vottar z heiløg Ritning/ad bæde Hwſeñ z ſo Klædnadurin hafe vered af þeſſare So tt fordiarþadur/ ſem leſa ma j Levit. B. 13 og 14. Cap.

Hier kañ einhuør ad spyria/ Huad Gude skule hafa geinged til þess ad leg ia þeñañ hrædelega Krankleika fram ar vppa sitt Folk eñ adra/ Eñ vær skul um vita/ ad Gud hafde þar vissañ tilga ng til/ sem er/ ad hañ þar med æminte þad a Synder sijnar og Yfertrodslur/ huoriar Herrañ hefur ætijd so vel straf þad a sijnum Vinum sem Ovinum.

J þridia mata verdur hier giefed/ sialfs Krankleikans/ sem lá a þessum aumu Moñum/ sem var Lijkþrææñ/ hu ørt Soottar ferle vier køllum ødru na fne Spitelsku. Nu so sem þad/ Ad Lijkþrææñ er ein vidurstyggeleg z kañ væn Soott/ sem Mañeskiuñe er hootud og yppaløgd/ vegna Forackunar Gu ds Løgmals/ so sin þar stendur j Deut. B. 28. DRottiñ mun sla þig med E gyptiskum Kylum/ med Bakhlutans sarendum/ med Bose og Klada/ so þu kuñer ecke ad læknast. Item stendur j sama Cap. DRottiñ mun sla þig mz illu Graptrarsarum A Knien og Foot legg

leggina/ so ad þu munt ecke græddur ve
rda fra Jllum og allt vppa Quitfel.

So hafa þeir gomlu Christneñar Lærefedur lijkt og samjafnad þessum hr ædelega Siukdome/ vid Syndena/ med þui lijka/ ad hañ er so sem vll oñur Kr anckdæme/ sem Mañeskiuñe vppa fal la/ eckert añad eñ Laun og Strafs Sy ndareñar. Og skulum vær læra þ hier/ Fyrst so sem þad/ ad Spitelskañ edur Lijkþrææñ er eirn tilvilliandc Hlutur/ eñ ecke j Natturuñe skapadur/ So skul um vær og so vita/ ad Syndeñ er ecke helldur skapadur Hlutur af Gude/ suo sem sumer Villumeñ hafa hallded.

Þar næst so sem þad/ ad Spitelskañ kueikest ꝛ kiemur æ Mañeskiuna af O hoofseme/ Ofæte og Ofdrykiu/ sem ꝛ ofmykelle Lostagyrnd/ og odru þess hæ ttar. Eins skulum vær vita ad Synd eñ er jñkomiñ j Heimiñ/ vegna Ohlyd dne vorra fyrstu Foreldra Adams og Evu/ þar þau æ mioote Guds Vilia ꝛ Forbode/ ætu af þui bañada Trie/ Gen. 3.

J pridia læge ſo ſem þad/ ad Spitelſk Eer Forelldrar gieta optaſt nær Spitelſk Børn af ſier/ ſo høfum vier og eirnen tekeð Syndena j Arf/ epter vora fyrſtu Forelldra. Þui ſo ſtendur þar ſkrifad j Skøpunarbookarenar. 5. Cap. Að Adam hafe gieted Son epter ſinne Mynd z Lykingu. Eirnen vottar Da vid ſo/ j Pſal. 51. Sia þu/ ut af Syndſamlegu Sæde er eg gieten/ og j Synd gat mig myn Mooder.

J fiorda mata/ lyka ſem þ/ ad Spitelſkan fordiarfar ecke ad eins eirn Lim Lykamans/ helldur allan Lykaman/ Ja/ huørn og eirn Bloodsdropa ſem j Manneſkiunne er. Eins jafnekur Synd en ecke alleinaſta eirn Part Lykamans helldur fordiarfar hun allan Mannin/ a Sælu og Lykama og øllum Kroptum bæde hid jñra og ytra/ ſo vier meigum vel ſeigia med hinum heilaga David af Pſalm. 18. Ad þar ſie eingin Neil brygde j voru Hollde.

J fimtu Grein ſtendur hier/ ad all er

er þesser tiju Meñ hafe verid Lijkþraa er/ sem voru nyu Sydingar z eirn Sam verskur/ Eins lijka vottar heiløg Ritn ing/ ad aller Meñ sieu synduger/ z þar sie eingeñ sem goott giøre/ og ecke eirn.

J siøtta maata skulum vier vita/ Ad Spitelskañ er soddañ eirn skadlegur Siukdomur/ sem eirn kañ snarlega ad fa af ødrum. Eins er þui vared fyrer Syndeñe/ og þeim sem j Syndsamlegū athøfnum liggia/ ad sie so ad Meñ ha fe vmgeingne med þeim/ þa kuña þeir liettelega af þeim ad saurgast/ þuiad jllt Samtal spiller goodum Sidum/ 1 Cor. 15. Og huør hañ tekur a Tiør uñe/ hañ klijner sig a heñe/ seiger Syr ach. 13. C.

J siøunda maata/ Lijka sem þad/ Ad þeir Spitelsku voru wtsetter adur for dum/ af Borgum/ Þorpum/ Kauptun um/ sem og eirneñ Heikwdum/ Huørs vegna og so Lijkþraañ hefur sitt Nafn j þysku Maale af Vtsetningu. Eins lijka hefur Syndeñ wtelucktt vera fyr

stu

ſku Forelldra fra Paradijs/ Og wtelyk ur eñ nu j Dag/ alla jdrunarlauſa Sy ndara/ vegna ſiñar andlegrar Spitel ſku/ fra Guds Nwſe z Samfielagſkap Heilagra.

J attunda mata/ ſo ſem þad/ Ad þeir Lyꝁþrau ædur þordum/ hlutu ad ganga Berhofdader/ ſo þeirra Siuk doomur mætte huoriũ Mañe openber vera/ Suo er þui og ſo vared þyrer oſſ/ Vær hlioo tum ad vidurkieña Blygd un þa z Baga/ ſem oſſ er tilþalleñ/ ſm er/ ad vor Korona og Hoþudprijde/ þad eru þær Nadar giafur/ ſem oſſ voru ve ittar/ med huorium vier vorum prijdder þyrer Falled/ þær hofum vær miſt/ og þeim fyrerfared vegna Syndareñar.

J nyunda mata/ urdu þeir ſem Spit elſker voru/ ad ganga j ſundur rifnum Klædum. Eins lijka hoþum vier veg na Syndaña/ ſundurrifed og ſlited þui dyrmæta Gyllene Klæde Sakleyſeſins og Rietlæteſens/ ſo vier hlioo tum nu ad ganga j illre Tötraplijk eins Betla

ra

ta eda Nwsgangs Mans.

J nijunda mata/ so sem þad/ Ad þeir hiner Spitelsku/ hafa eirn Banvænañ og jlla lucktande Anda/ So lucktar nu ecke vor Ande leingur/ suo sem sa sæte Ande Guds/ sem hañ j sñblies j Mañiñ helldur lucktar hañ af fwlum og and styggelegum Syndum.

J ellefta mata/ Lijka sem þ ad Lijk þræeñ giorer Mañeskiuñe hæsa og jlla roomande Rødd/ So spyller z Syndeñ voire Tungu/ og vorum Muñe/ so vier kuñum ecke ad vpphefia klara Raust til Guds/ eda hañ med heilagre Røddu ad dyrka/ akalla og vidurkieña.

J tolfta mata/ vpptendrar Spitelsk añ j þeim Lijkþrau/ sarañ og þuijngu narsamañ Þosta/ vegna þess ofui hita sem þeir hafa hid jñra ad bera. J sa ma Mata/ þegar Syndeñ vppvaknar þa hreiser sier Angist og Neyd/ bytur og nagar/ plagar z þuijngar Hiartad og Sælena/ so ad aller Kraptar vppþorna so sem añad Skurn/ so sem David yfer

yferklagar j Psalmenum 22.

J sijdasta mata/ so sem pad/ ad Lijk þrææñ er olæknanleg/ so myked s Mañ aña Hialp vidvijkur/ og kañ ecke ad bu rtrijmast/ fyrer vtañ sierlega Guds Ad stod/ So kañ og megnar eingiñ/ vtañ alleina Christur/ vor beste og trwaste Læknismeistare/ ad hialpa noeckrũ Ma ñe fra Syndeñe/ þui hañ er alleina sa sem verar Synder apmæer/ so sem añ ad Sky/ og hreinsar oss og þuær af þe im/ fyrer sitt Blood/ 1 Joh. 1.

Hier ap siaum vier nu klærlega/ hu ad hrædelegur og vidurstyggelegur Nl ufur ad Syndeñ sie. Þar þyrer skulum vier aminter z vppvackter vera/ af Dæ me þessara Spitelsku Maña/ huarsu pad oss ber ad flyia til Christum og lei ta oss Hialpar og Adstodar hia hønum a moote þeirre andlegu Spitelsku Sy ndeñe.

Fyrst stendur hier vm þa tyu Lijkpr au/ Ad þeir hafe geingid wt a moote Herranum Christo/ þa þr villdu ad hñ

skyll

skylldе giøra sig heilbrygda. Sama hlioodum vier og so ad giøra/ vilium vier er heilbrygder verda af vorre andlegu Lijkþra. Vær hlioodum ad ganga wt aß Sooddar stofu vorre/ þad er ad hata og yfergiefa þa ohreinu og Syndugu Verølld/ eñ læta oss þundna verda a þeim Veige/ huar vm Christur geing ut/ so sem ad giørde Zacheus/ Tollheimtumaduriñ og adrer fleyre.

J aññ mæta stendur hier j Gudspiallenu/ **Ad þeir hafe staded langt fra.** Ordsokiñ var su/ Ad þeir vissu ad þeir voru Spitelsker og þordu þui ecke ad koma j bland añara Heilbrygdra Maña/ vidurkieñande þar med siñ Overdugleika/ og Ohreinleika/ So ber oss og eirneñ ad yfervega vora andlega Spitelsku/ og huad længt vær erum fyrer Syndena fraskilder fra Gude.

J þridia mæta seiger Gudspialla madureñ/ Ad þesser tiju Lijkþrær meñ hafe ecke þeyiande staded/ helldur vpp

haf-

hafed sijna Raust/ Kiekande off þar med/ ad hroopa og kalla til Guds j vor um alliggiande Naud synium/ so framt sem vier viltum af honum þaa Lækning og Grædslu/ vorra andlegra Sælar meina.

J fiorda lage þeckia og medkienna þesser tiju Lijkþraau Men̄ Herran̄ Christum/ ecke alleinasta fyrer sin̄ Meistara/ huør ed sitt Lijkamlegt Kraunkodæme kuñe ad lækna/ Helldur þeckia þeir han̄ z eirneñ fyrer Jesum/ þad er Hialpara allrar Veralldar/ þui so seigia þr. Jesu goode Meistare hialpa þu oss. Vier skulum og eirnin̄ j sama maata þeckia han̄ og vidurkienna fyrer vorn Skapara og Meistara/ hu ør ed sijn i Skiepnu vel þecker/ og af huoriu Efne hn̄ hefur oss giort/ San̄ arlega/ han̄ mun so sem eirn goodur Meistare/ allijta Beykleika vorn og Eymd/ so sem hn̄ aaleit þessa tiju Spitelsku Men̄/ Þui vier hofum ecke þan̄

Byst

Byskup seiger Postuliñ/ sem ei kañ sam pijning ad hafa med vorum Breyskleika/ Helldur þañ sem freistadur er æ allañ hatt/ lijka so sem vier þo æn Syndar/ Heb. 5. Og skal þad so stuttlega sagt vera vm þad fyrsta.

EPterfylger þad añad Greinarkorned med einu Orde/ sem hlioodar vm þa myklu Naad/ sem Herrañ Christur audsynde þessum tiju Lÿkþraa mønum/ Huar vm so stendur j Textanū.

Og þegar hañ (þad er DROttiñ vor Jesus) leit þa/ sagde hañ til þeirra. Fared og syned ydur Kieñemøñunum/ og þad skiede þa þeir geingu j burt/ ad þeir vrdu hreiner.

Tuo sierdeilis Velgiørninga audsijnt er vor liufe Endurlausnare Herrañ Christur hier þessum aumu Møñum/ hiñ fyrre er sa/ ad þott hundradsiñū hū

 blessad

blessadur visse vel og sæge / ad þesser Meñ være spillter og veyker ordner / þa snijr hañ samt ecke Bakenu vid þeim / helldur snyr hañ til þeirra sijnu millda Auglite / og alljtur þa nꝍdarsamlega. Eins byriar oss ad giora / Ad þo so sie / ad vor samchristiñ Nꝍunge / meige vera þiꝍdꝛ z þuñgadur j eirn edꝛ añañ mꝍta / huort þad er helldur af Lijkamlegu Krꝍnkdꝍme / edur odru þui sem Gud hefur honum vppa lagt / þa eigū vier ecke ad hafa Andstygd eda Vidbiood ꝍ honum þar þyrer / vppa þad ad vier epter Syrachs Ordum / aukum ecke Sorgfullu Hiarta meire Sorg. Og eñ aptur seiger hañ / Kued ecke ney vid Bꝍn hins auma / og snu ecke Asionu þiñe þra þeim fꝍtꝍka / nie þijnum Augum þra Naudþurfande Mañe / so hū klage ecke yþer þier / þuiad sa sem hañ skapad hefur heyrer hans Bꝍn / nær hañ med hryggvu Hiarta klagar yþer þier. Syr. 4.

Añar Velgiorningur edur Nꝍdar verk

verk/ſ vor ſætaſte Endurlauſnare Her
rañ Jeſus Chriſtus/ audſynde þſſū tḿu
Lijk þrœu Moñum/ var þeſſe/ Ad hañ
virdte þa Vidurmælis/ hñ gaf þeim z
ecke Helldur nein Afſuor eins og hann
giorde Canverſku Kuiñuñe/ Matt. 15.
Helldur talar hañ Huggunarſamlegū
Ordum til þeirra/ ſo ſeigiande/ F Ared
Og Sƥried Ydur Kieñemoñunum.
Hefdu nu þeſſer Spitelſku Meñ vered
eins ſiñader z Naaman ſa Syrlendſke
var/ þa hefdu þeir kuñad ſo ad þeinkia
og ſeigia. Herra/ huad þurfum vær ad
fara til Kieñemañaña/ z ſyna oſſ þm/
vær hofum giort þad ædur / z hafa þe
ir epter Logmaalinu ælicktad oſſ Spit
elſka ad vera. Og hid ſama mun þeir
ra Andſuar vera eñ nu /þo vær þa piſt
um. Nei/ ſoddan Ord læta þeir ecke
af ſier heyra/ helldur fara þeir ſtrax
æn Dualar af ſtad / z giora ſo ſem He
trañ Lijfſins befalar þeim. Þeſſa
Hlijdne ættum vær af þeim ad læra/ z
ſeigia ſo ſem Iſraels Folk ſagde Kord

 um

um/ Allt þad sem Drottinn hefur sagt/ þad vilium vier giora/ Exo. 19.
Þuiad Hlydne er betre enn Offur/ og Gaumgiæfne betre enn Feitleike Hrw tana/ þui Ohlijdne er Galldra Glæpur og ad vera þuerbrotinn er Skurgoda Bloot og Afgudadyrkan / epter þui sem þar stendur j fyrre Book Sam. 15. Cap.

Framar meir kann einhuor ad spyria Huør vered hafe hin sierlegasta Ordsøk til þess/ ad Herrann Christur skyllde vijsa þessum Spitelsku Mønnum aptur til Prestanna? Vær skulum vita (elskuleg Guds Børn) ad vor blessade Endurlausnare/ giørde þad sierdeilis og eink um þess vegna/ Ad hann þar med aminte eirn og sierhuorn / ad þeir hefde jafnann j tilbærelegu Aekte Æru og Virdingu / þad heilaga Ministerium /edur þa Kiennemannlegu Stiett og greiddu sijnum Sæluforgurum þær Skylldur sem þeim ber/ epter þui sem Syrach seiger j 7 Cap. sinnar Bokar.
Ottast

Ottast þu DRottinn og heyrdu Prestana/ þui so sem þad/ Ad Prestunum j þui gamla Testamentenu var jafnan ad hafa nockud af sierhuoriu Offre/ so sem lesa ma j Exodi Bookar 29. Cap. So vill Herrann Christur og so/ad Kiennemønnunum enn nu a þessum Dogum sieu greiddar goodviliuglega siinar Tiunder/ so ad þeir sem Allt arenu þiona/ hafe Not af Alltarenu. 1 Cor. 9. Enn huort munde þa gagned edur Avøxturinn vera/ sem þesser tiju Lijkþraa Menn hofdu þar af/ad þeir hlyddu Jesu Befalningu/ z geingu strax j burtu ad siina sig Kiennemønnunum? Þad vottar Gudspiallamadurinn hier segiande. Og þad skiede so/ þa þeir geingu þadann/ad þeir vrdu hreiner. Vilier þu nu og so(minn Brooder og Syster) faa þad og ødlast af DRottne/ ad þu meiger verda hreinn af þinne andlegre Lijkþraa/ þa giør þu

 so

so sem þsser tisu Lÿkþrau Men̄ giordu
trw þu a Jesum/ og vert hlijdugur hn̄s
Ordum og Tilsogn/ so mattu veta o
efadur þar vppa/ ad huad hellst sem
þu oskar af honum/ þad fær þu visse
lega/ so framt sem þad kan̄ þier ad þie
na til Saluhialpar.

NV vilium vier hid skuttlegasta/ sko
da og yfervega j þessu þridia Grein
arkornenu/ þacklæted edur Lofgiorde
na/ sem sa eine Samverske Madur fær
de Herranum Christo aptur/ þa hann
fan̄ þ ad han̄ var heilbrygdur ordin̄/
Hier vm hlioodar suo Textenn.

Ein eirn wt af þeim/ nær han̄
sa þad/ ad hn̄ var hrein̄ vor
din̄/ snere han̄ aptur/ lofade
Gud med hárre Raust/ fiell
framm a sijna Asioonu fyrer
Fætur Jesu/ giørande hønum
Packer/og þesse var Samver
skur

ſkur. Og verdur oſſ hier kient/ og ſo ſem j Speigle fyrer Siooner ſett/ huør min̄ pad vier epter Dæme þeſſa Samverſka Mans/ eigum Gude vorum ad packa/ fyrer alla ſijna Nadar Velgiørninga/ ſem han̄ Daglega Dags aud ſyner oſſ og veiter. Fyrſt eigū vier ad þacka honum af øllu Hiarta/ ſeg iande med hinum heilaga David/ af Pſalmenum/ 86. Eg þacka þier DRottin̄ Gud min̄ wt af øllu Hiarta. Hid ſama giørde og ſo Jomfrw Maria j ſin̄i Loffſaung ſo ſeigiande. Min̄ Ønd myklar DRottin̄/ og min̄ Ande gledſt j Gude Heilſugiafara mijnum. Þar næſt eigum vier ad þacka Gude vorum med Munnenum/ ſo ſem ad giørde þeſſe Samverſke Madur/ huør ed med hæære Rauſt lofade Gud. J þridia læge eigum vier hon̄ ad þacka/ med wtvortis Hegdunen̄e/ Pad er/ vier eigum ad falla fram̄ fyrer han̄/ ecke einungis a Sælaren̄ar/ helldur og ſo Lijkamans Knie. Ja/ Gude verda og ſo af oſſ aud

 miuk

minkar Packer giørdar/ þa vier med vorre Raust/ syngium hønum Lof/ edur spilum fyrer hønum/ vppa velklijngian de Hliodfære/ so sem ad giørde hiñ hei lage David/ Og til þuilijkrar Packlæ tisgiørdar/ skal oss koma fyrst Bøfaln ing sialfs lifanda Guds/ huør ed so sei ger/ j Psalm. 50. Offred Gude Pack argiørd/ og giallded hønum ydar Heit/ Og j 1. Tessa. 5. Cap. stendur suo/ Vered packlæter j øllum Hlutum/ þui þ er Guds Vilie j Christo Jesu til yd ar+ Þar næst skal oss vppvekia til þss ad vera Gude vorum Packlæter/ Lof leg Dæme þeirra heilogu Guds Man na/ huørier ed jafnañ færdu Gude Pa cker/ þa hañ giørde þeim nockud til goo da+ Sa Riettlætisins Predikare Noe/ bygde DRottne eitt Alltare/ til Lofgiørdar/ og Packlætis miñingar/ þegar hañ liet Flooded þuerra/ sem le sa mā j Gen. B. 8 Cap. Elea sar Abrahams Þienare/ packade og ei nneñ Gude fyrer farsæla Reisu/ z good

Er

Erendisbok/so seigiande. Lofadur sie Gud DRottīn/ mijns Herra Abraha ms/sem ecke hefur yfergiefed sijna My skun z Sannleika vid miñ Herra/Gen. 24. Seiger ecke Forfaderiñ Jacob so/ j Skøpunar Bok. 25. C. Til alls sijns Hwss og Heimilis Folks? Latum oss fara til Bethel/ suo eg meige byg gia þeim Gude þar eitt Alltare/ sem bænheyrde mig j miñe Motgangs tijd. Huad vilium vier seigia vm hiñ heilaga David? Huad opt þackar hañ Gude j sijnum Psalmum/ fyrer Nad sijna og Myskunseme/ sem hañ audsynde hønum? Og þuilijk Dæme heilagra Manna/ finast nær þui otelianlega mørg j Heilagre Ritningu/ huor øll hier er of længt vpp ad telia. Pad þridia sem oss skal æsa og vpphuetia/ til þackletis og Lofgiørdar vid lifanda Gud/ þa eru þeir stooru Velgiørningar sem vær af hans Hende þyggium og medtøkum Daglega Dags. Hefur hañ ecke myndad oss j Moodurlijfe/ og leidt

O vv oss

oss wt þadan a vissum z ꝍsettum tijma Psalm. 22. Er hañ ecke sa hiñ same/ sem giesur oss Lijfed? Job. 10. Jæ/sa sem uppliykur siñe milldre Hende / z sed ur allar lisande Skiepnur med siñe Bl essan/ Psalm. 145. Eñ eirn er þo sa Velgiørningur sem yfergnæfer z Co ronar alla adra/ huorn vær eigum z so Gude ad þacka/ alla vora Lijfdaga/ sem er þesse/ Ad hañ hefur fyrer siñ el skulega Hiartans Son/ frelsad oss af Yfervallde Myrkrañs/ Col. 1. Og lated sitt Ord rijkuglega byggia vor a medal/ j allre Visku/ so vær kuñum ad læra þad sem oss er nytsamlegt til vors ar Sæluhialpar/ Esa. 48. J einu Orde ad seigia/ Velgiørningar DRot tins/ sem hañ audsyner oss/ eru so marg er og stoorer/ ad oss er omogulegt þa upp ad telia/ auk helldur þa ad þacka/ og mꝍñast lꝍta sem verdugt er.

Þad fiorda sem oss skal koma til þess ad þacka Gude fyrer allt þad gott sem hañ veiter oss/ þa er þetta/ Ad ef vier erum

etum hennum þacklæter/ þa er hñ bless adur jafnañ reidubwen̄ ad giøra oss eñ meira til gooda/ þar þ seiger Lærefad eren̄ Crisostomus so/ Gratiarum actio est ad plus dandum invitatio/ þad er ad skilia/ huør sa sem Gude er þacklæt ur fyrer medtekna Velgiørninga/ Nañ kiemur hønum til ad oppliuka ad nyu Nirdslu sinna Audæpa/ z wtbyta oss þad añ þad sem oss er til tijmanlegrar og eilijfrar Velferdar naudsynlegt. Þar þuert æ moote er Oþacklæted eirn skie m̄elegur Lost/ sem bæde Gude z Moñ um er Andstygd ad/ Nuørs vegna þe im Oþacklætu verdr j heilagre Ritnin gu hootad hrædelegu Nefndar straffe/ so sem lesa mæ j Ordsk. B. 17. Cap. þar so stendur. Nuør hañ gott med jl lu launar/ aþ þess Nuse mun ecke ille liña.

Frañveiges talar. Nerrañ Christur so j nidurlæge þessa vors Gudspialls.

Nuørt voru ecke tiju hreinsad

er

er/eñ huar eru hiner niju/ þa
nſt eingeñ añar/ ſa aptur ſne
re og giœþe Gude Dyrdena/ne
ma þeſſe Vtlendingur.

Hier af høfum vier þad ad læra/ ad ſo ſem Herrañ Chriſtur munde tølu þeirra Mañа/ſem hañ læknade/ ſuo man hañ og veit eñ nu Tølu þeirra ſem hañ gioret til gooda/ J huoriu Lande/ j huorre Borg/Huorre Samkun du og huoriu Hwſe/ z giœter ad/ huad marger hønum eru þacklœter/og huad marger oþacklœter/ og huad marger ſtadfaſter ſieu/og huad marger oſtadfaſter/og mun vm ſijder hallda Reikning og eptergrenſlaſt/ z bryxla þeim oſtødugu/z oþacklœtu/og tilſeigia þeim ſitt Straff. Eñ þar þuert œ mooте ſœta þa ſem ſtoduger hafa ſtaded/ og þacklœter bid/ fœ eina gledeſama Aflauſn/ eins og þeſſe Samverſke Madr þieck.

Þar næſt lærum vier hier/af Dœme
þeirra

þeirra níju opackláatu Gydinga/ sem ecke villdu snwa aptur og giefa Gude Dyrdena/ Ad Kross og Mootgangur er oss lángtũ þarfslegre eñ gooder Dagar. Þuiad so lenge sem þesser nyu voru þiaader og vnderokader Siukdome num/ þa høfdu þeir eina sterka z fødu ga Trw/ Eñ sem þeir voru heilbrygd° vordner giellu þr fra. Þar fyrer/ hefde þeim betra verid ad þeir hefde verid spit elsker allt til Dauda Dags/ og verda Sáluholpner/ Eñ ad þaa aptur sijna Heilbrygde /og lijda Tøpun a Salu sijñe/ epter þui sem Christur seiger hia Matth. 18. Betra er þier jñ ad ganga til Lijfsins/ halltur og Handar vane/ Eñ þad þu hafer tuær Hendur og tu ær Fætur og verder j eilijfañ Elld kast adur. Þar fyrer skulum vær sem Christner erum/ ecke oska oss ad meiga lifa og wtenda alla vora Daga fyrer vtann Kross og Mootgang/ þui añars kyñe þad so ad skie/ ad vier gleymdum Gude/ lifdum athugalaust/ forsoomud

um

um Bænrækner ad vera/eda giora þad
sem DRottne vorū þocknadest. Þetta
hefur David Guds Madur vel athug
ad/og þess vegna kiemst hañ so ad Or
de j Psalm. 119. seigiande. Fyrer goo
du vard mier þ Drottiñ/ad þu lijtelæck
oder mig/so ad eg lærde þijn Riettinde.

J þridia og sijdasta Mata lærum vi
er þad hier af Dæme þssara niju opaek
lmtuSydinga/ Ad þad er ecke noog/ad
byria vel og Gudrækelega Christeñdom
siñ/ef hønum er ecke framfylgt. Þui
huad stodade þad/ þo þesser Meñ kiæ
me til Christum/ z feinge Lækning hia
hønum/ þar þeir skomu þar epter fiellu
fra hm̄ aptur. Gud ælijtur myklu hell
dur huørneñ þad ein Mañeskia endar
sitt Alaup / helldur eñ huøreñ hun þ
byriar. Postuliñ Paall byriade sitt Ala
up i fyrstuñe jlla/eñ endade þad þo sijd
ar vel. Judas byriade vel/eñ endade jl
la/þar fyrer feingu þeir z so olijk Laun
Og hier fyrer æmiñer Ande Guds al
la oss/ fyrer Muñ Postulans Johañis
j Opeṽ

i Openber. B. 2. Cap. suo seigiande/ Esto fidelis usqve ad mortem/ Vertu trwr allt til Dauda/ og mun eg giefa þier Lijfsins Coronu. Huoria ad þa ꝛ ͦodlast/ ad endudum þessum vorum Hier vistar dogum/ Ose veite Gud Fader af siñe Nꝍd/ fyrer Forþienustu og Medal gaungu sijns elskulega Sonar Jesu Christi/ Huorium med Fodurnum og heilogum Anda sie Lof/ Dyrd og Heidur/ Nu hiedan j fra/ og til Eilijfdar/ A M E N.

XV Suñudag epter Tri.
Evangel. Matth. 6.

Þañ Tijma. Jesus sagde til siña Lærisueina. Einginn kañ tueimur Herrum j señ ad þiena. Añad huort hañ afrækir þañ eina/ ꝛ elskar hiñ añañ/ eda hñ þydest þañ eina/ og fyrerlætur hiñ añañ. Eige gieted þier Gude þioonad og þeim Ranglætis Mamona. Þar fyr er

er ſeige eg ydur/ Vered eige Ꝺugſiuker ꝼ̄
ydru Lijꝼe/huad þier ſkulud eta ꝛ drecka
og eige helldur ꝼyrer ydrum Lijkama/hu
oriu þier ſkulud klædaſt/Eda er ecke Lijꝼ
ed meira eñ Fædſlañ/ꝛ Lijkameñ meira eñ
Klædnaduriñ. Lijted a Fugla Ꝺimins/
þeir ed huorke ſa nie vppſkiera/ og ecke
helldur ſaꝼna þeir j Kornhlodur/ og ſa
hinn Ꝺimneſke Fadereñ hañ ꝼæder þa.
Eda erud þier ecke myklu ꝼramar enn
þeir? Eñ huer ydar giefur med ſiñe Ahy
ggiu aukeð eirnre Aleñ vid ſijna Leingd?
og huar til eru þier Ꝺugſiuker ꝼyrer Kl
ædnadenum? Hyggeð ad Akurſins Liliu
groſum/huorneñ þau vaxa/ þau viña ec
ke ne ſpiña/ Eñ eg ſeige ydur/þad Sa
lomon j allre ſiñe Dyrd var eige ſo ſkrijdde
ſem eitt af þeim. Og eꝼ Gud prijder ſo
Graſed/þad ſem j Dag er a Akre/og a
Morgun verdur j Oꝼn kaſtad. ſkyllde hñ
ecke myklu ꝼramar þad ſama vid ydur gi
ora/O þier lijteltrwader? Þar ꝼyrer ſkul
ud þier ecke Ꝺugſiuker vera/ſo ſeigiande
Ꝺuad eigum vier ad eta?eda huad eigum
vier ad drecka?Eda med huoriu eigum vi

er

er ad klædast? Þuiad epter þessu ollu lei
ta Heidnar Þiooder. Og ydar Himnesk
ur Fader hañ veit ad þier þurfed alls þe
ssa vid. Þar fyrer leited fyrst Guds Rijk
is og hans Riettlætis/ og mun ydur allt
þetta tilleggiast. Fyrer þui skulud þier
ecke Vmhyggiu bera fyrer Morgundeigen
um/ þuiad Morgundagurin̄ mun fyrer sial
þum sier Vmhyggiu bera. Huerium Dei
ge nægersijn Þianing.

I Devtronomi B. 22 Cap. Les
um vier/ Ad j Logum þess ga
mla Testamentesins/ hafe fy
rerboded verid a medal an̄ars/
Fyrst þ/ad eingen̄ skyllde sin̄ Vijngard
edr Akr sa mz tuofalldlegu Sæde/ Þar
næst ad Men̄ skylldu ecke eria a einu
Naute z Asna til samans. Og j þridia
lage/ Ad þar skyllde eingeñ bera/ edur
fæta-sig j þaug Føt/ sem giord være af
Vllu og Lijne til samans.

Huad meine þier nu (mijner elskanle
ger) ad Gud DRottin̄ hafe viliad skil

fast láta/ fyrer þetta prent/ sem hañ þþijdur j þssu sijnu Logmæle. Sañarle ga eckert añad/ eñ þad sem stendur j þe ssa Dags Gudspialle/ sem er ad eingiñ kuñe vnder eins ad þiona Gude og Mañon/ Þui huør sem vill bera sig þar ad/ Huad er þad añad/ eñ hañ sa er Akur sijns Hiarta med tuøfolldu Sæ de/ sem er med Elsku til Guds og Elsku til Veralldlegra Forgeingelegra Hl uta/ Huad ecke kañ vnder eins ad skie/ Þar fyrer seiger so Postuliñ Joh. j 1 Send. B. 2 Cap. Ef nockur elskar Heimiñ/ j þeim sama er ecke Kiærleike Fødursins,

Þad añad/ sm̃ Gud bañade j þessu sij nu Logmæle/ var/ ad Meñ skylldu ecke eria a einu Naute z Asna til samans/ Þui huad er þad añad/ eñ ad vera vnd er eins andlega z Veralldlega siñadur? Huad ecke kañ helldur samañ ad koma eda samhlioода ad vera/ Þui so seiger Postuliñ til Gal. j 5. Ad þeir sem Christo tilheyra/ Krossfeste sitt Holld med

gyrnd

Syndum og Tilhneygingum.

J þridia mata var fyrerboded ad mest skylldu ecke jklædast þeim Fotum sem giord være af Vllu z Lijne til samans/ Huad riettelega ma þydast vppa þa sem so eru siñader/ ad þeir latast vera j odru Orde Gudhrædder/ eñ j odru eru þeir vakner z sofner wt vm sijna Mammons þienustu. Hier fyrer aminer oss nu sialfur Endurlausnaren vor DRotteñ Jesus Christus j þessa Dags Evangelio edur Gudspialle/ Ad vier skulum vacka oss fyrer þeirre skadsomu Mamons þienustu og Bwksorg/ þui ad omogulegt sie vnder eins ad þiona Gude og Mammon/ huorier ad eru tueir olijker Herrar. Og vilium vier þar fyrer j Jesu Nafne/ vpkia til Textans/ og hañ stuttlega skoda og yferveg a j tueimur Smagreinum.

Fyrst viliū vier athuga huad Mammon sie/ og huar fyrer vier eigum oss so sterklega fyrer honum vara ad taka/ z fyrer allre añare onytsamlegre Bwksorg

ſorg og oþørþum æhuga.

Þar næſt viliũ vier athuga/ þa Gull vægu Mælsgrein/ z heilſuſømu Ræd leggingu/ ſem Herrañ Chriſtur þram̃ ſetur fyrer oſſ alla j Nidurlage þeſſa Gudſpialls/ ſo ſeigiande/ Leited fyrſt Guds Rijkis og hans Riettlætis/ z mũ ydur allt añad gott tilleggiaſt.

Nu/ Gud giefe oſſ ſijna Næd j Jeſu Nafne/ ſo vier hier wt aþ mættum nockud gott læra/ og oſſ j Nyt þæra.

AMEN.

POſtuliñ Jacob tek: ſo til Orda (elſkuleg Guds Børn) j ſijns Piſtels 4. Cap. Og ſeiger/ Vite þier ecke ad ver alldareñar Vinfeingne er Guds Ovinſkapur/ Huør Veralldar Vinur vill vera/ ſa mun Guds Ovinur verda. Þeſſe Poſtulans Ord eru miøg merkelega ſamhlioodande þeirre ægiætu Predikũ Herrans Chriſti/ ſem hañ þram̃ſette fyrer ſijna Tilheyrendur/ z ſkrifud ſtendur j þeſſu Heilaga Evangelio/ þar hñ bleſſadur ſo ad Orde kiemſt og ſeiger.

Eingiñ kañ tueimur Herrum i ſeñ ad þioona/ añadhuørt þa aþrœker hañ þañ eina/og elſk ar hiñ añañ/ ellegar hañ þijd eſt þañ eina og þyrerlætur hiñ añañ/þier gieted ei Gude þio nad og Mammon.

Vilie nu einhuør vita Ordſøk z Ef ne/huar fyrer ad Herrañ Chriſtur fr amſette þeſſa Mælsgrein/þa var hun þeſſe/ Ad hañ ſa fyrer ſo ſem eiñ alvit ur Herra og DRottiñ/ huørneñ a þeſſ um ſijduſtu Tijmum munde til ganga/ Sem er ad Meñ mundu ꝺþmykla A hyggiu/og Umſorg bera þyrer ſiñe At viñu/og Næringu/ huxande meir þar vm/ huørneñ þeir kyñe ad ſaman dra ga Aud og Rijkedæme/ ſo þeir kyñe ad haþa alls Nægter / helldur eñ þad/ huørneñ þeir kynne ad komaſt yf er þaug Himneſku Oporgeingelegu

Audæfen/ um huør Christur talar þ
þessum sama Cap. Gudspiallamañsins
Matth. seigiande/ Safned ydur ecke
Fiarsioodum a Jordu/ huar Molur z
Rid etur þa/ og huar Þioofar meiga
epter grafa og stela/ helldur safned yd
ur Fiesioodum a Himne/ huar ed huør
ke maa Molur nie Rid granda/ z huar
Þioofar faa ei stoled nie epter grafed/
þui huar ydar Sioodur er/ þar er ydart
Hiarta. Og hier fyrer tekur Herrañ
Christur einum og sierhuørium sterkañ
vara þar þ/ ad festa ecke Hiarta sitt op
myked vid Mamon edr þta Jardneska/
sem er Aud z Rijkedæme þessa Heims /
Þuiad Momon er eitt Syrlenskt Ord/
og þyder so myked sem allskonar Nækt
er/ og yyerfliotanlegheit/ af Gotze og
Audæfum. Nu er þui so vared/ ad stor
re Audlegd og Rijkedæme fylger optast
nær sa Lostur og Vanart/ ad þad dreg
ur / z so sem stelur Hiortum Mañaña
fra Gude/ og kiemur þeim til ad finna
meir þessum stundlegum z Hiegomlegū
Aud

Audæfum/ eñ ad adhillast Gud og hñs heilaga Ord/ Ordsokiñ er su/ Ad Gud og Mammon eru tueir næsta miøg olik ker Herrar/ so sitt vill huør þeirra/ þar fyrer seiger Herrañ Christur hier/ Ad eingiñ kuñe þeim bædum vnder eins ad þioona. Gud er eirn Myskunsamur Herra/ Eñ Mañon Omyskunsamur/ Gud er sa allra giafmilldaste/ eñ Mañ on hiñ Nyskaste z fastheldnaste/ Gud vill ad vær skulum giøra øllum til goo da/ ap þui sem hañ hefur oss lænad/ Eñ Mañon bañar þad/ og vill þad j ønguañ mata lijda/ Gud skipar oss/ ad stunda epter þui Himneska/ sem þar er vppe/ Eñ Mañon epter þui Jardnes ka/ s̄ hier er nidre. So siaum vier þa hier ap/ huad mykell ad sie mismunur a millum þessara tueggia/ Guds z Mañ ons. Og huørsu þad sie omøgulegt vm der eins þm bædum ad þioena. Jæ/ þ er so omøgulegt so sem einum er ad lijta edur ad horfa vnder eins med sama Au ga vpp j Himeneñ z ofañ a Jordena ed

 ur

dur Klæda tuo Høfud med einum Hat
te. Nu po suo sie/ ad Herran Christ
ur take oss hier sterkan vara/ fyrer þeir
re andstyggelegu Mamons Þienustu/
edur Ohooflegre Peninga Agyrne/ Hu
øria Postulinn Pall kallar Afgudadyr
kan j Pist. til Col. 3. Þa samt sem
ædur fyrerbyđur hann ecke ad Menn mei
ge eiga riettfeingenn Aud. Ad þioona
Mammon/ bannar Christur hier ad son
nu/ Enn ad eiga Mammon/ þad bannar
hann ecke/ Helldur skipar hann oss/ ad vi
er skulum giøra oss af honum Vine/
hia Lucam j 16. Ja/ hann vill ad vier
skulum vera hans Herrar/ enn hann ecke
vor/ Þad er/ ad vær skulum ecke hafa
hann so kiærann/ ad vier tymum ecke ad
sia af Alenn edur Alnar virde/ vid þa
Naudþurftugu/ suo sem þui midur ad
marger þinast/ sem eru Bellryker/ og
vita ecke Aura sinna tal/ Enn plaga þo
sialfa sig/ og tyma (kann sie) huørke ad
klæda sig nie fæda sæmelega/ auk helldr
þeir munne giøra ødrum fatækum til gooda.
Huad

Huad er Mamons Þienusta ef þetta er ecke?

Lætum oss þar fyrer/ þar vm aminta vera/ ad flyia z fordast alla oleiþelega Mamons þienustu/ so sem Andskotañ sialfañ/ þuiad hun er sa hiñ skadsamle Gaste Hlutur sem verda kañ. Eñ þion um Gude vorum/ og adhilluftum hañ/ med allre Hiartans Alwd og Lijtelæte/ þui hañ eirn er DRottiñ allra DRott na/ huør ed rædur og stiornar øllum Hlutum a Himne og Jørdu/ Jæ/ hañ er vor DRottiñ epter Skopuneñe og Vardveitsluñe/ þui hañ skapade oss j Vnduerdu/ og hefur gefed oss Saal z Lijf/ og allt añad gott. Hañ er vor DRottiñ og Herra epter Endurlausn eñe/ Epter þui sem Post. Pet. vottar j 1 Pist. 2. Cap. Hañ er og so vor DR ottiñ epter Helguneñe og Endurfædin guñe/ Rom. 4. Skylldum vær þa ecke elska hañ yper alla Hlute fram? z ha fa alla vora Hiartans Lyst/ Vnun og Epterlængan j honum einum/ eñ øng

te skapadre Skiepnu añare/huørke a
Himne nie Jordu? Hier þuert a moot
ber oss ad hafa Andstygd og Natur a
Diøflenum/þuiad þo hañ kallest eirn
Herra/þa er hañ þo samt ecke vor Her
ra/ helldur er hañ Herra og Hoffdinge
Myrkrañа og þessa Heims/verande kr
optugur j Børnum Vantrwarcñar/
Eph. 2. Vøruskum þar fyrer/ad gie
fa oss hønum til þienustu j nockurn ma
ta/þui hañ launar sijnum þienurum
ecke ødru eñ eilijfum Kuølū vm sijder.
Nu so sem þad ad Herrañ Christur
hefur hingad til teked oss vara fyrer þe
irre skadsømu Mamons þienustu/ suo
tekur hañ oss og eirneñ frammveigis hi
er j Gudspiallenu vara fyrer Bukkfors
og oþørfum Ahuga/suo seigiande.

Þar fyrer seige eg ydur/verid
eige hugsiuker fyrer ydru Lijf
fe/huad þier skulud eta og dr
ecka/ og eige helldur fyrer yd
rum

rum Lijkama/ huøriu þier sku lud klædast.

Nier setur nu Nerrann Christur oss fy rer Siooner/ huad þad sie/ sem Manneskiurnar bere mesta Ahyggiu fyrer/ a mä an þær lifa hier j þessum auma z fall vallta Neime/ sem er fyrst fyrer Dag legre Næringu/ huad þær skule eta og drecka/ Enn vppa þad ad enginn skyllde falla j Byl og Ekasemi/ wt af sijnu Vpphellde/ þa vijsar Nerrann Christur oss øllum hier/ til Fuglanna vnder Nim nenum/ so vier kynnum af þeim ad læra/ Fyrst ad hafa eitt øruggt z stadfast tru nadar traust til lifanda Guds. Fuglar ner bera øngua Ahyggiu fyrer sinne Fæ du/ helldur taka þeir til strax a Morn ana snemmendis þegar Soolenn kiemur vpp/ ad lofa sinn Nerra og Skap ara fagurlega med sijnum Tungum z Kuake/ sijdann flliúgur huor sinn Veg wt vm Verølldina/ og vita þo ecke huort þeir eiga ad hafa sig/ samt sem ædur hefur

hefur Gud hurad sierhuorium þeirra fyrer sijnu Korne/ so þeir verda aller sa odder. Þetta ættum vier af þeim ad læra/og giøra þad sem oss er bijfalad/ varpande allre vorre Ahyggiu vppa DRottiñ/þui hañ ber Vmhyggiu fyrer oss/epter þui sem Postuliñ Petur vottar j/1. Pistle/5. Cap.

Þar næst eigum vier ad læra þad af Fuglunū/ad vera Þoleñmooder/ Vær vitum þad/ad Fuglarner hafa huørke Hws nie Nybijle/ helldur eru þeir vnder berum Himne/og þegar ad Kuølld tekur/þa setia þeir sig a eirn Kuist/Þufu eda Stein/stynga so Nøfdenu vnder Vængiñ/ og sofa ohulter allt til Morguns/sijdañ fliwga þeir aptur wt/ og eingeñ giefur þeim neitt ad eta/ edur elur Vñ fyrer þeim/þo eru þeir ecke ad sijdur listuger og gladværer/ og sueima hijngad og þangad vm Loptid. Eins ættum vier og suo siñader ad vera/ og murra huørke nie mogla j mote Gude/ þo oss gange ecke allt ad oskum/ helldur vm

vmbera polenmoodlega/ pad sem Herr
añ vill lꝏta oss ad Hondum koma.

Pad pridia sm̃ vier ættum ap Fuglun
um ad lꝏra/ er ad lꝏta oss ꝏnꝏgia med
pad sem Gud veiter oss z giefur/ sie pad
myked eda lijted. Heyrum huad Herr
añ Christur seiger hier vm Fuglana.
Hañ seiger/ Peir sꝏe huørke nie
vppskiere/ og ecke helldur saþ
ne peir j Kornhlødur. Helldur
lꝏta peir sier nꝏgia/med pau støku Ko
rn sem peir piña sier hyngad og pang
ad. Nid sama eigum vier ad giora/ pui
ad pad litla sem sa riettlꝏte hefur er bet
ta eñ mykel Audæfe margra Ogudleg
ra/seiger hiñ heilage David/j Psalm
enum 36.

Pad añad sem Mañeskiurnar hier j
Lijfe bera mestañ Kustdboga og Vmhy
ggiu fyrer/pa er Klꝏdnadurin/Par fy
rer vijsar Herrañ oss aptur vppa nytt/
ecke til Fuglaña eins og fyrre/helldur
til

til þeirra Andvonu Skiepnaña/ sem er til Liliu grasaña/ so seigiande. Hygg ed ad Akursins Liliu grøsum/ hvørneñ þaug vagsa/ þaug vi ña ecke nie spinna.

Hier høfum vier ad skoda Guds D ransakanlegañ Vijsdom/ sem lætur Bl oostureñ og Liliurnar a Akrenum va ra so fagrar og prijdelegar vpp/ med ad skiliaulegum Farva/ so eitt Grased hef ur hvijtañ/ añad raudañ/ þridia grœn añ/ fiorda Himenblaañ Kyrtel ad be ra/ so ad sialfur Christur seiger hier/ Ad Salomon j allre siñe Dy rd hafe ecke verid so skrijddur (þad er svo fagurlega og prijdelega) sem eitt af þeim. Eins hond lar sa goode og Stœrkurijke Gud eñ nu j Dag vid oss Meñena/ Eirn klæder hañ med hvijtu Silkefate/ eins og þañ frooma Joseph/ Gen. 41. Añañ med

Purp

Purpura eins og Daniel/Dan. 5.
Pridia med Saudapelldum z Geitskin
um eins z Postulana/Heb. 11. Elias
var ad sönu eirn mykels hattar Spa-
madur/samt bar hañ ecke Sylke og Fl
ugels klædnad/ helldur vottar Skript
eñ/ad hñ hafe vered klæddur eirnre lod
iñe Hwd/z haft Ledur bellte vm sijnar
Lendar/ so sem lesa mä j 2. Kongaña
B. j 1 Cap. Huor var meire eda hei
lagre eñ Johañes Skijrare? Þar fyr
er klæddest hañ þo ecke Gulliñstickis
Fötum Huør hönum soomde længtum
betur ad bera/eñ Herodi Konge/Helld
ur hafde hñ Klædnad af Vlfbals hær
um/z Olarbellte vm sijn" Lendar/eins
z Elias Matth. 3. So ættū vær nu þa
(elskuleg Guds Børn) Ad breyta epter
Dæme þessara Loflegu Guds Manna
j sañarlegre Audmykt og Lijtelæte/ og
so sem þad/ad Bloomsturiñ a Akrenū
eru til Frids/ og læta sier nægia med
þañ Klædnad/sem Herrañ hefur þeim
giefed/ so þad allra fegursta Blomstur
fer

þorackar ecke þad audvirdelegasta hia
sier. J sama mata oþundar ecke þad
þøla og audvirdelega/ hid fagra. So
skyllde eingiñ añañ forsmaa/ þo Gud ha
þe klædt hañ med betre og Precktugre
Fotum vegna syns Embættis/ eñ hiñ/
þui þad næger til þessa Lijfs/ huor hñ
hefur Vatn og Braud/ Klæde og
Hws/ þar med hañ kañ ad hylia syna
Þorf/ seiger hiñ vijse Syrach. j 29. C.
J añañ maata/ setur Herrañ Christ
ur oss hier þyrer Siooner Almætte lifa
nda Guds/ þar hañ seiger vm Liliugro
señ / ad þau viñe huørke nie spiñe/ Ei
ns z vær Meñerner plogum ad giøra/
samt gieþur Gud þeim siñ Klædnad so
þaug standa ecke nakeñ. Eins skulum
vier vita/ ad Hønd DROttins er ecke
eñ nu stutt ordiñ/ Esa. 50. Helldur gi
efur hañ oss Ull / Lijn/ z añad þad vier
vid þurfum/ ad skyla oss med. Huor Kl
ædde vora þyrstu Forelldra epter Falled
Munde ecke sialfur Gud giøra þeim
Skiñ kyrtla? Gen. 3. Huørium var
þad

þad ad kicka/ Ad huorke Klæde nie Sk
vor Israelis Folks slitnudu j þau 40 ar
sem þ var j Eydemørkuñe? Giørde þad
ecke Almættis Nønd Guds? sem lesa
ma j Devt. B. 8. og 29. Cap. Nuor hl
ifde þeim þremur Moñum j Elldsins
Ofne/ so ad Elldurin kuñe þeim ecke ad
granda/ z ecke so mykeñ skada ad giøra
ad Nær þeirra edur Klæde suidnudu
hid allra minsta? Dan. 3. Munde þad
ecke openbert Guds Verk vera? Nu
vel/ vær skulum vita/ ad sa same Gud li
fer eñ nu/ Og kañ vel ad forsorga þa
voluðu og aumu/ sem a hañ treysta/ mz
Klædum og Skiædum/ jafnvel þo þeir
sieu so fatæker/ Ad þeir hafe ecke neitt
fyrer framañ Hendurnar/ sem þeir gie
te vñed eda spuñed/ Þar fyrer seiger Ne
rrañ Christur so frañveigis j þessum
vorum Gudspialls Texta. EF GVD
prijder nu so Grased þad sem
j Dag er a Akre/ og a Mor
O g   gun

gun verdur j Opn kastad/ sky
llde hañ ecke myklu þramar
þad sama vid ydur giøra/ O
þier lijteltrwader.

Heyrum hier til (Elskuleg Guds
Born) huorsu hiartañlega og nakuæm
lega ad sa Himneske Orator z Mælsku
madur/ vor Drottenn Jesus Christus/
fer ad telia vm fyrer oss/ so vier skulum
ecke vijla og vola vm vora Atvinnu/ og
Næring.

Nu viliunn vier frañveigis/ fæ ad hey
ra Ordsaker þær/ huar þyrer vær eig
um ad þordast Nugsnke z þa andsynggi
legu Bwksorg. Fyrst eigum vier hana
ad fordast vegna þess/ ad þad er forgief
ins og til onytis/ þott Meñ vilie kuel
ia sig og þuñnga þar med/ framar enn
goodu Noofe giegner/ Og hier fyrer setr
Herrañ Christur fram þ oss eitt merke
legt Epterdæme j þessum vorum Gud
spialls Texta so seigiande/ H. Vor Er
sa

sa af hꝫdur/ sem med siñe Ahyggiu gietur auked eirnre Aliñ vid sijna Leingd. Pad er sem hañ villde seigia/ so sem pad er Heimskulegt og dꝏrlegt fyrer eirn/ ef hañ villde bera sigad auka nockru vid Vort pañ sem Gud hefur hønum giefed z afskamtad/ So er pad og so oparft ad bera ofmykla Ahyggiu fyrer siñe Næringu/ pui Madur vikiur par ecke neytt med.

Par næst eigum vier ad slaa fra oss ollum oporfum æhuga fyrer Mat og Dryck/ Klædum og Skiædum z ødru pessi konar/ pui Christur seiger hier/ Ad vor Himneske Fader vite vel/ad vier purpum alls pessa vid. Nu fyrst Gud veit af Naudsyniũ vorum ollum/ huør vill pa efa pad / ad hañ blessadur mune ecke hyxa oss fyrer pui sem oss kañ ad vera parpsamlegt til Lijfsins Uppehelldis? Christur kallar

 hañ

han̄ hier vorn FÆDur/ Eñ huor er
ſa Fader/ ef Barn hans bidur han̄ vm
Braud/ ad han̄ bioode þui Stein þar
fyrer? Edur bidie þad vm Fiſk/ ad han̄
bioode þui eirn Noggorm fyrer Fiſk?
Edur ef þad bidur vm Egg/ ad hann
bioode þui eirn Scorpion? Nu med þui
ef þier ſem vonder erud/ kunned ad giefa
goodar Giafer Børnum ydar/ Huad
myklu meir/ mun ſa Himneſke Faderin̄
giefa þeim heilagan̄ Anda/ er han̄ bid
ia/ Luc. 11. Cap./ þeſſu Fodur Hiarta er
ſo vared (min̄ Brooder og Syſter) Ad
þeir ſem hans leita/ munu ønguan̄ ſko
rt hafa æ neinu goodu/ ſo ſem David
vottar/ j Pſalm. 24.

Su þridia Ordſok/ huar fyrer vier
eigum ad varaſt þa liootu z leidu Bwk
ſorg/ er þeſſe/ Ad Chriſtnum Monnum
Soomer ecke hana ad hafa/ þar fyrer
talar Herran̄ Chriſtur ſo hier/ Eptt
er þeſsu øllu leita heidnar Pi
ooder. Eñ huad kiemur þar til/ ad
þeir

þeir Heidnu eru so Nugsiuker fyrer sijnu Daglegu Braude? Þad kiemur so til/ ad þeir vita ecke neitt ad seigia af Guds Forsioon og Vmhyggiu/ af hans Elsku og Trwfeste/ ap Himneskre Glede z Sælukialp. Þar pyrer er þad eingin vndur/ þo þeir sieu Nugsiuker pyrer þessu stundlega. Ja/ þo þeir sieu so kuijdande/ z skwrande/ huorneñ þeir kuñe ad næra sig og sijna. Dæme hier vppa verdur lesed vm eirn Heidcñ Mañ/ sem hiet Aulus/ Huors Hwsprw hafde fædt honum j Heimeñ/ eina vnga Dootter. Eñ sem Aulus þeinkte mz sialfum sier huad myked sig mūde kosta heñar Vppfooftur/ myklades honum kostnadureñ og liet þar fyrer/ kasta Barnenu j Vatn og deyda þad. So eru þa aller þeir ongvu betre eñ Heidner Meñ/ þo þeir lateft vera Christner/ s̄ leggiast j Bwksorg og Mamons þienustu/ þui þeir falla þar med fra sijnum Christendome/ vtelykia sig fra Samfielagskap heilagra/ og briioota þañ Sattmala s̄ Gud

 hef

hefur vid pa bunded j Skriftnenñe.
Hier kañ einhuor ad seigia/ Fyrst eg þarf ongua Ahyggiu ad bera/ fyrer Upphellde mijnu og miña/ Þa er best eg take mier gooda Daga til/ Ete og drecke/ eyde og speñe/ þui litlu sem eg á. Eñ vær skulum vita/ ad Herrañ Christur bañar hier alleinasta alla oleyfelega Ahyggiu/ eñ ecke þad/ ad huor og eirn skule ecke taka Ackt og Vara á sijnu Kalle og Embætte/ sem Gud hefur hañ tilsett og skickad/ Þuiad huor hañ hefur Embætte/ seiger Postuliñ/ hañ giæte þess Embættis/ þad er/ framkuæme þad sem honum er bodeð og bijfalad j sønnum Guds Otta/ og skal þad so einfalldlega vera sagt/ vm þad fyrra Greinarkornid.

EÞtterfylger nu med einu Orde/ ad mínast á þa Gullvægu Mælsgrein/ sem Herrañ Christur framsetur fyrer oss alla j Nidurlæge þessa Heilaga Evangelij/ so seigiande. Leited fyrst

Guds Rijkis og hans Riett lætis/og mun ydur allt añad gott tilleggiast.

Tuent er oss athugande j þessu sijdara Greinarkornenu/ Pad fyrra vijkur vid Bijþalningu sialfs lifanda Guds/ Þat hañ skipar oss/ ad leita fyrst Guds Rijkis/ Eñ hitt añad æhrærer hñs Loford aptur a mote/ til allra þra sem þessare hñs skipun hlijda.

Eñ huad er þad þa/ kañ einhuør ad seigia/ ad leita fyrst Guds Rijkis/ og hans Riettlætis/og huørneñ æ eg þad ad giøra? Fyrst skalltu vita/ miñ Brod er og Syster/ Ad vilier þu riettelega leita Guds Rijkis og hñs Riettlætis/ þa ættu jduglega ad þeinkia þar um/ Ad Gud hefur þig so heitt elskad/ad hann gaf þier siñ eingieteñ Son/ vppa þ ad aller þeir sem æ hañ trwa/ skylldu ecke fyrerfarast/ helldur hafa þad eilijfa Lijf/ Joh. 3. Þar næst ber þier ad

 vpp

vpplypta þijnu Hiarta/ Hug og Sinne/ fra þessu Jardneska/ til Himins/ huar þitt riett a Heimele er/ og huadañ þu vænter Frelsarans Jesu Christi/ Joh. 8. Þu skallt og einneñ heyra rækelega og jduglega/ Guds heilaga Ord/ gan ga z tijdast vel og virduglega til þess Hei laga Alltarisins Sacramentis/ Ja/ þu skallt leggia þig epter Trwñe/ og goodum Verkum/ blijfa j þiñe Kallan/ þad er ad giora þitt Embætte/ sm̃ Gud hefur þig tilkallad/ med allre Dygd/ z astundan/ 1. Cor. 2. Hafa þijna Glede z Vnunar semd/ ecke j þessu Jardneska/ edur þui sem j Heimenum er/ Helldur j Gude/ Allt huad hellst sem þu giorer z aformar ad giora/ þa skalltu giora þad Gude til Dyrdar/ z j Nafne vors DROttins Jesu Christi/ Þu skallt la ta þier nægia/ med þad sem Gud vill þi er giefa/ sie þad myked eda lijted/ og var pa allre þiñe Ahyggiu vppa DROttiñ seigiande med hinum heilaga David/ ap Psalm. 73. Þegar eg hefe þig
Drott

DRottin̄/þa hirde eg huorke vm Nim
en̄ nie Jord/ Og med Postulanum Pa
le. Jeg reikna alla Hlute fyrer skada/ j
hia þeirre yfergnæfanlegu Vidurkien̄
ingu Christi Jesu myns DROttins/
Phil. 3. Huor sem nu so giorer/ og
hagar so synu Hiarta og sin̄e/ Ordum z
Giordum/ og ollu Framferde/ sem nu
hefr sagt vered/ sa hin̄ same leitar riettle
lega Guds Rykis og hans Riettlætis.
En̄ huad fa þeir þa til Launa/ Og j
ödra Hond/ sem skicka sier epter þessare
Herrans Christi Befalningu/ og leita
fyrst yfer allt fram̄ Guds Rykis z hn̄s
Riettlætis/ þad seiger Herran̄ vor Jes
us hier wtþryckelega/ sem er/ ad oss mu
ne Allt an̄ad Gott Tilleggiast. Þet
ta er eitt mykels verdt Fyrerheit(elsku
leg Guds Born) Huor skyllde kun̄a ad
æskia sier meira edur betra? Hier þuert
a moote/ þeir sem leita fyrre epter þes
su Jardneska og forgeingelega/ sem er
epter Makt og Metordum/ Aud z Rij
kedæme/ og ödru þess hattar/ en̄ epter

Q q v Guds

Guds Rÿke/ þeir hiner sømu hafa sier ecke añars ad vænta eñ allskonar O/ lucku og Obleſſunar/ epter þui ſ sialfur Drottiñ seiger j Devt. B. 28. Og nog leg dæme heilagrar Ritningar auglÿſa.

Ad ſijduſtu seiger Herrañ Christur hier j Niðurlæge Textans. FyRer

Þui skulu þier ecke Ahyggiu bera pyrer Morgundeigenum þuiad Morgundaguriñ mun pyrer sialfum sier Umhyggiu bera/ Huørium Deige næger siin Þianing.

Hier kañ einhuør ad spyria/ þui mū Herrañ Christur bañа ad hafa Umhy ggiu pyrer Morgundeigenum? Fyrst giører hañ þad þeſſ vegna/ ad hañ þar med minke oſſ a/ huad pallvallter ad væ re vorer Lijpdagar/ Þui huør er ſa ſem hefur feked Brief þar ꝩ edur veit af þui huørt hñ mune lifa til Morguns edur

ecke

ecke? Sannarlega/þar er einginn. Þar
næst hefur Ahyggia vm epterkomande
Hlute/ønguum vel Luckast. Dæme
þar vppa/høfum vier af Adam z E
vu/Huad feingu þaug fyrer þad/ad þa
ug hurudu ofmykeð fram j Veigenn/z
gyrntust meira enn Gud DRottinn hafde
þeim giefed? Þad/ ad þau mistu z vr
du ad sia a Bak þeirrar Himnesku z
Jardnesku Paradijsar Glede/Gen. 3.
Saul bar Vmhyggiu fyrer þui/ Ad
David munde koma epter sig/og verda
Kongur/sem og fyrer ødru fleira epter
komande. Enn huad fieck hann j stadinn?
Þad/ad hann fiell j Ovinattu lifanda
Guds/1. Sam. B. 28. Þegar Petur
grenslaðest epter vid Herrann Christum
huad fyrer Johanni skyllde liggia/ þa
strafþade hann hann og sagde/ Huad kie
mur þad vid þig? fylg þu mier epter/
Joh. 21. Þar fyrer skyllde einginn onaud
synlega Ahyggiu bera fyrer epterko
mande Hlutum/helldur stunda alleina
sta epter Guds Rijke og hans Riettla

te. Huad ef vier j Anda og Sanleika giorū / þa munum vier vm siðer odlast þaug eilijfu og oforgeingelegu Audæf eñ a Himnum vppe / Huar til oss hialpe Gud Fader / fyrer Forþienustu sijns Sonar Jesu Christi / Huorium med Fødurnum og Heilogum Anda / sie Lof Dyrd / Vegsemd og Æra / fra Ei lijfd til Eilijfdar / Amen.

XVI Suñudag epter Tri. Evangelium Luc. 7. C.

Þañ Tijma. Og þad skiede so / epter þad ad Jesus gieck til þeirrar Borgar / sem kall ast Naim / og hans Lærisueinar geingu marger med hønum / og mykell piolde añars Folks. Þa er hañ took ad nælgast Borgarhlidid / Sia þu / þad framlidiñ Madur var boriñ vt / einka Sonur siñar Moodur / og hun var Ekkia / Og mykell piolde Borgarmaña gieck vt med heñe / Eñ þa er DR ottiñ

DROTTINN leit hana / hrærdest hañ Myskunar yfer heñe / og sagde til heñar. Grææt þu eige / Og hañ gieck þar ad / og abhrærde Børurnar / Eñ þeir sem bæru stoodu vid / og hañ sagde. Þu Ungmeñe / eg seige þier / rijs þu upp / Og sa reis upp sem framlidiñ var og took til ad mæla / og hañ gaf hañ aptur siñe Moodur. Eñ aller urdu Ottaslegner / lofudu Gud og sögdu. Spaamadur mykell er a medal vor uppriseñ / og Gud hefr vitiad sijns Folks Og þesse Saga barst wt af honum / um allt Gydinga Land / og um oll kryngum liggiande Hierod.

I Fyrre Book Kong. 17 Cap. Lesum vær vm þañ dyra Spaamañ Eliam / ad hñ hafe upp vaked af Dauda / son þeirrar fatæku Ekkiu af Sarepta. Þetta var ad sönu eitt stoort Furduverk / ad huor iu æn efs hafa dæudst / aller þr sem þar hafa nælæger vered. Eñ þusundsinū meira z stærra Dæsemdarverk / verdur oss fyrer siooner sett j þessa Dags Gud spialle

spialle. Þar sa Nimuneske Elias/ vor blessade Endurlausnare og Naudhial pare/Christus Jesus/ kiemur hier ad Borgarhlidenu j Naim/ og vppvekur af Dauda eitt Vngmeñe/ sem var ein ka Sonur siñar Moodur/og þad sama riett j þeim suifum/ sem hañ var vtbor eñ til Grafareñar. Elias kallade til DROttins/ þa hañ vppreyste Eckiuñ ar Son af Sarepta/ og bad hañ ad Sal þess Framlidna/ mætte koma til hans aptur/ Eñ þess þurfte Herrann Christur ecke vid/ Þui so sem þad/ ad Fadereñ hefur Lijfed j sialfū sier/ so hē fr hñ gieꝼed Synenū ad hafa Lijf j sier sialfum/ Joh. 5. Og þar fyrer skipar hañ hier af Vallde/ so talande/ ÞV Vngmeñe/ Eg seige þier rijs þu vpp/ audsynande þar mz miøg kroptuglega ad hañ sie sa riette Lijfsins Hertoge/ Act. 3. Sem hefur Valld yfer Lijfe z Dauda/ Rom. 14. Og vilium vier ꝏn leingra Formꝏla edur Jñgan gs/ Vijkia til Gudspiallsins/ z taka oss vꝼ

vt af þui þessa tuo Smæpuncta/ ad skoda og yfervega.

Hiñ fyrre skal vera vm þa Sorglegu Lijkfylgd.

Añar vm þad/ huorsu Herrañ Christur kom oforvarandis þangad/ sem Lijked var vtborid/ audsynande siñ Almættis Krapt/ med þui fleira/ sem vier kunum hid stuttlegasta af þessu huorutu eggiu/ oss til Lærdoms/ Huggunar og betrunar ad vtdraga.

Nu/ Sa eilijfe Lijffins Herra/ vor Drottiñ Jesus Christus/ sem hefur Lykla Helvijtis og Daudans/ hañ sende oss sijna Naad/ suo vier mættum hier vt af nockud Nytsamlegt heyra og Læra/ AMEN.

J þañ Tijma (seiger Gudspiallamadurin/ Og þad skiede so/ epter þad ad Jesus gieck til þeirrar Borgar sem kallast Naim

Hier

Hier eru oss nu j þessu fyrra Greinar kornenu/ þrim krijngumstædur vel athugande. Hin fyrsta er vm Staden eda Platzed/ j huoriu ad þesse Lykfylgd hafe skied/ sem var Borgin Naim/ En Naim var eirn lystugur Stadur/ sem laa midt j einum grænum Grashaga/ j mille þeirra tueggia Fialla/ Tabor og Hermon/ huar af han hefur og so visselega feingid sitt Nafn z kallast Naim/ Huad ed þydest vppa vort Mꝍl so sem Fagre Dalur edur fagre Bær. Nu þo Plass þetta være næsta fagurt og lystelegt/ þa foor þo Dauden ecke þar epter helldur kiem han jnn þangad/ Ja/ hn hefur opsinnis giort wr Naim/ edur wr einu Glede og Lystehwse/ eitt Sorgarhws/ so sem hier maa sia/ ad Christur mæter strax j Borgarhlidenu/ eirnre so rgarlegre Lijkfylgd.

Hier af høfum vier þad ad læra/ Ad þar er eckert Plass so fagurt/ so Namm byggelegt z prydelegt j allre Verolldu/ ad Dauden kome þar ecke jnn. Ja/ hn kiemur

kiemur so vel j þa preктugu Sale Kon
ga z Keysara/so sem j eirn audvirdeleg
añ Koþa eins Þursamans/ Og verdū
vær aller hier med aminter/ ad kañast
vid Eymder vorar/ z huørsu þ ad vær
sieum Daudanum vnderorpner/ og ad
vier sieum hier ecke Heimameñ/ helldr
vonum epter odru Lyfe/ huørt Gud mū
giefa þeim/ sem j Trwñe sier vid hañ
fastlega hallda.

Pad añad sem oss er athugande/ er
vm þañ Framliðna/ sem hier verdur wt
boriñ/ þui so stendur j Textanum/ OG

Sim þu framlideñ Madur
var boriñ wt. Quadañ munde hñ
þa wtboriñ vera/ kañ einhuør ad spyr
ia? Hañ var boriñ VT af Hwse siñar
Moodur/ og þo hñ være einsamall Er
finge allra þeirra Gotza sem hans Fa
der hafðe hønum epterlætid/ þa hlytur
hann samt þar vid ad skilia/ og gietur
ecke neitt med sier teked/ vtan einar fior
ar Fialer/ z lytiñ Lyndwk vtañ vm Lijk

 ama

ama siñ/med þetta mꜳ hañ vandra j burt til Grafareñar/ eñ ecke meira.

Nier vm ættum vær/ (mÿner elskanleg er) jduglega ad þeinkia/ vppa þad vier festum ecke Hiarta vort/ vid þessa stund lega Nluti/ Psalm. 62. Helldur sôfn um oss Fiesiood a Himnum/ sem alldrei forgeingur/ Matth. 6. Þui vier høf um eckert jñflutt j þeñañ Heim/ Af þui er þad openbert/ ad vier munum eck ert i burtu hafa/ seiger Postuliñ/ j 1. Pistle til Tim. j 6. Cap.

J ødru lꜳge/ er oss vel merkiande/ hu ort þesse Framlidne hafe boriñ verid/ sem er til siÿns Legstadar. Sidingar hø þdu þañ Sidvana/ Ad þeir groofu sÿ na Framlidna vtan Borgar/ j einu vis su Takmarke/ edur Plasse/ so sem lioos lega mꜳ sia af Dæme Abrahams/ hu ør sitt Erfda Begrafelse hafde j þeim tuøfallda Heller/ sem hañ hafde keypt af Hets Sonum/ Gen. 23. Nuad hid sama þeir gømlu hafa ecke an Ordsa ka giørt/ helldur hefur Tilgangur fra

ra verid vissselega ſia/ Ad Men ſkyllde
þar med Aminter vera/ ad þeir Framm
lidnu ættu ecke ꝑramar Heimile j þessa
re Verølldu/ helldur nær þeir vare eitt
sin Gledelega Burtsoꝑnader j sijnum
Endurlausnara Jesu Christo/ þa væ
re þeir ordner Samborgarar ꝛ Heima
men Guds og hans Utvaldra/ Eph.
2. Eins hefur þad og so sijna Þijding
og Utlegging/ ad vorer Medbrædur og
Systur a þessum Dogum/ hafa Grept
tarstad sin jnan og utan Kyrkiu/ sem er
j Kyrkium og Kyrkiugordum/ til ad a
vijsa þar med/ Ad þeir hiner Christnu
og Rietttrwudu verda onguañeigin fyr
er tijmanlegañ Dauda/ fraskilder ꝑra
christelegum Soꝑnude/ og christelegre
Kyrkiu/ Helldr heyra þeir Christo til/
þui huort vier liꝑum eda deyium/ þa er
um vier DRottins.

Þridia Atvik eda Kryngumstæda/
sem oss er athugande j þessare Lijkfylgd
/er vm þeñañ vnga Mañ/ sem framlid
iñ var wtboriñ/ Huar aꝑ vier sieaum og

lærum/ Ad Daudeñ ber ecke ad Mañ virdingum/ helldur kipper hañ j burtu/ so vel þeim unga og uppreñanda/ sem þeim gamla og gráhærda. Þad sijñest þo Natturlegast ad vera/ ad þeir hiñu gomlu verde þyrre j burt hiedañ kallad er/ eñ þeir ungu. Þar fyrer er þad suo sem fyrer eina Furdu uppskrifad j Nei lagre Ritningu/ ad Naran skyllde and ast fyrr eñ hans Fader Tharah/ suo sem lesa má j Gen. B. 11 C. Eñ Da udeñ spyr þar ecke epter/ helldr upphög gr hñ mz sijñu huassa Liá/ bæde smáa z stoora/ so jafnvel Barna skiepnurnar sem j Mooðurlijfe eru/ og ecke hafa eñ sied Lioosed/ eru ecke frij fra honum. Hier um skylldu þeinkia aller Ingismeñ z Meyar/ so þau mætte kañast vid sig/ og haba mætulegt vid/ á sijnu Æskuske ide/ þui alldrei veit nær Kalled kiemur.

Þad fiorda sem vær eigum ad adgiæ ta/ um Lijkborena hins unga Sueins/ áhrærer hans Sorgfullu Moodur/ Gudspiallamadur iñ seiger hier ad hun

habe

hafe vered Eckia. Siꝛaum til(Good Guds Born)Gud haꝼde fyrer nockrū tijma ꝛadur burtkallad heñar Eckta mañ/nu kiemur heñe hier ofan ꝛa/ ſu Hiartaſorg/ad hun verdur ad fylgia ꝛ ſo ſijnum einka Syne til Grafareñar/ huor hun ꝛatlade þo næſt Gude/ad vera munde ſijn Glede og Elleſtod/ og ſañaſt hier nu a heñe þad gamla Mꝛal tꝛake/ad ſkialldan ſie eitt Mootlꝛate ein ſamallt. Æ huad margar Syſtur ꝛa þeſſe Fatꝛaka Eckia ſier eñ nu a þeſſū Dogum? Huad margar froomar og godar Dandis Kuiſnur/verda ad drecka af þeim beyſka Tꝛaraña Bikar med heñe/og ſiꝛa ꝛa bak ſijnum Ecktamanne? Eñ þær ſem fyrer ſoddan Mootlꝛate og Hiartaſorg verda/ ſkyllde gieꝼa ſig til Frids/og ſetia alla ſijna Von/ Trw og Trauſt vppa lifanda Gud/ ſo mun hn viſſelega ecke laata þær Hug gunarlauſt fra ſier fara/ helldur ganga þeim ſialfur j Mans ſtad/ og elſka þær þuſundſiñum meir og framar/enn

siern Eckkamadur kañ ad elska sitt Eck
ta hiarta/ þar þ seiger hñ so hia Spa
mañenum Esa. j 54. Cap. Ottast ec
ke/ þui hñ/ sa ed þig hefur giort/ hañ
er þiñ Madur/ DRottiñ Zebaoth er
hans Neite/ Sie nu Gud ydar Madur
þier ængrudu og Sorgfullu Eckiur
so Nugged ydur þar vid/ og giefed ydur
til Frids/ þuiad j hønum hafe þier
allt huad ydar Hiarta kañ ad gyrn
ast/ sleud þid skwrande og bered Ahygg
iu pyrer ydar Vpphellde/ þa otteft ecke
hañ mun sialfur huxa ydur fyrer Vpp
hellde Braude og Næringu/ so sem hñ
giørde Eckiuñe j Sarepta/ z mørgum
ødrum. Sie so ad ydar Viner og Naun
gar/ yfergiefe ydur/ og vilie ecke siña yd
ur/ so sem opt skiedur/ ad þegar soddañ
Fatækar Eckiur koma/ og leita sier
styrks og Adstodar hia þeim/ ad þeir vi
lia huorke heyra þær nie sia/ þa skulu
þier þo samt vera Nughrausstar/ og ott
ast ecke/ þui sialfur Gud er ydar Fader
og Naudhialpare/ þar fyrer skipar
hñ

han so alvarlega j synu heilaga Or.
de/ ad Menn skule giora Eckium og Fø
durlausum Børnum riett/ Deut. 10. j
Exo. B. 22 Cap. seiger hann/ þier
skulud ecke mein giora Eckium z Fød
urlausum Bornum/ Ef giører þu þm
Mein/ þa munu þaug kalla til myn/
og eg vil Bænheyra þeirra Kall/ og
myn Grimd mun reidast/ so eg vil læta
ydar Kuinnur verda Eckiur/ z ydar Bø
rn Fødurlaus.

Pad punta og sijdasta/ sem vær høfum
ad athuga j Lijkfylgd þessa Unga ma
ns/ æhrærer Folked/ sem Lijkenu fylg
de/ þui Gudspiallamadurinn seiger hier/

Ad mykell fiølde Borgarma nna hafe geinged wt med henne

Huar af vier høfum þad ad læra/ ad lijka sem þesse Sorgfulla Mooder med
synum Fylgiurum/ fylgde æ epter þeim
Framlidna til Grafarennar/ So fylgium
vier aller/ huør ødrum æ epter jafnann
sem undann oss eru komner/ og holldum

þessa Processiu allt þar til ad eirn kie
mur epter aňaň/ huar þyrer vort Lijfer
ecke aňad ad reikna eň sijþelld Reisa ꝛ
Daudans Vitþor/ so vier meigum med
riettu syngia og seigia/ Midt j Lijfe erū
vier/ vmwafder med Dauda/ ꝛ ct.

Þar næst lærum vier þad af loþlegu Dæme þessara Naims Borgar Maňa þad oss ber og hæþer eins og þeim/ ad veita vorum Framlidnum Somasamlega Lijkþor. Mitt barn seiger Syrach/ nær nockur andast/ so græt þu haň og harma/ sem þier hafe myked a moote geingid/ og sueypa hans Lijkama epter tilbærelegum Nætte/ og veit hønum ærlega Grepttran/ j 38. Cap. Þessum Syrachs Radum/ eigū vier aller Kall ar og Kuiňur/ epter ad fylgia/ og þad sama vegna þessara þriggia epterfylgiande Ordsaka.

Fyrst ad sialfur Gud hefur boded þ og skipad/ Græted (seiger hň) med Grætendum/ Rom. 12. Og so sem þad/ ad sa er eingiň sem ecke villde oska og fyrer

sig

sig kiosa/ ad sem plester proomer og Gudhrædder Meñ fylgde Lijkama siñu til siins Leggstadar/ So eigum vær z ec ke helldur ad synia vorum Brædrum z Systrum j DROTtne/ þessarar siödu sku Aeru Þienustu/ hafande j miñe pad sem Christur seiger/ hia Matth. j 7. Cap. Allt huad þier vilied ad Meñer ner giøre ydur/ þad skulu þier z þeim gi ora/ þad er Løgmaled og Spameñer ner. Þar næst wtheimter af oss þessa Þienustuseme/ Broodurlegur Ki ærleike og Elskuseme/ sem vier erum huor ødrum vm skyllduger. Og j þridia læge su Gagnseme/ s̄ oss þar af stendur/ þui betra er oss ad ganga j Sor garhws/ helldur eñ j Dryckiuhws / J hinu er allra Maña Endalyckt/ z hin er Liføndu/ setia sier þad j Hiarta/ seig er Salomon j siñar Predikunar B. 7. Cap. Og er þad so einfalldlega sagt vm þad fyrra Greinarkornid.

EÞierfylger þad añad/ sem hliodar vm Tilkomuna Christi/ til þeirra s̄

Lijked bearu/og þui fylgdu/og huornenn
han hafe höndlad vid þessa þeatœku so
rgþuilu og Munadarlausu Eckiu/ Og
er þad þrent sem oss er athugande.

Þad þyrsta er/ Ad hn̄ hrœrest
Myskunar yþer heñe/ strags
hañ sier hana. Hier aþ hoþunn vi
er þad ad lœra/ Ad lijka sem Herrann
vor Jesus Christus liet sier til Hiarta
ganga Eymd z Sorg þessarar Eckiu/
So skulum vier ecke hellour efa j nock
urn Mata/ad hañ mune kieña j Brio
ste vm oss/ſij̄ nar Fatœkar Barnakyndi
þa hn̄ sier vier þreingiunsiu z Þiausu
vnd' Krossenū/z giefa Freistingunū þn̄
enda/ advier gietū vel stadest/1 Cor.10.

Þad añad/ sem vier eigum hier ad
hugleida/er su kroþtuga Huggun/med
huorre hañ endurnœrer þessa Harmþr.
wngnu Eckiu/ so seigiande/ GRAT
ÞV ECke. Huar af vier lœrum/ad
vœr eigum ad syñu ad grœta/og syrgia
vora Framliðna/ Eñ þo ecke suo sem
Heid

Neidingar plaga ad giøra/ hvorier on
Sua Von haþa/ 1 Tess. 4. Nelldur so
ad vi' læknum oss aptr huggada bða: Syr.
38. C. Læknum oss þar þ þessa Huggunar
raust vors allra sætasta Endurlausna
ra jafnan j Eyrum lóda/ Og nær sem
Hellst (min Brooder z Syster) ad Mot
lætesins og Angistarinnar Vatn geing
ur allt jnn ad þinne Sælu/ so þu sier ecke
annad þyrer/ enn þu muner sockua nidur
j diwpan Saur/ þar ed eingin Botn
er/ so sem David ad Orde kiemst j Psal
men. 69. Þa Huggadu þig vid þesse
Jesu Ord. GRæt þu ecke/ Og vit fyr
er vyst/ ad hann er hia þier j Neydenne/
hann vill þier þadann wtryckia/ og þig
Vegsamlegann giøra/ hann vill sedia þig
med laungum Lijfsdøgum/ og audsyna
þier sitt Hialpræde/ j Psalm. 91.
Sie so/ ad GudsPockneft ad kalla j burt
fu þra þier/ þyna Forelldra/ þyna Eck
ta Kuinnu/ Eckta mann/ Born edur ad
ra þyna Hiartgroona Naunga/ Þa
GRæt þu ecke/ þuiad Sælir Kiettlæ
tra

fra eru j Hende DRottins/ og eingiñ Pijna snerter þær/ Spekeñar Bookar 3. Cap. Ligge þad fyrer/ ad þu verder endelega ad seigia Heime þessum good Nætur/ þ A Græt þu ecke/ Þuiad Da udeñ gietur þier ønguañ skada giørt. Helldur opnar hañ þier ad eins Dyrn ar til eilijfs Lijfs/ þar eingiñ Daude mun framar vera/ Eingiñ Sorg/ Har mur edur Plaga/ Helldur mun eilijf Glede vera yfer vorum Høfdum/ Glede og Fognud munum vier hondla/ Eñ Hrygd z Sorg mun hlioota j burtu ad vijkia/ Esa. 35.

Þad þridia/ sem oss er hier athugan de/ er vm þa gledelegu Vppvakningu þessa Vnga Mans/ og er oss hier apt ur vppa nytt tuent athugande. Þad fyr ra er/ med huørium Hætte/ Herran Ch ristur hafe vppvaked þañ Dauda/ Gudspiallamaduriñ seiger/ ad hñ hafe geinged ad og mhrært Børur nar. Huar med hañ villde audsijna/ ad

ad Mañdomurin sem hañ hafde a sig teked/ være jafnañ samverkande Guddo menum. Nid sama giørde hañ og suo vid þañ dauþa/ sem hañ læknade/ hañ lagde siñ blessada Fijngur j hans Ey ru/ hañ ahrærde Tungu þess Manna usa/ yfer hina adra sem siuker voru/ la gde hañ sijnar signudu Hendur/ Eñ hi er ahrærer hañ Børurnar/ Eins mū þad og so a sijdasta Deige skie/ þa hañ kiemur j Skyum Himens/ þa mun hañ ahræra Grafer vorar/ og leida oss sitt Folk wt þañ/ Ezech. 37. Þui hñ er sa Herra sem hefur Likla Helvijtis og Da udans/ Openber. B. 1 Cap.

Þar næst seiger Gudspiallamadurin ad hañ hafe talad til hins framlidna/ og sagt/ Þu Ungmeñe/ eg seigie þier rijs þu vpp. Nid sama mun hñ z so giora j siñe Tilkomu a sijdasta Deige/ þui su stund mū koma/ seiger hñ sialfur/ ad aller þeir sem j Grøfunum eru/ munu heyra Raust Mañsins Son ar

ar/og þa munu framkoma þeir sem go
tt hafa giort/til Lijfsins Vppriſu/En
þeir sem jllt hafa giort til Doomsins
Vppriſu/Joh. 5. Cap. So koſtar þ
þa Chriſtum/ecke vtan allernaſta eitt
Ord/ad vppvekia þa Framlidnu/ þui
þar hann mun ſeigia/komed aptur þier
Manna Børn/Pſalm. 90. Sie þa
mun þeſſe hans Rauſt jafnſkiott þrein
gia ſier j giegnum allra Manna Grafer
og Jorden og Siooren munu giefa fr
am þa Daudu/ ſem j þeim eru/Open
ber.B.20. Cap.

Nu viljum vier framveigis þar ad
heyra/hvorneñ þeſſum Framlidna In
gismañe/ hafe orded vid/ þa Chriſtur
ahrærde Børurnar/og ſkipade hønum
ad rijſa vpp. Fyrſt ſeiger Gudſpialla
madurinn/Ad HJnn FRamlidne Hafe
Seſt vpp. Eins munum vær og ſuo a
ſijnum Tijma vpprijſa og ganga wt
Grofunum vorum/en ecke j ſoddan Be
ykleika vors Holldz/ ſem vier høfum ha
ft j þeſſu Lijfe/ helldur med einum Pr
ijds

ſidelegum og Forklarudum Lijkomum lioomande eins og Sool ; Rijke vors Fodurs/ Matth. ; 13. Cap. Og ſuo ſem Stiornur vm alla Eilijfd/ Dan. 12. Cpa.

Pad er ſkrifad ad ; Fliootenu Euphrates vare eitt Trie ſm̃ kallaſt Scopus/ Petta Trie beyger ſig allt fra Kuolld e Dags/ og j ñ til midrar Nætur/ ofan ad Vatnenu/ med ollum ſijnum Greinum ſo huorke kuña Meñ ad ſiaa pad nie æ pui þreyfa med Hondunum/ Eñ æ mo ote Morne/ pa riettet pad ſig vpp apt ur/ Petta Trie er ein merkeleg Figura vppa Vpprriſu Framlideña/ Puiad þegar Kuolld Lijfdaga vorra er komed oſſ ad Hondum/ og Gud vill ad vier ſkulum vandra ; burtu hiedañ/ ſiaa/ þa hlioofum vier endelega ad deyia/ og legg iaſt nidur ; Jordena/ ſem er Moder vor allra/ Syr. 40. Eñ ſamt ſkulum vier þo vita/ ad vier eigum þar ei æpenlega ad blijſa/ helldur þegar ſa gledelege Morgun þeſſ ſijdaſta Dags/ mun fr

aṁ

am̄ briotast/ þa munum vier/ og eitniñ vpp aptur rijsa eins z Vngmeñe þetta/ og af Grøfunum liþande fram̄ koma/ so þad/ vort hid minsta Bein skal þar ecke epter verda/ Psalm. 34.

Þar næst seiger Gudspiallamaduriñ Ad sa sem Fram̄lideñ var/ HAfe Te ked Til Ad Mæla. Eins munum vier ecke a̋ sijdaã j eilijfu Lijþe vera Mal lauser/ Eins og Skœrgod/ vm huør David seiger/ ad þau hafe Muñ og mæle ecke/ j Psalm. 115. Helldur mun um vier hallda allra Handa glede legt Samtal vid Gud Fødur/ Son/ og Hei lagañ Anda/ Mootlijka z þa Moyses z Elias/ toludu vid Herrañ Christum a̋ Fiallenu Tabor. Þar munum vær læra ad skilia huørneñ þad/ ad j einne Guddomlegre Veru/ eru þrïær adskil ianlegar Personur/ z adra þusund mar ga Leyndardooma/ sem vier j þessu Synduga/ og Daudlega Holld/ hoȳ ecke kuñad ad grijpa med vorum fim̄ Skilningarvitum/ þ munum vier þar allt

allt pullkomlega skilia/ z lofa Gud þar fyrer/ vm alla Eilijfd seigiande af Opinberingar B. 15. Cap. Mykel og vndarleg eru þijn Verk Drottiñ Gud Almaattugur/ Rietttrijser og saññarleger eru þijner Veiger/ þu Kongur Heilagra/ Haleluia/ Heilsa og Heidur/ Dyrd og Kraptur sie Gude vorum DRottne Openber. B. 19. Cap.

J þridia lage/ stendur hier j Textanum/ Ad Herrañ Christur hafe giefed þeirre Sorgfullu Moodur siñ Son aptur. Eins mun þad og so skie/ a sijdasta Deige/ þa vær komum aller aptur til samans/ þa mun vor liufe Endurlausnare Jesus/ giefa sierhuorre Eckiu sinn elskulegañ Ecktamañ aptur/ og sierhuorre Mooder sijn Børn/ Jtem sierhuor iuun einum siñ Astvin og Naunga.

Þad er skrifad vm Strijds Hofdingia/ þess Romverska Keysara Augusti/ ē hiet Qvintilius Varus/ Ad hñ hafe j einu Slæge/ tapad þeim mesta og besta Parte af Keysarans Strijdsfoolke/

 huad

Huad þegar Keysaren̄ þleck ad heyra/ vard han̄ mióg hryggur og angradur þar yfer/ ad han̄ vard ad sia a bak so margra Herlegra Strijdsman̄a/ z sem Keysarin̄ var eitt sin̄ sem optar/ ad þein̄ kia vm þenan̄ Man̄skada/ sem han̄ ha fde feingid/ komu vpp þyrer honum stu ndum saman̄/ wt af ofmykellre Hugun/ þesse Ord/ ad hn̄ sagde/ Qvintili Vare Redde mihi legiones/ Pad er/ O Hof udsmadr min̄ Qvintili Vare/ skaffadu mier aptr mijna Soldata/ En̄ pad var forgiefens / þui Varus kun̄e ecke med nockru moote ad giora pa lifande aptr sem dauder voru. En̄ vor Herra Jesus han̄ er sa hin̄ same/ sem a sijdasta Dei ge/ kan̄ ad giefa huorium einum sin̄ Broodur og Astvin aptur/ Og þar fyr er kallast han̄ Vpprisan̄ og Lijfed/ Joh. j 11. Cap. Hier vid huggade sig hin̄ heilage David/ þegar hn̄s Vn ge Sonur doo/ pa sagde hn̄/ Eg fer til hans/ en̄ hn̄ kiemur ecke til mijn aptur. j 2. Sam. B. 12. Cap. Huad Hiart an

anlega glød/vrdu þaug Tobias z Anna/ þa þra Sonur kom med Luckuhe im til þeirra aptur/ huorn þaug mein tu þo daudañ ad vera/ ſokum ſliſar langvarande Burtuveru? Þau hlupu wt a mote hønum/ fiellu vm̃ hans Hals og kyſtu hñ/ og grietu aþ Feigenleika/ huar vm leſa mꝏ/ j Tob B. 11. Cap. Huad myklu meire og ſtærre Hiartans Fognudur og Glede mun vera þyter yd ur A ſijdaſta deige/ þier ſim̃ nu grated z þreiged epter ydar framlidna/ þa Herr añ Chriſtur giefur ydur þa aptur/ ſkijn ande/ Forklarada/ ſiettfæra og Odaud lega? Sañarlega mun ſu Glede/ verda owtſkijranleg/ huør ecke mun af oſſ vm alla Eilijfd tekiñ verda. Nu/ til heñar ad komaſt/ og hana ad fꝏ og ødlaſt/ þ veite oſſ Gud Fader/ Sonur og heilagur Ande/ Hueꝛre heilagre Guddomſins Þreñingu/ vier ſyngium Hiartans Lop og Þacker/ nu hiedañ j fra/ og ad eilijfu/ A M E N.

Sſiij 17 Suñu

XVII Suñudag epter Tr.
Evangel. Luc. 14. Cap.

J Þañ Tijma. Og þad skiede
so/ad Jesus kom j Hws nock=
urs Phariseara Hofdingia a
Huottdeige Brauds ad neyta/
og þeir hofdu Vardhalld a
honum. Og sia þu/ad Madur nockur Va=
tssiukur var þar frame fyrer honum. Og
Jesus Andsuarade og sagde til Logspek=
um/og Phariseaña/so seigiande. Huort
leyfest nockud ad lækna a Huottdogum?
Eñ þeir þogdu vid. Og hañ tock a hon=
um/læknade hañ/ og liet hañ j burtu fa=
ra/suarade og sagde til þeirra. Huors yd=
ar Asne eda Naut sem fellur j Pytt/ er
þad eige safnsuart wtdreiged a Huottdei=
ge? Og þeir gatu honum ongum þar til
suarad. Eñ hñ sagde þessa Epterlijking til
þeirra sem bodner voru/þa ed hañ sa/ hu=
ornen þeir mottust epter hinum fremstu
Sætum/seigiande so til þeirra. Nær ed
þu verdur bodiñ af einhuerium til Brwd=
kaups/þa set þig ecke j hid ædsta Sæte/
Kañ

kañ skie/þad añat heidarlegre eñ þu/ sie
boden af honum/ og kome sa sem þier ba
ud og honum/og seige til þÿn/Gief þessu
Mann/ og hliooter þu þa med Kiñroda
ad haʒa hid yd,sta Sæte. Nelldur so/nær
ed þu verdur bodiñ/þa gar þu/og set þig
j hiñ y,sta Sess/so ad þa/nær ed sa kiem
ur er þier baud/þa seige hañ til þÿn/Vi
nur þoka þier vpp betur. Þa mun þier
Virding veitast/hia þÿnū Sessunautū.
Þuiad huor sig sialfur vpphefur/hū mun
nidurlægiast/ ꝫ huor sig lÿtelæter/ hann
skal vpphafeñ verda.

Medal añara merkelegra Naf
na/sem vorum blessada Endurla
usnara Herranum Jesu Christo
verda giefeñ j heilagre Ritningu(elsku
leg Guds Born)þa er þetta ecke hid
sijdsta/Ad hañ er kalladur DRottinn
vor GRædare/edur Læknismeistare/so
sem lesa mæ j Exo. B. 15. og Mat.
9 Cap. Eñ huad riettelega þessum
Himnesska Lækner soome ad bera þetta

S iiij nafn

Rafn/ pad kuñum vier gløgguast ad
sia þar af/ ef vier berum hañ samañ
vid alla adra Læknara. Fyrst er sa mun
uriñ/ ad þar aller adrer Læknarar kuña
ad bregdast/ þa bregdst þesse vor oss all
dreige. Adra Læknara kañ ad hindra
laung Leid/ þa kañ ad hindra Soott z
Daude/ so þeir kome þa sijdst til hins
siuka/ þa mest aliggur/ Eñ Jesum vo
rn Hindrar ecke þiærlægd Vegarens/
þui hañ er alltijd hia oss/ so sem David
vottar vm hañ j Psalm. 144. Nærre
er DROTTIñ ollum þeim sem hañ
akalla/ ollum þeim sem hañ akalla j
Anda og Sañleika. Hañ hindrar ecke
Soott nie Daude/ þui hñ er eitt siñ dæ
eñ/ og deyr ecke optar/ Jaa/ Daudenn
Drottnar ecke yfer hønum leingur.

Þar næst er sa Mismunur a mille
Jesu og allra añara Læknara/ Ad þar
þeir kuña ecke Boot/ vtañ vid Lijkam
ans Kuillum og Kræncdæmū ad eins/
og þo erú þar nockrar Sootter sem þr
kuña eingiñ Rad vid/ þa kañ vor Lækn
er

er Jesus ecke alleinasta ad græda allar Lijkamans Meinsemder/ helldur og so Sælareñar/ og Samviskuñar sær/ sm̃ mest æliggur. So sem þ ad Sælareñ Velferd er dyrmætare eñ Lijkamans Velferd/ so er vor Læknar Christur øll um ødrum Læknurum meire og betre.

Þridie Mismunur æ mille Læknisdo oms Herrans Christi/ og añara Lækn ara/ er sæ/ ad hans Læknisdoomur er so ærelega længgiædur/ hñ varer ad ei lijfu/ Þar hiña añara Lækningar eru skam̃viñar/ so þo sæ sluke fæe sijna Lijk amans Heilbrygde aptur/ þa varer þ 20. 30. eda kañ skie mest 40 Ar/ Sijd añ kiemur Daudeñ/ og suipter aptur i burt Heilsuñe/ þa er so sem einu gillde huort Madur hefur nockurn tijma læk nadur vered edur ei. Eñ þeir sem Jesus læknar/ nioota þess Læknesdoms ad ei lijfu/ þeir deya alldrei þeim eilijfa Da uda. So sem þa/ ad eilijf Lækningar nu eru betre og ædre eñ stundleg/ suo er vor Læknar øllum ødrum ædre z betre.

þetta mætte saña/ þesse aume Vatsiu
ke Mazur/ huørs hier verdur gieted j
þessa Dags Gudspialle/sem og marger
adrer pleire/sem Herrañ Christur lækn
nade/ecke einungis vppa Lijkamañ/he
lldur og so vppa Saalena. Og vtium
vier an leingra Jñgangs/vijkia til Te
xtans/og hønum j þriar Smægreiner
sundurskipta.

Hin fyrsta skal vera vm þetta Þhari
saiska Giestabod/ sem Herrañ Christ
ur var tilbodiñ.

Añur vm þad mykla Dasemdarve
rk/ sem hañ giørde a þeim Vatsiu
ka.

Þridia vm þa merkelegu Giestabo
ds Predikun eda Rædu/sem hañ fram
sette.

Nu sa ædste Lækner allra Meina/vor
Drottiñ Jesus Christus/ virdest ad hi
alpa oss z vera j Verke med oss/ so vier
mættum hier wt af nockud gott læra
og ossi Nyt bæra/ Amen.

Vm

VM Absalon lesum vær j añare Bok Samuelis 13. Cap. Ad hañ hafe vnder Vinattu skine/boded sijnum B.o dur Amon til Giesta/ Þar hañ hafde þo vondt Auga og Hugferde til hans/ fyrer pad hañ hafde kreinkt hans Sys ter Tamar/og skipade þar fyrer sijnum Þienurum ad þeir skylldu sla hañ j hel/þa hañ være Vijndruckiñ ordiñ. Soddañ hræsnisfullt og otrwtt Giesta bod/verdur oss z eirneñ þ Stooner sett j þeim fyrsta Parte Gudspiallsins/ sem j Dag verdur kient og wilagt j christe legre Kyrkiu/Og er þ fierdeilis tuent s oss er hier athugande. Pad fyrra er vm Vertiñ eda Hwsherrañ/sem hier kijdur Herranum Christo til Giesta. Gudspi allamaduriñ seiger/ Ad pad hafe vered ecke eirn sliettur og Vnkomulijtill Ma dur/helldur eirn mykelshattar Hopdin ge Phariseaña. Eñ Pharisei voru soddañ eitt Folk/sem þottest kostulegra og heilagra eñ aller adrer/giefande ma rgar Olmusur. Matth. 6. Þeir baru

S s v sijda

ſijda Kioola/ og breidañ Klædafalld/ vppa huorn ad miøg konſtlega z merke lega voru baldyrud edur æſaumud pall tijn Guds Bodord. Þeir høfdu og ſuo Miñingar blød ſier j Hende/ huad þo allt ſamañ ecke var nema einſomis Hr æfne og Yferdrepſkapur/ Matt. 23.

Nu/ ſoodañ eirn mykels hættar Madr var þeſſe ſem baud Herranum Chriſto til Gieſta/ og þad ſama æ einum Sab bats deige/ Þui þad var Sidvenia Gyd inga/ ad koma til ſamans/ ad endadre Guds Þioonuſtugiørd/ z hallda ſidſam legt Samtal huør vid añañ/ Nehem. B. 8. og Tob. B. 2. Cap.

Hier aþ høfum vier þad ad læra/ Ad ærleg og ſoomaſamleg Gieſtabod eru ecke fyrerbodiñ ad hallda/ þui eirn Ma tar milldañ Mañ loþar Alþijdañ/ Eñ aþ einum Brioſtleyſinge talar ſtaduriñ jllt/ ſeiger Syrach j 32. Cap. Item æ miñer Poſtuliñ Pall/ alla rietteriſt na Meñ j Piſtlenum til Hebre. j 13 C. ſeigiande/ gleymed ecke Gieſtriſneñe/ þui

þuiað fyrer hana hafa nockrer(þeim ovitande) Einglunum Herberge veitt. Soddañ Gieſtabod hielldu þeir heilogu Guds Meñ ꝼdur pordum/ ſo ſ ad var Abraham/ Gen. B. 21 Cap. Iſaac baud Abimelech til Gieſta/ Gen. 26. Cap. Ioſeph Brædrum ſijnum/ Gen. 43. Og ſa goode Faderiñ/ þeim porfa pada Synenum/ Luc. 15. Eñ jafnfra mt þeſſu/ ber oſſ ad athuga vel og vandlega/ þegar vier hølldum votum Vinum og Nꝼungum Gieſtabod/ ad vier giørum þad fyrſt med ſañarlegre Gud rækne/ ſo ſem Tobias/ um huorn ſkrifad ſtendur/ Tob. B. 9. Cap. Ad þa þeir høfdu ſagt Amen/ þa hafe þeir geinged til Bords/ Eñ Brullaups veitſluna z Gledſkapiñ hafe þeir hallded j Guds Otta. Þar næſt eigum vi er ad hallda vor Gieſtabod med goodre ſkickan/ og Hooffeme. Þeſſe Phariſeus ſem hafde Herrañ Chriſtũ til Gieſta/ var ad ſøñu eirn rijkur og mykels hꝼtt ar Madur/ ſo ſem vier heyrdum ſtrax

aminñſt

comiñast/sems maa hier merkia/ Ad hñ
hefur ecke haft neitt Ohoof j sijnu Gie
stabode/ þui j Gudspiallenu stendur/ Ad
Christur hafe vered komiñ j hñs hws/
BRauds Ad Neyta/ Sama ber oss ad
giøra/ vær skulum lata oss nægia/ þo vi
er hofum ecke marga forkostulega Ret
te a voru Borde/ helldur taka til packa
pad Gud giefur/ Eñ pad geingur so til
a þessum Dogum/ ad pad piker eingiñ
good Veitsla edur Giestabod/ sem ecke
er so framreidt Øl og Matur/ Ad meñ
verde Suñdruckner/ so þeir falle añad
huort vnder Borded/ edur minsta Koste
sieu borner j burtu verr enn Dauder/
Slijkt Ohooþ þocknast Gude ecke/ hel
ldur styggest hañ myklu framar þar
vid/ þa hañ sier ad sijnar Sæfur eru so
suñvirdelega vanbrwkadar. Eñ þo goo
der Viner kome til samans/ jafnvel a
Suñudoguin/ og giøre sig glada z lyst
uga/ med einum goodum Dryck Vijns/
og soomasamlegu Samtale/ sem Gude
er ecke stygd ad/ og Meñ þorsoma þar
þyrer

fyrer ecke/ þa heiløgu Guds Þionustu Giord/ þa er þad ongvanegiñn Lasts verdt.

Fram̃veigis er oss hier athugande/ huør vered hafe Ordsok þar til/ Ad þesse Phariseus baud Herranum̃ Christo til Giesta/ heim j sitt Hws/ Munde hñ nockud giora þad aþ Elsku og Kiærleika til Herrans/ eins og þa Vinur byd ur Vin̄ nei/ Laangt fiærre/ Helldur var Tilgangur hans sa/ Ad hañ villde beta sig ad komast yyrer hañ blessadañ. Þar fyrer stendur so j Textanum.

Og þeir høþdu Vardhalld a hønum. Þad er/ þeir gæfu vel giætur ad hans Hegdan / Ordum og Giørdum/ Meinande ad þeir munde nu geta (þar hañ sat gladur j Giestabodenu) hendt eitt huad epter hønū/ Huar aþ audsied er/ ad þesse Phariseare heþur mætt vera eirn sierdeilis Falskur og vnderførull Hundur/ og hefur læted epter sig marga sijna Brædur sier lijka/ sem

sem lata pagurt og Vingiarnlega vid
sin̄ Maunga / en̄ j Hiartanu vmsitia
þeir han̄/Jer. 9. þesser hafa Jacobs
Raust en̄ Esau Hendur/Soddan̄ palst
ur Skalkur var Saul Kongur/hn̄ liest
vera Davids beste Vinur htd ytra/ og
gaf honum til Eckta Dottur sijna Mi
chol/sette han̄ vid sitt eigid Bord/ suo
sem sin̄ allra kiærasta Dootter Mag/
og liest eckert jllt hafa j sin̄e vid han̄/
samt leitade han̄ lags j tuær Reisur/
ad nijsta han̄ j giegnum vid Veggin̄/
med sijnu Spioote/1 Sam. B. 18 og
19. C. David sialfum foor ecke helldur
stoors betur/ Þa han̄ vm Kuollded liest
vera goodur Vinur Vriæ/og baud ho
num til Giesta/ En̄ vm Morgunen̄ ep
ter pieck han̄ honum eitt Brief/ z skip
ade ad setia han̄ j Striided/ þar sem þ
være hardast/so hn̄ yrde j Hel sleigin̄.
2 Sam. B. 11. Cap.

Ptholomeus Hoffudsmadur j Jeri
cho/ baud þeim ædsta Presti Simoni
Mage sijnum til Giesta/og hn̄s tueim
ur

ur Sonum/ en̄ yfer Bordum/ þa þeir vo
ru glader orðner/ liet han̄ myrða þa/ so
sem lesa ma j 1. Bok Maccab. 16. C.
Latum oss þar fyrer flya z forðast þui
lijk Odæde/ Suik og Prette/ vid vorn
Naunga/ þui j Christo Jesu/ er eitt ri
ttelegt Athæfe/ Eph. 4. En̄ þeir
Bloodgiarnu og Falsfullu munu ecke
hælfna sijna Lijfsdaga/ seiger David j
Psalm. 54.
Persónan̄ sem hier verdur til Bords
bodin̄/ er vor allra sætaste Herra z En
durlausnare Jesus Christus/ og þo hn̄
vissi vel ad þesse Phariseus sem hønū
j̄n baud/ hefðe eckert gott j Sin̄e vid sig
þa kiemur han̄ þo samt til Giestabod
sins/ ecke til þesseinungis/ ad eta z drecc
ka/ helldur til þess ad kiena og vppfræ
da Giestena j Guds Orde/ ef skie mætte
þr hefðe kunad ad leidriettast z komast
a riettan̄ Saluhialparen̄* veg. Nu
sama eigū vær ad giøra/ Ef vier siaū
vorn Broodr fara vilit/ einkanlega j sijn
um Saluhialpar efnum/ þa eigum vi
er

er ad kosta kapps m/ ad hialpa honum
og vidrietta so myked sem mogulegt er.
Verde honum snwed/ fra Villu sijns ve
gar/ þa er gott/ þui vier hofum þa frel
sad eina Ønd fra Daudanum/ epter
þui sem Jacob Postule seiger/ 5. Cap.
sijns Pistels/ og skal pad so sagt vm þ
fyrsta.

EPterfylger pad anad Greinarkornid
sem hlioodar vm pad mykla Dasem
darverk Herrans Christi/ sem hann gio
rde j Giestabods Veitslune/ Og er oss
hier fyrst athugande Personann sem læk
nud var/ Gudspiallamadurinn seiger/ ad
pad hafe vered eirn Vatssiukur Mad
ur. Enn huornenn ad þesse veyke Mad
ur/ hafe komed jnn j Hwsed/ þar Herrann
Christr sat til Bords/ huort hn hafe þa
ngad sialfkrafa fared/ eda hafe hn jnn
þangad af ødrum Gudhræddum z med
aumkunar somum Mønum leiddur
vered/ þess verdur ecke gieted j Gud
spiallenu. Hieronijmi meining er sw/
Ad mz þui ad Pharisearn' settu sig. ept
er

er Herranum Christo/ þa mune þeir af ásettu Rade/ hafa so tilsett/ ad þsse Vatssiuke Madur skyllde koma jñ vm Maltijdartijmañ/ vppa þad/ ad hann skyllde verda vorum blessada Endurlausnara ad einum Asteitingar steine/ so hefde hañ ecke læknad hañ/ þa þottust þeir hafa Ordsok til ad áklaga hañ/ añad huort ꝑ Myskunar eda Medaumkunarleyse/ edur fyrer Banmætt/ ad hañ giǽre hañ ecke læknad/ Eñ være so/ ad hañ læknade hañ/ þootttust þeir hafa nooga Ordsok til ad ákiæra hañ fyrer Foracktan Sabbatsdagsins/ edur Helgedagabrot.

Hier af siaum vier (elskuleg Guds Børn) huad fyrer eitt Giestabod þetta hefur verid/ sem Herrañ Christur var tilbodiñ/ og huorsu skadsamlegar Snørur z Hæskasamleg Net ad þeir Ogudlegu Skalkar høfdu lagt hier fyrer þad blessada Lambed Guds/ til ad fáan ga þad j/ So þeir hafa meint/ ad þad være omøgulegt/ ad hañ kyñe nu hia

ſler ad ſleppa/ huad ſem hn̄ oppa ſlæge edur til bragds tæke. En̄ huad giører Herran̄ Chriſtur til? Nu̅ ſo ſem ein̄ Aluitur Herra/ ſier ſtrax þeirra Aform/ ⁊ huad þeim byr j giede/ talar þar fyrer ſo og ſeiger til þeirra. **Huørt leifiſt nockud ad lækna a Þuottdøgū̄ En̄ þeir þøgdu vid.**

Nier af høfum vier þad ad læra/ Ad Sabbats eda Hu̅ylldardaguriñ vanhelgaſt ecke þar fyrer/ þo Men̄ fremie og adhafeſt þad Naudſynlegt er. Til Dæmis ad taka/ Ef Elldur kiemur vpp/ ⁊ ætlar ad giøra Skada/ Neylu̅ Hwſum eda Bæum/ Edur ef Striids Ner ſiu̅ fellur a̅ helgum Deige/ Þa er leifelegt ad Men̄ bæde biarge ſijnum Hwſum/ og ſo grijpe til Vopna a̅ mote ſijnum Ovinum/ epter þui ſem þeir Maccabæi ſamtocku/ ſeigiande/ Ef Ouiner vorer yferfalla oſſ a̅ Þuottdøgū̄/ þa viliu̅m vær oſſ veria. j fyrſtu Book

ar

ar Maccab. 2. Og þeir giørdu þad ei
meñ/ so sem lesa ma j sømu Bookar
9 Cap. J sama maata ef so kañ skie/
ad langvaranlegt Votvidre og Regn
hafe geinged/og kome þar sijdañ vppa
gott og hyrt Soolskins Vedur a einum
helgum Deige/so er leifelegt ad Meñ/
ad endadre Guds Þionustugiørd/ gan
ge vt og biarge sijnu Heye/ edur Mat
faungum/so þad fordiarpest ecke/edur
verde alldungis til onijtis. So giørdu
Lærefueinarner Christi/þa hañ a Sa
bbatsdeige gieck vm Kornsædid/og þa
hungrade/þa tijndu þeir Axen sier til
Matar/Nuad þegar Phariseí sau/ fu
ndu þeir þar ad/Eñ Herrañ Christur
forsuarade þa sialfur/so sem lesa ma
hia Matth.j/12.Cap.
J añañ maata skulum vier vita/ Ad
Sabbatsdagurin vanhelgast ecke/þar
fyrer/þo Meñ giøre Kiærleikans verk/
Til Dæmis/ ef ein Mañeskia ratade
oforvarandis j Olucku/z være añadhu
ort hoggueñ/stungeñ edur j einhuñ aff
T iij aff

añañ mæta jlla wtleikeñ/ þa eru Meñ skylduger ad taka hañ ad sier/ og giøra til gooda. Eda huør kañ ad þyrerbi ooda Læknismeistaranum ad bwa til Plæstur z leggia vid Saar þess særda? Eda Apotecaranum/ ad blanda þeim siuka þañ Dryck/ sem honũ kañ aþ ad batna? þui soddañ er ecke Helgedags brot/ helldur wt heimter myklu þramar christelegur Kiærleike/ ad huør eirn sku le giøra sitt hid besta/ huad ad er Løg mælsins Uppfylling/ so sem Postuliñ kieñer j Pist. til Rom. 13 Cap.

J þridia mæta skulum vier vita/ Ad Sabbatsdaguriñ vanhelgast ecke fyr er þaug Verk/ sem Guds Þionustu til heyra/ so sem er fyrer Ordsins Predik un/ Sacramentaña Handtieringu/ Fr amlideña Maña Greptran/ edur fyrer Vitiun siukra/ Eckna og Fodurlausra Barna/ þui slijkt er oþleckud Guds Þi onusta/ so sem Jacob Postule seiger j 1. Cap. Þar þ skulũ vier hier æmint er da/ Ad hallda oss alleinasta fra þm verk

Verkū æ heilsgum Drottins Døgū/ sem Gude vorum meiga vera til skygdar þui aňars kaň DROTTiň ad snwa vorum Helgedøgum j Hrygd/ epter þui sem Spamaduriň Amos ad Orde kie mst j/8. Cap.

Framveigis skulum vier skoda hier ẽ yfervega/ huørsu Dasamlega ad Her raň Christur fer ad lækna þeňaň Vats siuka Maň. Ecke byjdur hň epter And suare Phariseaňa/ helldur tekur hň æ hønum/ og læknar haň strax æn allra Orda/ Haň hefde vel kuňad ad lækna haň med einu Orde/ so sem þioon Høf udsmaňsens/ Matth. 8. Eda þaň blinda hia Veigenum/ Luc. 18. Eda þaň Icktsiuka. Matth. 9. Eñ þad vill haň ecke giora/ helldur tekur haň æ hønum med siňe Almættis Hen de/ oiliande þar med audsyjna/ ad sitt Ho lld være alleinasta þad sem Lyjsga kyňe Joh. 6. Eñ sierdeilis er þad þo næsta huggunarsamlegt/ ad þo sa Vatssiuke bæde vorn liufa Endurlausnara ecke vm

Hialp/ þa er hañ samt þo so Siukur kur/ ad hañølldungis obediñ æhrærer hañ og læknar. Huad mun hañ þa giøra oss (mijner elskanleger) þa vier kollum til hans og bidium af Hiarta? Æ/ hñ er længium fwsare til ad gefa/ eñ vær erum ad mediaka. Og þar fyr er verdur hañ kalladur Sool Riettlæte sins/ Malac. 4. Cap. Þui so sem þ/ ad Sooleñ kañ alldrei ad vera añ Byr tu og Liooma/ so kañ hañ og ecke ann ars/ eñ ad Myskuna sig yfer oss/ og gio ra til gooda/ Jerem. 31. Cap.

Nu sem vor blessade Endurlausnare Jesus Christus formerker/ Ad sijner Mootstødumeñ/ sm̃ þar sætu til Bord sins med hønum/ vilia lasta hañ þar fy rer/ ad hañ hefde læknad þeñañ Vats siuka a Þuottdeige/ þa forsuarar hañ sig/ so seigiande. Huørs ydars As ne edur Naut sem fellur i Pytt/ er þad ecke jafnsnart wt dreig

dreigid a Huottdeige/ et cet.
Pad er sem villde hn̄ so seigia/ Ef ad Men̄ draga Fienad sn̄ vpp wr Dyke edur Fene a Sabbatsdeige/ so hn̄ skule ecke kapna þar nidre j/ Quad myklu þr amar ber þa ad hialpa einne Naudsta odre Manesktu/ Einkanlega þar Sab batsdagurin̄ er vegna Man̄sins /enn Madurin̄ ecke vegna Sabbatsdagsins giordur/ Marc. 2.

Og strax s̄ þeir heyra huorne̅n Her ran̄ Christur þorsuarar þen̄an sn̄ Giorning/ þa verda þeir so skamer og stad er a sier/ ad Gudspiallamadurin̄ seiger/ Ad þeir haþe ongun gietad hon̄um þar til suarad. Og kiemur þad hier fram̄ s̄ Job seiger j / 5. Cap. Han̄ ondsker Kmdagiorder þeirra Illkiooku/ so ad þeirra Hond þær þui ecke af stad komed/ Han̄ hondlar hina vijsu j þeirra Slægsmunum/ og vmvellter Rædum Rængferdugra.

Sſiiij þad

Þad þridia og sijdasta Greinarkorn ed/ sem eg lofade æ ad minast/ Ahrar er þa merkilegu Giestabods Predikun/ sem Herran̄ Christur fram̄sette fyrer hina adra Bodsmenena/ sem til Bordsins sætu. Ep̄ Ordsokinn huar fyrer h̄n hana fram̄sette/ var Drambseme og Metnadur þeirra Skriptlærdu z Phariseana/ huorier ed møttust epter hinum fremstu Sætum/ Og med þui ad vor blessade Endurlausnare/ var sialfur hoogvær z af Hiarta Lijtelætur/ epter þui sem h̄n vm sig vottar / hiá Matth. j 11 C. Þa kunne h̄n j onguann mæta soddan̄ andstyggelegann Lost adfinningarlaust ad lijda/ talar þar fyrer so og seiger til þeirra sem med honum til Bordsins sætu.] NÆR

þu verdur bodin̄ af einhuørium til Brwdkaups/ þa set þig ecke j hid ædsta Sæte/ kan̄skie þad an̄ar Heidarlegre en̄ þu/

sie

sie boden̄ af hønum/ og keme
sa sem þier baud og hønū/og se
ige til þijn/gief þessum Rwm
og hliooter þu þa med Kiñro
da ad hafa hid ysta Sæte/
Helldur nær ed þu verdur bed
eñ/þa far þu og set þig j hiñ
ysta Sess/so ad þa nær ed sa ki
emur er þier baud/þa seige hñ
til þijn/Vinur þoka þier v p
betur/et ct.

Þriar merkelegar Giestabods Regl
ur giefur Herrañ Christur øllum oss j
þessare siñe Epterlijkingu.

Hin fyrsta er su/ Ad vier eigum ecke
ad forsmaa þar gooder Viner biooda oss
heim til sijn/helldur med þackum þig
gja þeirra Veiting/ og þad þeir oss til
gooda giøra/ hafande yfer oss Dæme

 sialfs

ſialfs Herrans Chriſti/ Huør ed þa hañ var bodiñ til Brwdkaupſins j Cana/ þa kom hañ ſialfur Perſonulega þang ad med ſijnum Læreſueinum/ Joh. 2. Hañ var og eitneñ til Gieſta hia Mattheo/ Matth. 9. Hia Zacheo/ Luc. 19. Hia Lazaro/ epter þad hañ hafðe vppvaked hañ af Dauda/ Joh. 12. og hia mørgum ødrum.

Onnur Gieſtabods Reglañ ſem Herrañ Chriſtur giefur oſſ/ er ſu/ Ad vier forduſtum Ærugprugheit og Hofmood/ þui ſo ſeiger hañ hier. NÆR þV VErdur Bodeñ Af Einhuørium til BRwdkaups/ þa Set þig ecke j hid ædſta Sæte/ ꝛc. Fyrer þeſſum And ſtygdar Leſte eigum vier jafnañ ad ſa ka oſſ vara/ þuiad eitt Drambſamt Hiarta er Andſtygd fyrer DRottne/ ſeig er Salomon j Ordſkuida B. 16. C.

þridia Gieſtabods Reglan er/ Ad vier eigum ad vijkia vor Sæte fyrer ødrum ſem meire Hattar eru eñ vær. Hier vm hlioodar ſo Textenn. HELLD ur

ur nær þu verdur bodiñ/ þa sett þig j þiñ ysta Sess/ so ad nær ed sa kiemur er þier baud/ þa sei ge hañ til þijn/ Vinur/ þoka þier vpp betur/ þa mun þier Virding veitast hia þijnum Sessunautum.

Gud er ei Gud Oskickunareñar helldr Fridarins/ seiger Postulin 1 Cor. 14. Og so sem pad/ ad Himentunglenn a Festing" himnenñ/ hafa siñ vissañ stad edur Platz/ Sooleñ er þar so sem eirn Kongur/ sem heþur sitt Næsæte midt a millum annara Plænetaña/ Tungled so sem ein Drottning. Og so s Postul iñ Paall ad Orde kiemst/ 1. Cor. 15. Annañ Biartleika hefur Sooliñ/ enn añañ Tungled. Añañ Biartleik hafa og Stiornurnar. Þuiad ein Stiarn añ yfervinñur adra j Biartleika. So hef ur Gud giort adskilianlegañ Greinar mun

enun a millum Mañaña/og vill ad hn
ør og eirn gange epter þui sem hñ hef
ur hñ til kallad/ 1 Cor. 7. Og þeim
sie Neidur veittur/ sem Neidur heyrer/
Rom. 13. Og Salomon seiger j Ordsk.
B. 25. Cap. Vert ei Skrautsamur
hia Kongenum /og gack ecke j Reit þei
rra stooru/ þuiad betra er þier ad sagt
sie til þijn/ gack vpp hingad/ helldur eñ
þu verder nidradur fyrer Hofdingiunū/
so ad þijn Augu hlioote þad ad sia.

Ad sijdustu j Nidurlæge þessa Neila
ga Gudspialls/ leggur Herrañ vor Jes
us Christus Ordsøkena til/ huar fyrer
vier eigum ad stunda Lijtelætesins be
stu Dygd/ suo seigiande/ ÞVJAD
huør sig sialfur vpphefur/ hñ
mun nidurlægiast/og huør sig
lijtelæter/hañ skal vpphafsinn
VERDA.

Tuent er oss j þessum Ordum athug
ande/ þad fyrra vidvijkur Straffe þui ã
þeir

þeir hafa fier ad vænta/ z Drambseme z Hofmood stunda. Pharao Kongur var so Hofmoodugur/ ad hañ dyrfdest ad læta af sier heyra þesse Ord/ Huor er sa DRottiñ/ huors Raustu eg skule hlijda? eige veit eg neitt af þeim DRottne/ og ei læt eg Jsrael fara/ Exo. 5. Eñ huornen gieck þad honum vm sijder? Eg meina hañ tæke sitt Strapz vt j Hafenu rauda/ þa hañ fyrerforst þar med Hestum og Vøgnum/ og ollu sijnu Lide/ Exo. 14. Eins gieck þad til fyrer Nabogodonosor Konge/ þa Hñ sagde med sialfum sier/ Eg vil fara vpp er haug hæu Skijeñ/ og lijkur verda þeim allra hædsta/ Enn Gud snere þui so/ ad hañ mætte fara til Helvijtis til Grafareñar sijdu/ epter þui sem þar stendur j Esa. Spadoms Bookar 14. Mootlijka verdur og so lesed vm þann stollta Haman j Esthers B. 7. Og so ødrum Dæme finnast allmørg j Heilagre Ritningu j huorium vier ættum oss ad speigla/ hafande j minne þa ægiætu

Reglu

Reglu ꝫ ſa gamle Tobias ſkrifade ſijn um Syne/ huor ed ſo er talande/ Ora mbſeme ſkattu alldrei Drottna huorke j þijnu Hiarta nie j þijnum Ordum/ þui ad hun er Vpphaf allrar Glotunar/ Tob. B. 4. C.

Pad añad ſem vier hofum hier ad athuga/ eru þaug riſku Laun/ ſem þeir aller fa ſem Audmykt areñar og Lijtelæ tiſins Dygd ſtunda. Hier vm hlioodar ſo Texteñ. EDR HVor Sig Lijtelæt er / Hañ Skal Vpphafeñ Verda. Hi er vppa hofum vier morg Dæme j hei lagre Ritningu/ bæde a Joſeph j Egyptalande/ Ruth/ David/ Daniel/ og od rum ſleirum/ Þar fyrer (miñ Brooder og Syſter) vilier þu komaſt til nockurs goods hier j þeſſum Heime/ þa halldtu þier faſt vid Lijtelæted/ epter þui ſem Poſtulin Petur rædleggr þier/ 1. Piſt. 5 Cap. So mun Gud a ſijdaſta Degge giora þig ſtoranñ z mykels metiñ/ Ja vpphefia þig til Eilijfrar Dyrdar og Sooma. Huad ad odlaſt oſſ veite Gud

Gud Fader af sine Nad/Nuorium mz Syne og heilögum Anda/ sie Lof Dyrd/Vegsemd og Æra/nu hiedan j fra/og ad eilijfu/ Amen.

XVIII Sunudag epter T.

Evangel. Matth. 22. C.

Þan Tijma. Þa Pharisearner heyrdu þad/ad han hafde nid urþaggad þa Saduceos/sam ansofnuduft þeir j eitt. Og eitn Logvitringur af þeim/ spurde han ad/freistade hans og sagde/ Meistare/Huort er hid hæsta Bodord j Logmalenu? En Jesus sagde til hans/Þad/ Ad þu skallt elska DRottin Gud þinn af ollu Hiarta þinu/og af allre Aundu þine/og af ollu Hugskote þinu/þetta er hid fyrsta og stærsta Bodord. En hitt an ad er þessu lijkt. Þad/ad elska skalltu Na unga þin so sem sialfan þig. J þessum tueimur Bodordum/er innebunded allt Log mal og Spamenerner. En þa Phariseararn er voru so til samanskomner/spurde Jesus

þa

þa ad og ſagde. Quad virdeſt ydur vm Chriſt/huors Son han̄ ſie? Þeir ſøgdu hönum/Davids. Nū ſagde þa til þeirra. Huorneñ kallar David hañ þa j Anda eirn Herra? Þar hañ ſeiger.Drottiñ ſagde mi tuum Drottne. Sittu mier til Hægre Handar/þangad til ad eg legg Þoine Þiṅna til Skarar Foota þiña. Nu ef David kallar hañ Herra/huorneñ er hañ þa hans Sonur? Og eingeñ gat ſuarad hönum eiuu Orde. Og eige dyrþdeſt nockur vpp fra þeim Deige hañ þramar ad ſpyria.

ÆR leſum (Elſkuleg Guds Børn) j Exodi B. 25 Cap. Ad Gud DROTTiñ baud Meſi/ ad giøra eirn Nadar ſtool af ſkyra Gulle/ Og þar yfer tuo Cerubim/ huorier ſijna Vænge ſkulu vtbreida ofan yfer/ſo ad þeir hylie Nadarſtooleñ med ſijnum Vængium/ og huørs þeirra Andlit ſkal ſtanda huørt j moote ødru/ og þeirra Andlit ſkulu horþa a Nadarſtoolin. Nu ſuo ſem þad/ad þær Moſaiſku Ceremoniur vo ru

ru allar so sem ein Fyrermyndan vppa
pad epterkomande/ so er z eirnen þesse.
Þuiad Nadarstollin merker Christū/
so sem Postulin Paall vottar/Rom. 3.
Og suo sem pad/ Ad Gud talade vid
Moysen og Israels Børn/ af Nadar
stoolnū/ mille þeirra tueggia Cerubim
So hefur Gud DRottin þyrer þeñan
tiella Nadarstoolin Christum/ talad
vid oss z openberad allt sitt Leyndarrad
vm vora Saluhialp/epter þui sim þar
stendur Joh. 1. Gud hefur eingin nock
urn Tijma siedan/Sonurin s er j Ska
ute Fødursins hefur openberad oss pad.
Þar næst stendur skrifad/ad yfer Nad
darstoolnum hafe vered tueir Cerubim
sem han huldu. Huar fyrer ad merkia
ā þau tuo Testamenta/sem er þad nya
og gamla/ j huoriuin Christur er hul
en/þuiad allt huad oss er Naudsynlegt
ad vita/oss til Saluhialpar/þad hliot
um vær ad læra af þui gamla og nya
Testamentenu. Ransaked Ritningarn
ar seiger Herran hia Joh. 5. Cap.

Þui þier meined ydur j þeñe ad hafa eẽ lijft Lijf/ Og hun er su/ huor ap mier ber Vitne.

J þridia lage/ so sem þad/ ad þesser tueir Cerubim/ horfdu huør a moote odrum/ So lijtur og þad gamla Testamentid til þess nya/ og þad nya til þess gamla/ so ad huad hellst sem j þui gamla Testamentenu er vandskiled/ þad er audskilldara j þui nya/ og þad sem j þui nya Testamentenu er openberad/ þad hepur adur fyrre j þui gamla Testamentenu vered fyrer sagt.

J fiorda mata/ so sem þad/ ad þesser tueir Cerubim/ mattu ecke j burt takast wr Sattmals orkiñe/ suo leinge sem Nadarstoolliñ var þar jñe. Eins hliota og so þesse tuo Testamenta ad ad fylgiast/ kieñast og Predikast j christelegre Kyrkiu/ suo leinge sem vier vilium behallda Herranum Christo/ þeim riet ta Nadarstoolnũ hia oss. Og med þui ad Herrañ Christur var sa sañe Lære meistareñ sem ap Gude var komiñ/ ad kieña

kiēña oſſ Guds Son j Sañleika ſo ſ
þar ſtendur hia Matth. 22. Cap.
So heꝑur hañ viljad med ſijnu Epter
dæme/ gieꝑa ollum Ordſins Þienurum
wt j bra/ Eirn Leidarvijſer/ huørſu þad
þeir ſkylldu kiēña vel og trwlega bæde
þad gamla og nya Teſtamented/ þad er
Logmaaled og Evangelium/ og þeſs
vegna ꝑramſetur hañ fyrer oſſ j þeſſu
Heilaga Gudſpialle. Fyrſt huør
neñ þad vier eigum ad elſka Gud/ og
vorn Naunga wt af Logmaalenu.
Þar næſt fram̃ ſetur hañ Lærdom vm
ſijna Perſonu z Embætte wt aꝑ Evan
gelio. Og vm þetta huørtueggia
viljum vier ſtuttlega høndla ad þeſſu
ſinne.
Gud giefe ad þeſſe vor Jdia mætte
verda hñs Heilagaſta Nafne til Lofs/
Eñ oſſ til Salargagns j Jeſu
Nafne/ A M E N.
J Vpphafe þeſſa heilaga Evangelij
ſtendur ſo/ Þa Phariſearner heyr
Buñ du

du þad/ad hañ hafde nidurþa
ggad þa Saduceos/samanseþ
muduſt þeir j eitt/ og eirn Løg
vitringur af þeim ſpurde hañ
ad/ freiſtade hans og ſagde/
Meiſtare/ Huørt er hid hæſta
Bodord j Løgmælenu.

Ordsøk og efne til þeſſa Spursmaa
ls/ ſ Phariſearner fram̃ ſettu hier fyr
er vorn Endurlauſnara Jeſū Chriſtū
var ſu/ad hañ hafde nylega nidurþagg
ad þa Saduceos. Eñ þeſſer Saducei
voru þeirrar Meiningar/ad þar munde
eingiñ Vppriſa Fram̃lideña til vera.
Þſſare ſiñe Vantrw til ſtirkingar/fram̃
ſettu þeir fyrer Herrañ Chriſtum eina
Spurning ſo ſeigiande. Moyſes hefur
ſagt/þa nockur andadeſt/ og hefde ei
Børn epter/þa ſkyllde hans Brooder
eiga hũs Eigiñ konu/og vppvekia ſijn
um Broodur Sæde. Eñ hia oſſ voru ſiø
brædur

Brodur/ hiñ fyrste fastnade sier Konu/ og hañ andadest/ og aþ þui hañ hafde eckert Sæd/ liet hañ Broodur sijnum epter sijna eigiñ Konu/ lijka sa añar/ og hiñ þridie/ allt til hins siounda. Enn sijdast ept' alla/ þa andadest z Konañ. Huors þeirra sie verdur hun Eiginko na j Vpprisuñe/ þui aller þeir hafa ha na haft? Eñ Jesus suarade z sagde til þra/ þier villest/ z vited ecke Ritningar nar nie hellour Guds Krapt/ þuiad j Vpprisuñe munu þeir huorke Kuong ast nie sig Kuonga lata/ Helldz eru þeir sem Einglar Guds a Himne/ Hafe þi er ei lesed af Vpprisu Framlideña/ hu ad af Gude er ydur sagt/ er hañ seiger. Eg er Gud Abrahams/ og Gud Isa acs/ z Gud Jacobs/ Eñ Gud er ecke Gud Daudra/ helldur lifande Mañа. Og er Foolked heyrde þetta/ undradest þad hans Kieñing/ og þeir þogdu og geingu j burtu. Þegar nu þetta Samtal Herrans Christi og Saduce aña kom fyrer Phariseos/ þa þoeknad

eſt þeim j þele nidre vel/ ad Christur
hafde nidur þaggad þessa rangſnwna
Willumeñ/ eñ ſamt ſem ædur/ biõ þm
þad j Giede/ ad Christur ſkyllde haꝼa
þad giørt/ þui þeir voru hræddir/ ad hñ
munde ꝼa þeſſ meire Vñuſtu aꝼ Folk
enu/ ſem hañ liete fleire ſoddañ Stycke
epter ſig liggia/ þar ꝼyrer koma þeir til
ſamans/ og ælyckta/ ad eirn af þeim
ſkule framſetia eina Disputatiu ꝼyrer
Herrañ Christũ/ allra þeirra vegna.
Eñ huør munde þa Personañ vera/ ſ
þeir Utvøldu/ til ad disputera æ moote
vorum Endurlauſnara? Ecke tooku
þeir þañ lakaſta þar til/ Helldur ſeiger
Gudſpiallamadurıñ/ ad þad hafe verid
eirn Løgvitringur/ ſem j Løgmælenu
var vel forfareñ/ og þar til eirn mykell
Mælſku madur. Huørt var þa Dispu
tatiu eꝼned? Gudſpiallamadurıñ vottar
ad ꝥſſe Løgvitringur hafe freiſtad Her
rans vors mꝫ ꝥſſare Spurningu/ ⁊ ſagt
Meiſtare/ Huørt er hid ædſta
Boðorð

Nier aþ høþum vier oſſ þad til Lær
dooms ad taka/ Huørſu þad Dieþull
iñ heþur vered alla tyma jdeñ og æſtun
duarſam til þeſſ ad oþſækia Chriſtũ ⁊
hñs Lærdom. Phariſearn' høfdu ꝥ ſtut
tu ſett fram̃ ꝥ hñ eina vandaſama Spu
rning þar vm/ huørt leyfelegt være ad
giefa Keyſaranum Skatt edur eige/ ⁊
ẽ Herrañ Chriſtur hafde þm̃ ænægiã
lega þar til ſuarad/ Sie/ þa fram̃koma
ſtrax Saducei ⁊ þram̃ſetia adra Spur
ning vm Vppriſu Fram̃lideña. Og þa
eñ j þridia ſiñ/ þa hañ haþde og ſo þeſ
ſa Nidurþaggad/ þa kiemur Diøfulliñ
eñ vppa nytt/ Phariſeunũ til ad þreiſta
hans med þeirre Spurningu huørt ed
være ꝥ ædſta Bodord j Logmælenu/ ſo
Herrañ Lyffins hefur valla ætt Frid fy
rer þeſſum Blygdunarlauſum Skælk
um/ ſo þeir hafe ecke ad honum høgg
ved/ huar ſem þeir hittu edur ſæu hañ.
Læitum oſſ þar fyrer ecke þykia þad ne

tñ vndur/ þo eñ nu a þessum Døgum meige þiñast jller og Oguðleger Meñ sem ecke spara að asækia a alla vega Guðhrædda og trwlynda Herrans Christi Þienara/ og setia fram fyrer þa Klooklegar Spurningar/ suo þeir giete vm koll kastað þm heilsusālega z saña Lærdome/ Eñ hier fyrer skulu þeir þo ecke giefa vpp a sier Footiñ/ helldur vera þess jðnare z astundūarsamare j þui að framfylgia sijnu Kalle z Embætte.

Nu vilium vier framveigis fa að heyra/ huoriu Herrañ vor Jesus Christus suarar þessum Løgspekinge vppa sijna Spurning. Ecke þeiger hañ blessaður edur huxar sig vm/ huað hañ skule hier til suara/ Þuiað j hønum eru hulder aller Fiesiooðer Viskuñar og Vidurkieñingareñar. Col. 2. Cap. Helldur tekur hann so til Orða og seiger. Þu skallt elska DROTtiñ Gud þiñ af øllu Hiarta þijnu/ og af

aß allre Aund þiñe/og aß ollu Hugskote þijnu. Þetta er hid Fyrsta og stæsta Bodord/ Eñ hitt añad er þessu lijkt/ Þad/ ad elska skallty Naunga þiñ so sem sialfañ þig.

Tuent er oss hier athugande/ Þad fyrra aahrærer Elsku þa/sem vier eig um ad hafa til lifanda Guds/ og huor neñ heñe a ad vera vared og hattad/ sem er/ Ad vær eigum ad elska hañ/ Fyrst af ollu Hiarta/þad er/vær eigum ad hafa hañ kiærañ/ og elska hann yfer alla Hlute fram/ suo þar sie eingenn su Skiepna til/ a Himne nie Jordu/ ecke Kuiña ecke Born/ ecke Lijf/Æra/Gotz eda Gardar/sem oss sie kiærare eñ Gud Fader/med sijnum elsku lega Syne Jesu Christo/og þeim verd uga gooda heilaga Anda/Þui so seiger hñ sialfur hia Matth.j 10.C. Huor

B u v hñ

han elskar Fødur og Moodur meir en mig/ sa er mijn ecke verdugur/ Og so sim pad ad su rietta Mooduriñ kuñe pad ecke ad lijda/ ad heñar Barne være j sundurskipt/ fyrer heñar Augum/ J fyrre Kongaña Book. 3. Cap. So vill og suo Gud/ ad vær skulum elska sig/ ecke ad hælfu liete/ helldur ad øllu.

Þar næst eigum vier ad elska hañ aþ allre Ond vorre/ pad er/ so leinge sem Sæleñ/ sem hañ hefur giefid oss/ er j Lijkamanum/ Nier er eckert Ar/ eingiñ Manudur/ eingiñ Dagur edur Stund vndan tekeñ/ Helldur eiga aller voret Lijþdagar og stunder þar vppa bygdar ad vera/ ad vier elskum pañ saña eilijfa og Odaudlega Gud/ ecke aþ Nrásnis þuilu/ helldur af einþolldu skylausu Ni arka.

J þridia læge/ eigum vier hañ ad elska/ af øllu Hugskote voru/ pad er/ Ad vier hogum so og hegdum vorum Hugunum/ Ordum og Giordum/ Lifnade og

og Framferde/ Kalle og Embætte/ Ad Gude einum og eilijfum meige verda til Lofs z Dyrdar/ en oss sialfu til Tijman legrar og eilijfrar Velferdar/ og þetta heiter nu ad elska Gud af allre Sælu/ af ollu Hiarta/ og af ollu Hugskote voru.

Framveigis vilie nockrt epter grenslast huar þyrer ad Herran Christur kallar þetta Bodord/ þad fyrsta z stærsta Bodord/ Sa skal vita/ ad þaug Bodord sem Gud hafde giefed sijnu Folke og skipad þui ad hallda/ þaug voru ad tolu 248. Sem liost er af Moysis Bokum. Þar þuert a moote/ hafde hann og so giefed þui onnur Bodord/ i huorium hann varade þad vid/ og bannade ad giora þ sem þ atte ecke ad giora/ z þaug voru 365. so þaug voru þa alls ad tolu 613. Og a medal þessara allra var þetta Bodord/ sem ahrærde Elsku til Guds/ hid þyrsta og stærsta / Jaa/ þad ypparsta z hellsta Bodord/ þui so s þ ad Gud er Summum Bonum edr þ ædsta

geoda

gooda/sem til er/bæde m̃ Hiin̄e z Jor du/ so hlyttur og Elskan til hans ad vera hid ædsta Bodord.

Þar næst seiger Herrañ/ ad hitt annad Bodordid sem vidvijkur Elsku til Næungans/ þad sie þessu fyrra lijkt/ Ecke seiger hañ/ ad þad sie þui jafnt/ helldur ad þad gange þui næst/ so þau meiga ecke adskiliast/ og so ad einginn skyllde þeinkia/ þad hañ kyñe ad hafa riettа og saña Elsku til Guds/ þo hñ hatade siñ Næunga/ þa hefur Ande Guds s͛o sagt z talad/ fyrer Muñ Post. Joh. j/ 1. Pist. 4. Cap. Ef einhu ør seiger/ eg elska Gud/ og hatar sinn Broodur/ sa er Liwgare/ Þui huor hñ elskar ecke siñ Broodur/ huorn hñ sier/ huorneñ gietur sa Gud elskad/ þañ er hañ sier eige? Og lijka s͂ þ/ ad Fugleñ giett ecke teked sig vpp j Lopted fra Jordune/ hafe hañ ecke vtañ añañ Vængiñ/ Eins kañ og ecke helldur Elskañ til Guds fullkomiñ ad vera/ vtan þar fylge og so Elskan til Næungans.

Huorn

Huorneñ ꝛ eg þa kañ einhuor ad seig
ia/ ad elska minn Næunga? Herrañ Ch
ristur seiger hier/ ad vier eigum ad ES
ka Hañ SEm SJalfa Oss. Þetta
er hægt ad tala/ eñ ecke hægt ad fullko
mna/ þui þad vill ganga so til fyrer all=
morgum/ sem þad gieck til fyrer þeim
Skriptlærda/ Luc. 10. Ad vier vilium
spyria fyrst epter/ huør ad sie vor Næ
unge/ ꝛdur eñ vær elskum hañ. Þar fy
ter/ vppa þad/ ad þeir einfolldu mættu
helldur vita og skilia/ huør þeirra Næ
unge sie/ sem þeir eige ad elska/ þa vil
eg vtþyda þad med þessare Grein/ Læ
refodurs sins Augustini/ þar hañ seiger.
Omnes proximi sumus conditione ter
renæ nativitatis et spe Cœlestis hære
ditatis. Þad er ad skilia/ Ad epter þre
Jardnesku Fædingu/ og Von þeirrar
Himnesku Arfleifdar/ er huør og eirn
Madur vor Næunge/ sem vorrar
Hialpar vid þarf/ Huort helldur
sem hañ er Vinur edur Ovinur/ þar fy
rer seiger Herrañ Christur so hia Mat
th. 5 C.

th. 15. Cap. Elske þier Ovine ydar/ Blessed þa er ydur Bølva/ Giøred þm gott sem ydur hata/ og bidied fyrer þm sem ydur giøra skada/ og opsokn veita/ so ad þier sieud Børn Fødurs ydar/ þess sem a Himnum er/ þui han lætur sýna Sool vppganga yfer vonda z yfer goo da/ og lætur rigna yfer Riettlaata og yfer Ranglaata.

Og þesse vor Elska a ecke ad vera af neinum Yferdrepskap/ helldur epter riettum Maata/ so sem vier pløgum ad elska oss sialfa. Nu elskar huør Madur sig sialfan. Fyrst med riettre og sann arlegre Elsku. So eigum vier og so ad elska vorn Naunga/ an Hræsnis/ þui so seiger Herran. Elskan sie Flærdarlaus/ Ydar Broodurlegur Kiærleike/ sie af Hiarta ydar a mille/ Rom. 12.

Þar næst elskar huør Madur sialfann sig/ med einnre hreinnre z Skylausre Elsku/ so hn vill ecke giarnan laata sig nockurt vondslegt henda/ helldur vog hn Lijfe z Bloode/ til þess ad behallda Æru og

e goodu Nafne. Eins eigum vier skia
der ad vera/ vid vorn Naunga/væreigu
ad spornast vid hans Skada og Fordio
rtun/ so myked sem oss er møgulegt/ og
hafa Samaumkun med honum/ þa ho
num geingur nockud æ moote.

J þridia læge elskar huør og eirn sia
lfan sig med eirnre stadfastre og stødug
re Elsku. So eigum vier og so ecke ad
vera huikuler j Elsku og Kiærleika til
Naungans/ Þar fyrer æminer Christ
ur oss so hia Matth. 7. Cap. seigian
de. Allt huad þier vilied ad Menerner
gisre ydur/ þad skule þier og þeim gi
ra. J þessum tveimur Bodord
UM (seiger Herran Christur) ER
ine bunded allt Løgmaled og
Spamenerner. þad er/ Allt hu
ad Moyses og Spamenerner j øllum
sijnum Bookum hafa med længre Ræ
du kient/ skrifad og samsett/ þad verdur
j stuttu Male framsett j þessum tveim
ur

ur Bodordum. Og skal þad so stuttle ga sagt vera vm Elsku þa/ sem vær eru Gude og vorum Naunga vm skylldug er epter Logmalenu.

Vær viliū nu koma til þessseirna Gr einarkornsins/ j huorre greted verd ur um Persónu Herrans Christi. Þeg vor blessade Endurlausnare Haf de suarad Phariseunum vppa þeirra Spurning/ þa sette hn̄ fram̄ fyrer þa adra spurning og seiger. Huad vit dest ydur vm Christ/ huørs Son hañ sie/ Pad er/ sem hañ vill de seigia/ Þier gooder Herrar giøred vel/ ad þier jdked ydur z æfed j Logmal enu/ þui þar jñe er pal(?)iñ Þecking Gyn darenñar/ Eñ jafnframt þessu/ þa hlio te þier ad læra ad þeckia Christum/ hu ør hañ sie/ epter sinne Persoonu og Em bætte/ þui þad er betra ad vita/ eñ allt añad/ og soddañ Þecking verkar þad ei lijfa Lijfed. Joh.17. Cap.

Eñ

Enn huoriu suara Pharisearner Herr
anum Christo/ vppa þessa sijna Spurn
ing? Þeir seigia/ ad hann sie Davids son.
Þetta sogdu þeir satt/ þui Messias at
te ad fædast sannur Madur/ af þui Kon
unglega Slekte og Blode Davids.
So sem sia maa af annare Sam. B. 7. C.
Þar so stendur/ Þa þinn Tijme er komin
ad þu liggur sofnadur med þijnum Fed
rum/ þa vil eg vppvekia þitt Sæde ept
er þig/ huort koma skal af þijnu Lijfe/
og hans Rijke vil eg stadfesta. Nu þo
þeir þeckte hann ad vera Davids Son/
Þad er sannan Mann/ þa vantade þa sa
mt þad sem þa mest vm vardade/ sem
var/ ad þeir þecktu hann ecke z so þ sannan
Gud/ og þar fyrer setur Herrann Christ
ur framm fyrer þa enn eina Spurning og
seiger. Huornenn kallar David
hann þa j Anda eirn Herra/
þar hann seiger/ DROTtinn
(Þad er Gud Himneskur Fader) SAg

 de

de mijnum DROTTNE
(Þad er sijnum eingietnum Syne/ SJ
ttu til miñar hægre Handar/
þangad til eg legg Ovine þij
na til Skarar Foota þiña.
Nu ef David kallar hañ i
Anda eirn Herra/ huørneñ er
hañ þa hans Sonur. Sem Her
hañ Christur hefdi viliad so seigia/ þad
er ecke Plagsidur ad eirn Fader kalle siñ
Son Herra. Og er oss hier vel athugan
de/ ad þar Herrañ Christur verdr kall
adur Davids son/ þa er þad vijst og obr
ygdanlegt ad hñ er sañr Madur. Eñ
þar hñ kallast Davids Herra/ þar fyr
er ma ad skyliast ad hañ sie og so sañur/
Eilijfur/ Almattugur Gud. Þuiad ei
rn sliettur Madur hefde ecke kuñad ad
Endurleysa oss/ fra Synd/ Dauda Di
ofle og Helvijte/ Þar fyrer vard hañ
og so ad vera sañur Gud. Og skal þad
vera

vera vor ædsta Huggun j þessu Lijþe/ Ad vier vitum þad/ ad vier erum Frid þegner vid Gud/ fyrer Dauda hans so nar Jesu Christi. Rom. 5. Huør vill nu þar fyrer æsaka Guds Utvalda/ Gud er hier sem Riettlæter/ Huør er sa sem Fordæmer? Christur er hier sem dæed hefur/ Jæ/ myklu framar sa sem vpp aptur er vakiñ/ Huør ad er til Gu ds hægre Handar/ og bidur fyrer oss/ Rom. 8. Og eingiñ gat suarad honum einu Orde/ seiger Gudspi allamaduriñ/ Og eige dyrfdest nockur vpp fra þeim Deige hañ framar ad spyria. So fa ia nu þesser Phariseí j þa somu Groff sem þeir høfdu Herranum Christo til bwed. Þui þar hialpar eingiñ Viska Eingiñ skynsemd/ Eckert Rad an mo te DROTTne. Ordsk. B. 21 Cap. Og skal þad so stuttlega sagt vera/ wt af þessu heilaga Evangelio. Nu

Xx ij þeim

þeim eina og þreña Almættuga Gude seigium vier Loꝼ/ Dyrd og Þackar giørd/ nu hiedañ j fra/ og til Ei lijfdar/ A M E N.

XIX Suñudag epter Tri.

Evangel. Matth. 9. Cap.

A Þann Tijma. Jesus stie a Skip/ ꝼoor hañ yꝼer um apt ur/ og kom j sijna Borg. Og sia/ ad þeir ꝼærdu til hans Nælꝼvisen Mañ/ þañ er lꝏ j siñe Reckiu. Eñ þa Jesus leit nu þra trw sagde hañ til hins Nælfvisna. Vertu Nughraustur Sonur/ þijnar Synder eru þier ꝼyrergieꝼnar. Og sia/ ad nockrer aꝼ Skriptlærdum søgdu med sialfum sier. Þe sse Gudlastar. Og sem Jesus sa þeirra Nugreñingar/ sagde hañ. Nuar ꝼyrer hug se þier so vondt j ydrum Hiortum? Nuørt er audvelldara ad seigia/ þier eru þijnar Synder Fyrergiefnar? Ellegar ad seigia Statt upp og gack? Eñ so ad þier vited þad Mañsins Sonur heꝼur Magt a Jør

du

du/ til ad fyrergiefa Synndernar/ þa sag
de han til hins Nalþvisna. Statt upp/
tak j burt Sæng þijna/ z gack j þitt Hws.
Og han stood upp/ og foor j sitt Hws.
En þa Folked sa þetta/ undrader þad/
prijsande Gud/ sa ed þuilijka Magt hef
de Mønnunum giefed.

J Psalmenum þeim 103. Verd ur oss kient og fyrer Siooner sett/ huørsu Hiartanlega/ og næktuæmlega ad sa Konungle ge Spamadur David/ þackar Gude fy ter allar sijnar Naadar gafur/ andleg ar og Lijkamlegar/ sem han honum veitt hefur/ þar han so ad Orde kiemst og seiger. Lofa þu Sala mijn DR ottin/ z allt huad j mier er/ hns heila ga Nafn. Lofa þu DROttin Sala mijn/ og forgleym ecke øllu þui gooda sem han hefur giort þier/ Han/ huør ed fyrergiefur þier allar þijnar Synder z græder allar þijnar Meinsemder. Hu ør ed frelsar þitt Lijf fra Fordiorfunene/

Xx iij Huør

Huør ed Koronar þig med Nád z Mis-
kunseme. Huor ed þin Munn gladvær
ann giører/ og þu verdur vngur aptur lij-
ka sem øfiur Ørn. Hier j þessum Ord-
um/ packar hinn heilage David/ sem og
eirninn øll heiløg christeleg Kyrkia med
hønum/ Gude eilijfum Almattugum
Fodur/ pyrer tueggia handa Velgiørn-
inga/ sem er fyrst fyrer Fyrergiefning
Syndanna/ Huør ad er hin dyrmætasta
Giøf og Skeinkur/ sem oss Møñunum
kann ad veitast j þessu Lijfe/ Huars veg-
na hun kallast og so af Lærefødurnum
Augustino/ Asylum Ecclesiæ/ þ er Sl-
ot edur Vijge Safnadarins.

Þad annad/ sem vær med hinum heila-
ga David/ eigum ad þacka Gude vorñ
pyrer alla vora Lijfdaga/ er Heilbrygde
Lijkamans. A bæda þessa Velgiørnin-
ga verdur minst j vorum vpplesna Gud-
spialls Texta/ Þar vor liufe Endurlau-
snare Herrann Jesus Christur/ Fyrergi-
efur ecke ad eins þeim Hælfvisna Man-
ne/ sem lꝏ j sinne Reckiu/ sijnar Synder
og

og Misgiørder/ seigiande so til hans. Vertu hughraustur Sonur/ þijnar Syn der eru þier fyrergiefnar/ Nelldur gi efur honū z so aptur sijna Heilbrigdgde.

Og viliumi vier ann leingra Jñgangs vijkia til Gudspiallsins/ og taka oss wt af þui fuær Smaagreiner/ ad skoda og yfervega hid einfalldlegasta.

Hin fyrre skal vera/ vm Lækning hi ns halfvisna.

Anur vm Mogl Phariseaña/ og þeirra Skripilærdu/ med þui fleira sin vier kuñum oss hier wt af til Lærdoms/ Huggunar og Aminingar ad taka.

Vor DROTTIN Jesus Christus/ sem med einu sijnu Guddoms Orde kañ ad Lækna allar vorar Meinsemder/ hañ sende oss sijna Nad/ so vier mættum hier wt af nockud gott læra/ og oss j nyt færa/ AMEN.

Jesus stie ā Skip/ stendur hi er j Upphafe Textans. Fim̄ fierdeil is Atvik edur Kryngumstædur/ Eru oss

X x iiij j þessu

j þſſu fyrra Greinar Kornenu/ vel at hyg
ande.
Og er hin fyrſta vm Tijman/ a hvm̃
Herran̄ Chriſtur hafe giort þetta myk
la Daſemdarverk a þeim Halfviſna
Mañe. Gudſpiallamadurin̄ Matthe
us j næſta fyrerfarande Capitula ſeiger
Ad þa vor bleſſade Endurlauſnare ha
fde reyſt yfer vm Siooen̄ Geneſaret/ z
var kom̃in̄ j Lands alfur þeirra Ger
geſendrum/ Þa hafe tueir Diofuloder
Men̄ hlauped j moote honum/ huorier
ed hielldu ſig j Daudra Mana Grefū
og voru ſo volmer/ ad eingen̄ vogade ad
ferdaſt vm þan̄ Veg. Þegar nu þeſſ
er tueir vrdu þeſſ varer/ ad Chriſtur var
komin̄ þar nalægt ſier/ þa hroopudu
þeir/ edur riettara ad ſeigia/ þeir vondu
Andar j þeim/ og ſogdu. Huad hofum
vier med þig/ O Jeſu Guds Sonur?
Komſtu hijngad ad kuelia oſſ adur enn
Tijme er til? Og ſem þeir Ohreinu
Andar formerktu/ ad Herran̄ Chriſtur
munde reka ſig vt af þeſſum tueimur
Mon̄

Mosium/pa bædu þeir hañ/ ad leifa sier ad meiga fara j Suijnahiørdena/ sem þar var nælægt. Pad liet Herrañ epter þeim/ z hlupu þeir so j Suijnin/ Eñ Suijnahiørdeñ sleygde sier med myklum Js j Siooiñ. Eñ sem Gerge seni þeingu þetta ad vita/ Geingu þeir wt a moote hønum/ og bædu hañ ad vijkia j burtu wr sijnum Landamerkiū/ audsynande þar med/ ad þa vardade meira þar vm/ ad meiga hijhallda sijn um Suijnum hia sier lifande/ Eñ ad hafa Herrañ Christum sier nælægañ. Og hier yyrer seiger Gudspiallamadur eñ/ ad hañ hafe stijged aptur a Skip/ z vikid j burtu yra þeim Ohreinlætu Kr oppum.

Soddañ Gudlauser Skalkar z Bo far/ finast allmarger/ eñ nu j Dag/ j ymsum Londū/ ſ Lijted edr eckert skeyta vm Herrañ Christum/ og hans heila ga Ord/ virdande meira Suijn sijn / og ohocka Maura/ eñ hañ. Þar fyrer er þad eingiñ Vndur/ þo þeim gange

ecke betur eñ þeim Gergesenis/ og Herrañ Christur vÿke j burtu fra þeim med siñe Raad/ og sende þeim megnañ Villudom/ so þeir trwe Lÿgeñe/ fyrst þeir vilia ecke hlÿda Sañleikanum/ 2. Tess. 2. Þeí sie þeim seiger Ande Guds fyrer Spaamañeñ Ose. j 9. Cap. Fra huorium þad DRottiñ er burt vikiñ/ þui þar er j burt þad Lÿfed sem lÿfgad gieťur/ Joh. 14. Þar er j burtu þad Liosed sem vpplÿser. Joh. 1. Þar er j burtu sa Sañleikuriñ sem oss hialplega giörer. Joh. 14. Þar er j burtu Læknjemeistariñ/ sem oss græder/ Exo. 15. Þar er j burtu sa Hirderiñ/ sem oss fæder og þorsorgar/ Psalm. 23. O Herra Gud kome til/ Nuñlÿkur Misser er þetta. Æ betra være/ ad þeir hefde alldrei fædder vered/ sem styggia so j burtu fra sier þañ edla Giesteñ/ vorn DRottinn Jesum Christum.

Añad sem oss er hier athugande/ er Staduriñ/ j huorium Herrañ Christur giorde þetta Dasemdarverk/ sem var

j hūs

i hans eigen Stad/ Þui Gudspialla madurin seiger/ ad þa han reyste yfer vm Sioonn aptur/ þa hafe han komed i Sijna BOrg/ sem var Capernaum/ epter þui sem Marcus vottar / 2. C. Enn ecke kalladest Capernaum þess vegna Herrans Christi Stadur/ ad han være hans Eign edur Eigendomur. Þui han blessadur/ þa han vmgieckst hier vor a medal/ a Jørdunne/ var suo Fatæktur/ ad han ætte ecke so myked ꝫ han kynne Hofde sijnu ad ad halla/ suo sem han sialfur seiger hia Matth. j 8. Cap. Helldur kalladest þesse Stad ur Capernaum/ hans Borg/ fyrer þess ar epterfylgiande Ordsaker.

Fyrst ad han hafde þar sitt Adsetur optast nær/ epter þad Johannes var j Myrkuastofu settur. Huørs vegna hun gallt þar og so Skattpeninginn fyrer sig og Petur/ so sem lesa ma hia Matth. j/ 17. Cap.

Þar næst nefnest Stadur þesse hans Borg/ vegna þess/ ad han hafde giert þar

þar jñe margar merkelegar Predikan
er og Dasemdarverk/ a medal huorra
var þad/ ad hañ uppvakte þar af Dau
da Dottur Jairi. Hañ hafde og so j
þessum sama stad marga Geda Vine s
hañ elskudu/ a medal huorra ad var
þesse same Jairus Skoola Herra. Jtñ
Hofudsmadureñ sem þangad var sett
ur til Umsioonar af Keysaranum/ hu
ors Þienara hañ hafde læknad af Vekt
syke/ Matth. 8. Og sa Konunglege
Madur/ huors Son hañ hafde j sama
mata heilbrydañ giort. Joh. 4. Og
adrer fleire.

Vær ættum og so (elskuleg Guds Bo
rn) Ad skia so til/ ad vær mættum vera
Viner Herrans Christi/ Huad visske
ga skiedur/ ef vier giorum þad sem hañ
hefur oss befalad/ og erum hlijduger ha
ns Þienurum/ sem hañ hefur j siñ stad
sett/ og giegnum þeirra Amiñingum/
þui þeir vaka yper vorum Salum/
Heb. 13. C.

Þad þridia/ sem oss er hier athugande
er

er vm þa sem færdu þeñañ Halfvisna
Mañ til Jesum/ og er þad loflegt j þe
irra Fare/ ad þeir ala soddañ Wñ og
Vmhyggiu fyrer þui/ ad koma hon
um a Framfære/ ad þeir villdu ecke
bijda þar epter/ ad Herrañ gieck wt ap
tur wr Hwsenu/ sem hañ var j/ Helld
ur/ fyrst þeir gatu ecke sialþer þreingt
sier jñ til hñs/ med þeñañ veyka Mañ
vegna Þreyngsla z Margfiollda Folk
sins/ þa fooru þeir vppa Þaked/ opnu
du þad/ og lietu hñ so siga nidur fyrer
Fætur Herrans Christi/ so sem hiner
Gudspiallamæñerner Marcus og Luc
as votta. Huar med þeir auglijsa sijna
Trw/ ad þeir þecke Jesum fyrer þann
rietta Meystara til ad hialpa / Es. 63.
Þeir vidurkieña hier z so sijna Von/ ad
hañ mune ecke alleinasta kuña/ helldur
z so vilia hialpa øllum þeim sem til ha
ns flyia/ og hans Nadar leita. Þeir
lata og eirneñ j liose sijna Elsku/ og
Medaumkunarsamt gied/ sem þeir ha
fa til hins veyka/ j þui ad þeir telia ecke
epter

epter sier/ ad bera han til Christum.

Þessar þriár Dygder/ attum vier af þeim ad læra. Fyrst ad trwa Gude vorum stadpastlega/ þuiad Augu Drottins æliista Trwna/ Jer. 5. Og hun er su Nøndin/ med huorre vier fæum hønum hallded. Þar næst eigum vier ad hafa eina stadfasta Von til hńs/ þui hun er þad rietta/ Lijfantkiered vorrar Sælar/ huøriu ef vier vel og forsialega wtkøstum/ þa meigum vier ohræddir vera þar pyrer/ ad vier munum ecke Skipbrot lijda/ Ebr. 6. J þridia lage ber oss ad hafa Broodurlegan Kiærleyka/ huør til annars/ so aller meige sia z þeckia þar af/ ad vier sieum Christi Lærisueinar. Joh. 13. Þui Kiærleikurin er su hellsta Dygd/ an huorrar ad Trwen er daud/ og øll good Verk eru til onijtis. Þui þo eg hefde alla Trw/ so ad eg kynne Biorgin wr stad ad fara/ en hefde ecke Kiærleikan/ þa være mier þ eingin Nytsemd/ seiger Post. 1. Cor. 13. Og þar fyrer verdur þetta Bodord sem

sem Elskuna æhrærer/kallad þad Kon unglega Logmaal/af Post. Jac. 2. Ca

Þad fiorda/sem oss er hier athugande/ er vm sialfa Personuna/ sem boriss var til vors Herra Jesu Christu/s var

Ein hælfvisen Manneskia/hu er ed lm j sinne Reckiu/Og ku ne huorke ad hræra Legg nie Lid/ No nd nie Foot. Eins er þui og so vared fyrer oss/Vær meigum aller riettelega seigiast ad vera hælfvisner/Þui Synd ernar sem vær drygiu daglega Dags/ hafa so fordiarfad oss/ ad vier meigum jaata med Postulanum Paale/ad j voru Holldc bwe eckert gott/Rom. 7. Þa vi er eigum ad ganga æ vegum Riettlæte sins/þa erum vær hallter/Heb. 12. Þa vier eigum ad rietta þeim Fatæku vora Hialparhond/þa vill hun optsinnis ve ta Aptlystel visen og stutt til/Gusluka giordana.

J fimta maata er oss athugande/hu ad Herranum Christo hafe komed til

þess

þess ad Mÿskuna sig yfer þeñañ hálfs
visna Mañ/ sem var su sterka z ofluga
Trw/ sem þesser / sem hñ bœru hófdu
til hans/ þui þeir hafa hallded þad obi
ygdanlega vist/ ad so framt sem þeir
giæte med nockru moote komed hönum
fram̄ fyrer Jesum/ þa munde hañ og so
hræraſt Mÿskunar yfer hönum/ og Læ
kna hañ. Og hier fyrer seiger Gud
spiallamadurīñ/ Ad strax þegar Herr
añ hafe LJTed þEirra Trw/ þa ha
þe hañ talad blijdlega til þess siuka/ og
sagt/ VErtu HVGhrauſtr SOnur/
Huar af rœda mœ/ ad þo þesser fiorer
Meñ/ sem bœru þeñañ hálfvisna til
Christum/ so hañ yrde af hm̄ læknadr/
være sialfer noog Trwarsterker/ þa mu
ne samt þesse veyke haf i mœtt blygd
ast/ og so sem fyrerverda sig/ ad koma fr
añ fyrer þuilíkañ Herra/ og Dyrdleg
añ Spœmañ sem Christur var/ vegna
margfalda Synda siña/ huoriar visse
lega hafa vered Ordsok til hñs Kuilla
og Krankdœmis. Eñ vppa þad hann
skylldr

skylldе ecke Drvænta sier þar fyrer Gu
ds Nadar og Myskunar/ Þa talar nu
sa Nunneske Lækntsmeystariñ vor DR
ottiñ Jesus Christus sierdeilis til hans
og seiger hañ skule vera Nughraustur
og Trwarsterkur/ setiande alla sijna
Von og traust vppa hañ/ og vita fyrer
vijst/ ad huar hellst sem Syndeñ gnæg
ter/ þar yfergnæfer Nadeñ myklu fram
ar/ Rom. 5. Eñ þar vor æstwdlega
ste Hiartans Herra kallar þeñañ auma
Mañ siñ Son. Þar af stendur oss oll
um ein Hiartnæm Huggun/ Þui þar
med giefur hñ bæde honum z ollū oss
ad vita/ huorneñ þ hñ sie siñadur vid
oss/ sem er/ ecke odruvijse eñ eirn goodur
z Giæskurijkur Fader/ vid sijn Elskuleg
Born/ huors vegna/ vær meigum oss z
so alls goods af honum vænta.

Vær lærum þad og eirniñ hier af
Trw þeirra/ sem bæru þañ hælsvijsna
til Christum/ Ad sie so/ ad vær j sama
mata vilium frambera Naudsyniar vo
ra samchristens Naunga/ j Bænum

vorum þyrer hañ/ þa hlioodum vier þ
ad giøra j riettre og ſañre Trw/ z efaſt
ecke/ þui an Trwareñar er omøgulegt
Gude ad þocknaſt/ ſeiger Poſt. til Ebr.
j 11. Cap.

Framveigis ſeiger Herrañ Chriſtur
til hins haalfviſna. Þijnar Synd
er eru þier þyrergieþnar. Hañ
viſſe vel bleſſadur/ ſo ſem eirn Alvitur
Herra/ af huøriu Tilefne edur Ordſøk
ad þeſſe veyke Madur hafde feingid ſiñ
Kuilla/ ſem er/ Ad þar var eingiñ oñ
ur Ordſøk til eñ Synder hñs z yferttr
oðſlur/ ſo ſ þær eru eirniñ Efne til all
ra vorra Meinſemda. Þar fyrer villde
hñ og ſo þyrſt lækna hñ vppa Saalena
ſem meſt vm vardade/ og ſijdañ vppa Lij
kamañ. O huar mun nu fiñaſt þuilijk
ur Lækner? Marger giera læknad Lijk
amans Krankdæme/ Eñ Saalareñar
Syke kañ eingiñ ad lækna/ vtann vor
DRottiñ Jeſus Chriſtus. Og verd
ur oſſ hier kiend riett Adþerd/ huørneñ
vier

vier eigum ad haga oss z skycka þa vier vilium læknader verda af Lijkamans Kuillum og Krankdæmum/ sem er/ ad vier eigum fyrst yfer alla Hlute fram/ ad forlijka oss vid Almattugan Gud/ og slæ til/ ad vær kunum ad verda laus. er fra vorum Syndum/ epter þui sem Syrach Rædleggur oss j 38. Cap. sei giande. Barn mitt/ fyrerlijt þad eige/ þa þu ert siukur/ Bid þu helldur DRottin/ þa mun han lækna þig/ Lætu af Syndum/ og gior Hendur þijnar O straffanlegar/ z hreinsa Hiarta þitt af allre Misgiørd/ Sijdan lætu Læknaran koma til þijn/ þuiad DROTTin hefur skapad han/ og læt han ei burt fra þier/ medan þu þarft hans vid/ Og skal þad nu vera vm þad fyrra.

NV vilium vier koma til þess seirna Greinarkornsins/ og skoda huorneñ þeir Skriptlærdu og Phariseí virda fyr er Herranum Christo/ þetta hans Myskunarverk/ sem hañ giørde a þeim ho ssvi na. Gudspiallamadureñ seig r/ Ad

neckrer af Skriptlærdum ha
fe sagt med sialfum sier/ Þad
er/ Þa þeir heyrdu huad Herrann Chri
stur sagde til hins halfvisna. ÞJnar
SYNDer Eru ÞJer FYRergiefnar.
Þa hafe þeir þenkt Heimuglega med
sier hid jnra j Hiartanu/ ÞEsse GUD
lastar. Sem villdu þeir so seigia. Nu
ør er þesse sem er so diarfur og dristug
ur/ ad hann vogar ad tala þuilijkum Or
dum til neckurs Mans vnder vora Ne
fnu/ z seigia/ ÞJer Eru Þijnar Synd
er fyrergiefnar/ Þar eingin ma
fyrergiefa Syndernar vtan Gud all
einasta? Enn openberlega voga þeir ec
ke ad tala þetta vid Herrann sialfann.
O huad marga Stallbrædur eiga þess
er Hræsnisfullu Skalkar sier/ enn a þe
ssum Dogum/ sem lata fagurt og blijd
lega j Eyrun/ eins og være þeir beste
Viner Mans/ Enn Hiartad er þo fullt
af beysku Galle/ Act. 8. Soddann fals
ka Brædur/ og so skadsamar Tungur
er

er verr ad varast/ eñ vitanlega Fiand meñ og Ovine.

Hier næst setur Herrañ Christr Phariseunum ꝛ þeim Skriptlærdu/ auglioslega fyrer Siooner/ ad hañ sie eingeñ Gudlastare sem þetr þeinktu/ helldur sañur Gud/ sem Hape Makt og Walld til ad fyrergiefa Syndernar/ Þar hañ seiger. Huort er audvelldara ad seigia/ þier eru þijnar Synder fyrergiefnar/ eda ad seigia statt vpp og gack. Þad er sĩ h̃ñ villde so sagt hapa. Eins og þad er Omøgulegt/ ad eirn sliettur og einfalldur Madur kuñe af siñe eigenlegre Makt ad fyrergiefa Syndernar/ so er þad og so omøgulegt/ ad nockur kuñe med einu Orde fyrer vtañ allañ Lækńisdoom ad Heilbrygda añañ. Enn vppa þad þier meiged sia ad eg er sa hiñ same/ sem þetta huorttueggia kañ ad giora/ Þa vil eg nu ydur auglysande giora þeñ

afi veyka Mafi (sem so lꝛngvaranlega hefur vid Sꝛngina legged/ og huorke gietad hrꝛrt Legg nie Lid) heilbrygdafi. Nier næst snijr Herrafi sier til þess hals visna/ og seiger til hñs. Statt vpp tak Sꝛng þijna og gack j þitt HVS.

Nier aþ hoþum vier oss þad til Nuggunar ad taka. Ad med þui vier eigum soddafi eirn Herra z Nyrder/ sem ecke ad eins fyrergieþur oss allar vorar Synder helldur og eirnen hafi sem grꝛder allar vorar Meinsemder/ so sem David vm hafi vottar/ j Psalm. 103. Þa meigum vier med þullu Trwnadar trauste til hans flyia/ og oss Skiools og Hælis hia honum leita/ j moote Elldlegum Þijlū Diøfulsins/ og hans Freistingum/ þui so sem þad/ hafi hefur bored allar Ver alldarennar Synder/ suo mun hann og so vissꝛlega/ bera þijnar og mijnar Synder/ z kasta þeim j Hafsins diup/ so þeirra mun alldrei framar ad eilijfu minst

minst verda. Mich. 7. Sie so vier
sollum j Siukdom edur adrar Lijkam
legar Þreyngingar. Þa huggum oss
þar vid/ ad vier eigum þañ Læknet/ sem
er mykell aþ Rade/ og Mættugur af
Giorninge/Jer. 32. Huør hefur nock
urn tijma/ sa til Skamar orded sem hef
ur vonad a hañ? Huør heþur sa nock
urn tijma yþergiefeñ vered/ sem heþur
blifed stadfastur j Otta DRottins?
Eda huør heþur nockurn tijma af høn
um þorsmædur vered/ sem til hans heþ
ur kallad? Þui DRottiñ er Nædugur
og Miskunsamur/ fyrergiefur Synder
nar/ og Hialpar j Neydeñe/ seiger Syr
ach j 2 Cap. Lætum oss þar fyrer flya
til hans j øllum vorum Naudsynium/
þui hañ bæde kañ ad hialpa/ og vill hi
alpa/ og mun hialpa oss/ og þad sama
so furdanlega og dæsamlega/ ad aller
þeir Meñ sem þad sia/ þeir munu sei
gia/ Gud hefur þad giort/ og formerk
ia ad þad sama er hans Verk. Psalm
enum. 64.

Ad sijdustu stendur so j Niðurlage þess
sa Heilaga Gudspialls. Eñ þa Fo
lked sa þetta/ vndradest þad/
prijsande Gud/ huør ed þuilij
ka Makt hafde Møñunū gie
fed. Af þessum sijdustu Textans Or
dum/er audræded/huoria meining ad
Folk þetta hafe haft vm Herrañ Chri
stum. Sem er/ad þad hefur hallded
hañ fyrer eirn mykels hæattar Herra z
Potentat/Eñ ecke pyrer sañañ Gud/
Samt fylla þeir ecke Hoop þeirra Skr
iptlærdu/j þui/ad lasta hañ eins og þe
ir/helldur hallda þeir þar til myked af
honum. Huad myklu framar ber oss
skylda til ad lofa og vegsama Gud þar
pyrer/ad hañ hefur lated oss vita/ af
sijnu heilaga Orde/ad vorum blessada
Endurlausnara Herranum Jesu Chri
sto/er øll Makt giefeñ/a Himne og a
Jordu/ Matth. 28. Vær vitum z so
ad hañ hefur jñsett sialfur þad heilaga
Minis

Ministerium edur Kiekemañlega Em
bætte/ z þar med giefed ecke alleinasta
Postulumū helldr z so ollū þra Epter
komendū/ fullkōna Makt z Myndug
leika/ Synderner ad fyrergiefa/ og svo
aptur ad hallda. So sem liooslega ma
lesa hier Matth. 18, og Joh. 20. C.
Fyrer slijkañ Velgiorning ættum vær
Gude vorum ad packa/ alla vora Lijf
daga/ Seigiande med þeim Konungle
ga Spamañe David/ af Psalm 103.
Lofa þu DROTTeñ Sala mijn/ og
allt huad j mier er/ hans heilaga Na
fn. Lofa þu DRottiñ Sæla mijn/ og
forgleym ecke þui gooda/ sem hañ hefur
giort þier. Og skal þad so stuttlega z
einfalldlega sagt vera/ vm þessar tuær
Greiner/ sem er vm Lækning þess hælþ
vijsna/ Og Mogl þeirra Phariseorum
og Skriptlærdu. Þeim eina z þreña
eilijfa Almattuga Gude/ Fodur/ Syni
z H. Anda/ seigium vier Lof/ Dyrd He
idur z Þackargiord/ nu hiedan j fra/
z ad eilijfu/ AMEN.

Y v   Suñu

XX Suñudag epter Trin.

Evangel. Matth. 22.

Þeim tijma. Jesus/ svarade og talade j añad siñ j Epterlijkingu til þeirra/ og sagde. Himnarijke er lijkt þeim Konge/ sem Brwdkaup giørde Syne sijnum. Og wtsende sijna Þiona/ ad kalla Bodsmeñena til Brwdkaupsins/ og þeir villdu ecke koma. J añad siñ sende hann wt adra Þiona/ og sagde. Seige þier Bodsmæñunum. Sиæed mijna Mæltijd hef eg tilbwed/ mijner Vxar og aled Fie er slatrad/ og allt er reidubwed/ komed til Brudkaupsins. Eñ þeir forsmædu þad/ og geingu j burt/ eirn a siñ Bwgard/ eñ añar til siñar Sysslunar/ eñ hiner adrer gripu hans Þiona/ og lꝍgdu þeim Hædungar til og drꝍpu þa. Eñ þa Kongeriñ heyrde þetta/ vard hañ reidur/ og sende wt sitt Herlid/ og fyrerfoor þessum Mordingium/ og brende vpp þeirra Borg. Þa sagde hann til siña Þiona/ Brwdkauped er ad sꝍñu reidubwed/ eñ þeir sem bodner voru/ þeir voru

voru þess ei verduger. Þar þyrer þared vt a Gatnamotin/ og bioded til Brwdkaup sins huorium sem þier þined. Og hans Pioonar geingu vt a Strætin/ og sam an sofnudu øllum þeim sem þeir þundu/ vondum og goodum. Og Brwdkauped vard þullt med Bordsett Foolk. En þa Konguriñ gieck jñ/ ad sia þa sem til Bo rdsins sætu. Sa hañ þar eirn Mañ/ ei ge klæddañ Brwdkaups Klæde. Og sag de til hans. Vinur/ Huerneñ komstu jnn hingad/ haþande ecke Brwdkaups Klæde/ En hañ þagde. Þa sagde Konguriñ til siña Pienara. Binded hans Hendur og Fætur/ og kasted honum vt j hin ystu Myrkur/ þar ed vera mun Oop og Tañagny stan/ Þuiad marger eru kallader/ enn þaa er vtvalder.

Medal allra añara Brwdkaups Hatijda/ sem halldnar hafa vered j fra Upphaþe Veralldareñar/ og allt til þess sa Dags/ þa er eingiñ ypparlegre/ ein giñ ædre edur veglegre/ eñ Brwdkaups Hatij-

Hælsyd vorra Fyrstu Forelldra/ um hu
oria skripad er j Skopunar. B. 2. C.
Þui Brwdgumeñ j þessu Brwdkaups
Hoofenu/ var Adam/ huør ed kallast
Sonur Guds hia/ Luc. 3. Brwd
uriñ var Eva/ Dootter þess ædsta/ og
ypparsta Konungs/ huøria sialfur Gud
hafde skapad med synum eigeñ Hondū
af Mañsins Rife. Brwdarskarted var
eigiñ Mynd sialfs lifanda Guds/ s͂ sied
j sañarlegu Riettlæte og Helagleika/
Eph. 4. Samkepped eda Hioona vi[k]
luna framde Gud Drottiñ sialfur añañ
ande Brwdhiooniñ/ ad þau skylldu ha
lda vel Hioonabandsreglurnar. Mat.
19. Heimañmunduriñ Brwdariñar
var Einvallds Herradæme/ yfer Fiskū
Siæfarens/ Fuglum Loptsins/ og ollū
Dyrum sem a Jordunñe hrærast/ Gen.
1. Riettirner j þessu Brullaups hoof
enu/ voru allra handa sæter Avexter/
sem Paradysar Alldengardur af sier fæ
rde. Saungvararneñ voru þeir heilo
gu Einglar/ sem z eirneñ Loptsins Fug
lar

lar. O huad ypparlegt Brwdkaups hoop/ hefur þetta þar fyrer mætt vera. En þusundſiñum ædra og veglegra Brwdkaup er þad/ vm huert talad ver dur j þeſſa Dags Gudſpialle. J hua ru ad Brwdgumiñ er ſialfur Herrañ Jeſus Chriſtur/ Gud af Gude/ Lioos af Lioose/ Eirn ſañur Gud af Gude ſo kum/ gieteñ eñ ei giørdur/ ſañrar Veru med Fødurnum/ fyrer huørn ad allt er giørt/ ſo ſem vier ſyngium j vorre Meſ ſu Credo. Eñ Brwdurin er Chriſti Søfnudur edur riettrwud Guds Børn ſo ſem vier ſtaum framar heyrt.

Og vilium vier þui j Herrans Nafne æn leingra Jñgangs/ vijkia til Gudſpi allſins/ og þad yfervega j þremur ſmæ greinum.

Hin fyrſta ſkal vera vm Epterlijkin gina/ vm Brwdkauped.

Oñur vm Gieſtena ſem til þeſſa Br wdkaupſins Bodner voru.

Þridia vm Straff þeirra/ ſem forſm ædu þetta Brwdkaups boded.

Nu

Nu sa Himneske Brwdgumiñ vorra Sælna/ DRottiñ vor Jesus Christus/ virdest ad senda ossſiñ heilaga Anda/ so vier mættum þetta yfervega/ hñs heilaga Nafne til Lofs og Dyrdar/ eñ oss sialfum til Lærdoms/ og Vppvakningar j vorum Sæluhialpar efnum/ AMEN.

ÞRent er pad sierdeilis sem oss er athugande j þessu fyrsta Greinarkorneñu. Fyrst/ huor ad sa sie sem hier bÿdur til Brwdkaupsins. Þar næst huor Brwdgumiñ sie.. Og j þridia lage/ hu or ad sie Brwduriñ.

So myked sem vidvÿkur þui fyrsta um Persónuna þess sem bÿdur/ þa er pad j einu Orde ad seigia/ ad pad er Gud Fader/ Kongur allra Konga/ sem rædur yper ollu Jardrÿke/ epter þui sem David vottar j Psalmenum 47.

Eñ vilie nockur eñ framar vita/ og ransaka/ Huor og huilÿkur ad þesse Konunguriñ sie/ sem bÿdur til Brwdkaupsins/ þa setur oss heilog Skript pad sioos

koſlega fyrer ſtooner/aþ þeim Ærukitl
um/ſem hønum verda giefner. Sem eꝛ
ſa fyrſte/ad hn̄ kallaſt Sapientiſsimus.
Pad er/SA ALLra VISaſte. Ep
ter Veralldareñar ſkycke plaga Myk
elmeñe/og Stoorherrar med ſama Tit
le ad heidraſt. En̄ þad þo ecke riett
eigeñlega/þuiad Meñerner eru eckert
og þeir vega miña en̄ ecke par/ſo marg
er ſem þeir eru/ſeiger David j Pſalm.
62. Helldur er þad heima hia oſſ ollū
Adams Nidium/ſem Socrates ſagde
fordum/ Hoc unum ſcio qvod ni
hil ſcio. Pad er/Eg veit þ alleinaſta
ad eg veit eckert. Þuiad vorer Vitsmu
ner eru Haalfverk/1 Cor. 13. En̄ þeſſe
vor Herra er ſialfur Vÿſdomuriñ/ſa ſm̄
þecker allt huad j Mañenum er/Joh.
2. Og ranſakar Hiortuñ og Nyruñ/
Jerm. 17.

Sa añar Ærukitell ſem hønum verd
ur giefeñ/er ad hañ kallaſt/ Potenti
ſsimus/þad er/SA ALLra MEKT
ugaſte. Vm Salomon Kong leſum
vær

vær/ Ad hañ hafe læted byggia sier eit Konunglegañ Stool/ af Fylabeinū/ og bwa þañ sama af klaaru Gulle/ hu ørs Lijke ad alldrei hefur giordur verid j nockru Konga Rijke. j 1. Cronicu. B. 9. Cap. Þar stendur og so/ j Kongañа B. 7. Cap. Ad hañ hafe læted byggia sier eitt myked Hws af Libanon Skoge/ sem var hundrad ælna lagt/ fimtiju ælna breitt/ og þriatiju ælna hætt. Eñ þesse vor Konungur hefur laangtum ædre z ypparlegre Stool/ Þui Himneneñ er hans Hæsæte/ og Jordiñ Skør hans Foota/ Esa. 66. Þar med er hñ soddañ eirn Herra/ sem hefr soddañ eitt Hws z Bwstad/ ad Ritningiñ vottar vm hañ/ ad Himnar Himnañа kuñe hñ ecke ad grijpa/ Epter þui sem sialfur Salomon vottar j 1. Kong. B. 8. Cap. Nu þo hañ bwe j so volldugu Hwse/ þa vill hañ þo ecke læta sier þykia myked fyrer/ ad koma hingad nidur til vor Mañаña/ sem hañ elskum og hans Nafn akollum.

Satt

Satt var þad ad Kong Assverus rijk
le fra Indialande og til Morlands/ yf
er Hundrad tuttugu og siø Þiodløndū.
Eñ þesse vor Kongur og hans Rÿke/
hmer wt yfer øll Kongarÿke/ þuiad Ja
rdiñ er hans og allt þad þar er jñe/
Psalm. 24.

Þridie Ærutitell sem hønum verdur
til lagdur j heilagre Ritningu/ er/ ad
hañ kallast Iustissimus/ þad er/ Sa al
lra RJETtvÿsaste z Sañgiarnaste
Herra/ Huoriū eingiñ kañ nockurn O
riett vppa ad seigia/ Þuiad Riettvÿse
z Domz eru hñs Sætis Stadfesting/
epter þui s David vottar Psal. 89.

Fiorde Ærutitelliñ er/ ad hañ kallast
Beneficentissimus/ þ er/ sa allra GV
STV Kagiarnaste Herra/ Huor Tit
ell hønum med riettu ber/ þui hañ læt
ur sijna Sool vppganga yfer vonda og
gooda/ og lætur rigna yfer Riettlæta
og yf' Ranglæta/ Matth. 5. Hier a
mot synst opt/ ad Veralldleger Kong
ar/ Herrar og Potentatar/ eru Omyst

unsamer vid sijna Vndersaata/ straffad
de þa med Nøggormum epter þui sem
ad stendur j 1 Kong. B. 12. Edur plä
Nædena af þeim/ og Kiøted af þeirra
Beinum/ so sem Micheas Spamadur
ad Orde kiemst j 3 Cap. Eñ sïnum
til/ Þesse vor Nerra/ er þuilijkur Nerra
sem Myskunar sig yþer øll sijn Verk/
Psalm. 145. Nans Reide varer vm Au
gabragd/ og hañ hefur Lyfting til Lijf
sins. Vm Kuølldtijman varer Gratur
iñ/ eñ ad Morgne Dags Fagnudurinñ/
Psalm. 30.

Fimte Arutitell sem þessum Konge
num/ sem til Brwdkaupsins bijdur/ verd
ur tillagdur er sa/ ad hañ kallast Anti
quissimus/ Þad er sa allra LANGS
ædaste og Ellste/ sem hefur eitt eilijft
Rijke/ so sem Daniel vm hañ vottar/
j siñar Spadomsbokar 2 Cap. Item/
kallast hañ sa þyrste og sijdaste/ þyrer
vtan huørn ad eingiñ Gud er/ Esa
ia. 44.

Af þessum þim Arutitlum/ høfum
vær

vær oss þ til Huggunar ad taka. Fyrst ad med þui vier eigum þuilijkan Kon ung/ sem er Alvitur/ og sier fram̃ j Ve geñ fyrer oss/ þui ottunst ecke/ þo vorer Oviner og Motstødumeñ/ vilie med Kl ænsku afella oss/ þeim mun þad ecke tak ast/ helldur mũ hñ høndla hina vijsu j þeirra Slægsmunum/ z umvelltu Ræ dum Rangferdugra/ Job 5.

Þar næst er þad og so Huggunarsam legt fyrer oss/ ad vær eigum þañ Kon ung/ sem er eirn Almættugur Herra/ Huers Mættur Dyrd og Eilijfd vijst/ ei kañ nockurn tijma ad þuerra/ Item seiger Spamadurinñ Esaias j 40 C. Ad hans Mættur og øflugur Krapt ur/ sie so mykell/ ad þar kuñe ecke j nei nu brestur ad vera.

J þridia lage skulum vier hugga oss vid Riettlæte þessa vors Konungs/ hu er ecke vill gleyma vorum Giørninge z Kiærleikans Ervide/ sem vier audsy num j hans Nafne/ epter þui sem þar stendr j Pist. til Hebreos 6. Cap. Hell

 þui

dur Endurgiallda þeim Nørmung apt
ur a mot ſ oſſ Nørmung veita 2 Teſſ.
I fiorda maata er þad næſta Huggu
narſamlegt fyrer oſſ/ Ad þeſſe vor Kon
ungur er eirn merkelegur Herra/ ſem
Koronar Ared med ſiñe Goodgirne/
Pſalm. 65/og vpplijſur ſiñe Millde
Hende/og ſedur allar lifande Skiepnur
med ſiñe Bleſſan/ Pſalm. 145.
Vier høfum og ſo ad ſijduſtu oſſ til
Huggunar hi° þañ Konung/ ſ er eirn
eilijfur Kongur/ huør ed ecke mun lá
ta oſſ æfenlega vera j þeſſum Eym
dardal/ helldur kalla oſſ burt hiedan
og jñleida j ſiñ Dyrdarſal/ þar eilijf
Sæla og eilijfur Fognudur mun vera
yfer vorum Høfdum.
Nu/ſo ſem vier høfum heyrt/ huør
og huñlijkur ad ſie þſſe Konguriñ/ ſ bij
dur til þeſſa Brwdkaupſins/ So villu
vier og ſo framveigis/ſa ad heyra/ hu
ør ad ſie Brwdgumiñ/ Eñ þad er Ko
ngſins Sonur/vor DRottiñ Jeſus Ch
riſtus/ huør med þui hñ er af Konũgle
gu

ðu Slekte gieteñ z fæddur j bæðar Æt ter/ þa hlytur hañ og so sialfur að ve ra eirn Konungur. Eñ samt skulum vær vita/ að a millum þessa Konung ins og añara Jarðneskra Konga er o feigianlega mykell mismunur. Jarðnesk er Kongar lifa skam̃a stund og stiorna ei leinge/ Eñ þesse vor Brwðgume hñ er eirn eilijfur Herra og Kongur/ sem ræður og stiornar Himne og Jorðu og øllum Skiepnum/ hvør ed a sijnu Høf ðe ber/ ecke eina/ helldur margar Coron ur/ Openb. B. 19. A hvørs Klæðum að þesse Yfirskrifft stendur skrifaður. KONgur Allra KONga/ og DRO ttiñ Allra DROttna/ so sem lesa má j sama Cap. Openb. B.

Þar næst hefur þesse vor blessade Sælar Brwðgume Herrañ Jesus Ch ristus/ það fram̃ yfer alla aðra Konga/ Herra z Potentata/ að hañ er sa allra dægelegaste og frijðaste a meðal Mañ aña Barna/ so sm̃ hiñ Heilage David um hañ vottar J Psalm. 45. Og

Z iiij hvør

huørneñ skyllde sa ecke vera myklu ad re og ypparlegre øllum ødrum/ bæde ad æsyndeñe/ z so øllum ødrum Szalareñ ar og Lijkamans burdum/ om huørn ad skrifad stendur/ ad hañ sie Ljome Dyrd ar þess Himneska Fodursins/ og Ymynd hans Veru/ j Pistl. til Heb. 1. Edur huad kañ Skartsamlegra ad vera ed ur prijdelegra/ eñ ad vera Gud og Madur j eirnre Persónu/ j einu Orde ad segia/ Hans Signudu Varer eru mistwd legar/ hans blessada Hiarta er Medaumkunarsamlegt. Og øll hans Verk eru føgur og lysteleg.

J þridia lægt hefur þesse Brwdgum eñ þ yfer alla adra Herra z Potentata ad hañ er sa allra rijkaste og Volldugaste/ Þui sa Himneske Faderen hefur sett hañ til Erfingia yfer alla Hlute so sem Pistels skrifareñ til Heb. vottar Himeñ og Jørd eru hans Eign z Eigindomur/ og allt huad þar jñe er/ Sylfur og Gull/ Perlur z Geimsteinar/ øll Kongarijke/ Keysaradæme/ Furstadom ar

ar/og huoriu Nafne sem þad heyter/ er hñs/ so þad aller Kongar a Jordune taka sijn Tiene af hanum/ og stiorna ec ke leingur eñ hañ vill/ þar fyrer seiger hiñ heilage David so/ Huor er slijkur sem vor Gud.

J fiorda mata hefur þesse vor Br wdgume þa yfirburde yfer alla adra Herra/ ad hañ er sa allra Vijsaste/ og Nærvitraste/ huors Speke z Vijsdome geingur langt yf' Engla z Mana Vijs dom þar j hm eru folgn' aller Fiesioder Vitskuñar/ Ja/ hñ er Hiartaña z Nyr naña Ransakare/ og veit allt huad j Mañenu er/ so þar er eckert fr hñs Au gū huled/ Huad eru Mañaña Vitsmu ner ad reikna a mote þessu. Sañarlega ecke añad eñ Halfverk/ so sem Post. seiger 1 Cor. 13.

J fimta mata er sa Mismunur a mi lle Brwdgumans vors Herrans Jesu Christi/ og Veralldlegra Konga z Ho fdingia/ ad hañ er sa allra Sterkaste z Dfiugaste Kappe/ huors vegna hñ

kallast Hetia af Spamañ. Esa. 9 E,
Berande alla Hlute med Orde siins Kr
aptar Heb. 1. Veralldleger Herrar vil
ia læta kalla sig þa Offerviñalegustu
Eñ sa Titill hæfer mykklu helldur/ þui
Sterka og Ofluga Leoninu af Kine
Juda/ vorum Herra og Endurlausn
ara Jesu Christo/ þui hañ eirn hefur
med siñe Piinu og Dauda sigrad og
yfervuñid alla vora Sælar Ovine/ s er/
Synd/ Dauda/ Diøful og Helvijte/
og hefur flett þañ Sterka Hervopn
ada (sem er Andskotañ) øllum siinum
Herklæduñ/ a huor hñ Treijste/ Luc. 11.
Huad Omøgulegt hefde vered øllum
Keysurum Kongum og Furstum/ med
allre sinne Stryds Magt/ huorsu vel
sem þeir hefdu villdad bera sig ad.

Þuilijkur er nu þesse Brwdgumeñ/
vm huorn hier verdz talad j þessu Hei
laga Evangelio. Latum oss nu eñ fra
mveigis heira/ huad fyrer ein ad Brwd
uriñ sie/ sem þesse Himneske Brwdgum
eñ vor Drottenñ Jesus Christur Guds
og

z Mariu sonur hefur sier vtvaled. Eñ
þ er allt manlegt Kin edur Christeleg
Kyrkia/ Ecke allemasta so sem hun er
nu ap Nadeñe ordeñ hrein z Oplieckad
helldur so s vær Mañeskiurnar vorum
af Natturuñe til / mdz vær sieruftum/
z vrdū rieft Christi Brwdur. Eñ hu
erneñ mundum vier þa vera a ossfom
nerꝭ eda huørnig munde Efnum vo
rum vera þa heattad? Æ/ aumlega z
hormulega/ þui Hofudid var siukt og
Hiartad var veykt/ J fra Huirfle z al
lt til Ilia/ var eckert Heilbrygt a oss/
so sem Spamadurinn Esaias ad Orde
kiemst j 1. Cap.
Þad er Sidvane vor Mañaña/ ad þa
eirn vill leita sier epter Brwdur edr Ku
enfange/ þa wtvelia Meñ sier ad miñ
sta koste/ þa sem þeim er iapnbodiñ/
eda þa sem hepur Friidleik til ad bera/
Eins og Jacob wtvalde Rachel/ og el
skade hana vegna siins Dægelegleika
Gen. 24. Eda þa sem er af Hæum St
igum og Hofdingium komiñ/ Eins og

David/ þa hn̄ gyrntest ad Mægiast vid
Kongin̄/ 1 Sam. 18. Eda þa sem my
ken̄ Rijkdom og Formeigan hefur/ suo
sem marg' nu a þessū Tijmum giptast
til Fiar. En̄ sa Himneske Brwdgum
in̄ vor Drottin̄ Jesus Christus/ hann
er ødruvijse sin̄adur/ han̄ sier ecke epter
soddan/ þuiad vm Jafnræde er hier ecke
ad tala/ En̄ so myked sem vidvijkr Dæ
legleika og Frijdleika þessarar Brwd
urin̄ar Herrans Christi/ þa er hn̄ ord
in̄ nu so Afmyndadr z afskræmdr/ fyrer
þad sargrætelega Syndafall vorra fyr
stu Forelldra/ ad j fra Huyrfle og til yl
ia er eckert heilbrigt a oss/ so s̄ eg skrap
sagde Jaa allt vort Riettlæte er so s̄ sau
rugt Klæde/ z af Natturun̄e til erū vi
er so blinder/ ad vær siaum ecke þad kl
ara Evangelij Lios Christi Lioma/ 2
Cor. 4. Vær erum dauper/ og viliū
ecke heyra. Jerem. 6. Vær erum Maal
lauser og vilium ecke tala þ riett er. Ps
alm. 52. Vær erum og so hallter/ so vi
er giorum onguan̄ riettan̄ Gang med
vorum

vorum Footum. Ebr. 12. Eñ so my
ked sem vidvykur Att vorre/ þa er hun
og so innog audvirdeleg og lijtelmotleg
ordiñ so vier kunnum oss ecke helldur
þar af ad stæra/ Þui þo Gud DRott
iñ skapade j ondverdu manniñ epter sin
ne eigeñ Mynd/ þa er þad nu allt veg-
na Syndaña vmskiptelegt orded/ so ad
vorer fyrstu Forelldrar og þeirra epter
komendur/ hafa gieted Børn af sier/
ecke epter Guds/ helldur ept' siñe eigeñ
Syndugre Mynd og Liking/ sem aug
liost er aþ Sköpunar/ B. 5. Cap.

Til Rijkedæmesins er ecke helldur hier
oss ad stægiast/ þui aller vær erum vesa
ler/ aumer og volader/ Blinder og Fat
lauser/ epter þui sem þar stendur j Op
enber. B. 3 Cap. Eñ huorneñ sem
þessu er vared/ þa hefur þo sa Himnes
ke Brwdgumiñ vor DRottiñ Jesus Ch
ristus/ viliad samteingia sig vid oss/ og
taka oss sier fyrer Brwdur/ O Nad yf
er Nad/ O Giæska yfer alla Giæsku-
Sæmum oss nu þar fyrer Aminta ve
ra

ra/ad vier med Njarfans Audmÿkt og Litelæte/tokum med bædum Hondum vid þessare frambodinne Nad/ vors all ra sætasta Brwdguma Jesu Christi/ og neytum honum ecke/ pyrst hann biþd ur sig til Ecktaskapar vid oss/ so s sum er giora/ ad þe.r standa æ mote N. An da/ Act.7. Og forsmæ Guds Nad i mote sialfum sier/ Luc.7.

Þegar su skÿrlijpa Jomfru Rebecca var adspurd/ huort hun villde fara med þeim Manne/ sem kommin var til ad Bid la til hennar/ fyrer Nend Jsaacs/ þa su arade hun strax og sagde/ Ja/ eg vil fa ra. Sama skalltu og so giora minn Br oder og Syster/ þegar Herrann Christ ur Bidlar til Sælar þinnar/ þa suara du honum so/ ad Loþkuæde Salomon is/5. Cap. Minn Vin/ kome hann i sin Alldengard/ og neyte ap hans Edla Avoxtum.

Vær skulum og so taka oss þad hier wt af til eirnrar Lijfkroptugrar Nugg unar/ ad med þui vier erum wtvallder/ til

til ad verda Jesu Christi Brwdr/ þa er
sialfr Gud Fader j Himnarijke vor mest
údlegr Mægur z Teingda Herra/ hu
er ed vill fedia oss og næra hier j sijnu
Nadarrijke/ med Daglegu Braude/
eñ giefa oss j þui eilijfa og okomna Lijf
þenu/ eilijft Lijf z fulla Nægd/ Joh. 10
Jesus Christur/ sem er vor Madur/ wt
breider sijna Myskunar vængie yfer oss
og skyler oss fyrer Yfergange allra vor
ra Ovina/ so ad Hond þeirra Omilldu
nær ecke ad snerta oss/ edur skada ad
giora. Heilagur Ande/ sem er vor beste
og trwfastaste Astvinur/ mun hugga
oss j ollum Krosse og Motgange/ og ley
da oss j allañ Sañleika/ Joh. 16.

Heilager Einglar munu vera vorer
Fylgiarar/ og bera oss sier a Hondum/
so vier steytū ecke Foot vorn a Steine.
Æ sæler og blessader erum vær ad eilijfu
huorium Gud hefur leift ad komast j
þuilijkar Teingder.

Þar næst er þad Huggunarsamlegt
næsta/ og Gledelegt oss/ sem erum ordn
er

er Brwdur Herrans Christi/ ad vill meigum visser vera vm hans Elsku og Kiærleika til vor/ huør ad er so stør/ ad hañ hepur giefed sialfañ sig j Daudañ vorra vegna/ vppa pad hañ helgade oss og hreinsade þyrer Batnsbaded j Ord enu/ Eph. 5. Og so sem pad ad Eckta Personurnar hialpast ad/ og sto da huørt añad jñbyrdis j allskonar Motgange/ sem þeim kañ ad Hondum ad koma. Eins lijka vill Herrañ Christur/ ecke yfergiefa sijna Brwdur/ huør hana snerter/ sa snerter Siaaldur hans Auga Zach. 2. Þar fyrer seig er hañ so þyrer Muñ Spamañsins Esa. j 41 Cap. Ottast ecke/ Eg er med þier/ vijktu ecke/ þui eg er þiñ Gud Eg styrke þig/ eg hialpa þier eirneñ/ Eg helld þier vid fyrer þa hægre Hond dena mijns Riettlætis.

J þridia lage er þ z so Huggunarsam legt fyrer oss/ ad med þui vær erum Christi Brwdur/ þa munum vier og so Hlutakande verda hans Dyrdar/ þui suo

sem

sīn þad ad Brwdurin edur Ecktakuīst
ann/tekur Nafn af sijnum Ecktamanſe
so ad ef hun eignast eirn Konung/ verd
ur hun Kongsina kølluđ/ Gipteſt hun
einum Fursta/ þa kallast hun Furstiña
og so þramepter. So tøkum vier og so
Nafn af vorum Himneska Brwdguma
Herranū Jesu Christo/ z kollustū Chr
istner/ huad oss er hin allra stæsta Æra.

J fiorda mata er oss þad til Huggu
nar/ ad þar vier erum Christi Brwdr/
þa meigum vier reida oss obrigdanle
ga þar vppa/ ad hañ mune ecke æpenle
ga lata oss þiast og þuijngast hier j
þessum Eymdardal/ vnder Krossens z
Motlætesins þunga/ helldur so sem ei
tn Elskulegur Brwdgume/ jñleyda oss
j þañ himneska Gledeñar Sal/ huar
hañ mun þurka øll Tær af vorum
Augum/ og snua þeim j Sæt gledeñar
Vijn/ Joh. 2.

Vm þetta Andlega Brwdkauped
Herrans Christi/ kynne margt fleyra
nytsamlegt z Huggunarsamlegt fram
ad

ad setiast/ef Tijmen̄ læt soe. Enn vier
vilium vijkia til þsseirna Greinarkorn
sins/sem hlioodar vm Gestena/sem bod
ner voru til þessa Brwdkaupsins.

Pad er vijsa og vane vor Manna/
ad þa vier holldum storveyslur/ edur
Brwdkaups Hætijder/ þa sitium vier
ecke einsamler ad Veitslune/helldur bi
odum vier þar til med oss vorū bestu Vi
num og Naungum/vppa þad ad Bri
wdkaups Gledin̄ meige verda þess me
re. Eins skulum vier vita/ ad Gud
Drottin̄ hefur ecke einūgis tilreidt þa
Dotskijranlegu Glede þesseilijfa Lijf/
sins fyrer sig sialfan̄ og sijna Heilegu
Eingla/helldur hefur han̄ og so viliad
vnna og meddeila hana ødrum fleirum
wtifra/og hier fyrer seiger Gudspialla
madurin̄ ad Konungurin̄ hafe wtsendt
Sijna Þiona til adkalla Bo
dsmen̄ena til Brwdkaupsins.
Huørier munu þa hafa vered þesser Þi
ønarner/sem wtsender voru? Vær skul
um

um vita/ ad a þeim fyrsta Heimsins Al
dre fyrer Flooded þa kailade til þessa
Brwdkaupsins/ vor fyrste Fader Adam
huor ed visselega hefur wtlagt fyrer
Sonum sijnum/ huad Fyrerheited vm
Kuinnunar Sæde hepde ad merkia.
Til þess kolludu z so j sama sin Seth/
Enoch z adrer fleire allt til Noaflods.
En hûnen giegndu þa Bodsmennerner
þssare Kallan? Gudspiallamadurin sei
ger ad þr HAfe Ecke BIliad KOma
þer/ þeir villdu ecke giegna þra Predi
kunn z Aminningu/ so s Dæme siæst a
Cain og ødrum sem fyrer Floded lifdu.
Nu s hin fyrsta Kallanen til Brwdka
upsins hafde ecke ad seigia/ þa SEN
de Kongurin j annad sinn wt ad
ta þiona/ og sagde/ seiged Bo
dsmønnunum/ mijna Maaltijd
hepe eg tilbwed/ mijner Vx' og
aled þie er slætrad/ og allt er re
þ þ ´ídu

ſdubwed/komed til Brwdkaup ſins. Huorier voru þſſ' Þienaarner? Þad voru þeir heilogu Forfedr/ Spameñ og Kongar/ huorier med mykellre Koſtgiæfne Jöne og Alvoru/ kolludu Bodsmeñena til Brwdkaupſins/ ſem auglioſt er af Heilagre Ritningu/ allt til þeſſ ad Herrañ vor Jeſus Christus openberadeſt j Holldenu/ og þo ad þetta Gieſtabodid væread ollu tilbwed(þ er epter þui ſ͠ Lærefaderiñ Chriſoſtomus þad wtleggur(allt þad ſem Naudſyn legt var til Mañkynſins Endurlauſnar/ være til reidu/ þui Christur baud ſig ſialfañ fram/ til eiruar Fornar ꝺ Opfurs/ fyrer alls Mañkynſins Synder/ þa voru Bodsmeñerner þo ſo Forhert er/ blinder og Bligdunarlauſer/ ad þeir villdu ecke eñ þa þeckiaſt þetta Nadarboded/ þeſſædſta Konungſins/ þar fyrer ſeiger Gudſpiallamaduriñ / AD þeir hafe þorſmad þad/ og ge inged j burt/ Eirn a ſiñ Bw gard

gard/eñ añar til siñar Syslu nar. Þeir lietu sier ecke eñ nu þar med nægia/ helldur stendur hier ad sum er af Bodsmöñunum hafe þar ad auke Griped Kongsins Þiona/ lagt þeim Hnndungar til og drep ed þa. Þetta eru nu Launiñ/ sem þe ir heiløgu Guds Meñ hafa feinged af þessa Heims Børnum/ þegar þeir hafa kallad þau til þess andlega Brwd kaupsins/ þ er/ aminnt þaug til Jdran ar og Yferbotar/ þa hafa þeir aptur a mote vered hædder og spottader/ eins og giort var Noa/ og hans Ørk fyrer Floded/ Gen. B. 6. So var og so E liseus hæddur af Smasueinunum j Be thel/ 2 Kong. B. 2. Epter Ezechiel Spamaññe/ blystrudu hans Tilheyren dur/ og kuædu Afmors Kuæde vm hañ so sem lesa ma Ezech. 33. Postuliñ Pall klagar yfer/ ad bæde hñ sialfur/ z so hiner adrer Postularner/ sieu Vndur fij

 sda

rda ordner Heimenum/ og Þarar fyrer
Christi saker/ j Pist. til Cor. þeim fyr
ra 4. Cap. Suma af þeim sem til
þess andlega Brwdkaupsins hafa bodid
seiger Gudspiallamadurin/ ad Bodsme
nerner hafe Dreped og myrdt/ Hier yfer
klagar hin̄ heilage Stephanus/ j Post
ulan̄a Giørn. 7 Cap. seigiande/ Huo
rn af Spamonnunum hafa ydar Fedur
ecke offsokt? Og j Hel slegied/ þa sem
fyrerfram̄ bodudu Tilkomu hins Riett
lata? Sialfur Endurlausnarin̄ vor
Jesus Christus/ seigist senda Postula
na sijna wt/ so sem Saude a medal Wlfa/
og huør sem þa Lijflætur/ hn̄ meinar sig ad
giøra Gude þægt Verk þar med/ Joh
an̄.1 6. Dæm̄e hier vppa finnast nær
þui otelianleg j heilagre Skript/ huør
su ad þeir sem boded hafa til þessa Br
wdkaupsins/ hafa verid offsokter/ og
Jlla wtleikner/ Micheas var j Myrk
vastofu settur/ 1 Reg. 22. Esaias var
sundursagadur med eirnre Trie søg/ Je
remias hefde matt wt af deyia/ j þeir
re

re Grifiu/sem eckert Vatn var j/helld ur einungis Leirbleita/hefde ecke Ebed melech hin̄ Blalendske dreigid han̄ þar vpp wr/so sem lesa er Jer. 38.

Somu Kiora hafa en̄ nu a þess um Dogum Guds Ords Þienarar/ stier ad vænta fyrer þad/ ad þeir bioda Mannkynenu til Herrans Christi Brwdkaups/og seigia/vier er um Sendebod^r j Christi stad/þui Gud amin̄er fyrer oss/Þar þyrer bidium vier ydur j Christi stad/læted forlijka yd ur vid Gud/2 Cor.5. En̄ þo þeir mei ge margt missapnt lijda hier fyrer/þa meiga þeir þo ecke ad helldur giefast vpp/helldur seigia þm Ogudlegu/þad þm ber ad seigia/huort helldur ō þeir vilia þui hlijda eda ecke hlijda.

Nu vilium vier j þui sijdasta Greinar kornenu/fa ad heyra/huort Grapþ ad komed hafe yfer þa sem forsmædu þtta Brwdkaupsbodid/sem er fyrst Reide Konungsins/huat ad er obæreleg/so sm̄ Manasses volt^r/j sijne Bæn. Og breñ

ur allt til hins nedsta Helvijtis Deut. 32. Hier vm hliodar so Textenn/ Þa

vard Kongurinn reidur/ og wt sende sitt Herlid/ og þyrerþor þessum Mordingium/ og bren de vpp þeirra Borg.

Sa vijse Salomon j Ordsk. B. 16 Cap. Seiger ad Reide Kongsins sie Se ndeboode Daudans/ þad ßieck Haman ad sanna/ þui jafnsnart sem Assverus talade honum Reiduglega til/ þa merk te hann ad sier munde Olucka vijs/ Esth. B. 7. Quad myklu framar hafa Menn þa ad ottast fyrer Oblijdu þess ad ka Konungsins allra Konga/ j huors Vallde ecke ad eins er ad Aplijfa Lijka mann/ helldur og so Salu og Lijfe j Hel vijte ad fortijna/ Matth. 10. Vndan Veralldlegra Konga Reide kunna menn opt og tijdum ad ßlyia/ og þorda Lijfe sijn nu/ so sem ad giørde Spamadurinn Elias þa hann ßlude fyrer Reide Achabs og Jessa

Jessabel/ 2 Kong. B. 19. Jacob flyde j Mesopotamiam/ þa hans Broder Esau hafde Heitstreingt ad taka hañ af Lijfe/ Gen. 27. Ecki fyrer Gude Almattugum kañ eingiñ ad flyia/ edur forda sier/ jafavel þo hañ være so skiotur a Fæte sem Asahel. 2 Sam. B. 2. Þar fyrer seiger hiñ heilage David Huort skal eg fara fyrer þijnum Anda Edur huort skal eg flyia firer þijnu Auglite? Fare eg vpp j Himeniñ/ þa ertu þar/ bygge eg mier rwm j Helvijte sia þa ertu eirniñ þar/ take eg Vængie Morgunrodans/ og være vid þad ysta Siafarhaf/ þa munde þar j þeim stad þijn Hond leida mig/ Psal. 139.

Añad Straff sem Gud Drottiñ liet koma yfer Foracktara þessa Brwdkaupsins/ var Sverd z Daude/ þui Gud spiallamaduriñ seiger/ Ad Kongurinn hafe wtsendt sitt Herlid/ og lated fyrerfara þessũ Mordingium. Fyrer þetta Herlid a ecke alleinasta ad skiliast/ eirn mykell Strijdsher/ helldur og suo allra

handa Straff og Landsplægur/ Nier byrer eiga og so ad skiliast Vindarner vnder Himnenum/ af huørium nockrer eru til Hefndar skapader/ og med sijnū Stormum giøra þeir skada/ og þegar koma skal Strøffuniñ/ so æsast þeir og framkuæma Reide þess sem þa skapad hefur. Nier byrer eiga og so ad skiliast Elldur og Hagl/ Hungur og Daude/ Slijker Huter all' eru til Heþndar skapader/ Villudyr/ Scorpiones/ Høggormar/ og Suerded er og so til Hefndar skapad/ þa enu Ogudræknu ad fordiar fa/ seiger Syrach j 40. Cap.

Þridia Straffed sem Gud Drottiñ hootar ad koma skule yfer þa sem fora ekta þetta Brwdkaups boded/ er Elldz þui j Gudspiallenu stendur / Ad Kongurin̄ HAfe Lated Breña Vpp þeir ra Borg. Af þessu Heþndar starffe li fanda Guds/ mattu þeir j Sodoma segia/ sem og eirnen̄ Jerusalems Jnbyggiarar/ a adskilianlegum Tijmum/ Vær sium̄ z so huorneñ Gud straffar eñ nu j

Dag

Dag/ heila Stade Borger og Bæ/ med Ellde/ huørtu ecke velldur añad eñ forsckiñ Guds/ hañs heilaga Ords og Sacramentaña/ sem og eirneñ Opa ckløte/ peirra sem par jñebyggia og bwa.

Ad sijdustu verdur oss hier j Nidurlæge pessa N. Evangelij/ synt og fyrer Sion er sett/ huørs Straffs peir haþa sier ad vænta/ sem koma til pessa Brwdka upsins/ eñ eru po ecke skrijdder pui ri etta Brwdkaupsklædenu. Hier kañ einhuør ad spyria/ huørneñ ad pessu Brwdkaupsklædenu sie vared/ eda hu ad fyrer pad eige ad merkiast ꝫ skiliast? Ecke a par fyrer ad skiliast eitt Jard neskt og Lijkamlegt Klæde/ Skickia ed ur Kæpa vr Silke/ Vllu/ Skarlate ed ur Kamelshærum giørd. Nelldur a fy rer petta andlega Brwdkaups klæded ad skiliast/ soddan eirn Skrwde/ sem ec ke verdur boriñ wtvortis a Lijkamañ/ helldur jñvortis j Mañsins Hiarta/ Sal og Samvisku. Marger kañ skie

 pen

þeinkia so med sier/ad þeir sieu gooder
christner/ hlijde Evangeliü Predikun/
gange til Kyrkiu og Skripta/ medtake
þad H. Alltaresins Sacramentum med
ødrum/ meinande sig hier fyrer ad hä
fa þad rietta Brwdkaupsklædid/ Enn
þar er þo langt þra/ eþ Hiartad hid jñ
ra er ecke m̃z riettre z saññre Trw/ Aud
mykt og Lijtelæte skrijdt og prijdt/ Þui
huad eru soddan Mañeskiur/ añad enn
Muñchristnar Mañeskiur/ skijnande
fagurt hid jtra/ Eñ verande þo hid jñ
ra j Hiartanu Skalkar. Þesser gió
ra ongua rietta og saña Yferbot/ trwa
ecke a Herrañ Christum/ betra ecke sitt
Lijf og Lifnad/ helldur blijfa j sijnum
Syndũ z Vantrw/ hafande ongua Al
voru til ad rækia sijn Sæluhialpar ef
ne. Vtvortis sijnast soddan Meñ ad
soñu fromer og gooder ad vera/ Eñ sa
er sem þeirra Hiarta sier og ransakar
þad er Gud Allsheriar/ huor ad er og
kallast/ Hiartaña og Nyrnaña Ransa
kare. Huørneñ Farve edur Litur a þa
ad

ad vera a þſſu andlega Brwdkaupsklæ
denu? Hañ a ad vera raudur/ epter Kl
ædalit vors bleſſada Brwdguma Jeſu
Chriſti/ þ er/ hñ a ad vera Raudliitadr
j hans ſaklauſa Blode/ ſem hñ wthell
te ẏẏrer oſſ a Kroſſenum. Forfad
erñ Jacob ſpaade vm hañ/ ad hñ mu
nde þuo ſiñ Klædnad j Vijne/ og ſinn
Mættul j Vijnberia Blode/ Gen. 49.
Vppa þeñañ Klædaliteñ ſtijngur ſo ſiñ
Syngre/ hiñ heilage Johañes j Open
beringar B. 7 Cap. Þar hañ ſo ſpẏr
og ſeiger/ Huørier eru þeſſer ſem ſkrijdd
er eru huijtum Skrwda/ þa vard hønū
ſo ſuarad/ þad eru þeir ſem ſiñ Skruda
þueigid hafa og Huijtfægad j Bloode
Lambſins.

Vilier þu nu miñ Broder og Sẏſter
vera þui rietta Brwdkaupsklædenu ſkr
ijdd z prijdd/ þa verdur þu mz eirnte ſañ
re og ſtadfaſtre Tru/ ad lauga þig og
fæga j Bloodenu Lambſins/ ſem fẏrer
oſſ er ſlatrad/ þad er vors Drottins Je
ſu Chriſti/ huad ad ſkiedur nær ſem he
liſt

lst ad þu setur alla þýna Von/ Trw og Traust/ vppa hns Forþienustu Pýnu og Dauda/ og Trwer þui af Hiarta/ ad þu muner fyrer hans Vegna og Vnder heilbrygdur verda af þýnū Syndasaurum. J eilýfu Lýfe munum vier þo aunan Klædnad a oss bera/ sem er hunskan j stadin þessrauda/ sem vier hofum hapt og bored j þessu Lýfe/ þad er ad skilia/ vier verdum þa med eilýfu Rietlæte/ Heilagleika z Saklleyse skrýdder og prýdder/ j Auglite Guds z Lambsins/ og allra H. Eingla z Manna.

Huoriar eru þa Perlurnar edur Edalsteinarner/ sem þetta Brwdkaupsklæded a ad vera med prýdt? Þad eru Truarennar Auexter/ so sem ad eru Kiærleike/ Fognudur/ Fridur/ Þolenmæde/ Blýdleike/ Trw/ Hogværd/ Hreinlýfe/ epter þui sem Postulin seiger j Pist. til Gal. 5 Cap.

Lætum oss þar fyrer af ollu Hiarta z Kroptum/ Lýfs vors og Saalar/ stunda epter þui/ ad jklædast þeim nya Mañ
eiñ

tinum/ eñ apleggia þañ gamla/ epter Postulans Pals Amiñingu til Ephe seos 4 Cap. So vær mættum hroosa oss med hinum H. Job og seigia/ Riett vijseñ var miñ Klædnadur/ huøriu jeg klædde mig s̃ sdrũ Kyrtle/ z miñ Dom ur var mijn Velldeshufa/ Auga hins Sionlausa var eg/ z Fotur hins Fotla na/ Eg var Fader hins fatæka/ z hu ott þad Mælefne sem eg vissi ei/ þad utspurda eg / af Jobs Bok. 29 Cap.

Nu vilum vier sia strax þad sem/ Gud hootar þm sem ecke eru jklædder edur skrijdder þui rietta og saña Brwd kaups Klædenu. Þad sijner oss z þ̃ sion er setur Gudspiallamadurin̄ j Nidur lage þessa H. Evangelij/ þar hñ so ad Orde kiemst og seiger. Eñ ÞA KO ngurin̄ gieck jñ ad sia þa sem til Bordsins satu/ sa hñ þar eirn Mañ/ eige Klæddañ Br wdkaupsklæde/ Og sagde til

hans

hans. Vinur/ huørnen̄ komstu
iñ hingad hafande ecke Brwd
kaupsklæde/ Eñ han þagde.
Þa sagde Konguriñ til sinna
Þienara/ Binded hans Hend
ur og Fætur/ og kasted hønū j
hin ydstu Myrkur/ þar ed vera
mun Op og Tañagnystran.

So er þ þa hid fyrsta Straff z Nefnd
s̄ koma mū yfer alla Gudlausa/ athuga
lausa og þuerbrotna/ s̄ ecke hafa þ riet
ta Brwdkaupsklædid a sier/ ad þeir mu
nu bundner verda/ ecke einasta a Foot
um/ helldur og so a Hønduunum/ og þ
sama ecke med Reipum edur Snærum/
Jarnum edur ødrum Lijkamlegum Fi
øtrum/ eins og Jllvirkiar z Storbrota
meñ/ eru hier med hepter og bundner/
þa þeir nockud tilvisa/ þad Straffs er
verdt/ helldur mūu þr so bundner verda
ad

ad þeir giefa ecke hrært Legg eda Lid/ Tan edur Fingur. Þar næst munu þe ir wikastader verda j hin ydstu Myrk ur/ Þad er ecke j soddan Myrkur/ sem þeir kuña nockurn tijma aptur wr ad rata/ so sem vær/ þa vier rotum j meg na Þoku eda Næturmyrkur. Nelldur ski lst fyrer þetta/ Myrkred sem j Nel vijte mun verda yfer øllum Fordæmdū ad eilijfu. Soddan eitt Myrkur/ sem Elldurin̄/ sem þar brennur sijfelldlega Dag og Nott/ kan̄ ecke ad vppbyrta/ vegna þess sijþellda Reiks og Suælu ꝫ aþ Nelvijte mun vppganga/ so sem af einum myklum Ofne/ suo sem Johan̄es seiger j Openber. B. 9 Cap.

J þridia máta wtmálar Herran̄ Ch ristur j þessa Dags Evāgelio/ Kuol ꝫ Pijnu þeirra Fordæmdu/ sem ecke hafa þad rietta Brwdkaupsklæded/ med þe im Ordum ad han̄ seiger/ þeir mune ko ma j þan̄ stad sem vera mun Oop/ ꝥ er ad skilia/ ꝥr mūu ecke alleinasta sialf° æpa og veina/ syla og græta yfer Ku

ølum

ølum ſijnum og obærelegum Pijnum/ſ a þeim liggia/ helldur og ſo verda ad heyra ſijþelldlegt Ylfr hiña añara For dæmdu ſem þar liggia allt j kringum þa/ ſo ſem adrer Sauder/ ſem og eitniſt Kall og Hrop þeirra Helvijtſku Aara/ af huoriu þeir munu ſo miøg ſkielfdet z hrædder verda/ ad þeir munu leita ep ter Daudanum og finna hañ ecke/ þeir munu oſka ſier Dauda/ og Daudiñ mun fra þeim flyia/ epter þui ſem þar ſtend ur j Openb. B. 9. Cap.

J fiorda mata ſtendur hier/ ad j Hel vijte edur Kualaſtad þeirra fordæmdu mune verda ei ad eins Oop/ helldur z ſo Tañagnyſtran/ þad er þeim opurmy kla Hita/ ſem þeir af Elldenum ver da ad þola/ mun fylgia og ſo oſeigianle gur Kullde/ ſuo þeir munu Tønum gnyſta og ſundurbijta ſijnar Tung ur/ Openb. B. 16 Cap. Þetta allt ſkal vera oſſ til ſkielfingar og Vidvorun nar/ ad vier ſtaum oſſ vel fyrer/ og kiep puſtum epter yper alla Hlute fram/ ad na

na þui rietta Brwdkaupsklædenu/ Nu
ar til oss hialpe Gud Fader aþ sinne
Nad/ fyrer Forþienustu Pijnu og Da
uda Jesu Christi/ syns Eingietna So
nar. Nu og um med Fodurnum z N.
Anda sie Lof og Dyrd/ fra Eilijfd
til Eilijfdar/ Amen.

XXI Sunudag epter Tri

Evange. Johañ. 4 Cap.

Vañ tijma. Þar var eitn Kö
ūgs madur/ huers Sonur ad
Siukur lá til Capernaum/
Þa hañ heyrde þad/ ad Jesus
var komiñ aþ Gydingalande
i Galileam/ for hañ til hans/ og bad
hañ/ þad hañ fære ofan og læknade Son
hans/ þuiad hañ være ad mestu daudur.
Þa saade Jesus til hans/ Nema ad þier
sieed Teikn og Stormerke trwed þier ec
ke. Kongsmaduriñ sagde til hans/ Herra
far þu ofan adur eñ Sonur miñ andast
Jesus sagde honum þa. Far þu/ Sonur

þiñ lifer. Og Maduriñ trwde þeim Or
dum er Jesus sagde honum/og gieck þad
an/Eñ þa er hañ þor ofan epter/geingu
hans Þienarar mote honum/ seigiande
Sonur þiñ lifer. Hañ spurde þa þar
ad a huorium tyma þad honum hefde ba
tnad. Og þeir sögdu honum. J Giær
um siounda Stund/huarf fra honum Kal
dañ/ Þa þormerkte Faderiñ/ ad þ var a
þeim tyma/a huorium Jesus hafde sagt/
Sonur þiñ lifer. Og hañ trwde og allt
hans Heimafoolk.

Aftare Samuelis Bo. 14 C.
Lesum vier/ Ad þa Absalon var
palliñ j Ovinskap og Reidesiñ
ns Fødurs Davids/ fyrer þa
skulld/ad hañ hafde lated drepa z af
Life taka siñ Brodur Amon/þa hafe
hñ sendt epter Joab/ so ad hann være
Medalgangare mille siñ z Kongsins/
Eñ Joab villde ecke koma/ þa sagde
Absalon til siña Sueina/sioed/Joabs
Akurpartur liggur j nænd miñnum/ og
hñ hefur Bigg þar a/ þar fyrer fared
og

z ſetied Elld þar j/ Quad þegar Joab
þornam/ þa kom hñ ſtrax til Abſalons
Hwſſ. Vor goode Gud og DRo
tteñ ſkickar og ſo daglega/ ſijna þien
ara wt til ad kalla oſſ til Jdrunar og
Jferbootar/ Eñ oſſ fer mootlijka og til
Beirendum Jeremiæ/ ad vær vilium
ecke koma/ Jerem. 6. Þar þyrer tek
ur Gud þad til Raads/ ad hñ vppkueyk
er Elld ſinar Reide j vorum Borgar
hlidum/ Jerem. 17. Þad er hñ tekur
Kroſſeñ til hialpar/ og leggur ſijnum
Siuſkdom vppa/ eins og Ezechia Kon
ge/ Eſa. 38. Ødrum Ørbirgd og Fa
tækt/ Þridia gieþur hañ ſtein j Nollded
eins og Poſtulanum Pæle/ 2. Cor. 12
Allt þar til ad vier verdum fegner vm
ſijder ad koma/ ſeigiande ſo aþ Ofeæ
Spaadoms B. 6 Cap. Komed vier
vilium aptur til DROttins/ þui hañ
hefur j ſundur ſlited oſſ/ hann mun og
Lækna oſſ/ hañ heþur ſleiged oſſ/ hañ
mun og Græda oſſ. Jtem ſeiger Spaa
madurinñ Eſaias ſo j 26 Cap. DRottñ

iñ/nær ed Normungiñ er fyrer Nordñ
þa vitia Meñ þijn/nær ed þu agar þa
þa kalla þeir sargrætelega.
Dæme hier vppa verdur oss synt z fyr
er Sioner sett/a þessum Konũgsmañe/
vm huorn talad er j þessa Dags Gud
spialle/huor æn eys ecke munde hafa
so pliftt sier til ad fiña Herrañ Christ
um/hefde ecke Kross og Motgangur ã
lag a hans Hwse knwd hañ þar til.
Og viliũm vier æn leingra Jñgangs
vykia til Gudspiallsins/ og þad yferve
ga og skoda j tueimur Smægreinum.
Hin fyrre skal vera vm Bæn og Sup
licatiu/ ã Konungs madurñ framber
hier fyrer vorn Drottiñ Jesum Christ
um vegna sijns veyka Sonar.
Oñur vm vnderteft og Hialp Herra
ns Christi/sem hañ honum veytte.
Gud giefe ad vier mættum þeita suo
yferuega/ad hũs allra heilagasta Naf
ne meige vera til Lofs og Dyrdar/enn
oss sialfum til Sælargagns j Jesu Na
fne/Amen.

3

J Upphafe Textans stendur suo/ Þar var eirn Konungs Mad ur/huørs Sonur siukur lm til Capernaum.

Hier verdur oss sijnt z þ̄ Sioner sett huad pyrer Persona þetta hafe vered/ sem kom til Herrans Christum/ sem er ad þad var ecke eirn sliettur og Vmko mu lijtell Madur/ þui hañ kallast hier Kongs madur/ Eñ þad þo ecke pyrer þañ skulld/ ad hañ være Kongboriñ/ ed ur af Konga Ættum komiñ/ so sem sum er hapa meint og hallded/ helldur veg na þess/ ad hañ var eirn ap þeim hell stu Hoopþienurum Herodis Kongs.

Hier ap hopum vier þad ad læra/ ad þo so sie/ ad j Keysara og Konga Holl um og Hoofgerdum/ hafe fundest opt ast nær missiafnar Personur/ þui þad ber til/ ad þeir sem komast til ad þiena Storherrum/ eru ecke alltiafnt eins go der og fromer/ sumer eru athugalauser ogVærrækarlauser/ halldande lijfed

af Guds Þionustugiørd og hans Al
mætte/ eins og sa Vanirwade Riddare
j Samaria/ 2 B. Kong. 7 Cap. Su
mer eru Lastmælis samer/ eins og Rab
sake/ Skeinkiare Kongsins af Assiria/
2 Bok. Kong. 18. Sumer Nædgiarnet
sem tala jllt vm adra/ eins og Doeg/
1 Sam. 22. Sumer Ofundsiuker sim
ecke gieta sied og vitad añara Velferd
eins og Naman/ Esth. B. 6. Sumer
palsker/ sem tala añad med Muñenum
eñ þeinkia añad j Niartanu/ eins z Jo
ab/ 2 Sam. B. 3. Eñ huorneñ
sem þessu er vared/ þa piñast þo sa
mt marger gooder og fromer Meñ j
bland þessara/ sem breitt hafa ept
er Loglegu Dæme þessa Konungs mañ
sins/ j þui ad elska Gud og hans N.
Ord/ og breita epter þui j Lifnade og
Frañferde/ so mykid møgulegt er/ eins
og Joseph giørde/ Gen. 41. Obadias
1 B. Kong. 18. Cap. Naaman Syr
lendske/ 2 B. Kong. 5. Ebedmelech
Jerem. 38. Daniel og hans Stallbr
ædur

ꝺdur/ Dan. 3. Villdesmeñe Drottning
arñar Candaces/ Act. 8. Og adrer
fleire/ Huørra Footsporum eñ nu j dag
ꝺttu epter ad fylgia/ aller Stoorherra
Þienarar/ og Veralldlegrar stiettar
Meñ.

Þar næst lærum vier hier/ ad eingiñ
huørsu hærrar Tignar z Stiettar siñ
hañ er/ eda vera kañ/ er frij/ ꝼ Sott
Siukdome/ Sorg og Mootlæte/ Sia
um huad David hafde ad bera/ huør
þo hañ være eirn mykels hættar Kong
ur/ þa vard hañ þo samt þiꝺdur og þu
ingadur ad vera/ af ymeslegum Krank
dæmum/ huar yfer hañ klagar suo og
seiger j Psalm. 38. Þar er eingiñ Heil
brygde j mijnu Hollde/ og eingiñ Fridur
j mijnum Beinum. Somu Kueinsta
se bar Ezechias z so fram ꝼ DRottiñ/
þa hañ lꝺ Daudstukur a sinne Sootl
arsæng. Jeg (seiger hañ) tijste sem Tr
ana og Suala/ og stunde sem Dwfa
z mijn Augu villdu vtspringa/ DRott
iñ eg lijd Anaud/ lina þu mier/ Esa. 38

Og þo so sie ad Gud hlijfe þier/ z heimsækie þig ecke sialfan̄ med Sootť og Siukdome/ þa kan̄ han̄ þo samt þijn Born/ þijna Forelldra/ z beśtu Vine ad heimsækia med soddan̄ moote/ huad optsin̄ is ecke er min̄e Raun/ ad sia og horfa vppa/ en̄ þad sem a sialfum liggur. Nu ad sargrætelega bar David sig/ þegar hans Sonur sem hn̄ atte vid Bersabea la Daudsiukur/ La han̄ ecke a Jordu þa heilu Nootť yfer? Og þa þeir ellstu af hans Hwse komu til hans/ og villdu hafa reist hn̄ a Fætur/ þa villde han̄ þ j onguan̄ mata/ og ei villde hn̄ helldur Matar neyta/ so sem lesa er/ 2 Sam. B. 12. Hier aꝼ siaum vier ad Gud heimsæker ecke sijdur med Suikdoome/ Krosse og Motgange/ þa sem j haum Embættum eru en̄ hina/ vppa þad/ ad þeir lære beśśbetur ad þeckia Gud fyr er sin̄ Yferherra og Drottin̄/ og suwa flyer af ollu Hiarta til hans.

J annan̄ mata er oss hier athugande fyrer huoriar Ordsaker ad þesse Konungs

ungs Madur hafe komed til Christi/ og huor Naudsyn hañ hafe þar tilðr igid/ sem er fyrst/ Siukdomur hans Sonar. A medan honum gieck vel og ad Oskum/ þa sat hañ kyrr heima/ Eñ s Kross og Motgangur kom honum ad Hondum/ lærde hañ ad leita Læknara ns. Þar næst kom honum þar til/ þ mykla Nafn og Ricktie/ sem wtgieck af Herranum Christo/ þa hañ kom aptur af Gydingalande j Galilæam.

Med huørium hætte edr Ordum bÿri ar hñ þa Rædu sijna vid vorn Frelsara Jesū Christū? Gudspiallamadurīn seig er/ ad hañ hafe beded hñ/ ad hñ villde

Bara ofan og lækna Son siñ

Þui hñ være ad mestu daudur.

Og þo Herrañ Christur tæke ecke so bl ødlega j fyrstu vnder vid hañ/ þa hell dur hañ þo samt afram i Bæneñe/ og lætur ecke af/ seigiande. HErra Far ÞV Ofan Adur Eñ SOnur Miñ ANdast. Og er þad hier fyrst Lofs

A aa v verdt

verdt j Fare þſſa Hundradshøfdingia/ ad hañ leitar ſier Hælis og Hialpar hia Herranum Lyffſins/ vorum allra ſkataſta Endurlauſnara Jeſu Chriſto framar eñ hia øllum ødrum Lækniſme iſturum. Þar næſt er þad Lofsverdt/ ad hañ ber ſoddañ Fødurlega Vmhyg giu fyrer ſiñe veyku Barnkynd/ ad hañ giører ſier Reyſu og omak/ ad leita hen ne Lækningar hia Chriſto/ huar med hañ giefur øllum fromum og Rietttchri ſtnum Forelldrum/ eitt merkelegt Epſ erdæme/ Huornin Hiartalag þeir eige ad hafa til ſijns Afkuæmis/ ſem er/ ad þeir eiga ad frambera Veykleika ſiña Barna og Niwa/ med audmiukre Hiar tans Bæn og Andvarpan/ fyrer Eifan da Gud/ eins og David giørde.

Oſſ verdur hier z eirniñ ſynt z fyrer Sioner ſett/ af Dæme þeſſa Konungs mans/ huørſu þad vier erum Erwarvt yker/ þa Kroſſ og Motgangur oſſ ad Høndum kiemur. Hñ trwer þui ad ſo ſiu/ ad Jeſus kuñe vel ad lækna ſiñ Son

þo

þo ecke vlan med þui mote/ ad hān kome
sialf: Persónulega ofan til hūs/ z sner
te han med sijnum signudu Hondum.
Til somu Trwarvepke fan og so Naa
man Syrlendske/ þa hann meinte ad
Spamadurin̄ Eliseus munde ecke kun
na ad hialpa sier/ wtan hann geinge wt
til sijn/ og legde Hendur yfer sig/ so sem
lesa ma j 2 B. Kong. 5. En̄ vær skulū
vita/ ad Herrans Lijfsins/ Drottne vor
um Jesu Christo/ er ecke vm Megn ad
hialpa oss/ so vel fiærlægū s̄ nalægū/ so
vel an Medala/ so s̄ þ Medøl. Og þo
so sie ad vi^r sieū ecke so fullkomner j trw
ne s̄ Hofudsmadurin̄ j Capernaū var/
hū ed sagde vid Herran̄ Christū/ Ef
þu seiger ad eins eitt Ord/ þa verdur
min̄ Þion Heilbrygdur/ Matth. 8.
Þa skulum vier þo samt hugga oss þar
vid/ ad vier eigum þan̄ Herra og DRo
ttin̄/ sem ecke vill sundurbriota brakad
an̄ Reyr/ nie Vtslockua lytt logande
Lijnkueik. Og so sem þad/ ad sa goode
Jesus var so milldur og Giæskuríkur
vid

vid þeñañ Konungsmañ/ad hñ rak hñ ecke fra sier/ þo hañ være Trwarveyk ur. So skulum vier og so vita/ ad hañ mū ecke helldur wtskuþa oss z fra sier re ka/ helldur vardveita þa alla sem a hñ treysta i Trwñe til eilijfrar Saluhial par/ 1 Pet. 1.

Þegar Postuliñ Petur af Beykleika siñar Trwar/ took til ad sockua a Sioo num/ þa wtriette Herrañ Christur siñ na signuðu Hond/ og greyp til hans/ Matth. 14. Eins wtriettet Herrann Christur eñ nu i Dag/ sijna Hialpar hond til allra siña Barna/ þegar hañ sier ad Trwiñ vor tekur so sem til ad ve yklast og sockua i Motlætesins Sio og Bylgium. Andvorpum þar þy rer med hinum heilaga David/ og seig ium/ yfergiefðu mig ecke DROTTIN miñ/ þa eg tek ad hrorna/ Psalm. 71. Og mun hñ suara oss aptur og seigia/ Ottast ecke/ jeg er med þier/ vijktu ecke/ eg er þiñ Gud/ eg styrke þig/ eg hial pa þier eirneñ/ eg helld þier vid fyrer

þa

þa hægre Hondena mijns Riettlætis/ Esa. 41. Og skal þad so stuttlega vera sagt vm þad fyrra Greinarkorned.

Epterfylger med einu Orde þad ann ad/ s æhrærer Andsuar Herrans Christi/sem hañ giefur þessum Konungs mañe vppa sijna Boon og Supplicatiu. Hier vm hliodar suo Textinn/

Þa sagde Jesus til hans/ ne ma ad þier sijned Teikn og Stormerke trwe þier ecke.

J huorium Ordum Herrañ Christur giefur þessum Konungs mañe/ eina ska rpa Aminning. Og fer honum blessud um hier ecke olijka og einum goodum Lækniemeistara/ huør ed giører Sarid hreint/ z tekur burt allan Gwa og For dierfun sim j þui er/ ædur eñ hañ legge Grædisplasturiñ þar vid. Þesse Kon ungs madur hefde kañskie alldrei komid til Herrans Christum (so sem eg ædañ sagde) hefde hans Nwß Kroß ecke ho num

num þar til þreingt/ þar fyrer vill Ne
rañ Christur so myked sagt og talad ha
fa/ þar hañ seiger til hans/ NEma
ÞJer Sioned TEikn Og Stormerke
et ct. Þad er/ Jeg þeeke ydur sem þien
id til Noosa og j Storherra Gordum/
huørneñ þad þier erud sinader/ þegar
yckur geingur allt vel og ad oskum/ þa
huxe þid lijted vm Gud og Hans þien
ara/ Eñ þegar nockur Motblæstur ad
Hondum kiemur/ þa trwed þier ecke/
vtan þier fyrer Augunum siæed Tei
kn og Stoormerke.

Hieraf høfum vier þad fyrst ad lara
Ad nær sem hellst vier rotum j Kross z
Mo:gang/ og oss syneft so sem þad Gud
sie oss reidur/ og hañ vilie ecke giegna
vorum Bænum/ huat yfer hiñ H. Job
klagar j 30 Cap. sikar B. seigiande/
Þu ert mier vmsnwiñ til eins sem er hr
ædelegur. Og eñ aptur seiger su andlega
Zion/ DRottiñ hefur yfergiefed mig/
Drottiñ hefi gorgleimt mi' / Esa. 49.
Þa lætum oss ecke þar þyrer epast hell
dur

dur hallda áfram mz þessum Konungs
mañe/og láta ecke af Bæneñe/ so miñu
aller Hluter snwast oss til hins besta.
Þar næst giefur Herrañ Christur hier
eitt merkelegt Epterdæme af sier øllū
Promū z Trwlyndum Ordsins Þienur
um/ad þeir skule straffa og áminña sijt
na Tilheyrendur og Soknarbørn/ þa
þaug giøra ecke so sem þeim ber og hæ
fer/edur hegda sier añars eñ vel og chr
istelega/og hafa hier wti eckert Mañ
greinar álit/helldur seigia huørium ŝ
einum/ huørt sem hañ er meire hátt
ar edur miñe/Rijkur edur Fátækur/ til
siña synda.
Tilheyrendurner verda hier og eirn
in Aminter/ ad þeir med hoogværum
Anda medtake/vmlijde z umbere áminñ
ingar z Vmvandaner siña Sálusorga
ra/einkanlega z sierdeilis/ þa þr siña
i Samvisku siñe/sig vera vallda ad þui
sem þeir eru vm Aminter/ hafande ŝ
sier loflegt Dæme þessa Konungsmans
huør ed lijtellátlega giegnde Aminnin
gu

gu Herrans Christi/ Eñ huørneñ pad tilgange nu a þessum tijmum/ þ ſier ſa ſm̃ alla Hlute ſier z heyrer/ pad er Gud Almattugur.

Framveigis ſiaum vier hier af Textanum/ huørneñ Herranum Christo ha fe fared vid þeñañ Konungsmañ/ þa hañ tok vel hans ámiñingu og Aminndun/ ſem er/ hañ veiter hønum ſijna Soon/ og þo ſo være/ ad hñ hiellde ſamt aſtram j ſiñe Vantrw/ ſo ſeigiande. HErra FAr þu OFan Adur Enn SOnur Miñ Andaſt. Þa er Jeſus þo ſamt ſo goodur og Giæſkurijkur vid hañ/ ad hañ ſeiger/ FAR þU SOnur þInn LIfer. Jaa/ þar hefur allbrei nockur eirn/ ſo aumur og voladur til hans komed/ og beded vm Nad og Hialp/ ad hañ hafe ecke vered þws til hønũ þad ad veita. Vnder eins og ſu Blodſiuka Konañ þeinkte med ſialfre ſier/ mætte eg ad eins ſnerta Falld hñs Klæda/ þa munde eg heilbrygd verda/ þa fær hun ad heyra af Jeſu bleſſada

Muñe

Muñe/þesse gledelegu Ord/vertu hug
hraust Dotter/ þijn Trua giørde þig
Heilbrygda/ Matth. 9. Hundrads
hofdingiñ j Capernaum hafde valla
wttalad Bænarord sijn/ sem hañ frañi
bar/vegna sijns Jctsiuka Þienara/ fyr
te eñ Herran Christus gaf hønū ans/
og sagde/eg vil koma og lækna hañ.
Leatum oss þar fyrer hafa oss þad til
Huggunar j allskonar Neyd/ad Jesus
kañ bæde ad hialpa oss/og vill hialpa
oss/ Ad hañ kuñe ad hialpa/ þa hañ er
bediñ/ þar þarf eingiñ vppa ad tuijla/
þui so seiger hañ sialfur hia Matth.
28. Cap. Mier er giefeñ oll Magt a
Himne og Jordu. Ad hañ vilie hialpa
þarf eingiñ helldur ad efa/ þui hañ sei
ger/ Komed til mijn aller/ þier sem ervid
id/og þunga erud hladner/ jeg vil En
durnæra ydur/ Matt. 11. Alleinasta
wtheimtest þad af oss/ad vier stadfast
lega truum/ Guds og Jesu Christi ord
um og Loforum/ þui forgiefens vænter
þu þier Hialpar af hønum/ vtan so sie
 ad

ad þu truer af Hiarta hans Ordum/ og giorer epter þeim/ eins og giørde þe sse Konungs Madur/ þui Gudspialla madurinn seigir/ Ad hann hafe ecke allei nasta truad þEim Ordum sem Jesus sagde/ helldur og so þa hafe hann GE ingid burt/ epter Herrans Christi Be falningu.

Framveigis stendur so j Textanum/ Enn þa hann for ofanepter/ gei ngu hans Þienarar j mote hø num/ og kunngiørdu hønum sei giande/ Sonur þinn lifer/ Nu spurde þa þar ad/ a huørium tijma þad hønum hefde batn ad/ og þeir søgdu hønum/ j gi ær vm siøundu stund/ huarf fra hønum Kaldann.

Þar nu Gudspiallamadurinn hnyter þe ssu vm Þienarana Kongs Mannsins aptann

apfan vid þetta H. Evangelium/ z sei
ger fra/ huørnen̄ þeir hafe geingid wt
a mote hønum so sem fagnande/ og sa
gt hønum/ ad Sonur hans lifde.
Þa skulum vier vita/ ad han̄ hefur þad
ecke an Ordsaka giort/ helldr af asettu
Rade/ so ad han̄ þar med sette oss fyrer
Sioner/ Fyrst/ huørnen̄ Kongsmañen
um hafe brugded vid þessa Fregn/ s̄ er
ad ecke einungis han̄ sialfur/ helldur z
so allt hans Heimafolk/ pieck þar af ei
na krøptuga Trwarstyrking vm Jes
um/ ad han̄ være sa riette og san̄e Me
ssias/ og Eingietin̄ Guds Son. Þar
næst hefur Gudspiallamadurin̄ Johan̄
es viliad sijna oss ap Dæme þessara Þi
enara/ Huørnin̄ Sifie og Giedsmun
um þeirra Undergiepnu eige ad vera
vared vid sijna Hwsbændur/ sem og eirn
in̄ Hwsbændan̄a apfur a moot vid sij
na Þienara.
So nayked sem Hwsbændunum vid
vijkur/ Þa er þad pyrst/ ad þeir eiga ec
ke ad vera opharder/ eda Abwdarsam

er vid sitt Heimafolk/ epter þui ā Styr-
Rædleggur j 4 Cap. siñar Bokar seí
giande/ Vert ecke ā Leon j þijnu Hwsel.
z ecke Styrtalldarsamz vid þijn Heima
hiw/ Item seiger Postuliñ Pall j Pist
lenum til Eph. 6. Cap. þier Drott
nar/ giored eirniñ þetta hid sama vid
þa (þad er vid ydar þienara) og lated
af Ognunum/ og vitid þad/ ad ydar Dr
ottiñ er a Himnum/ og hia hønum er
eckert Mañgreinar Alit.
ā þar næst er þad skyllda Hwsbændan
na/ ad vppfræda sijn Hiw og Heimilis
folk/ j søñum Guds Otta og þeckingu
so sem ad giort hepur þesse Konungs
madur/ þui hier stendur vm hñ/ Ad hñ
hafe trwad/ og allt hans Heimafolk.
Hier fyrer skipar Gud alvarlega j sijnu
Orde/ Ad Hwsbændurner skule ecke ha
llda sijnum þienurum til Viñu og Er
vidis/ a Sabbatsdøgum/ so þeir hind
rest ecke þar fyrer/ fra Guds Orda heyr
rn/ þar hañ so seiger j Devt. Bok. 5.
Cap. Sa siounde Dagur er Drottins
Guds

Guds þijns Sabbath/ þu skallt þa ec
ke neitt Erfvide fremia/ Ecke helldur
Sonur þiñ/ eige helldur Dootter þijn
ecke helldur þiñ Þionustu madur/ z ei
ge helldur þijn Þionustukuiña/ eige þiñ
Vxe/ og eige þiñ Asne/ og eige helldur
nockur af þijnum Gripum. Og saker
þess/ ad Forfadereñ Abraham/ hiellt sijn
nu Heimilis Folke til sañrar og alvar
legrar Gudrækne/ þa verdur hønn
um mykelega hroosad/ af Anda Drott
ins/ j heilagre Ritningu/ so sem lesa ma
Gen. Bok. 18 Cap.

Hier a mote ber Þienurunum/ z Þm
Vadergiefnu/ ad hafa og hallda sijna
Herra og Hvsbændur j Æru og Vird
ingu/ elska þa/ hafa Samaumkan med
þeim/ þa þeim geingur nockud a mote/
eñ samfagna þeim/ þa þeim geingur
vel/ so sem ad giordu Þienarar þessa
Konungsmañsins/ huorier ad hlupu
wt a moote sijnum Herra med fagnade/
og kuñgiordu hønum þad Sonur hñs
lifde. Vm þessa Hlijdne/ Elsku z Ki

 ær

ærleika/ sem þeir Undergiefnu eiga ad
syna sijnum Hwsbændum/ talar so Gu
ds Ande/ fyrer Muñ Postulans Pals
j Pistlenum til Eph. 6. Cap. Pier
Þionustumeñ/ vered hlijduger/ ydar Lij
kamlegum Drottnum/ med Otta z Sk
ielfingu/ j Einfalldleik ydars Hiarta/
so sem Christo/ ei alleinasta med Þion
ustu fyrer Augunum/ Moñunum til
Þocknunar/ helldur so sem Þionar Ch
risti/ Giørande ydur Pykia/ suo sem þier
þionudud Drottne/ eñ ecke Moñunum
og vited/ ad þad sem huor eirn giører
gott þ mun hñ af Gude medtaka/ huø
rt hañ er Þræll eda Frelsinge. Og
skal þad so einfalldlega sagt vera ad
þessu siñe/ wt af þessu Heilaga Evan
gelio/ Gude einum og þreñum/ Fødur
Syne/ og heiløgum Anda/ seigium vi
er Lof og Dyrd/ og Þackargiørd/ nu
hiedañ j fra/ og ad eilijfu/ Amen.

Suñu

XXII Suñudag epter Tr.
Evange. Matth. 18 Cap.

Og Jesus sagde til sinna Læ
resueina. Hunnarijke er lijkt
vid eirn Konung/sem reikna
villde vid Þiona sijna/ Og
er hañ tok til ad reikna/kom
eirn þyrer hañ/sa hønum var skylldugur
um tiju Þusund Punda/Eñ þa hañ haþ
de þad eige til/sem hañ skyllde giallda/
skipade Herrañ ad selia hañ/hans Hus
þreyu/ og so Børniñ/ og allt þad hann
ætte/og borga þar med. Eñ sa Þion þi
ell þram/tilbad hañ og sagde/ Haþ Þol
enmæde vid mig/ allt skal eg þier giall
da. Eñ Herrañ sa aumur a þeim Þion/
og liet hañ lausañ/og gaþ hønum upp al
la Skulldena. Eñ þa hañ gieck wt/ þañ
hañ eirn aþ sijnum Samlags Þionum/
sa ed hønum ætte ad giallda hundrad Pen
inga/þañ sama Handtook hañ/g repp þy
ter Kuerkar hønum/og sagde/ giallð þad
þu ert mier skylldugur. Og hans Sam
lags þion þiell þram til Foota hans/bad

hañ og ſagde. Haf Þolenmæde vid mig
þui allt ſkal eg þier giallda/ Eñ hañ vil
lde ecke/ Helldur foor burt/ og liet hañ j
Dyblíſſu/ þangad til hañ hafde borgad ſy
na Skulld. Eñ ſem hans Samlags Þi
onar ſau huad ſkiede/ vrdu þeir miog hr
ygguer vid/ komu z kūngiordu ſýnum He
rra/ allt huad ed giortſt hafde. Þa kalla
de hans Herra a hañ/ og ſagde til hans/
Þu illur Þion/ alla þa Skulld gaf eg
þier vpp/ af þui þu badſt mig/ Hi ørt þyr
iade þier þa ecke Myſkunſomum ad vera
vid þiñ Samlags þion/ lijka ſem eg var
þier Myſkunſamur? Og hans Herra va
rd reidur/ og ofurſellde hañ Kuølurunum
þangad til hañ hafde borgad/ allt þan hiñ
var hønum ſkylldugur. So mun og miñ
Himneſkur Fader giera vid ydur/ ef ad
huor ydar ſem eirn fgiefur ecke ret af Hi
arta/ ſýnum Broodur hans Miſgiorder.

VÆR leſum j añare Bok Kon
gaña 4 Cap. Vm eina Fatæ
ka Eckiu/ Huorrar eigiñ ma
dur hafde epter ſig latid my
ſlar

klar Skullder/og sem hun hafde ecke
til/ huar med hun kuñe ad betala/ vill
de sa sem Skulldena atte ad heimta/
taka heñar tuo Sonu sier til Þræla.
Þessa sijna Eymd klagade hun fyrer
Spamañenum Elijseo/ eñ hañ spurde
hana ad/og sagde/ huad ? efter þa ij þu
nu Hwse? Hun sagde/ þijn Þionustu
Kuiña hefur eckert j sijnu Hwse/ utan
eina Vidsmiors Krws/ Hañ sagde þa
til heñar/ par af stad og bid allar þijn
ar Nabwakonur vm tom Kier/ hell sij
dañ j Kiertñ/ þangad til þaug eru oll
full/ og sem hun hafde þad giort/ haf
de hun so myked Vidsmior/ ad hun ecke
od eins kuñe ad betala alla Skulldená
þar med/ helldur og eirneñ þar ad auke
so sem heñe nægde handa sier og sijnū
Sonum til Vidurlijfis.

Vær erū elskuleg Guds Born/ ecke
olijk' þessare fatæku Eckiu/ þui huad er
Erfda hlute vor/ sem vær hofum tek'd
epter vora fyrstu Forelldra Adam og
Evu/ añad eñ Skulld? Huoria med

Þui vær kunum sialfer onguañ eigiñ ad
betala/ þa var ecke añad þyrer Hende/
eñ þad/ ad vær yrdum oþurselldet j eilijf
añ Þrældom/ og verda Diofulsins Þy
og Þrælar. Eñ sa Himneske Eliseus
Christur Jesus/ hefur gengid j Borg
un þyrer oss/ oz offrad vorum Syndū a
sialfs sijns lijkama vppa Trienu/ suo
ad vier j þra Syndunum deydder/ Lifd
dum Riettlætenu/ 1 Pet. 2. Nær vi
er nu med Kierum Truariñar/ vppaus
um þad edla Vidsmiør hans dyrmætu
Forþienustu og Raudlitada Bloods/
s hñ heþur wthellt vorra Synda veg
na/ og tileignum oss þad sama/ þa kuñ
um vier ad Fridstilla þañ himneska Fo
duriñ þar med/ huorium vier erum suo
margt og myked skyllduger/ so hañ ver
de oss ecke þramar Reidur/ Esa. 57 E.
Helldur nidur sockur øllum vorum Sy
ndum j Haþsins Diup/ so hañ þeirra
alldrei þadan aþ minnest/ Huar vp
þa vier hofum eitt merkelegt Epter
dæme/ a þeim Skulldbundna Þienara
huørs

Nuǫrs giefed verdur j þessu N. Evan
gelio.
Og vilium vier þar fyrer/ an leing
ra Jñgangs/ taka oss pad pyrer Nend
ur j Otta Drottins/ ad skoda og yper
vega/ j þremur Smærgreinum.
Hin pyrsta skal vera vm pad myckla
ørlæte/ sem Kongurinn hafde vid sinn Þi
enara/ j þui/ ad giefa honum vpp alla
Skulldena/ sem þo ecke var lijtel/ helld
ur tiju Þusund Pund.
Oñur skal vera/ vm þa myklu Ompys
kunseme/ sem same Þienare audsynde
sijnum Samlags þion.
Þridia vm pad hrædelega Nefndar
strapp/ sem hañ sier þar med bakade.
Gud sende oss øllū sijna Nad/ so vi
er mættū þetta yfervega/ hñs allraheil
lagasta Nafne til Lofs/ eñ oss til Sæl
argagns j Jesu Nafne/ Amen.
VM Kong Salomon stendur skrifad
j pyrre Bok Kong. 10 Cap. Ad hñ
hafe lated giora sier eirn Stol af Fyla
beinum/ og bwed hañ med þui skiæra
sta

ſka Gulle/og Stollñ var pryddur med
Leonū vppa bædar ſijdr. Þeſſe vor Kon
gur huørs gieted verdur j þeſſa Dags
Gudsſpialle hefur og ſo læted tilreida
ſier og bwa eirn Tron edur Stol a hu
orium hañ ſitur/ Huør og ſo hefur ſitt
Leon vppa huoria ſijdu/ og kallaſt þ
eina Riettlæte/ eñ añad Myſkunſeme/
Huørtueggia þetta/ ſem er/ Riettlæted
og Myſkunſemena/ liet hñ pramkoma
vid þeñañ ſiñ Þienara/ huør ed ſkyld
ugur var vm tiju Þuſund Punda. Riett
læted ad ſoñu j þui/ ad hañ kallade hñ
til Reikningſkapar. Eñ Myſkunſeme
na j þui/ ad þegar hañ gat ecke fra Re
ikningſkapnum komeſt/ þa gaf hñ hø
num vpp alla Skulldena. So er þad
þa tuent/ ſem vier hofum ad ſkoda og
yfervega/ j þeſſu fyrſta Greinarkorne
nu/ Þad fyrra er/ huør og huilikur
þeſſe Kongurinn ſie/ vm huørn hier ver
dur talad. Eñ huør er hañ þa? Þad
er Kongur allra Konga/ og Drottiñ al
lra Drottna/ þui ſo ſtendur j Vpphafe
Gud

Gudſpiallſins/ HJMnarijke Er LJkt EJnum Konunge/ huar af vier mei gum merkia og ſkilia/ ad Herrañ Christur talar hier ecke vm eirn Jardneſkañ Kong/ edur Konga rijke/ helldur vm Himnarijke og eirn Himneſkann Kong/ huørs Vnderſaatar vier erum aller/ og þad ſama.
1 Epter Riette Skøpunariñar/ þui hañ hefur giort oſſ ad ſijnu Folke/ ſuo ſem þar ſtendur j Pſalm. 100. og hefur ſkapad ſo vel þañ ſmaa ſem þann ſtoor a/ Spek. B. 6.
2 Þar næſt epter Riette Endurlauſnariñar/ þui hñ hefur frelſad oſſ/ fra Yfervallde Myrkrañа/ og Endurkeypt oſſ/ med ſijns Sonar Dyrmæta Blode/ 1 Pet. 1 Cap.
3 J þridia lage/ erum vier aller þeſſa Kongſins Þegnar/ epter Riette Helgunareñar/ þuiad j þui H. Skijrnareñ ar Sacramente/ høfum vier afneitad Dioflenum og øllum hans Verkum Eñ þar a mote lææted jñſkrifa vor No

fn

þn a Bok Lijfsins/ so vier erum nu ecke framar Syndareñar Þienarar/ helld ur Riettlæteſins Þionuſtumeñ/ Rom. 6

Med Þui þa ad vier erum so faſtlega vndergiefner þeſſum vorum Herra og Konunge (sem er Gude Almattugum) þa er ſkyllda vor aptur a mote ad vier hogum Lifnade vorum/ og Framferde epter hans vilia/ og Þionum hønum j Riettlæte og Heilagleika/ alla vora Lijfdaga. Luc. 1.

Þegar Potiphars Kuiña villde ha fa komed þeim proma Joseph/ til ad dr yia Sautlijfis synd med sier/ þa villde hñ þui ecke ſamþyckia verda/ helldr ha fde hñ ſier ætijd j miñe/ tru þa og Holl uſtu/ sem hañ var ſijnum Herra vm ſky lldugur/ so sem leſa ma j Gen. B. 39. Cap. Slijkt hid ſama ſkulum vid og giora/ miñ Broder og Syſter/ þeg ar Diofulliñ/ Verolldiñ/ og vort eiged Holld og Blood/ vill koma oſſ til þeirr ar edur þeirrar Syndar/ þa verdum þui ecke ſamþycker/ helldur ſtøndum þar a mote

mote/og þeinkium þar vm/ ad vær er
um Guds Þienarar/ seigiande med hi
num froma Joseph/ þui skal eg giøra
soddan Ohæþu verk/ ad Syndga a mo
te mijnum Gude/ þui hañ hefur ecke ka
llad mig til Ohreinleiks/ helldr til Ne
lgunar/ 1 Þistle til Tess. 4 Cap. Þar
fyrer vil eg bera mig ad giøra/ epter
hans Vilia/ þad frekast mier er mogu
legt.

Þad añad sem oss er athugande/ j þe
ssu fyrsta Greinarkornenu/ vidvijkur
Skullden e/ z heñar stærd/ sem vier erū
vorum Herra og Skapara vm skylldug
er/ Hier vm hliodar so Texteñ. HJ
mnarijke er lijkt einum Kon
unge/ sem reikna villde vid Þi
ona sijna/ og er hañ tok til ad
reikna/ kom eirn fyrer hann
sa ed hønum var skylldugur/
vm tiju Þusund Punda.

Sia

Sigaum hier til/elſkuleg Guds Börn/ og latum oſſ rannſaka vel og vandlega/ huørt vier munum ecke z ſo ſkylduget vera vorum Herra/um tiju puſund Pund/Ja vel/yfer Hundradſinnum tiju puſund Pund. Þar eru Synder þær/ſem vær drygium med Augunum/ tiju puſund Pund/þær vær fremium med Eyrunum tiju Þunſund Pund/med Tungunne tiju puſund Pund. Þar eru Daglegar Synder vorar/tiju þuſund Pund Nattur Syndernar tiju puſund Pund/ Vorar vitanlegar Synder tiju puſund Pund/vorar ovitanlegu/ tiju puſund Pund/og huad vilium vier ſeiga um ſynder þær ſem vier briotum a mote þeirri fyrre Bordorda Toflunne/ Eins ſlijka a moote þeirre ſeirne/Munu ecke huørir þ ſig hlaupa til tiju Þuſund Pund da? Og huør kañ ad framtelia allar þær Synder/ſem vær giørum a moote vorum Gude og Skapara?

Vær vitum/ad ı Deige z Nottu eru Tuttugu og fiorar ſtunder/ V. ſie nu nock

nacke nu samanreikna/ huad marg" stu
nder verde Ared vm kring/ þa pisit hñ
að þær verda vel ætta þusund/ z sio hū
drud betur/ Lætum nu so vera/ að vær
reiknum so til/ að vier høfum ecke giort
vtan eina Synd a sierhuorre stund Ar
sins (huad þo mismunar mykłu/ þui lær
ngtum optar Syndgum vier) þa verd
ur þo samt Synda reikningur vor/ so
mykell a huoriu Are/ að hañ hleipur
sig meir eñ ætta þusund/ og sio hund
rud Synder. Huad meine þier þa/ að
Synda Registur þeirra mune verda sto
rt/ sem nær þrijtugs/ sextugs/ edr ættræ
ðs Alldre/ og þadan af meira? sañlega
mæ það vera ein mykel og hrædeleg
sūma vm sijder.

Med þui þa/ að vær erum vorū Gu
de og Skapara/ vm so myked skylldug
er/ Huad eigum vier þa til Ræds að
taka/ eda huornen eigum vær oss að ha
ga og hegda/ so vier mættum fæ Vpp
giof a þessare Skullde ne/ tiju þusund
Punda/ Þuj omøgulegt er oss/ af sialfs

vors eigiñ Ramleik/ hana ad borga og betala/ Vær skulum giora so sem þesse skulldbundne Þienare giørde/ falla plater fram̃ a vora Asionu til Jardar fyrer liggianda Gude/ og seigia/ HERRA

hafþ Þolenmæde vid mig/ allt skal eg gialld a þier.

Ecke med mijnum eigiñ Verkum/ helldur med Jesu dyrmæta Bloode/ og Riettlæte/ þad vil eg bioda þier j Borgun og Betaling/ Taktu Hiartans Herra hans Bloodug Saar og Beniar/ sem hann bar a sijnum allra heilagasta Lijkama þyrer þullt j staden allra miña Synda nær vier giørum so/ þa mun sa Himneske Faderiñ/ aumka sig yfer oss/ z seigia til vor/ Blooded Jesu Christi/ hefur hreinsad þig af øllum þijnum Synduñ/ far j Fride/ þijnar Synder eru þier fyrergieþnar 1 Joh. 1. Luc. 7.

Hugleidum/ elskuleg Guds Børn/ huørsu þad/ ad Gud Drottiñ/ hefur alla tijma Myskunad sig yfer þa sem sig

sig hafa audmykt fyrer honum/ og bed ed hann af Hiarta/ vm Fyrergiefning sinna Synda. David var ad sønnu sky lldugur Gude/ vm tiju Þusund Pund/ huad hann sialfur medkiener z j liose la tur/ j Psalm. 38. seigiande/ Þar er ein ginn Heilbrygde j mijnu Hollde og ei er neirn Fridur j mijnum Beinum/ So kum Synda minna/ þuiad mijnar Sy nder eru vppgeingnar yfer mitt Høfud lijka sem ønnur þung Byrde/ eru þær mier ofþungar ordnar/ z c. Enn sem hann snerest z bad Gud af Hiarta/ z au dmiukum Anda vm Fyrergiefning/ seig iande/ Myskuna þu mier Gud/ epter þinne Myskunseme/ af mã mijnar Sy nder/ epter þinne stooru Myskunseme/ Sie/ þa var Drottinn strax reidubuinn/ ad aumka sig yfer hann/ og giefa honum vpp alla Skulldena/ huad hinn heilage David lætur asannast/ j Psal. 103. þar hann so seiger/ Lijknarþuilur z Myskun samur er Drottinn/ Þolenmodur og har la goodgiarn/ hann mun ei æfenlega þr

 atta

mtla og ecke tilſplega reidiſte hallda/ Nañ breiter ei vid oſſ epter vorum Sy ndum/og endurgielldur oſſ ecke epter vo rum Miſgiordum.

Nú var ſyndugre helldr eñ Manaſſes Juda Kongur/ huor ed meckiente ſig ad hafa ſleire Synder ſier a Herdum/ eñ Sandutiñ være j Sioonum/ſamt ſim adur/ſook Gud hañ aptur til Nadar þa hañ jdradeſt alvarlega/og bad Dr ottiñ med Grætande Tarum/ad giefa ſier vpp alla Skulldena/ſo ſem hñ ſial fur vottar/j Nidurlæge ſiñar Bænar/ ſeigiande/Drottiñ þu munt hialpa mi er overdugum/epter þiñe mykelle Myſ kunſeme/og eg vil vegſama þig/ alla mijna Lijfdaga.

Eins ſkulum vier vita/ad ſa Hiñne ſke Faderen er eñ nu j Dag Sinnad ur vid oſſ/þa vier med ſañarlegre Jd ran/framfollum ſyrer hañ/og bidium hañ vm vægd r Nad/j Nafne ſijns ſo nar Jeſu Chriſti. Þar fyrer/þott Di oſulleñ aklage oſſ/og ſeige/ad Synder vor

vorar sleu stærre / en þad / ad þær kunne oss fyrergiefnar ad verda / þa latum oss þar fyrer ecke skielfast / helldur suorum honum aptur / þu lygur Sathan / þui eg true fullkomlega / ad Guds Myskun seme er stærre / en allar Veralldarennar Synder / z þoott Hundradsinnum jeg sie skylldugur Gude minum vm tiju þusund Pund / þa heþur minn allra sætaste Endurlausnare Jesus Christus / tijusinnum meira fyrer mig borgad og betalad.

Pad fyrsta Pusunded borgade hann j sijnum Gietnade / huar med hann hreinsade so z helgade minn Syndugann Gietnad / ad þar er ecke neitt framar þordæmanlegt a oss / sem erum j Christo Jesu Rom. 8. Pad annad þusund borgade hann j Fædingunne sinne / þar hann giorde oss ad sijnum Oskabornum / og gaf oss Magt Guds Bornum ad verda / Joh. 1. Pad þridia betalade hann vorra vegna j sinne Pijnu / þuiad þ hans Beniar erum vier Heilbrygder ordner / Esa. 53. Pad fiorda Pusund j

 sinne

siñe Krossfestingu/huar med hañ af
skof pa Handskrift/sem a mote oss var/
og neglde hana a Krossen/Col. 2.
Pad pimta pusund j sijnum Dauda/
huar med hañ gaf oss aptur Lijfed/ og
Odaudleikañ/2 Tim. 1. Pad siøtta
pusūd j siñe Greftrā/þ' hñ nidurgroof
og kastade/ øllum vorum Syndum j
Napsins diup Mich. 7. Pad siøunda
pusundborgade hañ j Nidurstigningu
siñe til Helvijtis/ takande Herleidinge
na ad Herfange/ z nidurbriotande Di
øfulsins verk/1 Joh. 3/ Pad attun
da j siñe Sigursælle Vppriſu pra Da
udum/ huar med hañ opnade vorar Gr
afer/og giørde oss lidugañ Veg/so vi
er a sijdasta Deige/ giætum an Hind
runar uppriſed til eilijfs Lijfs/ Mich. 2
Pad nijunda Pusund/ j siñe Himna
før/j huorrre hañ vpplauk oss Dyrum
Himna ia/og giørde oss kuñañ Veigin
til Lijfsins Psalm. 16. So vier meigū
nu glader syngia/med Kristelegre Kyrk
iu/og seigia. Lof sie Gude vor Lausn
er

giord/Lijfs veg off bweñ sonum/ Christur opplauk off Himna hurd/ huor byrgd var øllum Moñum/ et cet. Pad tijunda pusunded/ bitalade vor Herra/ pa hañ sette sig til hægre Handar sijn um Fodur j Dyrdeñe/ huar hañ er nu og bidur fyrer off/ Rom. 8. A sijdasta Deige/ pa hañ mun aptur koma j Skyum Himens/ til ad dæma Lifendur og dauda/ pa mun hañ fullkomlega off ad sier taka/ og jñsetia j pañ stad/ huar vier munum ecke framar neinar Synder drygia/ eda af nockrum Syndum vita ad seigia/ helldur verda lijker Einglum Guds/ Matth. 22.

Siaum til elskuleg Guds Børn/ pe'tta er nu su tiju palldra Borgñ sem vor blessadur Hiartans Endurlausnare Jesus Christus hefur framlagt vorra vegna/ huar fyrer vier seigium honu aud miukar Hiartans Packer/ Vegsemd z Heidur/ og skal pad so sagt vera vm pñ fyrsta Partiñ.

Epterfylger med einu Orde/ ad miñ

 off

aſt a þad añad Greinarkorned/ j Hugt
iu oſſ verdur ſyndt og fyrer ſiooner ſett/
ſu ſto:a Nardydge/ og Omyſkunſeme
ſem ſa:ʒlle og vonde Þion/ audſynde ſil
num Samlags þion. Fyrſt lætur hñ
j liooſe ſiŋna Nreckvyſſa Nattturu/ og
Vondſkupullt Niartalag/ j þui/ ad ſtr
ax ſem hañ geingur wt þra ſynum Ner
ra/ ſem hønum gaf vpp alla Skullde
na/ þa gleymer hañ og kaſtar j Vind
þeſſum hans Velgiørninge. Oſkan
de være/ ad ſlijkur Opacklætis Loſtur
þindeſt ecke eñ nu j dag/ hia allmørgū
eñ þui er midur/ þar eru ſumerhuer/ ſ
ſo eru Athugalauſer/ ad þo þeir kome
til Kyrkiuñar/ heyre Guds Ord/ med
take Aflauſn og heilagt Sacrament
um/ þa batna þr lijted þar vid/ helldr
þalla ſtrax aptr j ſømu Synder ſ fyrr/
þeir ſem nu ſo haga ſier/ huad vill añ
ad fylgia a epter fyrer þeim/ eñ þad/ ad
Orded ſem þeir heyra kient og predikad
og þeir vilia ecke betra ſig þar vid/ þad
mun dæma þa a eyſta Deige/ epter þui
ſem

sem sialfur Herrañ lioslega seiger hia Joh. 12.

Aflausneñ verdur þm z ecke helldur nytsamleg/ þui ef hiñ Riettlæte sniir sier j burt fra siinu riettlæte/ z breiter vo ndsliga z lifer ept' ollū Suivirdingū/ s̄ hiñ Ogudleige giorer/ þa skal allt hñs riettlæte ecke j miñe leggiast/ seiger An de Guds/ þ Muñ Spaa. Esech. 18 C.

Pad heilaga Sacramentum Kuølld maaltiidariñar/ kiemur soddan athuga lausum og opacklaatum Mañeskium ecke helldur ad gagne/ þui huor hañ o verdugur etur og dreckur/ Holld og Bl ood Drottins/ hañ etur og dreckur sialþ um sier Doom/ 1 Cor. 11. Varest þar þ eirn og sierhuør/ ad hñ falle ecke j sø mu eda suivirdelegre Synder eñ adur/ helldur bere sig ad spørnast þar vid/ og standa þeim a mote/ so myked sem mø gulegt er.

Pad añad/ sem vier eigum ad varast aþ Dæme þessa vonda Þions/ er þad/ Ad vier laatū oss ecke piñast oforliikñar

sama vid vorn Samlags Þion/ þad er vid vorn Brodur og Naunga/ eins og hañ/ Þui þott hañ mætte sijnum Sta llbroder og þienara/ þa villde hañ þo ecke ad helldur sijna hønum nockra væ gd edur Linkind/ helldur/ Greip Str ags þyrer Kuerkar hønum og sagde/ gialld þad þu ert mier Skylldugur. Quad þo ecke var vtan eirn fulltar Niegome ad reikna/ hia þui sem hans Herra hafde giefed hønum vpp/ þui þesse Skullden var ecke vtann einer Hundrad Peningar/ þad eru tiju Daler/ edur nockud meira/ epter þui sem sumer hallda/ Eñ hitt var tiju þu sund Pund/ edur 60. Tuñur Gulls/ þar med giefur hañ sig ecke neitt ad þui/ þott hans Samþion audmykte sig og lijtelæckade þyrer hønum/ og bæ de hañ med Kniefalle/ ad hafa þolen mæde vid sig/ helldur fer burt/ og setur hañ vægdarlaust j Dyblyssu.

Þesse hans Wijte og vond Epterdæ me

me/eigum vier ad laata oss ad Barnads
verda/vitande þad pyrer vüst/ ad oll
Guds Þionusta/allar Bæner z akall
Ia/allar Olmusugiørder/ og Guds
dyrkan/ er olldungis forgiepins/ og til
onijtis/ so leinge sem vier olum hatur z
Ofund j voru Hiarta til vors Naunga
Alldrei parþtu ad þeinkia/ad þu munt
er faa Fyrergiepning þiña Synda hia
Gude/ so leinge sem þu pyrergiefur ee
ke þijnum Brodur/ þ s hñ hefur giort
þier a mote. Eñ huorsu Naudugar
ad vær Mañeskiurnar erum hier til / þ
er Gude kuñugast/ Vær vilium vel/ ad
Gud pyrergiefe oss vorn Brest og Mis
giørder/ eñ þad ad faa af oss ad Fyrergie
fa vorum Naunga/ aptur a mot/ þar
verdur morgum naumlega tilkomed.
Þar fyrer ætte eirn z sierhuør ad athu
ga og yfervega med sialfum sier/ huad
opt hañ Syndgar a mote sijnum Gude
og Skapara/ a huorium Deige/ sem
er ecke ad eins/ siotijustiñum siostiñum/
helldur siotijustiñum Þusundsiñum/ sa
mt er

ent er hañ þo ſo Nadugur og Giæſku
ríkur/ ad hañ fyrergiefur þier pad allt
samañ/ ſo opt ſem þu kiemur til hans
z bidur vm Nad/ Skylldet þu þa ecke
fyrergiefa þijnum Brodur/ þo hann
mætte ſtyggia þig einuſine/ tiuſuar eda
þriſuar?

Giæſku ad þui Chriſtin Saala/ hu
ad ſialfur Gud talar hia Luc. 6. Cap.
Vered ſeiger hañ/ Myſkunſamer/ lijka
ſem ydar Fader er Myſkunſamur/ J
tem/ ſæler eru Myſkunſamer/ þuiad
þeir munu Myſkun hliota/ Matt. 5.
Hugleiddu z ſo med þier/ huad þiñ En
durlauſnare ſeiger/ hia Luc. 17. Þo þiñ
Broder brióte ſioſiñu a Deige vid þig
z kome ſioſiñum aptur a Deige til þijn
og ſeige/ þad jdrar mig/ þa ſkalltu fyr
ergiefa honum þad/ eñ giorer þu þad
ecke/ Þa ſkalltu vita/ ad þu les ecke rie
ttelega þijna Pater noſter/ eda Drott
iñlega Bæn/ z hefur þier ecke helldur
neinnrar Fyrergiefningar ad vænta/
hia þijnum Gude/ þuiad yfer þañ O
myſk

nyſkunſama ſem ongua Myſkun heꝼ
ur giort/mun Omyſkunſamlegur Doo
mur ganga/epter þui ſem þar ſtendur
j S. Jocob. Piſt. 2 Cap.

Nu vilium vier framveigis ſkoda j
þui þridia Greinarkornenu/huert St
rapꝼ ad þeſſe vonde Þion/hafe yꝼer ſig
fellt/ med ſine Hardydge og Omyſkun
ſeme/ ſem han audſynde vid ſin Sam
lags Þion.

Fyrſt kom han þui til leidar/med ſin
ne vondre Breitne/ad hn vard forklag
adur fyrer ſijnum Herra/ þui ſo ſtend
ur hier j Textanum/ EN Sem Ha
ns Samþionar ſau huad ſk
iede/vrdu þeir miøg hrygguer
þid/ komu og kungiørdu ſijnu
Herra/allt huad giørſt hafde.

Fyrer þeſſa Samþiona eiga ad ſkil
iaſt/Fyrſt heilager Einglar/ huorier
ad eru Þienuſtuſamer Andar/ vtſend
er vegna þeirra/ſem erꝼa ſkulu Saalu
hial

hialpena/Hebr.1/ og þar fyrer kallast
þeir wtþryckelega vorer Sampionar/
j Open. B. 22. Cap. Þesser vorer
Sampionar giefa vel gaum og giætur
ad øllum vorum Ordum og Giørdum/
og nær hellst sem vær vÿkium af þeim
rietta veige/ og Saurgun vora Sam
viſku/med einhuørre Daudlegre synd/
þa ængrar þad þa storlega. Þar a
mot/ þa vier snum oss aptur/ z giørum
Jdran/ so verda þeir miøg glader/ z oss
samfagnande/ Luc.15.

Þar næst eiga ad skiliast fyrer þessa
vora Sampiona/ øll from og Gudhr
ædd Hiørtu/ huør ad eru Mustere og
Herberge Heilags Anda/og aumka sig
yfer øllum þeim Suſsvirdingum sem j
Stadnum skie/Esech.9. Vorum
oss þar fyrer/ so vier giørum ecke neina
Hneyxlan nockrum Mañe/ huar med
vær ecke ad eins/ styggium þa Heilogu
Eingla/ helldur og so komum ødrum
Fromum Hiørtum til ad Andvarpa yf
er oss.

fram

Framveigis stendur hier j Gudspial ls Textanum/ ad Herran hafe læted kalla þeñañ jlla Þion fyrer sig/ og sag de til hꝰs **Þu jllur Þion/ alla þa Skulld gaf eg þier vpp/ af þui þu badst mig/ huort biria de þier þa ecke Myskunsomū ad vera/vid þiñ Samlags þi on/lijka sem þad eg var þier Myskunsamur.** Hier j þssū ordū ber nu Herran honum a brijn/ og suo sem bryxlar honum vm þa Vidhønd lan/ sem hañ hape haft/vid siñ Sam lags Þioon/ Sonu Bryxlyrde munu og so fa ad heyra/aller þeir sem lifa j Hatre vid siñ Naunga/ og vilia ecke læta Fridstilla sig vid hañ/og soddann Moñum hæfer med riettu sa titel/ ad kallast sa JLle ÞJon.

Off verdur hier og eirniñ synt/ huad myked jllt þeir baka sier/ sem oforlijkan

leger

leger eru/ og vilia ecke pyrergiefa ſijn
um Naunga hn̄s Miſgiørder/ ſem er
eilijfa Fyrerdæming/ hier vm hlioodar
ſo Textien. OG HAns HERra
vard reidur/ og oſurſellde han̄
Kuølurunum/ þangad til han̄
hapde borgad/ allt þad hn̄ var
hønum ſkylldugur.

Bidium þar pyrer Gud Himneſkan̄
Fødur/ j Nafne ſijns elſkulega Sonar
Jeſu Chriſti/ ad giepa oſſ øllum/ hoog
væran og Fridſaman̄ Anda/ og ſeigiu̅
med Chriſtelegre Kyrkiu/ Þu ſæte An
de/ ſend oſſ þijna Nad/ lat oſſ pœ ad
hallda þijn elſkuleg Rad/ ſo vier mætt
um af Hiarta/ huør an̄an̄ elſka/ j einu̅
Hug ad vera/ og j Fride Chriſts ad bl
ijfa/ Kyrieleis. Huad oſſ veite og giefe
ap ſijne nad/ Gud Fader/ Sonur z H.
Ande/ huørin̄ ad ſie Lof/ Prijs/ æra og
Þackargiørd/ ſøgd og ſungen̄/ af øllu̅
Tungum/ nu og ad eilijpu/ Amen.

Sun̄u

Evangelium Matth. 22 C.

J Þañ Tijma. Þa geingu Pharisearner j burt/og settu ꝛaad saman/ ad þeir ꝼeinge veidt hañ j Ordum/Og sendu til hans sijna Lœresueina/ med Herodis Þienurum/so seigiande/ Meistare/vier vitum þad/þu ert sañsogull/og kiener Guds Gøtu j Sañleika/og skeiter ei nockrũ/þuiad þu ꝼer ei ad Mañvirdingum/Þar ꝼyrer seig þu oss/huad þier lyst Nuort leiꝼest ad gieꝼa Keysaranum Skatt/edur ei? Eñ þa Jesus ꝼormerkte þeirra Flœttskap/sagde hañ/Nuad ꝼreystꝛe þier mijn Nræsnarar? Syned mier Myntena Peningsins/Og þeir syndu honum Peningiñ/Jesus sagde til þeirra. Nuørs Mynd og Yferskriꝼt er þetta? Þeir segdu honum Keysarans/ Þa sagde hañ til þeirra/Gieꝼed þa Keysaranum huad Keysarans er/og þad Gude huad Guds er Og er þeir heyrdu þetta/ vndrudust þeir/ ꝼorlietu hañ/ og geingu j burt.

NR lesum/elskuleg Guds Børn/ j Domara B. 15. Cap. Vm Samson/ þegar hñ vill de giora skada þeim Philisteis/ þa hafe hañ geingid wt/ og veidt þriu hundrud Refa/ z snued Holunum a þeim til samans/ z bunded Elldskijd a millum huørra tueggia Hala/ og slept þeim sijdan lausum j Korn Akra Philisteaña/ og vppbrent þeirra Biñdine/ og þad standande Korn.

Alijka Dæme verdur oss hier synt og fyrer Sioner sett j þessa Dags Evangelio/ a Þienurum Herodis og Phariseaña/ Huørier ad riettelega meiga lijkiast vid þessa Samsons Refa/ þui þad mæ seigiast og sijnast/ af þeirra Hegdun og Breitne/ ad þeir hafe verid suo sem til samans klusader og fester a Hølunum/ j þui adtaka sijn Rad samañ/ huørneñ þeir kyñe ad apma Christū og hans Heilsusama Lærdom.

Og sañast þad hier miøg merkelega ä Post. Petur seiger j Giørninga Book

Poss

Post. 4. Cap. Saḿlega komu þeir til samans/ j giegn þÿnu heilaga Barne Jesu/ sem þu smurt hafder/ Herodes og Pontverskur Pilatus/ samt ødrum Heidingium/ og Jsraels Folke/ ad gi᷎ra huad þÿn Hønd/ og þitt Raad hafde ꝺdur fyrre Hugsad/ ad skie skyllde.

Eń so sem þad ad Samsons Refar brendu ecke alleinasta Philisteaña Ko᷎rnhlødur/ helldur og so fordiørfudu sia᷎lfa sig/ aꝼ þeim Elldebrande/ sem þe᷎ir vppkueiktu j þeirra korne/ So foor ꝛ so Phariseaña og Herodis Þienurum ad þeir piellu j þa somu Grøf/ hǘia þeir hugdu Christo ad bwa.

Hier vm vilium vier heyra nockud fra᷎mar talad j stuttlegre wtleggingu þessa heilaga Evangelij/ huøriu vier vilium sundurskipta j tuær Greiner.

Og skal hin fyrre vera vm Spurning þa/ sem þesser Herodis og Phariseaña Sendesueinar/ setia ꝼram̃ ꝼ Christū.

Aññur vm Andsuar Herrans Christi med huøriu hañ skøruglega suo sem

aññar Hálærdur Doctor og Lærimeistare/ suarar þeim/ og fulla vilausn giører/ a þeirra Spurningu.

Nu sa Rietti Meystare yfer ollum Meysturum/ j huørium folgner eru aller Fiarsioder Vijsdomsins og Spekeñar/ Leide oss til þessara Gudspialls Orda riettrar Kyñingar/ og Heilsusamlegrar Vppfrædingar j Jesu Nafne/ AMEN.

J Vpphafe Gudspiallsins stendur suo

Þa geingu Pharisearner burt og settu Rád samañ/ ad þeir ꝛeinge veidt hañ j Ordum.

Fyrst er oss athugãde j þui fyrra Greinarkorninu/ huoner eda a huørium tijma/ ad Pharisearner hafe teked þesse sijn Rád samañ vm Herrañ Christum Eñ þad syner oss þetta Ordkorned/ ÞA/ sem hier stendur strax j Vpphafe Gudspiallsins/ sem er/ þad hafe verid i sama siñ/ s̄ hñ framsette þ Nøfuo

Pre

Prestana og Ölldüngana/ þessar tuær Epterlijkingar/ hin fyrre var vm Vijn gards Herrañ/ sem hafde leigt ødrum siñ Vijngard/ eñ þeir borgudu honum ecke ødru aptur/ eñ þui/ ad þeir tooku hans Son/ og Aflijfudu hañ/ Matt. 21. Eñ ønnur vm Brudkaupid/ sem sa Himneske Kongurinn giørde Syne sijn um. Baadar þessar Epterlijkingar fram sette vor blessaþe Endurlausnare fyrer Gydinga/ skomu epter Jñreid sijna j Borgena Jerusalem/ sem var þrem Do gum fyrer hans Kuøl og Pijnu/ sem hañ leid vorra vegna. Eñ med þui ad Gydingar Skyniudu vel z vnderstoodu ad Herrañ Christur hneygde þessar baa dar Epterlijkingar vppa sig/ þa eirde þad jlla med þeim/ tooku þar fyrer raad sijn samañ/ huorneñ þeir giæte best he fnt sijn a hønum aptur/ fyrer þessar ep terlijkingar/ huøriar hañ blessadur fr amsette þo sialfum þeim/ til Vidvøru nar og Betrunar.

Eins gieingur þad eñ nu til a þessum

Døgum/ þ Kieñemøñum z Guds ordo
Þienurum/ ad þegar þeir seigia fre
Ogudlegu Verølldu til Synda siña/
þa forþiena þeir sømu Þøck/ sem Chr
istur og hans Læresueinar/ feingu ad
ur forduin.
Jm Verølldariñar Børn eru reid vp
pa þa/ sem strappa þau j Þortunum/ z
halda þañ fyrer Suivirding/ sem Ne
ilnæmt kieñ'/ epter þui sem Spamad
uriñ Amos ad Orde kiemst/ j 5 Cap.
Dæme hier vppa høfum vier allmørg
j Heilagre Ritningu/ Jessabel soor/ ad
hun skyllde af liife taka Spamañeñ
Eliam/ og ofsokte hañ/ so hañ vard
ad flyia fyrer heñe/ sem þar stendur j
1 Bok Kong. 19. Herodes liet afliif
fa Johañem/ fyrer þad hañ sagde ho
num beiskan Sañleik/ og straffade hñ
fyrer siina Bloodskøm/ Matt. 14.
Þar skylldu ecke þiñast eñ nu þeir s
sitia vnder Guds Orda heirn/ og ef þe
ï n fellur ecke Þrestsins Kieñing/ so vel
j Gied sem þeir vilia/ eda þeim þyker
sig

sig nockud snerta þad Kiennemadurinn framsetur j sinne Predikun/ þa safna þeir mood/ og þeinkia so med sier/ eg skal þacka þier fyrer Predikunina ein huorn tijma/ Enn soddann Menn giøra sier sialfum þann mesta skada/ þuiad Guds Ord/ huort ad j sialfu sier er Krapt ur Guds til Saluhialpar øllum þeim sem þui trua/ Rom. 1. Verdur þeim med soddann mote Ilmur Daudans til Daudans/ 2 Cor. 2. Þar fyrer skyll de huørt og eitt Guds Barn/vara sig og giøra ecke soddan/ helldur medtaka Orded med Hogværd/ epter þui sem Postulinn Jacob Rædleggur j sijns Pist. 1 Cap.

Framveigis verdur oss sijnt af þessare Gudspialls Historiu/ huad pyrer Folk þetta hafe vered/ sem took sig samann mote Herranum Christo/ sem er/ bæde Andlegrar og Verålldlegrar Stiettar menn/ huner byria þr þa rædu sijna vid hann. Þeir byria hana med føgru z for blomudu Ordu/ a þennann hatt/ seigiande

Meistare/ vier vitum ad þu ert sañsøgull/og kieñer Guds Gøtu j Sañleika/skeiter ei no ekrum/þui þu þer ecke ad mañ Virdingum/og þo þeir þeinktu allt añ ad j hiartanu/þa var þ samt allt húiu Orde sañara/sm̃ þeir hier vm toludu/ Jaa/ hann var sa riette MEstare med þa lærdu Tunguna/ og þess veg na seiger hañ so sialfur vid sijna Lære sueina hia Joh. j 13. Cap. Þier kall ed mig Meistara og Herra/þad giøre þier riett/þui eg er þad eirniñ/ Þad Hañ være sañordur/ og kiende Guds Gøtu j Sañleika/þad søgdu þeir og so satt/þui hañ er trur Vottur/ sa er ecke kañ ad liuga/Openb. B.1.z Heb. 6. Þar fyrer giører hñ þessa Jatning fyrer Pilato z seiger/ þar til er eg fædd ur og j Heimiñ komiñ/ ad eg bere Vit ne Sañleikanum. J þridia læge jata þeir þad hier og so vm hañ/ Ad hann

fare

Fare Ecke ad Mañvirdinguin/pad ſo ludu þeir eirniñ riett/ þui Hañ er eirn Herra yfer øllum Hlutum/ vm huørn ſkrifad ſtendur/ Nū mun ecke dæma ept er þui ſem hans Augu ſiaa/ og ecke ſtra ffa epter þui ſem hans Eyru heyra/ helldur mun hañ med Riettvïſſe dæmá hina ꝑaatæku/ z medur Dome hirta ꝑa aumu j Landenu/ Eſa. 11.

Hier af hafa nu aller trulynder Guds Ords Þienarar/ ſier merkelegt Epter dæme ad taka/ z læra ad feta j Footſpor ſijns Herra/ Fyrſt j þui/ ad vera ecke ꝑaproder ſem Barn/ eda eirn a ſijnum Vngdoms aarum/ helldur ad vera eirn Meyſtare/ pad er ſoddan eirn Madur ſem ſig heꝑur vel jdkad j Guds Orde/ haꝑande ſier j miñe þad ſem Syrach Raadleggur j 15 Cap. ſeigiande/ Lær þu ſialfur/ aadur eñ þu kieñer ødrum Møñum/ z ſo ſem þ/ ad Gud hiellt for dum/ j þui gamla Teſtamentenu Aſn añ oþienanlegañ Grip til Oꝑꝑurſins/ ſo ſem leſa maa j Exo. B. 24. Cap.

So vill hañ og ecke helldur lijda/ sodd
añ Asna j siñe Kyrkiu þionustu/ sim sia
sfer eckert vita/ eñ lætast þo vilia kieña
ødrum/ helldur a eirn trulyndur Guds
Ords þienare/ ad vera mættugur til
ad æmiña pyrer Heilsusamlegañ Lær
dom/ og ad strappa þa sem a mote mæ
la/ Tit.1.

J añañ mata ker einum Predikara
edur Kieñemañe ad vera SAñordum/
epter Dæme Herrans Christi/ þui þo
so sie/ ad aller Meñ eige ad fordast Sy
gar/ og Osañinde/ so myked sem møgu
legt er/ med þui þad er eirn Andstygge
legur Lostur/ epter þui sem Syrach vot
tar j 20 Cap. þa eiga þo hellst Guds
Ords þienarar/ ad giæta vel og vand
lega ad sier/ so þeir kome ecke vppa Pre
dikunarstoolin/ añadhuørt med Rang
añ Lærdom/ edur þad sem þeir kuña ec
ke ad beuijsa wt af Heilagre Ritningu.

J þridia lage a eirn Kieñemadur ad
vera Hugdiarfur/ og ohrædður/ ad seig
ia huørium sem einum til Synda sinna
huør

huort hañ er ad fiet myked eda lijted.
Nu viltum vier fara leingra aꝓram̃ og heyra huør verid hafe Spurningiñ sem þesser Phariseaña og Herodis Se ndesueinar/ fram̃settu fyrer Herranu Christum. Gudspiallamadurin̄ seiger hun hafe verid þesse/ HWORT(hm̄ blessudum) Syndest þad riett vera/ Ad KEysaranum Skyllde Skattur GI efast edur ecke. Eñ Ordsok og Til efne til þessarar Spurnmgar/ var su/ ad Gud Drottiñ hafde adur befalad/ ad huør og ein Kallmans Persona/ sm̄ var tuttug ad Allðre/ skyllde gieꝓa ar lega eirn halfan Sekil Sylꝓurs/ þad er so mykeð sem Ort wr Dal/ j Must erid/ huad ad hliop sig eina stoora og mykla Sum̃u Peninga/ og huad sem ecke var brukad aꝓ þessum Peningum til Guds Þienustugiørdar/ edur til vnd erhollðningar Musterisins og Presta ña/ þad var geimt og forvarad j Kyrk iuñar Peninga Hyrdslu/ Eñ epter þad ad sa Romverske Keysare hafde lagt vnd

vndet sig Gydinga land/ þa took hann
allañ þeñañ Kyrkiunar Skatt til sijn/ z
wtbytte honum a medal sijns Herlids
og Stridsmaña/ þeim til Atvinu og
Vnderhollдningar/ Þetta þiell Gydin
ga Folke næsta þungt/og þess vegna se
nda þeir hiner ypparstu / sijna Lærisuei
na til Herrans Christum/og lata spyr
ia hañ ad/ huort þad sie riett/ ad þeir
skylldu giefa Keysaranum þañ Skatt
sem Gud hafde ædur tilsett og skipad/
ad gialldast skyllde til Musteresins.

Og þo þesse þeirra Spurning/ synist
j snogguu Alite einlæg og einfalldleg/
þa hofdu þeir þo samt/ hana þar vp
þa bygt/ ad vor blessade Endurlausna
re skyllde sig a heñe forgrijpa/so ef hañ
segde/ Ja/ ad þeir skylldu giefa Keys
aranum Skatt/ þa skyllde allt Folked
taka sig vpp a mote honum/ hata hañ
og hans Lærdom/ fyrer þad ad hañ hi
ellde a mote þess Frijheitum. Eñ segdi
hañ ney/ ad þeir være Keysaranum vm
onguast Skatt skyllduger/ þa skylldu
Here

Herodis Þienarar eige ſeirna grijpa hann þanginn og þæra hañ fyrer Keyſarañ/ ſo ſem eirn Odæda mañ/ ſem ſette ſig vpp a mote Yfervalldenu og villde þui ecke hlijda.

Eñ huøriu mun Herrañ Lijþſins ſuara þeſſum Skalkum aptur vppa ſijna Spurning? Þad verdur oſſ nu kient j þeſſu ſydara Greinarkornenu/ ſem ept erfylger.

Gudſpiallamadurin̄ ſeiger/ ad þegar Jeſus hafde formerkt þra Flattſkap þa haþe hañ teked ſo til Orda ⁊ ſagt Huad freiſte þier mijn Hræſ narar? Þad er ſem hañ hefde ſo ſagt Meine þier ecke/ ad eg mune ſia og for merkia/ huad ydur byr j Giede vid mig þier taled allt añad med Muñenum/ eñ þier þeinkid j Hiartanu.

Hier aþ høfum vier oſſ þad til Hug gunar ad taka/ ad ef Ovíner vorer villa vmſitia oſſ/og ſiña vppa eitthuørt þ Ꝛad/ med huørtu þeir kuñe ad fordiar fa

ſa oſſ og ſkada ad giora/ þa eigum vær
þañ Herra og Hialparmañ/ ſem ecke
einungis ſier og þecker huørs og eins
Mans Hiarta/ huørt þad bijr yfer goo
du edur jllu/ helldur og eirniñ þa/ ſem
vmvellta kañ Radum þeirra Rangſe
rdugu/ ſo þeir giete ecke komid ſijnum
Vilia fram Job. 5.

Vær lærum hier og eirniñ ecke
alleinaſta ad þeckia/ og vidurkieña vo
rn Herra z Frelſara Jeſum Chriſtum
fyrer eirn Sliettañ mañ/ helldur og ſo
fyrer ſañañ eilijfañ og Almattugañ
Gud/ fyrer huørium eckert er huled eda
duled. Vær leſum ad ſøñu vm Spa
meñena/ þad þeir hafe af morgu þui
vitad/ ſem huled atte ad vera/ So viſſe
Spamaduriñ Eliſeus (þo ƿiarlægur
være) allt þad ſem Konguriñ j Syria
talade vid ſijna Radgiafara j ſijnu Su
efne Herberge/ 2 Bok Kong. 6 Cap.
Eñ vær ſkulum vita/ ad þeir høfdu þ
ecke af ſialfum ſier/ helldur af Gudleg
re Openberingu/ þeir viſſu og ecke hell
dur

dur neitt framar/ eñ Gud villde hm op enbera/ Eñ ødruvijse er þui vared fyr er Herranum Christo/ þui hañ er sa/ j huorium hulder eru/ aller Fiesioder Vë skuñar og Vidurkieñingareñar/ Col.2.
Framveigis seiger Gudspiallamadur iñ ad Herrañ Christur hafe sagt til þessara Phariseaña Sendemanna/
Syned mier Mintena Skatt sins/ og þeir þeingu hønũ eirn Pening/ Hañ spyr þa eñ framm" z seiger Huørs Mind og Yƿerskript er þetta/ eñ þeir seigia hønum Keysarans. Gydingar høƿdu adur fordum þaug Frijheit/ ad þeir mattu lata sla sialfer Mint j sijnu Lande/ eñ a þeirre Mint edur þeim Peningum s̄ til Musteresins attu ad giefast/ høfdu þeir flerdeilis Stimpel og Yferskript/ þui vppa adra Sijduna Peningsins var stimpladur sa blomgade Aarons Vondur/ med þessare Yferskript/ EƷ
rn

en Israelitiskur Sekill/ eñ vppa adra/ eitt Reikelsis Kier/ med þeirre Yfer skript/ SV HEIlaga J Erusalem. Eñ epter a seirna a Dogum Christi/ þegar Gydingar voru vndergiefner ord ner þeim Romversku/ hofdu þeir adra Mint/ þui a aňare sijduñe stood Mint Tiberij/ med þessare Yferskript/ Tiber ius KEysare/ Eñ a añare/ eitt Horn fullt med allra Handa Avexte/ Yfer skripteñ var þesse/ ALmwganum til Gagnsemdar.

Nu med þui ad þesser Freistarar/ Ph ariseaña Sendemeñ/ giefa Herranum Christo/ þad suar/ ad þ sie Keysarans Mind og Yferskript a Peningenum s þeir syndu honum/ þa so sem binda þe ir sialsa sig/ og medkieña ad þeir sieu nu ecke leingur Frijmeñ eins og adur Helldur sieu þeir nu ordner Skatt gillder vnder Keysarañ þar fyrer and suarar Herrañ Christur/ þeim hier ap tur miog merkelega og Meystaralega vppa þeirra Spurning/ og seiger/ Gief

Gieꝛed ꝥa Keyſaranum ħuad Keyſarans er/ og ꝥad Gude HVad GVds Er.

Hier verdur oſſ kient og ꝛyrer Sioner ſett/ ħuad ꝥad ſie/ ſem vær erum voru Yfervallde vm ſkylduger. Fyrſt erum vær ꝥui ſkylduger/ vm Elſku og Tru ſkap/ ad vier oſkum ꝥui og vñum af Hiarta alls gods. So giorde Ithai Getither/ ꝥegar David vard ad ꝛlyia fyrer ſijnum Syne Abſalon/ ꝥa villde hañ ecke vid hañ ſkilia/ helldur af Elſku ꝥeirre og Kiærleika/ ſem hañ haf de til hans/ epterfylgde hañ honum/ lijka vel ꝥo David ſkipade honum ad ſnua heim aptur/ ꝥa ſuarade hañ honū og ſagde/ So ſañarlega ſem Drottiñ liꝛer/ ħuar hellſt ſem miñ Herra Konguriñ verdur/ ħuort ſem ꝥad er til Lijꝛs eda til Dauda/ ꝥar ſkal og ꝥiñ Þiena re vera/ 2 B. Sam. 15. Cap. Semu Elſku og Truſkap bevijſade og ſo Nuſai Kongenum David/ ecke alleinaſta i

þui/ad hñ hindrade Achilophels rád
helldur og ſo varade hañ heimuglega
vid þeim Hæſka/ſem hønum var buiñ
2 B. Sam. 17. Og ſem David villde ſialfur Perſonulega hafa pared wt
a mote Abſalon/þa høfdu hans Vnderſatar hañ ſo kiærañ/ ad þeir villdu
hønum j ønguan mata ſleppa/ helldur ſøgdu/þu ſkallt ecke wtfara/þui þu
eirn ert ſem tíju þuſunder af oſſ.

Eñ ſierdeilis og einkum eiga Vnderſatarner/ad bidia gott fyrer ſijnu Yfervallde/ad Gud vilie giefa þui vel og
Chriſtelega ad ſtiorna/ epter þui ſem
Poſt. Paall aminer j Piſt. 1 til Tim.
2. ſeigiande/So aminñe eg/ ad Menn
vmfram alla Hlute/giøre Booner/bæner og fyrerbeidſlur og Þackargiørder
fyrer øllum Møñum/ fyrer Kongum
og øllu Yfervallde/vppa þad vier mætum hafa ſpart og Rooſamt Lijfernet j
allre Gudrækne og Sidſemd.

J añañ mata erum vier ſkyllduger
ad veita voru Yfervallde tilbærelega
aru

Æru og Virding/ huoria vær eigum
ecke alleinasta ad audsyna þui/ j wtvor
tis Vegdun/ sem er Somasamlegum or
dum Kurteyse og Velsfickanlegheitum
helldur og so/ ad vier hølldum þad/ ad
vera sent og skickad oss af sialpu̅ Gude.

Þegar Saul var kiörin̄ til Kongs/
þa voru þar sumer sem haſi forsvörtu
du/ og færdu hønum øngua Gæfu/
helldur søgdu/ huad skal þesse hialpa
oss/ en̄ heilagur Ande giefur þeim apt
ur j stadin̄ þad Nafn/ ad han̄ kallar
þa Tauslingia/ so sem lesa ma j 1 Book
Sam. 10. Huors munu þeir þa ha
fa sier ad vænta/ sem ecke ad eins pyrer
lijta og forsmaa sijna yfermen̄/ helldur
og eirnin̄ formæla þeim/ og tala sun̄
virdelega vm þa/ Sannlega/ þeir munu
yfer sig taka stoort Doms Apelle/ ept
er þui sem þar stendur j Pist. til Rom.
13. Cap.

J þridia lage erum vier skylldugir vo
ru Jfervallde/ vm Otta og Hlydne j øl
lu þui sem þad bydur oss/ og Guds Or

de er ecke a mote.

Framar meir verdur oss hier kient/ huad pad sie/ sem vær erum vorum Gu de vm skylduger/ sem er pyrst vm skatt allra vorra Tida og Tima/ pui so seiger Post.j Pist til Rom. 12. Jeg aminne yd ur seiger hn̄/ ad pier giefed ydr lijkame til pess Oppurs/ sm̄ lifande er/ z heila gt og Gude packnæmt/ huørt ad er yd ar skynsamleg Pionusta. Gud er eirn Kongur z Herra yfer ollum Herrum/ sem oss hefur giort ad sijnu Folke/ suo vier skylldum piona hønum j Heilag leika og Riettlæte/ epter pui sem hōnū sialpum pocknast/ Luc. 1. Augu z Ey ru/ Muñ og Tungu/ Hendur og Fæt ur/ Jea/ Lijf og Lijkama/ pad allt hofū vier ap hønum peiged og medteked/ Par forer ber oss aptur a mot/ adgiefa hønum vora Time/ til ad piona Riett lætenu/ Rom. 6. Sie nu Gud pinn Kongur og Herra/ pa ertu hønum skyl dugur, j Vm Skatt pyns Tiar ta/ puiad elska skalltu DRottiñ Gud pinn

þiñ af øllu Hiarta þijnu. 2 Vm ſka
ſt þiñar Tungu/ þuiad alla tijma vil
eg Lofa Drottiñ/ hans Lofgiørd ſkal
ætijd vera j mijnum Muñe/ ſeiger Da
vid Pſalm. 34. 3 Vm Skatt þinna
Eyrna/ þt mijner Sauder heyra mijna
Rauſt/ og eg þecke þa/ og þeir filgia
mier epter/ ſeiger Chriſtur hia/ Joh.
10. 4 Vm Skatt vorra Augna/ þui
ad ſo ſem Augu Þienaraña horfa a he
ndur ſiña yferbodara/ og ſo ſem Augu
Ambættarkiñar horfa a Hendur ſiñnar
Huſmodur/ ſo eiga vor Augu ad hor-
fa vppa Drottiñ vorn Gud/ Pſal. 123
5 Vm Skatt vorra Lima/ þar fyrer
ſkalltu læta Chriſti Lime vera/ og gi
ra þar ecke aþ Skiækiuñar Lime/ ſuo
ſem Poſt. Paall ad Orde kiemſt 1 Cor.
6. Þa vier nu ſo giorum/ þa kuñum
vier ad ſeigia med Glede. HErra JE
Su þJer LJfe Eg/ þier Dey Eg/
Þiñ Er Eg Bæde Lijfs OG LJdeñ.
Þar næſt erum vær ſkylldug er voru
Gude vm Skatt aþ voru Golze z Aud
Ee e iij æfũ

ꝍfũ/ huørn vier hm̃ giølldum/ þa vier giørum gott aꝼ oſſ/ og gieꝼum nockud til Kyrkna og Skoola/ og eınkanlega til þeirra ꝼaatæku/ j hans Nafne/ og vitum þad fyrer vÿſt/ ad Gud lætur ſod dan Olmuſugiørder/ ecke olaunadar vera/ Offaſtu Drottiñ/ heidra Preſta na/ og gief þeim ſiñ Hluta/ ſem þier er boded/ Vtrett þÿſna Hønd fatækum/ ſo þu verder þeſſ rÿkuglegar bleſſadur ſeiger Syrach. j 7. Cap.

J þridia maata erũ vi' ſkylldug' Gude vorũ vm Skatt vors Erviðis/ Drottiñ hefur boded oſſ z ſkipad/ ad vier ſkylldũ Ervida/ og leita vorrar Næringar/ a ſex Døgum Vikuñar/ eñ þañ ſiounda Dageñ hefur hañ gieꝼed oſſ til Hujlld ar/ og til þeſſ/ ad vær ſkylldum loſa ſig z dyrka/ fyrer alla ſÿna Velgiørninga ſem hañ heꝼur oſſ veitt a ꝼyrerfaran de viku/ o z þeſſum litla Skattenum eig um vier huørke/ nie meigum jñe hall da/ fyrer vorum Gude/ ad vier hañ ecke greidum/ ſo ꝼramt ſem vær viliũ ecke ad

ad han̄ take fra oss Blessan sijna.

Ao sijdustu er oss athugande j þessu ødru Greinarkornenu/ huorneñ ad Se ndemoñum Phariseaña/ hafe brugded vid þetta Andsuar Herrans Christi/ þad Btvijsa oss þesse Ordiñ sem stan da j Nidurlæge Gudspiallsins/ og suo eru hliodande/ Og er þeir heyr du þetta/ vndrudust þeir/ þor lietu han̄ og geingu j burt.

Sieum hier huorsu þad Herrañ Ch ristur/ kan̄ audvelldlega ad dempa z læ gia Metnad og Dramb þeirra/ sem vo ndan̄ Asetning hafa/ z setia sig til ad þordiarfa adra/ añad huort med Ordū eda Giørdum. Pharao hugde ad dre ckia Israels Folke j Hafenu Rauda/ eñ su Olucka kom nidur a honum sialf um/ Exo. 14. Haman liet giøra ei en Galga fimtiju Alna hæañ/ handa Mardocheo/ eñ so foor/ ad han̄ var sia lfur j honum heingdur/ Esth. B. 7.

Nøf

Nodingiar og Villdismeñ Kongsins Darij/komu þui til Leidar/ ad Daniel skyllde vera kastad j Leonagrøfena/ eñ Gud sa so til/ad hañ skadade þad ecke helldur vrdu þeir sialfer sundur rifner af þeim somu varga Dyrum/so sem le sa ma j Spadooms Book Danielis 6. Cap.

Nier vid meiga hugga sig/ aller þeir sem ofsokner og Armer lijda af Skal kum og vondum Monnum þessa Heims og vera okuijdner/ þui þa Gud er med oss/ þa þurfum vier ecke ad ottast morg hundrud Þusund/ þeirra sem leggia sig allt vm kring a mote oss/seiger David j Psalm. 3 Þui hañ kañ þa Gudhræddu wr Freistingiñe ad frelsa/og ad yf erstadeñe Armædu þessa Heims/ad gi efa þeim eilijfa Nadir og Roo/ j sijnu Dyrdar Rijke/ huar þeir þurfa ecke fr amar ad kuijda/ fyrer nockurs konar of sokñum/ helldur munu þeir bwa j Nw sum Fridarins/og j okuijdeñe Rosemd/ so sem Spamadurin Esaias ad orde ki emst

emst j 32 Cap. Nuar til mier/ og oll um oss hialpe Gud Fader af siñe Nad huortum asamt med siinum Eingietna Syne og heilogum Anda/ sie Lof og Dyrd/ nu og vm Allder Al lda/ Amen.

XXIV Suñudag epter T.

Evangelium Matth.9.

Vm Þañ tijma. Þa ed Jesus tala de þetta hid sama til þeirra Sia þu/ad Hofdinge nock ur gieck ad/og tilbad hañ seig iande/Herra/mijn Dootter er nyisalud/enn þu kom og legg þijna Hend yper hana/og mun hun lifa. Og Jesus stood vpp/og fylgde honum/ og so hans Lærésueinar/Og sia þu/ad Kona/ huor ed hafde hafde Blodfall j tolf Ar/ gi eck a bak til vid hañ/og snerte Falld hans Klædnadar. Þui hun sagde med sialfre sier. Ef ad eg mætte ad eins snerta ha ns Klædnad/munde eg Heilbrygd verda/

Eñ Jesus snerest vid/ leit til hennar og sagde. Vertu hughraust Dotter. Þijn Tru ha giørde þig Heilbrygda. Og a þeirre somu stundu/ vard Konan Heilbryngd/ Og þa ed Jesus kom sa j Høfdingians hws og sa þar Lwdurþeitara/ og Hulldran Folksins/ sagde hañ til þeirra/ Vijked fra/ þuiad ecke er Stulkan daud/ helldur sef ur hun/ Og þeir dærudu hañ. Eñ sem Folked var wtdriþed/ gieck hañ þar jnn ⁊ tok j heñar Hønd. Og Stulkan stood upp/ Og þetta Ryckte barst wt vm allt þad sama Land.

Levitici Bookar 15. Cap. Les um vier/ ad Gud Drottiñ hafe giefed Jsraels Folke/ a medal añara/ þad Løgmal/ ad nær ein Kuiña hafde Bloodlat a sijnum Lijkama/ þa skyllde hun vera fyrer sig sialfa j sio Daga/ ⁊ huor hana snerte/ sa skyllde og so Ohreiñ vera allt til kuollds. Sama var og so vm þa Framlidnu/ ad huør sem þa snerte/ sa atte ad vera ohreinn j sio daga/ so sem þar stend

ur j Num. B. 19. Cap. Eñ Herrañ Christur þer ecke epter þessu/ þui bæde leyfer hañ og lijdur/ ad su Blodfallssiu ka Konañ snerte sig/ þar med lijka hræ rer hñ sialþr mz siñe signudu Hende vid þa framlidnu Jairi Dotter/ Huar med hañ villde openberlega hafa synt z be vijsad / þad hann være eirn Herra yþer Logmalenu/ sem ongua Saurg an tæke/ helldur være hñ myklu framar komiñ hingad j þeñañ Heim/ til þess ad hañ hreinsade sier sialþum eitt Folk til Eignar/ sem kostgiæþed være til go dra Verka/ Tit. 2.

Eñ lijka so sem þad/ ad þær Blood fallssiuku Kuiñurnar/ voru wtteluktar af Tialldbwdeñe/ j þui gamla Testa mentenu. Eins hefdum vier z so ordid wtteluckter ad vera/ vegna vors jñra z andlega Saurugleika/ fra þeim eilij fu og Himnesku Tialldbwdum/ heþde vor blessade Endurlausnare Christur Jesus/ ecke hreinsad Sæler vorar/ af þessum Ohreinleikanum/ huar fyrer

oss

oss ber ad seigia honum eilijfar Hiarl ans Packer. Og vilium vier nu lein gra Inngangs taka oss fyrer Hendur ad skoda og yfervega þetta heilaga Evan gelium/ z þad j tueimur Smagreinum stuttlega yferfara.

Hin fyrre skal vera vm þad mykla Dasemdarverk Herrans Christi/ þar hañ vppvakte af Dauda/ þa vngu Jai ri Dootter.

Oñur vm þa Bloodfallssiuku Kuiñ una/ og huørsu þad Herrañ gaf henne sijna Heilbrygde aptur/ med þui pleira sem hier ad hnijgur/ og oss maa til Lær doms/ Huggunar z Betrunar koma.

Nu sa ædste Hialpare og Styrkur/ Drottiñ vor Jesus Christur/ sende oss sijna Naad og Hialp/ suo vier mættum nockud gott hier wt af læra/ og oss j Nyt færa/ AMEN/

J Bpphafe Gudspiallsins stendr so

Og þa Jesus talade þetta hid sama til þeirra/ Sia þu/ Ad

Hoꝛdinge nockur gieck ad/ og
tilbad hañ seigiande/ Herra/
miin Dotter er nyſmlud/ enn
þu kom/og legg þijna Hond
yþer hana/og mun hun liþa.
Fyrſt er oſſ hier athugande/ vm
huad Herrañ Christur haþe vered ad
tala/ þa þeſſe Hoſdinge Jairus kom til
hans/ ſem er/ hañ var ad andſuara Læ
reſueinum Johañis/ vppa ſpurning þa
ſem þeir þramſettu þyrer hañ/ ſo ſem
lioſt er af ſama Capitula/ ſiñ þetta N.
Euangelium ſtendur ſkrifad j/ Nuar
aþ v er hoþum þad ad læra/ huorſu m
ſtundunarſamur og Koſtgiæfiñ ad vor
Lufe Endurlauſnare haſe verid all
tijma/ j þui/ ad kieña/ predika og vppfr
æda j Guds Orde/ ſijna Tilheyrendur
Eñ þeſſa mille/ ſem hañ var þad ecke
ad giora/ þa var hans Idia ecke oñur
eñ ſu/ ad ganga vm kring/ giora til goo
da og græda alla þa ſem af Dioþlenū
voru

voru Vnderþyrckter/ Post. Giørn.10.
O Gud giæfe ad vorer Prestar og Kie
niemeñ villdu j sama mäta/ æstunda z
kostgiæfa/ af allre Alwd/ ad wtbreida
Guds Ord/ og kiena þad sem flestum/
so Guds Rÿke mætte vppbyggiast/ enn
Diofulsins Rÿke nidurbriotast/ Jæ/
Gud giæfe og so/ ad þeir sem Herrann
hefur lænad Aud og Rÿkedæme/ Gotz
z Peninga þessa Heims/ þeir villdu ha
fa Gud fyrer Augum sier/ og aptur lu
ka ecke sitt Hiarta/ fyrer þeim aumu og
voludu/ fyrer þeim siuku og særu/ hell
dur giora þeim gott/ þui onguann liet
Christur sÿniande burt fra sier fara/ af
þeim sem til hans komu/ so hañ añad
huort kiende þeim ecke Guds Ord/ þm
til Sæluhialpar/ edur læknade þa og
giørde til gooda/ epter þui sem hñ ble
ssadur sæ/ ad huor hafde Þørf og Na
udsyn fyrer/ so sem lioslegä mæ siä bä
de af þessu Heilaga Evangelio/ sem og
vÿdar añarstadar.

Þad añad/ sem vier høfum ad athu
ga

ka wt af þessu heilaga Gudspialle/ er
þ/ huør og hulijkur ad vered hafe þessi
Madur/ sem kom til Herrans Christi
og bad hañ ad giøra sijna Doottur apt
ur lifande/ J Textanum stendur/ ad þ
hafe vered HOFDinge HOckur. Eñ
ecke var þad Veralldlegrar stiettar ma
dur/ edur Strijds Høfdinge/ helldur
Skoola herra/ edur Samkundu Hws
sins Høfdinge/ sem Luc. vottar j 8 C.
Eñ Nafn hans seiger same Gudspia
llamadur Lucas/ ad vered hafe Jairus
huort Nafn ad þijdest suo myked sem
vpplystur/ huad hønum soomde vel z
hæfde ad bera/ þ' Gud hafde so vpplyst
hñ/ ad hñ hafde feinged saña þecking a
Endurlausnaranum Heimsins/ Herra
num Jesu Christo.

Hier verdur oss nu framveigis kient
Huøriar Dygder og Mañkoste einum
Skolameystara/ eda Kieñemañe/ bere
ad hafa/ Sem er fyrst/ ad þeim byriar
ad vera vel vpplystum/ ecke alleinasta j
Lærdomenum/ helldur z so j Lifnadeñ

og

og goodu Framferde/ so þeir giete þess betur kient og vnderviſad/ ſijnum Sko lapilltum og Soknarbornum.

Þar næſt eiga þeir af Dæme þeſ ſa Hofdingia Jairi/ ad læra/ Ad vera Gudhrædder/ og hallda ſig til Jeſu/ t giefa ſijnum Skoolabarnum og Tilhe yrendum/ þar med gott Eptirdæme af ſier/ vppa þad þeir nidur brioti þad ec ke med añare Hendeñe/ ſem þeir vpp byggia med añare.

J þridia lage byriar ad þeir ſem j Kyrkium og Skoolum eiga ad þiena/ breyte epter Jairo/ j þui ad vera lijtilaa ter/ enn ecke Hofmoduger vppblaaſner og hrokafuller. Jairo þotte þad eing iñ Læging/ þo hañ audmykte ſig fyrer ſijnum ædſta Preſte og Sæluſorgara Jeſu Chriſto/ og þeckte hañ fyrer ſinn Yferherra ſo ſoomer þad og ſuo vel og hæfer/ ad þeir ſ j Lægre Troppu eru veite þeim tilbærelegañ Heidur/ æru og Virding/ ſem yfer þa eru ſetter/ edur ædra Embættis eru eñ þeir.

Nu

Nu vilium vier eñ framar yfervega Suppliucatiu þessa Samkundu Hws sins Hofdingia Jairi/ sem og einneñ þ huorniñ Herrañ vor Jesus Christus heñe giegnt hafe/ Gudspiallamadureñ Marcus vottar/ ad hañ hafe falled fr am fyrer Jesum/ Huar af merkia ma ad hañ hefur med audmiuku og sundur knosudu Hiarta/ iñelega beded hañ/ ad hialpa sier og siñe Doottur/ og giefa sier hana lifande a fætur aptur/ Enn huorneñ verdur Jesus þa vid þessa re hans Boon? Æ vel vard honum bl essudum epter vana/ þui hier stendur j Textanum/ ad hañ hafe strags/ ST ADed Upp/ FUGgt HOnum/ OG So HAns LÆResueinar.

Þar nu Herrañ Christur er so fws z Reidubwiñ strags til/ ad ganga med þessum Skoola Herra Jairo/ j hans Hws/ þa verdur oss þar med synt/ hu ersu þad/ ad su andlega Stiettiñ/ og þeir þar jñe þiena/ eru Gude þacknæ meleger/og af honum elskader/ huar

Ff f vid

vid ad sig meiga Niqtfálega hugga/all er þeir s̃ j Kyrkium z Skoolum eru ka llader/til ad þiona Gude og hans Sø fnude/z vita þad fyrer vijst/ ad Herrañ Christur er alla tijma Reidubwiñ/ad nalægia sig til þeirra/og ganga med þeim/j þeirra hws/blessa þa og giøra til gooda/ Eñ j eilijfu Lijfe munu þeir fullkomlega fa laun sijns Erfuidis/þui þar munu þeir skijna/s̃ Himensins Ge yslar/og lijka sem Stiørnur/ vm Allo ur og ad eilijfu/ suo sem þar stendur j Spamdoms Bok Danielis j 12 Cap.

Nier hafa sier og eirniñ allar fatæk ar og Naudstaddar Mañeskiur/ þad til Huggunar ad taka/ad Jesus er ja fnañ viliugur/til ad koma þeim til hia lp°/ þa þær sier hia hm̃ Myskūar z hi alpar leita/j riettre z sañre tru/Þegar þesse hofdinge Jairus kom til hñs/þa var hañ blessadur yfer Mealtijd j hwse Matthei Tollheimtu mans/og hefur eñ eys haft yper Borde/ margt naud synlegt ad tala z framsetia/fyrer hma adra

adra Bordsitiendurnar/eñ samt sem ad
ur/lætur hañ sig pad ecke hindra/ hell
dur seiger Gudspiallamadurinñ/ad hañ
hafe strax STADED VPP OG FYL
GT HODNum.

Vdru vÿse er pui hættad fyrer oss
Mönunum/vær vilium ecke giarnann
lata hindra oss edur kalla j burt fra
Mæltijd vorre/ pa vier erum til Bords
setter/Eñ ecke giorer pad Jesus End
urlausnare vor/ hañ tekur ecke vid/ pa
vier kuskum og kollum til hans/ med
eirnre heitre og alvarlegre Bæn.

Pegar nu Herrañ Christur var ko
miñ jnn j Hwsed med Jairo/ par sem
Lÿked lꝏ/ pa var alla reidu komed fr
am vnder pad/ad Lÿkameñ ætte ad be
rast wt til Grafareñar/ pui Gudspial
lamadurinñ seiger/ad par hafe verid ko
mner LVDur PGitarar/edur peir sm
bliesu j Sorgarpÿpur/ so s vÿsa var/
pa nockurn framlidiñ ætte ad Jarda/
par hafa z so vered komner til samans
Frændur og Viner/peirrar Framlidnu

Fff ij Stulku

Stulku/og hennar Forelldrar/ sem Lyk
kenu hafa ætt ad þylgia/ til syns Leg
stadar/ so allt hefur vered so sem Sorg
ande og stwrande. En Herrann Jesus
vmsnyr allre þessare Hrygd j sæla glede
a stuttum tyma/ Þt Forelldrana hugg
ar hann og bannar þeim ad grata/og be
ra sig jlla/ en hinum ødrum skip^r hn ad vik
kia þra/ z fara heim aptur til syns He
imilis/ þui þar mune ecke þda af neirnri
Lykfylgd ad þui sinne/ ÞVJad STul
kan sie ecke daud/helldur soþe
hun/ og sem Folked var wt
DRifed/ þa seiger Gudspiallamadur
inn/ AD HAnn Hafe geinged inn/og
teked vm hennar Hønd/og St
ulkan haþe staded vpp. Marcus
og Lucas skriþa/ad Herrann hafe talad
nockrum Ordum til hennar/og sagt/
Stulka/eg seige þier/ ryjs þu
vpp/og strax haþe hun sest vpp
Hier

Hier áf meigum vier liosslega siaa og merkia/ huad mykell Kraptur ad Gu ds Orde fylger/ so pad sañast hier/ sem hiñ heilage David seiger j Psalm. 33. So sem Drottiñ seiger/ so skiedur pad/ so s hñ befalar/ so stendur þ par. Fyr er Orded hefr Gud skapad bæde Himen og Jørd/ Gen. B. 1 Fyrer Orded hell dur hañ vid magt ollum skøpudum Sk iepnum/ Heb. 1. Fyrer Orded hefur Christur læknad þa hina veyku/ Lat ed þa Ho:ltu ganga/ þa Mallausu tala/ þa daufu heyra/ þa daudu vpprij sa/ Fyrer Orded hefur hañ Diøflana wtreked. Fyrer Orded mun hañ a sijda sta Deige/ kalla alla fram fyrer sig/ Fyred Orded giefur hañ oss eirneñ eilij ft Lijf og Saluhialp. Latum ossj par fyrer/ trua hans Ordum/ so sem ad gi orde pesse Høfdinge Jairus/ Eñ ecke giøra gys ad peim/ eins z Foolked vm huort skrifad stendur j pessu Gudspial le/ AD PAD HAFe DAarad hñ.

Oss verdur hier og so til Lærdoms og

Vppvakningar synt og fyrer Sioner
sett/ ad Herrañ Christur er sa riette
Meystare til ad hialpa/ bæde j Lijfe og
Dauda/ þar hønum verdur hier ecke
meira/ helldur myklu miña fyrer/ ad
vppvekia þessa framlidnu Jairi Dott
er af Dauda/ Eñ oss ad vekia eirn/ af
sijnum Natturlegum Suefne/ þar fyr
er seiger hiñ heilage David so/ j Psal.
68. Vier høfum eirn Gud sa er hialp
ar/ og þañ Drottiñ Drottiñ/ sem af da
udanum frelsar/ Eirneñ syngium vier
med Christelegre Kyrkiu j vorum Þa
ska Lofsaung so/ og seigium/ Synd Da
uda/ Dioful/ Lijf og Nad/ lagde Gud
allt a hans Rad/ hañ frelsar alla þa/
sem hañ akalla/ Kyrieeleison.

Þar fyrer/ miñ Bro.z Sist. sie Kross
þiñ/ sem þu hlijtr ad bera stoor/ þa ska
lltu vita/ ad þiñ Hialpare Jesus er la
ngtum stærre/ og hans Kraptur er ster
kare/ þo þijn Þiáning sijnest þier ad
vera so mykel/ ad hun næe allt vpp j hi
meniñ/ þa er þiñ Frelsare þo hærre/ eñ
aller

aller Himnar/ Pike þier hũ diupare eñ Sioreñ/ þa huggadu þig þar vid/ ad med Guds Fødurs/ z hñs Sonar Jesu Christi/ er diupare eñ Hafed/ og Af grun Helvijtis. Og þo þar meige ad koma/ ad allar Skiepnur/ so sem yper giefe þig/ og iafnvel slafþs þijns Hiar ta/ epter þui sem David ad orde kiemst þa hughreistu þig samt þar vid/ ad þi nn Endurlausnare yfergiefur þig all drei.

J pridia lage/ høfum vier oss þa Na kuæma Huggun ad taka/ af Ordum Herrans Christi/ þar hañ seiger/ ad GEGGE SJe SGRUGRan DAud HGLdr SOfe HRN/ Huar mz hñ samlijker Dauda Riettrwadra Guds Barna vid eirn sætañ Suefn/ þui suo sem þ/ ad nær Meñ vilia leggia sig til Suefns/ þa plaga þeir ad afklædast/ sijnum huørs dags Føtum/ z taka ecke neitt j Sæng med sier/ vtan alleinasta eina litla Hwu a Høfudid og Skirtu vtan vm Lijkamañ. Eins geingur

 þad

þad til/ þa Daudinn kiemur oss ad Høndum/ vær afleggium þa þetta vort Jardneska hreise/ og yfergiefum So tz z Gärda/ Eigner z Oodul/ og høfū ønguá Ummhyggiu þar fyrer framar/ Eins og sa sem vært sefur/ man ecke ne itt til þess/ sem hañ hefur geimt og ept erfiled/ j sijnu Hwse og Hyrdslu.

Þar næst/so sem þad/ ad þeir sem leg gia sig ad sofa/vona epter þui/ad þeir mune ad Morgne Dags Heilbrygder vpp aptur standa/ eins hafa øll riett truud Guds Born sier ad vænta/ eirn rar Gledelegrar Vpprisu/ a sijdasta Deige.

J þridia lægè/lijka sem þad/ ad eingeñ veit fyrer vijst/j huørre Sæng hañ mune ad Kuølldé Dags nidur leg giast til ad sofa/ edur huad seint edur snemā hañ mune ad Morgne vpp apt ur vakna/ helldur hlijtur Gud og Nat turañ þar ꝧ ad ráda. So kañ z eing iñ helldur ad vita/huad nálægt/ eda fiarlægt hañs Dauda dægur sie/ þui Daud

Daudiñ er oss viss/ eñ Daudastundiñ ovviss/ Þar fyrer ætium vier æ og alla tijma/ ad breita epter þeim porsialu Jō frwnum/ vera vakande z til reidu/ hue nær sem Kalled kiemur/ ad ganga a mo te vorum Sælar Brwdguma/ Herran um Jesu Christo/ so ad hañ jñleide oss med sier j þañ himneska Gledeñar sal.

J fiorda mæta/ lijka sem pad/ ad þe ir sem sofa/ giora eckert jllt af sier/ þe ir syngda þa ecke/ eins og þa þeir eru vakande a felle// heilldur sofa þeir mar ga þa Ogiæfu af sier/ sem þeir hefdu añars kuñad j ad falla. Eins er þui vared fyrer þeim Framlidnu/ sem ligg ia og sofa j sijnum Grøfum/ þeir synd ga ecke meir/ þeir piña þa ecke framar til nockurs Kuilla edur Krankdæmis/ þeir vita ecke par af margskonar Olu cku/ sem yfer þa vondu Verølld gein gur/ þeir kuijda ecke fyrer neinum Jll trædis moñum/ Tijrkium eda Tyroñū Þiofum edur Ræningium/ Strijde/ eda Blods wthellingu/ Hungre edur Drep

 sott

foott/ Þeim þyker ecke lꝼangt/ eins og
þeim ſem andvøkur hafa/ þeir klaga
ecke yfer leingd Tijmans/ eins og vær
pløgum ad kuarta/ vm leingd Næturinñ
ar/þa vier giefum ecke vel ſofed/ þui þe
im þinſt ſa tijme/ ſem þeir j Grofunum
Soþa/ ecke leingre eñ eitt Augnablik/
og ſo ſem þad/ ad ſa Næturlege Suef
niñ er ſætare eñ Sikur og Hunang/ ſo
mun og ſo Huijld ſu/ ſem vier j Grøþ
unum þyggium/ verda oſſ ſo kiærkomiñ
e ſætt ſmackande/ ad vier mundum ecke
vilia (þo koſt a ættum) fyrer þuſund/ ve
rallder vera komner aptur/ og velkiaſt
vppa nytt j þeſſum Heime.

J þimta mæta/ lijka ſo ſem/ ad þeir
ſem Erfvidad haþa allañ Dagiñ/ fra
Morgne til Kuollds/ og miog þiæder
og þreitter eru orðner/ girnaſt Hiartan
lega/ ad þeir meige fæ ad Huijla ſig ſ
fyrſt. So ættum vær og ſo/ ſem Kroſſ
og Motgang høfum lidid j þeſſum He
ime/ og ſadder erum orðner af Lijfdøgū
vorum/ ad læta oſſ Hiartanlega længa
epter

epter þeirre eilÿfu Nuÿld og Rosemd/ yfervegande med oss/ þesse Syrachs ord þar hañ seiger j siñar Bookar 41 C. O þu Daude/ huad vel giører þu vid Naudstaddañ/ þañ sem ad er veykur og gamall/ og veyst j allre Sorg/ og ecke/ hefur neitt betra til ad vona/ og epter ad bÿda.

Ad sijdustu verdur Dauda/ edur Af gange eins Christens Mans/ Lÿkt vid eirn sætañ Suefn/ vegna þeirrar eilÿ fu Sambwdar/ og Vmgeingne sem vier munum hafa/ epter þetta Lÿf/ mz øllum wtvøldum/ þui so sem þad/ ad ep ter þad/ ad vier høfū wtsofed vorn næt turlegañ Suefn/ þa førum vier a Fæt ur/ og giørum oss glada og listuga apt ur/ med vorum Stallbrædrum/ høfum Goodar og Vinsamlegar Samrædur/ vid þa/ eins mun þ z so ske/ epter Vpp risu vora/ a sijdasta Deige/ þa munu þr wtvøldu vera til samans/ j eiñre eilÿfle gre z ovtsegiãlegre Glede z Føgnude/ ept' þui ſ sialfur Drottiñ talar z seiger

fyrer

þyrer Munñ Spámañsins Esaiæ j 32 Cap. Mitt Folk mun bwa j Nwsum Fridarens / j öruggre Byggingu / og j Okuñdeñe Roosemd / Og skal þad suo sakt vera vm þad fyrra.

EPterfylger med fæstum Ordum / ad miñast a þad seirna Greinarkorned / vm þa Blodþalls siuku Kuiñuna.

Þrent er oss j þessum sijdara Parte Gudspiallsins vel athugande / Þad fyrsta ahrærer Krankdæme þessarar Kuiñu / Gudspialla madurinñ Marcus giefur þui eitt sierlegt Nafn / og kallar þ Suipu edr Keire / hut Drijs Gud Drottiñ hafde Kueñkynenu vppa lagt til sitt afs vegna Falls vorrar fyrstu Moder Evu. Mattheus kallar þ Blodþall eirniñ greiner hñ z so liostlega / huad leinge ad þesse Konu skiepna haþe af þessu Kuilla / þiad og þuingud vered / sem er ecke epter veniulegu Kueñmañs edle / einusiñe j sierhuoriumm Manude / helldr sijfelldlega j heil tolþ aar. Gudspialls Nistoriu Skriþariñ Lucas / leggur þ hier

hier og eirneñ til / ad hun hafe wt sooad og spanderad/ allre sinne Aleigu vppa Læknirs Meystara/vonande þeir munde gieta sied eitthuørt gott Rad til so hun kyñe ad verda priñ fra þessare sin ne þungu veyke/ Eñ þad hialpade ecke neitt/ helldur var þad æ midur og mid ur fyrer heñe.

Huar af vier meigum sia og merkia ad allur Lijkamlegur Læknirsdomur z Vtvortis Medøl/ eru forgiefens/ og til onijtis/ vtan so sie/ ad sialfur Gud legge þar sijna Blessan til/ Samt ber oss ecke ad þorackta þa/ sem Gud hefur tilsett og skickad ad leita Mañeskiuñe Læk ninga/ fyrer Naatturleg/ z leifeleg med øl/ helldur skulum vier epterfylgia rad leggingu þess vijsa Mans Syrachs/ z bidia Drottiñ fyrst z fremst vm Hialp læta af vorum Syndum/ og giøra he ndur vorar ostraffanlegar/ af allre mis giørd/ sijdan bidia Læknirsmeystarann til vor ad koma/ og sleppa honum ecke i burt fra oss/ a medañ vier þurfuñ ha
ns

ns vid/ Syr. 38. Og sie þ Guds Vilie
ad vier skulum komast a Fætur aptur/
þa mun hañ blessadur sialfur/ leggia
siñ Krapt til þeirra wtvortis Medalan
na/ so þaug verde oss Gagnleg/ eñ sie
añars/ þa þeinkium med oss/ ad vor stu
nd mune fyrer Hende/ og so sem okomiñ
ad eins/ z seigium med hinum sæla Si
meone/ Nu lætttu Drottiñ Þion þiñ j
Fride fara/ epter Orde þijnu/ þt mijn
Augu hafa sied þitt Hialpræd et cet.

Vær hofum oss og so hier wt af Nu
ggun ad taka/ sem er þesse/ Ad þo siuk
domur og veykleike/ sa sem Gud Drott
iñ leggur einum edur odrum vppa/ mei
ge vera længgiædur/ z ecke so pliott fra
vijkia/ sem vier añars giarnañ villdū/
þa giefum oss þo samt til Frids/ z hug
leidum/ ad Guds Born hafa slijkt hid
sama/ ordid ad reina/ onguu sijdur eiin
vær. O huad marger eru þeir/ sem la
ngvaranlega hafa mætt sitia og sutna
j Ofne ymeslegra Eymda/ og Harm
kuæla. Tobias var blindur nær þui
j þiog

j þiøgur mr. Tob. B. 2. Sa aume Madur sem sat vid Dýked Bethesda/ hafde leiged j Kør j 38 Aar/ Joh. 5. Eins lýka sa sem sat vid Jerusalems Musteris dyr/ og halltur hafde vered j fra Moodurlýfe/ sem lesa maa j Post. Giørn. 3. Cap. Eñ allt vm þ/ ollum þessu gaf Gud aptur vm sýder sýna he ilbrigde/ þar fyrer skulum vier ecke ef ast/ þa Drottiñ leggur oss Scott og kr ankdæme vppa/ helldur kalla til hans og bidia hañ ad hialpa oss/ og þo hañ dragie Hialp sýna vndañ nockra stund þa mun hañ þo vm sýder/ heyra vort Kuein/ og koma oss til hialpar j hentu gañ týma/ epter þui sem hañ seiger sia lfur/ J þægelegañ týma Bænheyrda eg þig/ og a Deige Hialpradesins hia lpade eg þier.

Þad añad/ sem oss er athugande j þe ssu ødru Greinarkornenu/ er þad/ huor nefi þesse Konuskiepna/ hafe hagad sier j þessum sýnum Krosse og þungum Veykleika/ ecke gieta Gudspiallameñ

erner

erner þess/ ad hun haþe leitad sier olei
þelegra Medala/ añad huort hia Di
oþlenum/ edur hans Verkfærum/ so sim
ad eru Toþra og Fiolkyngis Meñ/ he
llour flijr hun til þess ædsta Lækners
allra Meina/ Herrans vors Jesu Ch
ristum/ z þad giörer hun j eirnre sterkre
og oþlugre Tru/ þui hun þeinker med
sialfre sier/ ad kuñe hun ad eins snerta
FALld HAns KLædnadar/ þA Mu
ne HVn HEJLbrygd VErda. Ni
er afvilia Papistar bevijsa þad/ ad Kl
æde og Bein heilagra Maña hafe
eirn sierdeilis Krapt/ og Verkan med
sier/ til ad lækna jmesleg Krankdæme
Eñ Herrañ Christur eignar hier ecke
sijnum Klædum þad/ þott su Bloodfal
ls siuka Konañ feinge sijna Heilbrygde
aptur/ helldur Krapte þeim sem wt aþ
honum gieck/ so sem liost er af hans sia
lfs Ordum/ hia Lucam j 8. Þar fyr
er er þad ecke añad eñ Heimska og Hier
villuskapur/ sem Papistar lætast hier
vm bullta.

Huad

Huad a þa ad skiliast þ Klæda falldiñ Herrans Christi? eda hůneñ fæu vier hañ snert? Fyrer Klædafalld Herrans Christi / a ad skiliast hñs Guddomlega Ord og Nædar Fyrerheit / sem hann oss þar jñe giefur / sem og eirneñ þaug Hæverdugu Sacramenta / þetta eru þa ug riettu Klædiñ Herrans Christi / hu oriñ hañ er vmskrÿddur / þ ar mættu (mitñ Brooder z Syster) epter honum leita / þar mættu hañ fiña / med allre siñe Verdskulldan og Forþienustu.

Þar fyrer / þegar Synder þÿnar þrein gia ad þier / og su Bloodskulldeñ sem þu hefur giørt og yþer þig fellt / med þÿnum Afbrotum / Angrar og sturlar Sæl þÿna og Samvisku / þa siædu til ad þu giører / so sem þesse Bloodfalls siuka Kuña giørde / hun gieck a bak til vid Jesum / og snerte Falld hans Klædnadar / med siñe Lÿkamlegre Hende / eñ med Truar hendeñe / snart hun hans Giæskurÿka og Fødurlega Hiarta. so fæum vier og so Christum snert og

 hræt

hrært vid hans Klædafalld/ þa vier he
ὑrum rækelega Guds Heilaga Ord/ br
ukum þaug Hæverdugu Sacramenta
riettelega/ og hølldum oss suo fast vid
hañ/ med einnre sterkre og oþlugre trw
seigiande med Forfødurnum Jacob/
Jeg sleppe þier ecke Herra/ fyrr eñ þu
hefur blessad mig.

J þridia og sijdasta mata er oss hier
vel merkiande/ huorneñ Herrañ Christ
ur hafe orded vid þessare Konu ſkiepnu/
hier vm talar suo Gudspiallamadurinñ
og seiger/ Eñ Jesus snereſt vid/
leit til heñar og sagde/ vertu
hughrauſt Dootter/ þyn trwa
giørde þig Heilbryngda.

Þrent er oss hier i þessū Ordū athug
ande/ Pad fyrra er þ/ad Herrā Christ
ur virder hana so myfels/ad hañ ecke
ad eins hughreyster hana/ med liufum
Ordum/ helldur z eirneñ kallar hñ ha
na sijna Doottur.

Þar

Þar næst hrosar hū hēne/ hier þ sijna
støduga trw/ þui æn heñar er omøgu
legt ad vær kuñum Gude ad þocknast/
Heb. 11.
Ad sijdustu stendur hier j Gudspiall
inu/ ad þesse Kuiña hafe Orded æ þe
irre Sømu Stundu HEilbrygd.
Hingad til hafde eingiñ Læknar gietad
vñed boot a Heñar Meine/ eñ Herrañ
Christur giører þad allt gott/ med einu
sijnu Orde/ þui hūs Ord eru kroptug/
z Almættug/ epter þui s David vitnar
j Psalm. 33. Og so sem þad/ hañ kom
þessare Konuskiepnu til Hialpar/ z gaf
heñe aptur sijna Heilbrygde/ Eins mū
hañ og so frelsa alla þa sem hañ æka
lla/ fra øllum Eymdum/ og Harmkuæ
lum/ sem þeir hliota ad lijda/ j þessum
Eymdardal/ og jñleida þa vm sijder/ j
þañ Himneska Gledeñar sal/ Þangad
ad komast/ og þar ad vera/ med Gude
og øllum wtvøldum/ vm eilijfþar Allđ
er/ Þad veite oss Gud Fader af sinne
Nad/ Huørium med sijnum Eingietna

Syne og Heilaga Anda/ sie Lof Dyrd og Packargiørd/ vm allar Allder/ Allda/ A M E N.

XXV Sunnudag epter T. Evangelium/ Matth. 24.

DJ þann tijma. Jesus sagde til sijna Lærisueina. Nær ed þier sioed Suyvirding Foreyd slunar/ aþ huørre sagt er/ byrer Spamannen Daniel/ standande j Helgum stad. Huor sem þ les hann hygge þar ad. Huørier þa eru a Gydingalande/ flyie þeir a Fioll/ Og huør hann er a Riaþre/ fare hann ei ofan nockud ad taka wr synu Huse/ Og huør sem er a Akre/ snwe hann ei aptur/ ad taka vpp Kyrtel sinn/ En vei Þungudum ꝛ Brioſtmylkingum a þeim Dogum. Aþ þui bidied/ ad ydar Flootte verde ecke vm Vetur/ og ei a Þuottdeige/ Þuiad þa mun verda so stoor Hormung/ þuilijk ad eige var/ j fra Upphafe veralldarinnar/ allt til þessar

þessarar stundar/og ei helldur mun verda. Og nema ad þesser Dagar verde styttcr/ verdi eckert Holld hoolped/ Eñ fyrer vtt valdra saker/þa skulu þesser Dagar stytt ast. Eñ ef nockur seiger þa til ydar/sia ed/hier er Christur/eda þar/þa skulu þi et ecke þui trwa/Þuiad þar munu vppriß sa Falschristar og Fals Spaamen/og þe ir munu giora stoor Takn og Vndur/so ad j Villu munu leidast/ ef skie mætte/ eirneñ Vtvalder. Siaed/eg sagda ydur þad fyrer/Nu ef þeir seigia til ydar/sia hañ er a Eydemørku/þa ganged ecke vt. Siaed/hañ er j Launkofum/þa trued ei þ/ Þuiad lijka sem Elldingi vtgeingur af Vppgaungu/ og skijn allt til Nidur gaungu/lijka so mun ꝛ vera Tilkoma mañ sins Sonar. Þuiad huar hellst ad Hræed er/þangad munu og Ernerner safnast.

Skopunar Bookariñar 9. C. Lesum vær vm þañ Riettlæte sins Predikara Noa/ Ad hañ hafe epter Flooded teked til ad planta Vijngarda/ꝛ sem hañ drack af

Vijnenu/ hafe han drucken orded/ og leiged naken j sine Tiallobwd/ En sin hns yngste Son Cham/ sa sijns Fodurs Blygdunar Lim/ spottade han hn̄ huors vegna þa Noe vaknade aptr af Vijnenu/ og þreck ad vita/ huad hans Sonur hafde sier giort/ þa Formælte han hønum/ og sagde/ Bølvadur ver de Canaan/ og han skal vera Þræll al lra Præla a medal sina Brædra. Þet ta mæ vel skiliast og heimfærast/ vppa andlega Vijsu.

Gud Drottin hafde sialfur plantad sier eirn kostulegan Vijngard j þriosu mu Takmarke/ þan sama hafde han vmgyrdt med Griote/ og Rootsett þar jne kostulega Vijnkuiste/ suo sem Spaamadurin Esaias vottar j 5 Cap Fyrer þenan Vijngardin Drottins a ad merkiast z skiliast Søfnudur Guds edur christeleg Kyrkia/ huoria han ha fde j þui gamla Testamentenu skiptad al einasta hia Gydingum/ sem voru af Abrahams Sæde epter Holldenu/ hu

ørs vegna hiñ Heilage David seiger so
i Psalm. 80. Drottiñ/ Vijnvid heþ
ur þu af Egyptalande burt ꝼlutt/ og
þa Heidnu wtreked/ og jñplantad þañ
hiñ sama/ fyrer hm̃ hefur þu Veiginn
giort/ og lated hañ Groodur setiast/ so
hañ heþur Landed vppfyllt. Eñ i þui
nija Testamentenu/ er christeleg Kyrk
ia ecke ꝼramar meir bundeñ vid vĳst
Folk/ helldur eru Gude vel þocknan
leger/ aller þeir sem hañ ottast og giø
ra Riettvĳsena/ ſ̃ þar stendur j Post.
Giørning. 10. Þetta er nu sa Andle
ge Vĳngarduriñ/ sem Gud Fader heþ
ur plantad/ med siñe hægre Hende/ og
Endurkeyptur er/ med hans Sonar
dĳrmæta Bloode. J þeñañ Vĳngard
iñ siñ/ heþur Gud sendt/ og sender enn
nu j dag/ trwlynda Verkameñ/ sm̃ þar
iñe skulu þiena og Erfvida/ Ja/ hann
hefur eina Hiartgroona og breñande
Elsku til hans/ vmlĳdur hañ/ og von
ar ær epter ær/ ad hñ mune sæt Vĳn
ber af sier bera/ eñ huad skiedur? Hañ

 giefur

glefur ecke afiad eñ ſwr Ber aþ ſier/ eñ
þar þ lætur Gud þo ecke ſtrax þeñañ
vijngardiñ ſiñ vpprætiañ verda/ helldr
leit" lags vid/ huorneñ hñ meige þrioſ
gaſt og Bloomgaſt/ ſeigiande/ HVad
ſkal eg þa meir giora vid miñ Vijnga
rd/ þad eg heþe ecke giort? Eſa. 5.
Eñ med þui ad þeſſe vggalauſa Ber
olld/ ſkeiter ecke neitt vm Guds Lang
lundargied og Þolenmæde/ helldur vañ
brukar hana myklu meir og þramar/
til ad hallda afram j Syndum og alls
konar vondſku. Sie/ þa er ſem hañ
bleſſadur vakne af Suefne/ til ad for
mæla ſoddañ Spotturum og Yfertrod
ſlumoñum/ og aþmæ þa/ ſo ſem lioos
Dæme mæ ſiaa/ a þeim Jeruſalems jñ.
byggiurum/ huoria Gud hafde þo ſier
deilis wtvaled þramar odrum/ ſier til
Eignar og Eigendoms/ og giort ſuo
margt og myked til gooda/ ſo þad mæt
te vel ſeigiaſt vm þa/ ſem Moyſes ſag
de fordum til Jſraels lijds/ Huar er ſuo
Dyrdlegt Folk/ huoriu Guderner hafa
ſuo

ſo nalæger vered/ ſo ſem Drottiñ Gud
vor/ ſuo opt ſem vier akøllum hañ/
Deut. 4. Eñ med þui þeir j Jeruſa
em gafu eingiñ ſæt edur good Vijnber/
aꝼ ſier/ helldur ſur Ber/ þar þeir hog
udu ſier ſuijvirdelega/ bæde j Kieñingu
ñe/ Siþnadenum og Framferdenu/ ſem
þeir kuñu alldrei ad forſuara/ þa kuñe
Gud þad ecke leingur ad lijda/ helldur
gaf hañ þeñan Vijngardiñ ſiñ/ j valld
þeim oolmu Villugolltum/ og grim̃u
Refum/ huorier hønum hafa ſo hrygg
elega vnnfurnad / ſpillt og fordiarfad/
bæde hid jñra og ytra/ ad þar er ecke ſte
im yþer Steine ſtandande epterſkiliñ/
ſo ſem ad Herrañ Chriſtur/ hafde þin
opplega ꝼyrer ſagt/ eñ þo ſierdeilis og
einkanlega j þeſſu voru H. Evangelio
huort vier vilium nu leingra jñgangs
ſtuttlega ſkoda og yfervega/ j tueimur
epterfylgiande ſmægreinum.

Og ſkal hin ꝼyrre vera vm Eydeleg
ging Borgareñar Jeruſalem.

Wiur vm Ending þeſſa Heims/ m̃
Ggg v   þui

þui betra sem vier kunnum oss hier wt af til Lærdoms/ Huggunar og Aminñin gar ad taka.

Gud sende oss øllum sijna Nad/ suo vier mættum þetta yferuega/ hans hei lagasta Nafne/ til Lofs og Dyrdar/ eñ oss øllum til Sælargagns/ j Jesu Nafne/ Amen.

Eirn obrigdanlegur Vottur/ z Bevijsing Guds Fødurs Nadar og Myskunar vid oss Meñena/ er þad/ ad hañ lætur ecke alleinasta vara oss vid þui/ sem oss kañ ad skada/ vppa Sal og lijf helldur z eirneñ syner oss veg z Medel/ huørneñ vier kuñum ad vmflyia yfer hangande Straff z Olucku/ Amos 3

Dæme hier vppa høfum vier/ j þessu heilaga Gudspialle/ j huoriu Herrañ Christr seiger f Nidurbrot Borgariñ Jerusalem/ eirneñ giører hñ þm Jerusalems Borgar moñum hier/ sem all vijda añarstadar/ eina skarpa Amiñing og Vidvørun/ ad þeir take sig vel j va ckt/ so ecke falle yfer þa/ þad hrædele ga

ga Hefndar straff/ sem ollum Ogudleg um og ofyrerlætsømum er fyrerbwed/ ef þeir læta ecke af sijnum Syndum/ z Gudlausu Athæfe/ og þar þyrer talar hañ so/ og seiger/ j Upphafe þessa hei laga Evangelij. NÆR ED ÞI er Sæmed Sutsvirding For eydsluñar/ aþ huørre sagt er þyrer Spmañeñ Daniel/ standande j Helgum stad.

Quad ad skiliast edr merkiast eige/ þ þe ssa Sutsvirding Foreydsluñar/ þar om hafa þeir lærdu haft ymeslegar Mein ingar/ Eñ tuær eru þær sierleguftu sm hellst eru eptertakanlegar og næst kom ast þessu efne.

Fyrst er þad Meining Læreþedraña/ ad hier fyrer eige ad skiliast Mynd. ed ur Bijlæte Keysarans Tiberij/ huørt Pilatus liet jñsetia j Musterid jñ j þad allra heilagasta/ epter Pijnu z Dauda vors Herra Jesu Christi/ til Spotts z mijñ

Minnkunar/vid Laga rieit Gydinga/ so sem Josephus Sagnameystare þar vm skrifar.

Lærefaderinn Augustinus meinar og helldur/ ad þ Suivirding Foreydslunnar eige ad merkiast z skiliast / Strijds her þra Romversku/ sem so aumkunarlega brende og brælde allann þennann Stad.

Nabogodonosor/ Kongurinn af Babylon/ hafde ad sonnu/ ædur fordiarfad og eydelagt þinnann Stad/ enn þo ecke so/ ad Gud liete hann ei aptur vppbygdann verda. Enn su siidare Foreydslan sem Titus Vespatianus giorde/ var langt um stærre og vidbiodslegre/ huar fyrer hun matte med riettu kallast Andstygd z Suivirding hia þeirre fyrre/ þui þad ann j fra/ var huørke Jerusalems Stad ur me Musterid aptur vppbygt.

Ecke baggade þeim Jerusalems Innbygiurum þad/ ad Gud Drottinn/ liete ecke nooglega vidvara þa/ vid þssu Nrune /z Eydeleggingu/ Nann sende þeim sijna Propheta/og Spamenn/ Jan hun liet

liet sin̄ Eingleteñ Markans Son/ sialf
añ Personulega vmgangast med þeim/
og Perdika þeim Jdran og Yperboot.
Sijdan þa þad hafde ecke ad seigia/ ad
varade hañ þa med ymeslegum Teikn
um/ sm̄ voru þesse/ Fyrst sau þeir a Ni
mniñū/ eina stoora og oveniulega Hala
stiørnu/ eirneñ Strijds Fylkingar j Lo
ptenu/ j Musterenu sialfu heyrdest ein
Raust/ sem hroopade og sagde/ LAT
um Oss FLyia BVrt HJedañ/ LAT
um Oss FLYia BVrt HJedan/ Su
stoora Koparhurd Musteresins/ lauk
sier sialfkrafa vpp nockrum siñum.
Borgararner þeirrar Stadar/ vrdu vpp
vægder og osamþycker sijn j mille/ suo
þeir sneruft/ eirn j mote ødrum/ z giør
du eitt hrædelegt Mord/ Drap z blod
bad/ so Strætiñ voru full af Daudra
Maña Bwkum. Þar a ofan kom
þeim vppa/ so megnt Hallære og Hun
gurs Neyd/ ad þeir vrdu ad leggia sier
til Munns og Fædis/ siñ eigeñ Þreck/
Wopna Drit/ Skoobætur/ z añad þui
vm

vmlijkt/so sem Josephus/ med mørgum ordum/þar vm Skrifar/ j sinar 16. Bookar 21. Cap. Huad vijdara hier vm skrifad stendur/ og hrædelegt er ad minast/ma lesa j Bookum Theo doreti/Sozomenis/Nicephori/sem og vijdar añarstadar. Þui þo Julianus Truar nijdingur/ leifde Gydinga folke ad vppbyggia aptur ad nyu Mustered til Jerusalem/þa gagnadest þad þeim ecke/þuiad/jafnoott z þeir lietu biggia nockud/hrunde þad aptur af Jardskia lftum/þar ad auke kom Elldur wr Jø rduñe vpp/sem þui foreydde/Og þegar Byggmeystararner villdu ecke lata af sijnu vpptecknu Ervide/þa skrifa þeir ad þar hafe falled Elldur af Him ne/ sem vppbrent hafe bæde þa/og so Byggingena z þeir høfdu vppbyriad.

Hier sium vier nu/Guds Elskuleg Born/huad hrædelega/og ognarlega Gud Drottiñ straffar Synder og Yfer trodslur Mañana/þa þeir blijfa ecke j þeirre Hlijdne/Audmykt og Vndergief ne

ne sem þeim ber honum ad sijna.
Nu vilium vier aptur hverfa til Text ans/og Sia til/ huort ad SWJvird ing FOR Erdsluñar/ meige ecke og so bisiast hia oss/ a þessum Dogum/ eins og hia Jerusalems Borgarmonum.
Vort Hiarta ætte mz riettu adheita z kallast Mustere þeirrar heilogu Gud domsins Prestingar/ epter þui sem Post ulin Paall seiger j fyrra Sendebriefe til Cor 3. Vite þier ecke seiger hñ/ ad þier erud Guds Mustere/ og heilagur Ande bygger j ydur? Eñ huad hræde lega SWJvirding FOReydsluñar he fur sa jlle Ande/ verkad z framkuæmt j þessu heilags Anda Mustere/ hia pl eft ollum Safnadarens Limum/ nu a þessum sijdustu Tijmum? Þar finst SWivirding Gudlostunariñar og ma rgskonar Afgudadyrkunar/ sem Ogud leger Galldra og Fiolkijngismeñ frem ia/ Gude eilijfum til Styggdar/ Naung anum til fordiarfs/ eñ sia: fum sier til Salarglotunar/ og eilijfrar Fyrerdæm
ing

ingar. Þar stijngur sier nidur SVij
virding FOReydslunar/ hia allmørgū
j þui/ ad þeir ackta lijted Guds heilaga
Ord/ og þaug Nærverdugu Sacramen
ta. Børnen̄ forsmaa Forelldrana/ og
vilia ecke hlijda þm/ Tilheyrendurner
sijna Sælusorgara. Þienararner sijna
Herra og Hwsbændur. Jaa Gud næde
Diøfullin̄ kiemur þui so til leidar/ ad
þar fiñast nu allvijda j þessu Lande
SVivirding Hoordoma Blood skam̄a
Saurlijfes/og aññara þuilijkra andsty
ggelegra Lasta. SVJvirding Naturs
og Deiningar/ SVJvirding Mords
og Mañdraps/ VVJvirding Bolvu
nar og Formælingar Orda.

Og so vier meigum vita/ ad allar þess
ar nu vpptaldar Synder/med þusund
morgum ødrum fleirum/ sem driigd
ar eru a mote Gude og Samviskuñe/
sie riettkalladar SVJvirnding FOR
eydsluñar/ þa talar so Ande Guds j
Ordskuida Book. 11 C. Drottiñ heff
ur Andstygda Rangsnuñi Hiortum/
og

z a goodũ hefr hñ pocknã. Huad mũ hi er þa vilia fylgia a epter? eda eigũ vier ad þeinkia/ ad Gud mune ecke sia þssar suivirdelegar Synder? Nei vnguañ eig iñ/ helldur mun þad koma a epter/ sem þar stendr skrifad hia Spamañ. Hos. 14. Cap. Ad med þui/ Ad þar er ein ginn Trw/ Eingeñ Kiærleike/ eckert Guds Ord j Landenu/ helldur Gudlast aner/ Lygar/ Mord/ Þiofnadur og Hor domur/ hafa Yfferrad feinged/ og ein Bloodskulld kiemur epter adra/ þa skal Landed standa aumlega/ og þess Iñbyggiurum skal øllũ jlla vegna.

Þetta eru nu þær somu Suiuirding vegna hûra ad Gud Drottiñ strafꝼade þa fyrstu Verolld mz Vatnsflodenu/ j Gen. B. 6 Cap. Og Sodoma z Go morra/ med Ellde og Brenesteine/ Gen. 19. Þetta eru þær Suiuirdingar fyrer huoriar Gud hefur og eirneñ str appad Land vort og Lyde/ med Hungre z Hallære/ med Morde z Rane Mañа Nu ecke alls fyrer laungu/ sem var

 þeg

þeg[r] þ Illþyde/ Tyrkiarner kemu hin-
gad Año 1627, og giordu hier stoorañ
skada og Manstion.
Lœtum nu oss hier þ/ þar vm amiñ-
ta vera/ ad vier j ollum Stiettum/ bu-
rtskwþum þra oss soddañ Andsiygdar
Suñvirdingum/ sem oss kuña vm sijder
ad þordiarfa z eydeleggia/ z þad sama
fyrer saña og alvarlega Jdran og Af-
lœt Syndaña/ so mun Gud vissilega ta-
ka oss aptur til Nad[r]/ þui so seiger D[r]
ottiñ fyrer Muñ Spamañsins Iere-
miæ j 18 Cap. Skindelega tala eg a[t]
moote eirnre þiood og Kongsrijke/ þad
eg vilie vppræta/ sundurbriota og fordi-
arfa þad/ eñ ef þad snyr sier j burt þra
siñe vondsku a mote huorre eg tala/ þa
skal mig eirneñ angra þa Ogiæfu/ sin
eg hugde ad giora þeim.
Hier næst er oss athugande/ þad
Herrañ Christur seiger/ eñ þramveig-
is j þessu heilaga Evangelio/ huorni[n]
til mune ganga vm Niduibrot Borga-
riñar Jerusalem/ sem er/ ad þar mune
verda

verda So stoor Hørmung/huï lijk ad ei hafe vered j fra vpp hafe Veralldariñar/so ønguñ mune frijdt vera/huørke wte nie jñe/ huørki a Rimpre nie A A Kre, Huar afvier meigum sia z merkia/huad hrædelegt pad sie/ad fal la j Reide hendur Drottins.

Tøkum oss þetta/þar fyrer/ til Vid vrunar/og þeinkium til þess sem Post uliñ Paall seiger j Pist.til Rom. 11.C. Ad hafe Gud ecke þyrmt Natturleg um Kuistum/verda meige/ad hañ þyr me þier ecke helldur/z cet.

J pridia lage spaer Herrañ Christ ur hier soleidis/þ Nidurbrote Borgar ēñar Jerusalem/ad hñ seiger/þar mu ne ønguñ þyrmt edur vægdt verda/huø rke þ Vungudum K Viñum/Nie H E lldur V Ngbornunum/þui so stendur j Gudspiallenu/ Ad vei skule vera þ V N Gudum Þ G B R J Ostimplkingum

A HEim DOgum. Þetta seiger nu Herrañ Christur vnder þa Grein/ ad þar mune huørge gieta hafft sig vndan saker sijns Beykleika/og Ostyrkleika/ helldur aumkunarlega myrdtar/ z j hel slegnar verde/ med sijnum Smæbørnum/og skal þad so sagt vera/ vm þad fyrra.

VIER vilium nu vijkia til þess seirna Greinarkornsins/ sem hliodar vm Ending þessarar aumu Veralldar/ fyr er huorre Herrañ Christur spaer/ ecke sijdur j þessu heilaga Gudspialle/ enn fyrer Nidurbrote z Foreydslu Borgar innar Jerusalem.

Nier kañ einhuør ad spyria/ Huar af kañ eg þad ad vita/ ad sa sydaste Dag ur sie fyrer Hende/ og so sem okomiñ ad eins? Herrañ Christur seiger hier j Gudspiallenu/ ad þad sie Teikn hins sijdasta Dags/ ad þar mune vpprijsa a mote Heimsins Enda/ FALSCENR istar og Falsspameñ/ og þeir mun

mune giøra ſtoor Teikn og Vndur/ ſo ad j Villu munu leidaſt/ ef ſkie mætte eirneñ Vtvalder.

O huad marger Villumeñ og Kiettarar gioraſt nu a þeſſum Tijmum/ ſem draga med ſier margar Saler til Gløtunar og Fortøpunar/ ſuo ſem ad er Paveñ j Rom/ med ſijnum Selſkap eirneñ Calviniſtar/ Anabaptiſtar edur Endurſkijrarar/ og adrer Mijmarger/ huøria hier er oflangt vpp ad telia. Þar fyrer framſetur Herrañ Chriſtur hier j Gudſpiallenu/ nockrar nytſamlegar Reglur/ epter huørium vier eigū ad breita/ ſo vier verdum ecke af þeſſū og þuilijkum Villu Ondum afvegaleidder.

Hin fyrſta Reglañ er ſu/ad vier høfum jduglega Guds Ord vm Hønd/ leſum þad/ og leggium vppa Hiartad/ epter þui ſem hañ ſialfur aminñer hier/

þar hañ seiger/ HVør ÞAD LES HAñ HYGge ÞAR AD. Su Nei laga Ritning/er so sem eitt Sendebrief sem Drottiñ hefur sendt og tilskrifad Mañkyneniu/ j huoriu hañ byrter oss z j liose lætur allañ siñ Vilia/vm vora Velferd og Saluhialp/Ja/hũ er su Fæda/ s̃ oss nærer z Endurlijfgar/ hun er þad Ljoos/ s̃ oss vpplijser/ Hun er sa Plaastur/sem oss græder/ Hun er sa Fie sioodur/ sem kostulegre er/ helldur enn mørg Þusund Stycke Gulls og Sylf urs/so sem David vottar j Psal. 119. Þar pyrer er þad tilheyrelegt og skyll dugt/ad huør sem þessa Book les/ HA HH HYgge vel og vandlega ad/ hu ad j heñe stendur skrifad/ Eñ med þui ad Natturlegur Madur skynier eckert af Guds Anda/af þui/þad er hønum Heimska/og hañ ber þad ecke þeckt/ epter þui sem Postuleñ seiger/ j 1 Pist. til Cor. 2. Þa lætum oss bidia Gud ad hañ vilie vpplukа vorum Skilnin gs og Hugskots Augum/eins og hañ

opna

opnade Augu þeirra tueggia/ sem til Emaus geingu/Luc. 24. Vppa þad vier mættum sia Dasemder Drottins i hans Logmale/Psalm. 119.

Vær skulum og so vita/ad Herrann Christur Amiñer hier ecke ad eins/ þa Andlegu/ ad þeir lese vel og kostgiæ felega Heilaga Ritning/ helldur og eir neñ alla adra wtif:a/ huørs hellst Em bættis sem þeir eru/þui ecke hafa þeir heiløgu Guds Meñ Postularner/skrif ad siñ Sendebrief z Pistla/ einungis Prestum/edur Andlegrar stiettar moñ um til/ helldur og eirneigiñ þeim Ver alldlegu/so sem Rada ma af 1 Pist- Joh. 2 Cap. Þar hñ seigest tilskrifa Forelldrunum/Bornunū/ z Yngesfol kenu/so all' meige þ jafnt lesa/þui hū hñ hefr siña lysting j Logmale Drott ins/ z tal' vm þ bæde Nætr z Daga/ sa hiñ same er lijka s Vidartrie/ s Rot sett er/ hia Vatnslækium/ huort ed ber siñ Avøxt a siñum tijma/og hans La uf blod munu ecke visna/og allt huad

hañ giører/ þad mun luckast vel/ epter
þui sem David kieñer j Psal. þm 1.

Oñur Reglañ edur Rædleggingiñ
ſ Herrañ Christur giefur oſſ hier/ er
þeſſe/ ad hañ ſeiger vær ſkulum FLYia/
Huørt þa/ kañ einhuør ad ſeigia? Vær
eigum ad flyia til Fiallaña/ Eñ fyrer
þeñañ Flootta a ecke ad ſkiliaſt/ nock
ur Lijkamlegur Flootte/ helldur ſkulū
vier vita/ þar er tueggia Handa Floot
te til/ añar Andlegur/ edur Sælareñ
ar Flootte/ añar Lijkamlegur/ ſa Lijka
mlege ſtodar oſſ ecke neitt/ fyrer þeim
ſijdaſta Deige/ helldur Sælareñar fl
ootte/ huør faleñ er j riettre og ſannre
Jdran og Afløate Syndaña/ Vm þeñ
añ Flottañ talar hiñ heilage David
j Pſalm. 121 ſeigiande. Mijn Augu
hef eg vpp til Fiallanna/ huadañ
mier kiemur Hialpeñ/ mijn Hialp kiem
ur af Drottne/ ſem ſkapad hefur Him
eñ og Jørd.

J heilagre Ritningu verdur gieted
ſierdeileſtega/ þriggia Napnfrægra
Fialla

Fialla/ til huorra vær eigū ad plyia ſo framt ſ vær vilū odа friјer þ Dioflen um og ollum vorum Sálar z Liifs O vinum/ og erfa vm ſijdер eilijft Lijf/ og Sáluhialp/ ſem er fyrſt Fialled Sin ai/ annad Fialled Sion/ og þridia Fall ed Thabor. Til Sinai Fialls eigum vier ad plyia med Moyſe/ og læra þar ad þeckia og kānaſt vid vorar Synder/ og vidurkienā þær/ þui huor ſem dreg ur dulur a ſijnar Yfertodſlur/ þeim mū þad ecke luckaſt/ eñ huor þær medkieñ er og lætur af þeim/ ſa ſome mun Myſ kun hreppa/ ſeiger ſa vijſe/ j Ordſkuida Bokeñe. 28. Eñ vær ſkulum var aſt/ ad ſtadnæmaſt ecke ſeinge a þeſſu Fiallenu/ eins og Cain ſem ørvænte ſi er Guds Nādar/ Gen. 4. Eda ſem Ju das er heingde ſialfañ ſig/ Mat. 27. Helldur ſtrax ſem vier erum komn er til ſañrar þeckingar/ og Vidurkieñ ingar vorra Synda/ þa ſkulum vier ta ka oſſ adra Reiſu fyrer Hendur/ og fer daſt til Fiallſins Sion/ af huoriu vt

Nhhv er

er geingeñ Predikun heilags Euange
lÿ/ vm allañ Heimiñ/ Esai. 2. Þar þi
ñum vier Huggun Saalū vorū/ so vier
kuñū ad seigia m3 Postulanū Paale/ hu
ar hellst ŏ synden yfergnæf*/ þ*yfergn
æfer Naaden mykklu þramar Rom. 5.
Þa vier nu so giorum/ og hølldum oss
med Truñe fast vid vorn Herra Jesum
Christū/ þa munum vier vm siþer/ fær
der verda fra Sions Fialle/ vppa Fiall
ed Thabor/ huar vier munū lÿker ver
da Jesu forklaarudum Lÿkama/ og skij
na sem Sooliñ j Ríjke vors Fødurs a
Himnum/ Matt. 13.

Þridia Reglañ edur Vidvøruniñ sīn
Herrañ Christur giefur oss hier/ er jñe
faleñ j þessum Ordum/ þar hañ seiger
Huør hañ er a Riaþre þare
hañ ei oþan/ nockud ad taka
vr sijnu Hwse/ og huør sem
er a Akre/ snue hañ ei aptur
AD TAka VPP KyRiel Siñ.

Hier

Hier tekur nu Drottinn vor Jesus Christus/ ollum oss sem lifum a þessum siij dustu Hnijkasamlegu Tijmum sterkan̄ vara pyrer/ ad vier skulum ecke pesta Hiarta vort/ ofmyked vid þetta stundlega z Fallvallta Gotz þessarar Verallð^r/ þui alldrei veit nær/ en̄ þ Heimurin̄ med øllu þui/ sem þar er jñe/ mune forganga/ þar fyrer seiger Herran̄ Chrisstur so hia Luc. Gudspialla mañe/ j 21. Simed til/ ad ydar Hiørtu ofþijngest ecke/ af Ofmæte/ og Ofdryckiu/ edur vm hyggiu þessarar Næringar. Huglei dum huad Kuiñu Loths vard/ af þui hun leit til baka aptur a sin̄ Listegard þa vard hun ad Salltsteine/ so sem lesa mæ/ Gen. 19.

Þad pior da sem Herran̄ Christur tekur oss hier vara fyrer/ vidvijkur þeim Falschristum/ og Fals Spæmoñum/ sem han̄ seiger vpp mune rijsa/ fyrer þan̄ sijdasta Dag/ so sem vier heyrdum strax æminst/ huorra Folskum Kieñingum z Lærdome/ hn̄ bañar oss ad trua

so

so seigiande/En ef nockur seiger til ydar/sined hier er Christur / pa skulu þier þui ecke trwa/ Jtem/ ef þeir seigia/ siined hn̄ er a Eydemørku þa gange ECke VT/ SJmeð/ HAñ ER J LAVNkopū/ þA TRwed ECke.

Fimta Reglan edur Aminningen/ Herrans Christi/ sem hn̄ framsetur þ oss/ j þessu Heilaga Gudspialle er þesse/ að hañ seiger vær SKVLum VJDial Vm huad eigum vier þa hellst að bidia? kan̄ einhuør að seigia / Vær eigum að bidia vm þad/ að vor Flotte verde ecke VM VEtur OG EJge A HVDTTdeige. Huad þad sie/ að flyia vm Vetur/ þad wtleggur sa Hnlærde Doctor Reinhardus Bakius miog merkelega j sin̄e Postillu/ a þeñan hatt/ sem er/ þad eige að skiliast vm þa sem vndandraga Jdran sin̄a/ þangað til/ þeir eru añadhuort stuker ordner/ eda

kom

komner ad Andlætenu/ þui ſuo mykell
Miſmunur/ ſem þar er a mille Sum
ars og Veturs/ ſo ſtoor miſmunur er z
ſo a mille Heilſu og Vanheilſu/ a mille
Vngdoms og Alldurdoms/ þar fyrer/
þegar Veykleikiñ edur Alldurdomuriñ
færeſt a eirn/ þa mæ þad ſeigiaſt/ ad
þar ſie komiñ Vetr/ hia þeim ſama/ þa
minkar Skilninguriñ/ Miñed dofnar/
Mælþæred tregaſt/ Jæ/ aller Mañs
ins Lider og Limer/ verda ſtamer og ſty
rder. Þar fyrer ætte huør og eirn/ ad
miñaſt a ſiñ Skapara/ j ſijnu Vngdoo
me/ ædur eñ þeir vondu Dagarner ko
ma/ epter þui ſem Salomon Rædlegg
ur j ſiñe Predikunar Booker 12. Cap.
Og vndan draga ecke ſijna Jdran fra
einu Deige til añars/ edur þar til Gott
z Daude kiemur ad Hondum Syr. 5.
Eñ a Sabbats Deige ad þlyia ſeiger
ſame Doctor/ ad ſkiliaſt eige ꝥ þa/ z
geyma ſier Jdran ſijna til þeſs j ødru
Liſſe/ þui þa vill ðda opſeint ad jdraſt.
Su ſiøtta og ſijdaſta Reglañ/ ſem
Herr

Herrañ Christur framsetur hier/ off til Lærdoms og Eptertektar/ er jñefaleñ j þessum sijdustu Ordum Gudspiallsins þar hañ seiger. Þuí huar hellst sem Hræed er/ þangad munu og Ernerner saþnast.

J þessu Ordu samlijker Herrañ Christur sier vid eitt Hræ/ eñ off vid Ernurnar/ eñ ecke vnder þa Grein/ ad hñs Heilagaste Lijkame/ hafe so sem añad Hræ j Grøfeñe Rotnan sied/ so sem su mer Villumeñ hafa hallded/ þuert a moote klaaru Guds Orde/ þar so stend ur j Psalm. 16. Þu munt mijna Ond eige yfergiefa j Helvijte/ og ei leifa ad þiñ heilage Rotne/ helldur a þetta j andlegañ maata ad skiliast/ sem er vm hans beysku Kuøl og Pijnu/ þar hoñu var so sem meinlausu Lambe slatrad/ fyrer allar Verallдareñar Synder a Krossens Alltare. Þar fyrer/ so sem þ ad eitt Daudt Hræ/ er Arnariñar be

ſta Fæda/og þær pliekiaſt hellſt þang
ad ſem þad liggur/eins eigum vær ad
lata þad vera vora ſtærſtu Epterlan
gan/ad hallaſt ad vorum Endurlauſn
ara Jeſu Chriſto/ſem vorra vegna er
dæeñ. Þar næſt er þad Nattura Ar
nareñar/ad hun giefur med opnum Au
gum horft j Soolena þegar hun er ſiñ
biørtuſt/So eigū vier ad horfa med tru
ar Augum vorum/a þa ſkiæru Riettlæ
tiſins Sool vorn Drottiñ Jeſū Chriſt
um. J þridia læge ſo ſem þad/ad Orn
iñ hefur ſijfellt Strijd vid Drekañ/ ſo
meigum vier ē a Jeſum trwum/ hwaſt
vid ſijfelldre Druſtu/a moote þeim Nel
vijſka Dreka Dioflenum/huortum oſſ
ber ørugglega mootſtødu ad veita j trw
ñe. J fiorda mata er þad ſkrifad vm
Ornena/ad þegar hun er ordeñ gøm
ul/þa eige hun ad breña af ſier Fydred
bada ſig ſijdañ þriſvarſiñum j einum
hreinum Vatns Bruñe/og verda þar
med vng og fryſk vppa nytt/huar a Da
vid miñeſt j Pſalm, 103. Þeſſa Arnar
eñar

eñar Arf ættũ vier ad læra/ j þañ mata ad apleggia þañ gamla Mañeñ/ s̄ sig fordiarfar j Girndum Villudomsins eñ jklædast aptur þeim nya Mañe/ sm̄ epter Gude er skapadur j sañarlegu Ri ettlæte og heilagleika/ epter þui sem Postuleñ talar j Pistlen. til Eph. 4.

J fimta og sijdasta læge/ so sem þad ad Orneñ tekur sig vpp fra Jørduñe, j Lopted/og flygur allra Fugla hæst/ so eigum vier j sama mata/ad yferg efa þetta Jardneska/ og stunda epter þui Himneska/ sm̄ þar er vppe. Þar fy rer/ huør hñ vill hafa Hlutdeilld med Herranum Christo/ hañ stunde epter þessum Dygdum/ so hñ meige vera eitt andleg Orn.

Nu vilium vier taka oss Lærdom/ og Huggun hier wt af. Fyrst verdur oss synt og fyrer Siooner sett/ huørsu næ kuæmlega/ ad vor liufe Lausnare elskar oss Meñena/ og vill huørke sia nie vita vora Topun/edur Fordiørfun þar hañ giefur oss/ og fyrer setur suo ma

margar merkelegar Lÿfs Reglur/ epter huørium vier eigum ad haga oss og breyta/so vier mættum gieta vmflyed tÿmanlega og eilÿfa Olucku/sem yfer oss hanger/vegna Syndanna. Vær pl ogum ad seigia j Almennelegu Malltæke/ad sa sie Vinur sem til vaths seiger Enn þad er þo Vinastycked langtum meira/þeg^r eirn varar annann vid/z leggr hm̄ holl Rad/hùnenn hn̄ meige kom ast fra Olucku þre/ s̄ hann a þ̄ Hende. Nùtueggia þetta hefr vor blessade Nirder/Herrann Jesus Christus Audsynt oss/þar þ̄ meigū vier visselega hallda hn̄ fyrer vorn besta og truasta vin/ og seigia hm̄ til allra vorra Naudsynia,

Þar næst er þ yfer mata Huggunar samlegt/fyrer øll Guds Børn/sem Kr osse og Motgange eru vnderokud hier j Heime. Ad hann seiger ad þeirra Hør minnga z Hrygdar DAgar SKULe STyttast/og hn̄ vilie ecke einum eda ødrum meire Þinning vppa leggia/enn sierhuør kunne ad bera. Nu þessum

 vor

vorum Himneſka Hiartans Fodur/ ſm̃ audſyner ſig ſo Nadugañ/ og Myſkun ſamañ vid oſs ſijnar Fatækar Barna ſkiepnur/ ſeigum vier Loꝼ/ Dyrd/ Heidr og Packargiord/ nu hiedañ j fra ꝛ ad Eilijfu/ AMEN.

XXVI Suñudag epter T.

Evangelium Matth. 25.

Peim Dogum. Eñ þa Mañ ſins Son mun koma j ſijnu Tignar Vellde/ og aller hel ger Einglar med hm̃/ hñ mũ þa ſitia a Sæte ſijns Velld is/ og allar Pioder munu ſamanſoꝼnaſt fyrer honum. Og hañ mun þa ſundur ſkilia hũia fra odrũ / ſo ſm̃ Hirder ſundur greiner Saude fra Kydum/ Saudena mũ hñ ſkicka til ſiñar hægre Handar/ Eñ Ky diñ til vinſtre. Pa mun Konguriñ ſeigia til þra ſm̃ a hñs Hægre Hond eru. Komid þier bleſſader mijns Fodurs/ og eingeſt þ Rijke/ ſem ydur var tilbꝛed fra Upphaꝼe Verallder/ Puiad Hungradur var eg/ ꝛ pier

þier gæþud mier ad eta/ Þyrstur var eg og þier gæþud mier ad drecka/ Giestur var eg/og þier hysstud mig/ Nakeñ var eg og þier klæddud mig/ Siukur var eg og þier vitiudud myn/ J Myrkuastoþu var eg/ og þier komud til myn. Þa munu þin er Riettlætu suara honum/ og seiga Herra/ Hvenær sæum vier þig hungradañ/ & soddum þig? Eda þyrstañ/so ad vier giæþum þier ad Drecka? Eda hvenær sæū vier þig Giestkomiñ/ og hystū þig? Eda nakiñ/og klæddum þig? Eda hvenar sæū vier þig Siukañ/ edur j Myrkuastoþu/ og komum til þyn? Og Konguriñ mun suara & seigia til þeirra. Sañlega seige eg ydur/ hvad þier giørdud einum aþ þessum mynum minstu Brædrum/ þad giørdud þier mier/ Þa mun hañ og seigia til þeirra/sem til vinstre Handar eru. Fared burt þrá mier þier bølvader/ j eilijþann Elld/ þañ sem þyrerbuiñ er Fiandanum og hans Arum/ Þuiad Hungradur var eg og þier gæþud mier ecke ad eta/ Þyrstur var eg/og þier gæfud mier ecke ad drecka/ Giestur var eg/ og þier Hystud

 mig

mig eige/Nakeñ var eg/og þier kladdud mig eige/Siukur og j Myrkuastofu var eg/og þier vitiudud mÿn eige/Þa munu þeir suara og seigia. Herra/Nuenær saū vier þig Hungradañ/edur þyrstañ/ Giest edur nakeñ/ siukañ eda j Myrkuastofu/ z hoþum þier ecke þionadt Þa mun hann suara þeim og seigia/Sañlega seige eg ydur/huad þier giordud eige einum/ aþ þe ssum þinum minstu/þad giordud þier mi er ecke/ Og munu þeir þa ganga j Ei lÿþar Pÿsler/ eñ Riettlæter j eilÿþt Lÿþ.

J Openberingar Bookarennar 19 Cap. Lesum vær ad Johañ es hafe sied Himeneñ opeñ/og a Himnenum huitañ Hest/ z sa sem sat þar a/ hafe heited TRur OG SAñarlegur/ Hans Augu voru sem Elldz loge/og a hans Hofde mar gar Koronr/ z hñ hafde eitt naþn skriþ ad/þad eingeñ visse/nema sialfur hñ/ og hañ var jklæddur einu Klæde/ sem med Bloode var ædreyft/og hans Na fn

sa heiter Guds Ord/ z hønum epterfy lgde Her sa a Himnum er/ a huijtum Hestum/ klædder j huijtu og hreinu Sy lke/og af hans Muñe framgieck eitt beitt Suerd/ þad hañ slæe þar med He idnar Þiooder.

Fyrer þessañ Riddara a þeim huijta Heste/ a eingiñ añar ad merkiast edur skiliast/ eñ vor eskulege Herra z Endr lausnare/ Jesus Christus hȳ ed vtþr yckelega kalladz verdz trur Vottz/ j Op en. B.1. Þui hñ er eirn Gud/ yfer ollū Hlutum/ blessadur ad eilijfu/ Rom. 9. Vm þessañ Riddara er skrifad/ ad hñs Augu hafe vered sem Ellds loge/ hu ad ad merker þad/ ad hañ siae og vite alla Hlute fyrer. Coronurnar a hñs Hofoe þijda hans Guddomlega Magt og Vellde/ Klæded sem hañ var jklæd dur/ og med Bloode var adreift/ merk er hans Þijnu. Eñ þar Johañes seig er/ ad hønum hafe epterfylgt mykell Her/ a huijtum Hestum/ þar fyrer a ad skiliast fylgd og Skare heilagra Eing

la

la/sem med hønum mun koma/ þa hñ a sijdasta Deige/kiemur j Skyum Ni mens/til ad dæma lifendur og Dauda/ þad Tuieggiada Suerd/ sem af hans Muñe framgieck/merker þad/ ad hañ mune a efsta Deige Adskilia þa enu goodu f... þeim jllu/og Ogudlegu/ og jñleida s... elskuleg Børn/ j Himnarij kes Glede og Føgnud/ eñ nidursteipa hinum til nedsta Helvijtis/ þar ed vera mun Oop og Tañagnijstran/ huar vm vier skulū blegra ad heyra/ j epterfylgiande Rædu/ Og vilū vier þui j Jesu na þne vijkia til Textans/og taka oss þar nockra Smaapuncta til ad skoda og yf ervega/ hid allra stuttlegasta verda ma

Sem er fyrst/ huør Doomariñ mune verda a þeim sijdasta Deige/ Item hu ørniñ og med huørre Fylgd/ hañ mu ne koma.

Añad huøria Doms Aiferd hañ mu ne hafa.

J þridia lage/ huad fyrer Folk hañ mune dæma.

J

J fiorda z sijdasta måta/ huor Doo
ms Vrskurdurin mune verda/ med þui
fleira sem hier ad hnijgur.

Nu sa himneske Doomarin/alls Ho
llds/vor Drottin Jesus Christus/virdi
est ad vera oss Nadugur z nalægur/ so
vier mættum þetta so yfervega/ ad ha
ns Nafne sie til Lofs z Dyrdar/ en oss
ollum til timanlegrar z eilijfrar
Velferdar/ Amen.

SO myked/sem vidvijkur þeim fyrsta
Partenum/sem er/huor Doomare
verda mune/ a þeim sijdasta Deige/
þa verdur oss þar vm kient/og vndervijs
sad/ strax j Vpphafe þessa Heilaga
Evangelij/sem er/þ mune verda MA
NN Sins SOnur/ þad er Christus
Jesus/Guds og Mariu Sonur/ sann
ur Gud og sañur Madur/j einne Per
sonu/vndan huers Riettferdugum Do
me eingeñ mun gieta komest/þui hañ
er einn oendanlegur Gud og allstadar
nalægur/Ja/hañ er sialfur Vijsdom
urin/þar fyrer er eckert fyrer honum

J i i iij   hul

huled eda duled/ og hañ mun openber giøra Raad Hiartaña. 1 Cor. 4.

Eñ MANnsins SOnur verdur hañ hier kalladur/ ecke vnder þa Grein/ ad hañ sie einfalldur sliettur Madur/ þar j hønum býr z bygger/ allur Fullkom legleike Guddomsins Lijkamlega/ epter þui sem Postuliñ vottar j Pist. til Col. 2. Helldur kallast hañ hier Madur þess vegna/ ad hañ mun a effsta Deige koma j Skyum Himens/ og læta sig siaa j sijnu vppateknu Hollde og søñum Mañdome/ dæmande lifendur og Dauda/ epter þui sem hñ sialfur seiger hia Joh. j 5. Faderen dæmer ønguañ/ helldur hefur hañ giefed Synenum allañ Doom.

Þesse Tilkoma Herrans Christi til þess sijdasta Dooms/ mun verda øllum goodum og Gudhræddum til Glede og Huggunar/ þui þeir munu siaa þar og þiña siñ allra sætasta Endurlausnara og Brooder Herrañ Jesum Christum sem þa mun ecke eilijflega fordæma/

hello

helldur jñtaka/ j eilýfar Tialldbwder sem hañ hefur þeim fyrerbwed/ Luc. 16. Þar þuert a mote munu aller Gudlauser og athugalauser Kroppar/ hrædelega skielfast/ þa þeir munu ko ma fram̃ fyrer Doomstool þess ædsta Domarãs/ huørs frambodna Rád þe ir foracktad hafa j þessu Lijfe/ huørs Þolenmæde þeir vanbrwkad hafa/ Ja huørs allra heilogustu Forþienustu þeir vnder Footum troded hafa.

Vm Kong Balthazar lesũ vær/ ad hañ hafe giort eitt myked Giestabod/ z hafe drucked af þeim Sylfur z Gull Kierum/ sem hñs Fader/ Nabogodo nosor/ hafde teked wr Musterenu til Jerusalem/ eñ þa Giestabods Gledeñ var sem hædst/ þa geingu Fingur fram̃ so sem Mans Hond/ þeir ed skrifudu gi egnt Liosastikuñe a þeim forfægada Veggnum/ j Kongs Hølleñe/ huørsu þad hans Kongs Rijke skyllde j sundur skipt verda og giefast þeim af Þersia z Meden/ z þegar Konguriñ sa þetta/ tok

hañ Titaſkipte/ og hans Pænkar ſkielf
du hañ/og hans Tendar ſkulþu/ z Fot
leggerner titrudu/ſo ſ̃ leſa mæ j Spaa
doms B. Danielis. 5. Cap. Eñ þuſ
undſliñum meire Hrædſla og Skialþte
mun falla yfer þa Ogudlegu/ þa þeir
ſiaa Herrañ Chriſtum koma til Doms
ins/þui hañ mun þa ecke koma eins og
fyrre j audvirdelegre mynd eins Þions
helldur mun hañ koma j myklum Her
legheitum/ Dyrd og Tignarvellde/ept
er þui ſem hier ſtendur auglioſlega j
Gudſpiallenu.

Hafe Tæreſueinarner Herrans Chri
ſti/falled flater til Jardar/orded hræd
der z jſkodulauſer/þa þeir ſaau ad eins
eirn Geyſla hans Guddomlegrar Dyr
dar/ſo ſem Gudſpiallamadurin̄ Matt-
þeus ſkrifar j 17. C. Huad mun þa ſkie a ſij
daſta Deige/þa h̄ñ kiem̄ ſkynāde z li
omande j allre ſiñe Dyrd? Vm þa H.
Guds meñ/Gedeonem/Manoa Fodur
Samſons/ Danielem/ og Hirdarana
til Betþlehem leſum vier j H. Ritnin
gu

ngu/ ad þeir hafe orded miøg hrædder og Otta slegner/ þa þeir ſiau eirn Eingel til ſijn koma og hia ſier ſtanda/ hu ad mun pa ſkie/ þa allur Heirſkare Heilagra Engla/ Ja/ ſa æðſte Herra og Hofdinge Einglanna mun Byrtaſt?
Þa hid fyrſta mun Spadomur Eſaiæ framkoma og ſannaſt a øllum Oguðlegum/ Þar hann ſuo ſeiger j 2. Cap. Gack jnn j Biarged/ og fel þig j Jørd unne/ fyrer þeirre Ógnan Drottins/ z fyrer hans Dyrdarlegu Tignarvellde enn þa mun ecke tia ad fela ſig/ þuiad fyrer Augliti þeſſ ſem a Stoolnum ſit ur/ mun flyia Himen og Jørd/ og þm mun ei ſtadur fundenn verda/ epter þui ſem Þar ſtendur j Openber. B. 20 C.
Þegar nu Manſins Sonur/ vor Drottinn Jeſus Chriſtus kiemur a þennan hatt til Domſins/ j ſinne myklu Dyrd/ mun hann þa noekud koma einſamall/ edur an Fylgdar og Føruneytis? O nei Oguaneiginn/ Helldur munu med honum koma aller heilager Einglar Guds
epter

epler þui ſem Gudſpialls textēn vor li
oſlega vottar. O hvilijk herleg fylgd/
O hvad Dyrdlegur Selſkapur mun þe
tta verda?

Þegar Herrar og Potentatar reiſa
ſiña Erendagiørda/ þa reiſa þeir ecke
giarnañ einſamler/ helldur taka þr ſier
til Fylgdar og Føruneytis vppa veig
iñ mz ſier/ ſijna Hofþienara Drabanta
z Lackeia/ ſo ſ vier ſkulū dæme a Drott
ninguñe af Arabia/ þa hū reyſte til Je
ruſalem. Eñ hvad er ſoddan audvirde
legre Fylgd Jardneſkra Konga ſaman
ad jafna/ vid Selſkap H. Engla ſm
med Mañſins Syne munu koma a ſiñ
daſta Deige til Domſins? Þui hafe
þuſundſiñum þuſund Engla/ vered
med Endurlauſnaranum vorum/ þa
hañ vppſtie til Himna/ ſo ſem hiñ H.
D avid vottar j Pſalm. 68. Þa mun
þeirra tala ecke miñe verda/ ſm med hø
num koma aptur til Domſins/ hvar vm
Enoch ſiøunde fra Adam/ hefur ſpaad
og pyrer ſagt a þeñañ hatt/ ſiaed Dr
ottiñ

ottiñ kiemur/ med mørg þusund heila
gra/ Doom ad hallda yfer øllum/ z ad
straffa alla þa sem Ogudleger eru af
þeim/ fyrer allar giørder þeirra Ogud
legrar Umgeingne/ huar med þeir O
gudleger voru/ og fyrer allt þad harda
sem Ogudleger Syndarar hafa mote
honum talad/ so sem þar stendur/ j Pist
le hins heilaga Jude. V. 14.

Huørt Embætte munu þesser heilø
gu Einglar þa hafa/ eda huad munu
þeir adhafast/ þa þeir koma so a síjdas
ta Deige/ med Mañsins Syne? Fy
rst muñ þ vera þra Embætte ad þiona
sijnum Herra og Skapara/ so sem þeir
giørdu æfijd/ þa hañ vmgieckst hier
vor á medal/ j Holldenu/ Þeir þionudu
honum j hans Fædingu/ þeir þionudu
honum j Pijnüñe hans/ þeir þionudu
hm̃ j Vpprisuñe/ þeir þionudu honũ
j Vppstigninguñe hans til Himens/
Eins munu þeir og so þiona honum/
þa hañ kiemur aptur til Domsins.

Þar næst mun þad verda þeirra Em
bætte

bætte ad blaasa j Basonur/og ad saman ansafna þeim wtvoldu/ wt af þiorum Vindum/ fra einum Enda Heimsins til añars/suo sem Mattheus vottar j 24 Cap. Og so sẽ þ ad þegar Logmaal led var wtgiefed fordum a Fiallenu Sinai/þa auglystu Einglarner sijna nær lægd/med sterku Lwdursins z Basoon uñar Hlioode/Elldingum/og Reidar þrumum/ Exo. 19. Eins mun þad og so skie/j Tilkomu Mañsins Sonar til Doomsins.

Latum oss þar fyrer/ j Jesu Nafne slaa so til/ ad vier styggiũ ecke fra oss þã heilogu eingla/so munu þeir ecke alleinasta vernda oss og vardveita j þessu lif ne a ollum vorum Vegum/ Psalm. 19 helldur z so bera Saaler vorar/þa þær skilia vid Lijkamana j Abrahams Skaut Luc. 16. Oss verdur hier og eitt neñ wtmaalud/ Tign og Herlegheit þessa Doomarans j þessũ Gudspialls Ordũ þar so stendur/ Ad HANn MVNE Sitia A Sæte SIns VEGLdis/ huad

Quad ad skiliast og merkiast eige/ þ Ha
sæte Herrans Christi/ Pad' wtleggur
Mattheus Gudspiallamadur so j 26.
Cap. Par hañ seiger/ hier epter munu
þeir siaa Mañsins Son/ sitia til hægre
Handar Kraptarins/ z komande j Sky
um Himens. Quar af rꝛda mꝛ/ad He
rranum Christo til eignast tuoþallð
ur Stooll edur Hæsæte/ sa eine er ospne
legur/ sem er Hægre Hond hans Fod
urs/ til huørrar hañ sig sette/ suo sem
añar Dyrdlegur Sigurhrosare/ þegar
hañ for vpp til Himens. Eñ sa añar
Stoollinñ er eitt synelegt Sky/ a huøriu
hañ mun sitia/ þa hañ kiemur aptur til
ad dæma/ so sem hañ sialfur seiger hia
Lucam. j 21 Cap. Og so sem þad hañ
foor a einu Skye til Himens/ suo mun
hañ med sama mote aptur koma/ Og
hier fyrer nefnast Skyeñ j heilagre Ri
tningu Vagn liþanda Guds/ suo sem
David ad Orde kiemst/ þar hañ seiger
j Psalm. 104. Pu þer a Skyunum/
so sem a odrum Vagne/ og geingur a
Fiod

Fiodrum Vindsins. A þessum sijns Fødurs Vagne/ mun Herrañ Christ ur reisa til Domsins/ Auglijsande þar med allre Verolldu/ eñ sierdeilis z einkum þeim vantrwudu/ ad hañ sie sa riette og sañe Messias/ vm huorn Moyses og Spamenerner hafa spaad. Og sem þad/ ad Skijeñ sueima hatt j Loptenu so mun Hæsæte z Tignar stooll Mañs sins sonar miøg hatt vpphafeñ verda/ so vier munum saña þad/ sem David seiger j Psalm. 113. Huor er suo sem vor Gud/ huor sig hefur suo hatt sett. Og so sem þad/ Meñ sia myklu betur ofan fyrer sig/ þa þeir eru a einu hau Platze/ helldur eñ lagt nidur vid Jordina/ Eins mun þar eckert huled vera fyrer Augum þess sijdasta Doomara/ þui Stoolliñ sem hañ situr a/ er har/ af huorium hañ kañ ad sia vijdt z breidt j kringū sig/ og strafa þa jllu z Ogudlegu/ eñ endurgiallda þeim goodu og froomu/ med Himneskum og eilijfum Dyrdarlaunum.

Nu

Nu vilium vier fara afram̄ leingra og skoda Dooms Adferdena/ huor og hųnlijk hun mune verda/ eirneñ huad fyrer foolk/ ad þesse sijdaste Doomariñ müe dœma. Vær skulum vita ad fyrer Doomstool Drottins mune auglysast ꝛ byrtast/ ecke fæeiner/ helldur aller meñ allar Þioder og Tungumaal/ sem verid hafa/ ꝛ fra þeim fyrsta Mañe Adam/ og verda munu/ allt til Veralldarenn ar Enda/ hier verdur eingiñ vndanteк eñ/ huorke sa rijke nie Fatæke/ huorke sa yppaste/ nie sa Lijtelmotlegaste/ hõ ke sa vnge nie gamle/ þui vier munum aller (seig' Postuliñ) skickast ꝧ Christi Domstool/ Rom. 14. Og eñ aptꝛ seiger same Postule j 2 Pist. til Cor. 5. Vi er hliotum aller ad openberast fyrer Doomstole Christi/ vppa þad/ ad hu ur eirn odlest epter þui sem hañ hepur adhafst j Lijkamans Lijfe/ sie þad illt eda gott/ þetta verdur sa mykle Alþyn Gesdagur/ huilijkꝛ alldrei hepꝛ halldiñ vered ꝛ fra Upphape Veralldar/ og ei
 hello

helldur mun verda halldeñ til Veralld arēnar Enda/ þui j Gudspiallenu sten dur/ ad allar Þiooder MVNE HJEr saman safnast/ og ad Doom are alls Hollds mune j sund urskilia huøria fra ødrum/ so sem Hirder sundurgreiner Sa ude fra Kidum/ og Saudena mune hañ skicka til siñar hæg re handar/ Eñ Kideñ til vin STRE. J þessū Gudspiallsins ordū verdur oss liosléga fyrer Siioner sett/ huør verda mune Doms adferdiñ/ a þañ sijdasta Dag.

Pad er Hirdarañ Vijsa og Vane/ ad þeir lata bæde Saude og Kid til sa mans ganga/ j einum goodum og Lifte legum Grashaga a Deigenum/ Suo pad huortueggia meige nærast þar og fostrast. Eñ þegar ad Kuølld e lijdur/ þa adskilia þeir Hiordena/ z lata Ki deñ

iñ vera sier j Hoop j ødru Hwse/eñ sa
udena j ødru/eins seiger Herrañ Chris
tur hier/ad pad mune tilganga/a mote
Heimsins Kuøllde/hñ seigest þa mune
adsfkilia siina Saude/pad er øll riettru
ud Guds Born/sem sier hafa vel og
meinlauslega hagad/suo sem øfiur Lø
mb edur Sauder/fra þeim jllaluektan
de Høfrum/pad er fra øllum Ogudle
gum Kroppum/sem lifad hafa j alls
konar Glæpum/ꝛ Girndum Villudom
sins/og jlla luckta af siinum Syndum
og Suivirdingum/sem þeir giort og fr
amed hafa,

Hier j Heime er sa Sidur/ad þeir Rijk
ku og Volldugu/sitia standa ꝛ ganga
optast nær fyrer ofan þa Fatæku ꝛ Liij
telmotlegu. Eñ ødruvijse mun þad
skie og tilganga a þañ siidasta Dag/
þa mun Bladenu vmsnued verda/ suo
þad/ad þeir sem hier j Liife hafa verid
hægre Handar Born/og seted j Ond
veige/med Dreysse ꝛ Drambe/þeir mu
nu þar med Skøm ꝛ Mynkun til vin

 stre

ſtre Handar ſetter verda. O huilijk Vanvirda mun þad vera/ þegar ſa rijk ke Purpura Junkur ſem nu Daglega ſkijnande Kræſer/ verdur ad vijkia fyr er þeim ꝛꝛatæka og volada Lazaro/ þe gar ſa ſtollte og Hoꝛmoduge Haman verdur ad danſa fyrer nedan þañ froma Mardocheum? Þegar ſa hreckvijſe Tyrañe Herodes/ verdur ſettur til vin ſtre Handar/ eñ Johañes til hægre? Þa hid fyrſta munu þeir Fordæmdu taka til ad kañaſt vid ſig z klaga yper Synnd ſiñe og ſeigia/ huad hialpar oſſ nu vor Hoffræckt/ huad høfum vier nu af voru Rijkedæme og Metnade? þad er allt burt lided ſem ſkugge/ og ſo ſem eitn Hliomur ſem hia lijdur/ aꝛ Spek iñar Bok. 5. Cap.

Nu mũ þa óda Dooms Vrſkurdurin̄ ð ganga mũ yper ba fromu z meinlau ſu Saudena / z yfer þa vondu z oꝛlæt ſomu Hafrana? vppa ſijdu allra þra ſem vel og chriſtelega haꝛa lifad/ eſſt ad Gud og hans heilaga Ord/ og ha

þa

sa þar med audsynt sig hlyduga Sau
de/ þa mun þad verda hinn gledelega
ste Vrskurdur/ Fyrst so myked sem vid
vijkur Nafnenu/ sem sa ædste Dooma
re/ vor Drottinn Jesus Christus/ mun
giefa þeim/ þui j Gudspiallenu stendur
ad hann mune seigia til þeirra/ KOM
ED ÞJER BLEssader FODur
MJjns. Þad er so hann villde so seigia
komed hingad/ þier volader/ þier Kross
burdar Manneskiur/ Jæ/ þier sem þiad
er og þuingader hafed vered/ af marg
vijslegum Syndum og Hørmungum/
eg vil endurnæra ydur/ Verølldinn heff
ur noogu leinge hatad ydur/ verid Nug
hrauster/ ydar Endurnæringar tijme
er nu kominn/ Eg vil ydur ad mier taka
so ad þier Blessunena erfed. 1 Pet 3.

O Herra Gud kome til/ ysermætan
lega stoor Hiartans Huggun ma þad
vera/ fyrer allar þær Manneskiur/ sem j
þssare vondu Verolldu hafa lided Sma
dungar ord/ Bryxl/ Forsmæn og Sut
virdingar/ þa þær fa ad heyra þad et

 lijsa

lÿfa Guddomlega Orded/til ſÿn talan de/og ſeigia KOMed þJer BLEſſa der MJns FOdurs,

Þar næſt verdur ſa Vrſkurdur/ ſem yfer þa goodu mun ganga/ harla Gle delegur/ vegna þeirra Dyrdarlauna/ ſ Herraň heiter þeim/þa haň ſeiger ſo til þeirra/ KOMed OG ERFED

þad Rÿke ſem ydur er tilbw ed/ ꝼra Vpphaꝼe Verralldar.

Kongurinn Aſſverus hiet ad gieꝼa Drottningunne Eſther/ Helꝼtena ſÿns Rÿkis/ þeg^r hun kiæme ad bidia hň vm nockud/ af þui haň hafde eina Hiartgr ona Elſku til heňar/ſo ſem leſa mæ j Eſth. B.5.og 7. Cap. Eň þuſund ſiňum meire Elſku heꝼur Endurlauſn are vor Jeſus til vor/ Barna ſiňa/ hu ad audſied er aꝼ þui/ ad haň gieꝼur oſſ ecke ad eins Helming ſÿns Rÿkis/a mo ts vid ſig/ helldr allaň Erfda hlut ſÿns Rÿkis/ſa vier meigum med honum rÿ kia vm eilÿf æar,

J

J þridia lage mun Vrskurdur, sa sim þyer þa godu og Gudhrædddu mun gan ga a sijdasta Deige/ næsta Gledelegur og Huggunarsamur verda/ vegna þess mykla Lofs/og Hrosunar/sem sial sur Doomarin alls Hollds vor Drott in̄ Jesus Christus mun tilleggia þeim fyrer þad sem þeir hafa til gooda giört þeim aumu og voludu/ j hans Nafne. Ecke hroosar han̄ þeim þar fyrer/ ad þeir hafe akallad heilaga/og halldid þa fyrer sijna Arnadarmen̄ og Medal gangara hia Gude/ecke fyrer Føstur z Vindinde/ecke fyrer Hwdstrokur/ z ad rar þuilijkar Piningar/ huar pyrer ad Papistar meina sig Riettlæta og Saluholpna verda/helldur mun han̄ hroosa þeim pyrer sijn Goodverk/ sem þeir hafa audsynt hans Limum/ þui so seiger han̄ sialfur hier j Gudspiallenu/

Hūngradur var eg/og þier ga pud mier ad eta/ Þyrstur var eg/og þier gaspud mier ad dr

 ecka

ecka/Giestur var eg/ og þier Hystud mig/Nakeñ var eg/ og þier klæddud mig/ Siukur var eg/og þier vitiudud mijn j Myrkuastøþu var eg/og þier komud til mijn/sañlega seige eg ydur/huad þier giørdud ein um aþ þessum mijnum minstu Brædrum/ þad giørdud þier MJER. Vilier þu nu miñ Brooder og Syster fra þuilijka Hroosun og veg legañ Vitnisburd/a sijdasta Deige/ aþ þijnū Endurlausnara/ þa fimdu til ad þu brioter þm̄ Hungrudu þitt Bra ud/ Esa. 58. Giefer þeim þyrsta ad dr ecka/ Matt. 10. Siert Giestrisen/ og lææner giarnañ Hws/ 1 Pet. 4. Klæder þa hina nøktu/ so hafer þu tuær Yþer hapner/edur tuo Kyrtla/ ad þu giefer þa añañ þm̄ s̄ onguañ hefur/ Luc. 3.

Min

Minstu eirneñ þeirra Fongudu z Bu
ndnu/ Heb. 13. Og lattu þier ecke
þykia myked fyrer/ ad vitia þeirra
siuku/ Syr. 7. Þui þetta eru þau mÿ
skunarverk/ sem Drottiñ hefur boded
oss/ ad audsyna vorum Samchristnum
Nauunga/ og þo vier þorþienum ecke
þar med eilijpf Lijf/ þa skulum vier þo
samt bevijsa vora Trw/ med þessu God
verkū/ ad hū sie ecke Daud/ helldur ein
lifande tru/ Jac. 2. Þui vær erum ska
pader j Christo Jesu til goodra Verka
Eph. 2. Og an þuilijkrar Helgunar
þær eingiñ Gud siedañ/ seiger Pistils
skrifariñ til Heb. j 12.

O huilijk Æra og Virding/ mun oss
þ vera/ þegar sa mykle Himensins Ko
ngur/ vor Drottiñ Jesus Christus/
mun framtelia/ a sijdasta Deige/ fyrer
sijnum Himneska Fodur/ Heilogum
Einglum/ og Vtvoldum ollum/ huor
su margar Maltijder/ vær hofum gief
ed þeim Hungrudu j Guds Nafne/ Hu
orsu marga Bikara Vatns vier hof
 um

høfum riett ad þeim þyrstu/ huorsu
mørgum Vadmalsgeirum vær høfum
wibuγt þeim Naktu og Klædlausu/ ja
þegar hañ reiknar øll þaug Spor/ sem
vier høfum geinged til þeirra siuku og
Vanfæru/ þessum vorum Gustukaver
kum mun Herrañ vor Jesus Christus
ecke ad eins hroosa og framhallda/ he
lldur og so þaug rijkuglega launa/ og
endurgiallda/ þuiad j stadeñ eins Bra
udbita sem vier høfum giefed Hungru
dum/ mun hañ giefa oss ad eta/ af þui
foolgnu Maña edur Lijffins Trienu/
sem er midt j Paradijs Guds/ Open.
B. 2. Cap. J stadeñ eins kallds Vat
ns bikars/ sem vier giefed høfum einū
þyrstum/ mū hñ drycktia oss med Velly
stingu/ so s med reñande Vatne/ og læ
ta oss druckna verda af Nægdar Gotze
sijns Hws/ þui hia hønum er nægdar
Vppspretta/ og j hans Lioose sium
vier Lioosed/ Psalm. 36. J stadiñ þess
ad vier høfum læanad Herberge/ þeim s
þess hafa oskad og vid þurft/ mun hañ
jnn

Jnftaka off j eilijfar Tialldbuder/Luc. 16. J ftaden þeff ad vier høfum klædt þa nockru/ mun hn jklæda off/ Klædum Rialprædefins/og ftijla off med Mølle Riettlætefins. Efa. 61. Ja/j ftadin þeff/ad vier høþum vitiad þeirra fiuku og Føngudu/mun han pæra off j Sel ftap margra Þufunda Eingla/ og til Samkundu þeirra Frumgietnu/ huor ier a Himnum oppfkrifader eru/ og til Guds/allra Doomara/ og til Andan na/ algiorfelegra riettlætra/ z til Med algangara hins nya Teftamentis Je fu/og til Bloodfins Yperdreiþingar/ þad betur talar en Abels/ Heb.12. O huiliijk bleffud og dyrdarleg Laun eru þetta/a mote huoriunn øll vor good verk eru ad reikna/ecke anad en fo fem dupt og Hiegome. Fyrer þui kiærer Br ædur/legged þeff meire Kappsmune a ydar Kallan/og Utvalning ad ftadþef ka/þui ef þier giored þad/ munu þier eige hrafa/og mun ydur fo rijkuglega giefen Jngangur verda/j Æfenlegt rij ke

ke vors Drottins og Lausnara/ Jesu Christi/ 2 Pet. 1.

Hier huert a mote/ mun þad verda hrædelegur og ognarlegur Vrskurdur/ z Dooms Aluckan/ sem ganga mun yf er alla Ogudlega/ og Jdrunarlausa sy ndara a þañ sydasta Dag/ þui j Guds spiallenu stendur/ ad sa ædste Doomare alls Hollds/ vor Drottiñ Jesus Christus/ mune seigia til þeirra SEm Til

Vinstre Handar eru/ Fared bu rt fra mier/ þier bølvader j eilijfañ Elld/ þañ sem fyrer bueñ er Fiandanum og hans

AKum. O Herra Gud kome til/ hu ad skielfeleg Ord eru þetta? þeir Fordæmdu munu fa þad ad saña/ þui eckert Suerd/ eingiñ Pijla edur Skeyte mun særa þa so myked/ og jafnvel þo þad stæde j Hiartanu a þeim/ so s þesse ord. FAred Fra MJer/ seiger Herrañ/ fra mier Bruñe Lijfsins/ Fra mier Sool

eñe

eñe Riettlætesins/ Fra mier sem er Lio me Fodursins Dyrdar/ og Jmind hñs Veru,/ og komed alldrei pyrer mitt aug lit pramar meir.

Þar næst giefur hñ þeim hier þ Na fn/ ad hañ kallar þa BOLVAda/ z þad sama vegna þess/ ad þeir hafa hu orke vppþyllt Logmaled/ z ecke helld ur viliad trua a þañ/ sem var Logmaal sins Endalok/ þad er a Christum/ þui huor a hañ trwer/ sa er Riettlatur/ Rom. 10.

J þridia lage seiger hañ/ ad þeir sku lu fara j burt þra sier/ j Eilijfañ EL Ld/ Sem FOrerbweñ er FJandanum Og HAns Arum/ so þeir medtake sa mu Kualer og Straff/ so sem þeir For dæmdu Andar hapa forskullddad/ med þui þeir hafa meir z framar hlijdt Di ofulsins Aeggingum og Rædum/ enn sialfs Guds.

Ad sijdustu leggur Herrañ Christur Ordsokena til/ huar fyrer hñ vpp seige suo hardañ Doom yfer þeim sem hañ

set

setur sier til vinstre Handar a sijdasta Deige/ so eingen̄ kun̄e ad hallda han̄ Ortektvijslega dæmdan̄ ad vera/ sem er þesse/ þuiad / seiger han̄/ HUNgrad ur var eg/og þier gafud mier ecke ad eta/þyrstur var eg/og þier gafud mier ecke ad drec KA. etc. Þad er sem han̄ suo segde/ þier hafed vered Omyskunsamer/ huar med þier hafed ecke ad eins audsynt/ad þier hafed ei rietta Trw hafft/ sem fyrer Kiærleikan̄ verkar/Gal. 5. Helldr og eirnen̄ ad þier hafed forskulldad ei lijfar Kualer/ þui Omyskunsamur Domur mun yfer þan̄ ganga/ sem ongua Myskunseme hefur giort/so sem Post. Jacob vottar j sijns Pist. 2 Cap.

Og þo ad þeir Ogudlegu vilie bera sig ad forsuara og fegra Søk sijna/ med þessum Ordum/seigiande/ HERRA huenær sam um vier þig Hung radan̄/ edur þyrstann/ Giest

edur

edur nakeñ/ Siukañ edur j Myrkuastofu/ og hofum pier EEke PJONad? Þa mun þad eckert hafa ad seigia/ þui Herrans Christi Doomur og Urskurdur stendur stodugur og obrygdanlegur.
Latum oss þar fyrer j Jesu Nafne/ Þar vm aminta vera/ ad vier vondū vel Ord vor z Giørder/ þui þar ad kiemur ad vær munum ecke alleinasta sialfer byrtast/ fyrer Doomstoole Drottins/ helldur munu þar og eirneñ j Lios leidd verda oll vor Verk/ bæde good og jll/ þa munu þeir goodu og fromu/ vegna Elsku þeirrar/ og stodugrar Truar/ sem þeir hafft hafa a sijnum sætasta Endurlausnara/ Jesu Christo/ fa og odlast eilijfa Æru/ Vegsemd og Heidur/ og jñganga Riettlater j eilijft Lijf/ Eñ þeir vondu/ og Ogudlegu/ vegna siñar Vantrwar munu hreppa eilijfa Skom̄ og Suivirding/ sem og eilijfar Pijster/ fra huoriū Gud oss vardveite ꝼ
Pijn

Pijnu og Dauda/ Blood og Beniar sij
ns elskulega Hiartans Sonar Jesu
Christi vors Endurlausnara/ Huerm
med Fodurnum og heilogum An
da/ sie Lop og Dyrd/ fra Ei
lijfd til Eilijfdar/ Am.

XXVII Sunudag ept. T.

Evangelium Matth. 17.

I Þeim Tijma. Og sex Dog
um þar epter/ took Jesus mz
sier Petrum og Jacobum/ og
Johañem Brooder hans/ og
hafde þa afsijdes vppa hatt
Fiall/ og vmmyndadest fyrer þeim/ Og
hans Asiana skein sem Sool/ Eñ hans
Klæde vrdu so biort sem Lioos. Og sia
ad honum byrtust þeir Moyses og Elias
og toludu vid hañ. Eñ Petur ansade/ og
sagde til Jesu/ Herra/ Hier er oss gott ad
vera. Ef þu villt/ þa vilium vier giora
hier þriar Tialldbuder/ þier eina/ Moyse
eina/ og Eliæ eina/ Og þa hañ var þet
ta

ta ad tala/Sia/ad biart Sky vmskygde þa. Og sia/ad Roddinn vr Skyenu sagde. Þesse er Sonur minn elskulegur/ ad huerium mier vel þocknast/ hlyde þier honum. Og er Lærisueinarner heyrdu þ þiellu þeir fram a sijnar Asianer/ og vrdu miog hrædder. Enn Jesus gieck til þra/ took a þeim og sagde. Standed vpp/og vered eige hrædder. Enn þa þr litu vpp/ sau þeir onguann/nema Jesum alleina/ sia/Og er þeir geingu ofan af Fiallenu baud Jesus þeim/og sagde/Þier skulud onguum þessa Syn seigia/ þar til ad Mannsins Son er vpp aptur risenn fra Daudum.

VÆR lesum j Exo. Bok. 34. Cap. Vm þann mykla Spamann Moysen/ad þegar hann var vppa Fiallenu Sinai/talade þar vid sialfann Gud/og medtok af hans Hende/þær tuær Bodorda Tablur/ þa hafe af hans Andlitis Nyd/ staded Geyslar/ Enn sem Aaron og hin onnur Israelis Born sau þessa And

litis Byrtu Moysis/ottuduſt þaug ad koma nærre honum/ Huørs vegna Mo yses heyngde Skylu fyrer sitt Andlit/ þegar hañ villde tala vid þaug/ Enn þegar hañ foor aptur ad tala vid Dro ttiñ/ þa took hañ Skyluna j burt.
Ad Moyses Guds Madur meige med riettu lijkiast vid Herrañ Christū/ þad verdur oß kient j Deut. B. 18. Cap. þar Herrañ Christur seiger so sialfur Spamañ mykeñ vil eg vppvekia þm af þra brædrū/ lijkañ þier/ z eg vil leggia mijn Ord j hans Muñ. þar næst so sem þad/ ad Geyslar stoodu aþ Moysis Andlite/ ept' þ hñ hafde haft vmgein gne med sialfum Drottne æn Matar z. Dryckiar/ j 40. Daga z 40. Nætur a Fiallenu. Eins skiede þad lijka og til gieck/ ad epter þad Herrañ Christur hafde fastad j Eydemorkuñe/ j 40. da ga/ og 40 Nætur/ þa vnimyndadest hñ skomu þar epter ẏpter sijnum Lærefuei num/ so hans Asiana skein sem Sool/ z hñs Klæde vrdu so biort sem Lioos so sem

sem þetta heilaga Evangelium z Gud spiall klarlega vottar/ huort þo ad all skialldan j̄n̄palle/ so wt af þui sie Predikad j christelegre Kyrkiu og Sofn udenum/ þa vil eg þo samt j stuttu maale/ yþerþara þad/ rett epter þui sem þ hliodar/ med synum sierlegustu Lærdomum/ Huggunum og Aminingum.

Nu/ sa eilijfe Dyrdarenar Kongur vor Drottin̄ Jesus Christus/ sem heþur med þessare sine Forklaringu oss fyrer Siooner sett/ þa eilijfu Sælu/ Dyrd og Herlegheit/ sem a oss mun sijdar meir j eilijfu Lijfe openber verda/ Hn̄ vird est ad senda oss øllum sijna Nnad/ so vier mættum hier wt af nockud gott læra/ z oss til Nytsemdar færa/ Amen.

J Numeri Bookar 13. Cap. Lesū vier/ ad Jsraels Folk hafe traudlega viliad trua/ ad þ fyrerheitna Canaans land/ heþde soddan Giæde og Herleg heit til ad bera/ so sem þad hafde adur heyrt af þui sagt/ allt þangad til þad sa fyrer sijnum Augum/ þan̄ kostulega

kuist/ og Vijnberiaklasa/ sem Niosnar meñerner høþdu vppskored hia þeim Lak Escol/ þa hid fyrsta kuñe Folked ad ræda og skÿnia/ ad Landed munde vera Agiætt og kostulegra framar ød rum Londum.

Hafe nu nockur hingad til efad vm Dyrd þa/ sñ a wtvøldum Guds Børn um mun auglÿsast a sÿdan/ j eilÿfu Lÿ fe/ z ecke viliad trua/ ad hun munde ku ña ad vera so stoor/ og mykel/ sem þar wtaf er kient og Predikad/ hañ kome hingad og skode Forklæranena vors bl essada Endurlausnara Jesu Christi/ sem skiede a Fiallenu Thabor/ so mun hañ ei leingur efablandeñ vera/ edur Truarveykur/ vm Dyrd þa sem wtvøl dum mun hlotnast/ þa þeir koma j Eit lÿpt Lÿf.

Og er oss hier fyrst athugande/ huør vered hafe Personañ/ s̃ vmmyndadest edur forklæradest/ Gudspiallamadurin̄ nefner hana hier a Nafn/ z seiger þad hafe vered JESus/ Þad er sa Sælu
hialp

hialpare/ huorn Faderen̄ hafde sendt
hingad j þennan̄ Heim/ til ad giøra hol
pid þad sem fortapad var/ Matth. 18.
Þar næst verdur hier z so þess minst/ a
huorium̄ Tijma þesse Forklaran Herra
ns Christi hafe skied / sem er/ sex Dog
um epter þad hañ hafde talad og Pre
dikad fyrer sijnum Lærisueinum/ wt af
Pijnu siñe og Dauda/ sem hañ þa jnn
añ skams ætte ad lijda/ og áminnt þa
þar med/ ad þeir skylldu viliuger taka
siñ Kross vppa sig/ og fylgia sier epter/
þui huør sitt Lijf forvara villde/ hann
mūde tijna þui/ eñ huør sijnu Lijfe tijn
de hans vegna/ sa munde þad fiña/ Af
huørre Herrans Christi Rædu/ þeir
veyku Postular vrdu miøg skielfder og
huxande/ eñ vppa þad/ hñ Hughreys
te þa aptur/ þa talar hañ so framveig
is til þeirra/ og seiger/ Sannlega/
seige eg ydur/ ad hier standa nock
rer/ sem Daudañ munu eige smacka/
þar til þeir sia Mañsins Son/ koman
de j sijnu Rijke. Þetta sitt Loford endte
Ll iij nu

nu Herran Christur vid Lærefueinana
sijna/sex Døgum epter þad han hafde
framsett þessa sijna Predikun/sem ad
ur er sagt/giefande þeim þar med/ suo
sem nockurskonar forsmeck af þeirre sæ
lu/Dyrd og Vegsemd/sem j eilijfu Lij
fe mune verda.

Huar af vier høfum oss þad til Hugg
unar ad taka/ad so sem þad/ad Herran
Christur/endte Loford sitt/vid Lærefue
inana sijna/so ender han lijka allar sij
nar Lofaner vid oss/ hia Joh.i 5. C.
seiger han/ Sanlega sanlega seige eg
ydur/huor mijn Ord heyrer/ og trwer
þeim sem mig sende/sa hefur eilijft Lijf
og ei kiemur han j Dom/ helldur hef
ur han þreingst j giegnum fra Dauda
num til Lijfsins/ Þetta hid sama er eitt
af hans Lofunum. Þar fyrer mættu
vera full viss þar vppa/ ad þier mune
þad alldrei bregdast.

Þad þridia sem oss er hier athugan
de/er þ/huorier vered hafe vottar ad
þssare Herrans Christi forklæringu/þ
wt

wkvissar oss Textell/ hui hier stendur/ ad HANN HAfe Med Sier Teked Pet rum JAEobum Og JOhannem BR Dour Hans/ Og Hapt Pa Afsijdis.

Hier kañ einhuør ad spyria/ hu ad Herranum Christo hafe geinged til þess/ ad hañ took ecke alla Lærisueina na med sier/ til ad sioo vppa sijna] Vm myndan z Forklaaring? Honum blessu dum þootte þad noog/ ad þeir þrijr hell stu/ af hñs Lærisueinum/ sæ þar vppa huoria hañ hafde hugad hia sier ad la ta vera/ þa hañ vpp byriade sijna Pijñ nu j Grasgardenum/ og sueittest Bloo dugum Sueita/ so sem og sijdar skiede.

Vilium vier nu/ eins og þesser þrijr Herrans Christi Læresueinar/ sæ ad sia Jesum Endurlausnara vorn/ j eilijfu Lijfe/ j sijnum Dyrdarlegum og Forkl ærudum Lijkama/ þa hliotum vier ad feta j þeirra Footspor/ gioraſt og vera hans trwer og audsueiper Læresueinar eins og þeir/ og bera Krossiñ sem hañ leggur vppa oss/ Þolenmodlega epter honum

hønum. Pietur þijder so myked sem sterkur/ So eigum vier eirnen sterker ad vera/ so sem anad Hellubiarg/ z lata ecke vijkia oss wr stad/ fra þeirre riet tu og Saluhialplegu Tru/ þui huor hann blijfur stødugur/ allt til enda/ sa mun holpenn verda/ seiger Herrann Matth.10.Cap.

Jacob merker suo myked/ sem Foot trodara/ edur þann sem leggur eirn vnd er Fætur sier. So eigum vier og lijka/ ad leggia allar Syndsamlegar Girnd er z Tilhneigingar/ vnder vorar Fætur med sanre og alvarlegre Gudrækne/ ep ter þui sem Postulinn aminner/ j Pist. til Rom. 6. Lated Syndena ecke Dr ottna j ydar Daudlegum Lijkama/ suo ad þier sieud henne hlijduger j hennar gir ndum/ þuiad ef þier lifed epter Holldе nu/ þa munu þier deyia/ Enn ef þier dey ded fyrer Andann Holldsins Girnder/ þa munud þier lifa/ Rom. 8. Johann es þijdest so myked sem goodgiarn/ edur Nadarrijkur. Sieum z so til/ ad vier

stett

ſieñ þui Guſtuka giarn'/ vid þa voludu og ſmatæku/ Þa munum vier aptur æ moot hafa eirn nædugañ Gud og Fød ur a Himnum.

J fiorda lage er oſſ hier athugande Huar edur j huørium ſtad/ Chriſti For klaring hafe ſkied/ ſem er/ a einu hau Fialle j Galilæa/ huort þeir gomlu Læ refedur hafa hallded Fialled Thabor. Gudſpiallamadurifi Lucas ſkrifar/ ad þegar Herrañ Chriſti hafe vered kom iñ vppa þetta Fiall þa haſe hañ ſall ed til Bænar/ og hefur hañ bleſſadur æn efs bedid ſiñ Himneſka Fødur/ ad hañ mætte Forklaraſt þar fyrer þeſ ſum ſijnum þremur Læreſueinum/ Þet re/ Jacobo og Johañe/ vppa þad þeir mætte riettelega kuña ad þeckia ſig/ ſo þeir hneyxluduſt ecke ſijdar meir/ þa þr ſæe þar vppa/ huørneñ Hofudpreſtarn er/ og þeir Skriptlærdu hondludu vid hañ Omyſkunſamlega/ oþurſeliande hann þeim heidna Landsdomara Pon tio Pilato /til Kroſſfeſtingar og Dau

Lllv · da

da/ Helldur ad þeir mætte þa Hugga og Gledia sig/ vid þad sem þeir høfdu ædur sied og heyrt aþ hønum a Fialle nu Thabor.

Þad þimta sem oss er hugleidande/ er þad/ huørneñ þesse Herrans Christi Forklaran hafe tilgeinged. Matthe us Gudspiallamadur seiger/ hañ hafe auglyst sig fyrer sijnum Læresueinum/ Marcus/ ad hañ hafe forklarast fyrer þeim/ Eñ ecke æ þetta so ad skiliast/ sem þar hafe skied nockur Veruleg vm breyting Herrans Christi Lijkama/ ei ns og þar stendur skriþad vm Kuiñu Loths/ ad hun haþe orded ad Salltstei na j Gen. B. 19. Cap. Helldur so sem Lucas vottar/ Ad hans Andlitis mynd hafe orded ødruvijse.

Christur hefde ad søñu a Dogum sijns Holldz/ gietad jafnlega lætid a sier siæ(hefde hañ so viliad) þa skijnande Guddoms mynd/ s̃ hñ liet Lærisueina na hier siæ/ eñ þad Þocknadest hønũ ecke/ helldur lijkelæckade hañ sig sialþ añ

añ/og took a sig Mynd eins Þions/vá
rd lijkur ødrum Mønnum/og ad Hegd
un fundeñ sem Madur/Phil. 2. Eñ
hier villde hañ læta Lærefueinana sia
Geysla siñar Guddomlegrar Dyrdar/
epter Nolldenu/sem hañ hafde Perso
nulega vppa sig tekeð/so þeir mætte þar
aþ skilia/huørneñ vared munde verda
þeirre Dyrd/sem trwudum Guds Bor
num er j Vpprijssu Framlideña fyrerhe
itiñ.

Frammveigis seiger Gudspiallamad
uriñ Matth. AD HAns ASJAna
HAfe Skijned SEM SOol.
Vær Mañeskiurnar vitum ecke af nei
nu þegra og lystelegra Lioose ad seigia
eñ Soolareñar/z þess vegna samlijkia
Gudspiallameñerner Biartleika Herr
ans Christi/sem æ hønum sast j For
klæringuñe/vid Soolareñar Byrtu.
Samt skulum vier vita/ ad hans Feg
urd og Dyrdar Lioome/ er Þusundsiñū
skiærare eñ Sooliñ/þar fyrer verdr hi.
kalladur Sool Rietlætesins hia Ma

4. og

4. Og þad ſaña Lioos/ huørt ad vpp lyſer alla Meñ/ ſem koma j þeñañ Heim/ Joh. 1.

Soddañ Dyrdar liome mun Lykom um vorum giepaſt a ſijdaſta Deige/ og þo þeim verde (epter Poſt. Ordum) hier nidurſæd j Vanſemd/ þa muu þr þo aptur vpprijſa j Vegſemd/ þeim verdur nidurſæd j Oſtyrkleik/ eñ munu vpp aptur rijſa j Krapte/ Þar verdur nidur ſæd Nꝛtturlegr Lykame/ eñ mun vpp rijſa andlegur Lykame/ og ſo ſem þad ad añañ Biartleik hepur Sooliñ/ enn añañ Tungled/ añañ Biartleik hafa ꝫ Stiørnurnar/ þui ofiur Stiarnañ yper viñur adra j Biartleika/ Eins mun og ſuo ſkie/ vm Vppriſu Framlidiña 1 Cor 15.

Þar næſt er þad hier og ſo næſta eptertakanlegt/ ad Gud/ ꝛallamaduriñ ſeiger/ AD HAns KLæde HAfe OR ded SO BJørt Sem LJoos. Marcus kiemſt hier ødruviſe Ordum ad/ og ſeiger/ ad þaug hafe Orded ſkijnande

og

og næſta huijt/ ſem Snior/ ſo ad eingin
Litunar Madur a Jordu/ kunne ſuo
huijtt ad giøra/ Marc. 9. Nu ſuo
ſem þad/ ad Soolarenar Geyſlar/ ſkijn
na j giegnum Glered/og Elldurin lijſ
er j giegnum Chriſtallin/ſuo ad bæde
Chriſtallenum ɀ Glaſenu gieþſt og til
legſt Byrta þar af. Eins lijka hefur
hier ſu Himneſka Byrta Herrans Ch
riſti Lijkama/giort hans Klæde biort/
ſkijnande og Sniohuijt. Soddan huijt
tum Skrwda/munum vier jklædder ve
rda j Eilijfu Lijfe/þui ſo ſtendur j Op
enber. B. 19.C. Ad þeirre andlegu
Brwdurinne Herrans Chriſti/mune gi
efed verda/ þ hun vmklæde ſig hreinu
og fogru Sylke/ huort Sylke ad eru
Riettlætingar heilagra. Lætum oſſ
þar fyrer koſta kapps/ ad vier hier j
Rijke Nadarennar/hegdum oſſvel/ og
giørum oſſ vmſkiptelega med Endur
nyungu vors Hugſkots/ſo ſem Poſtul
in minner/til Rom. 12. So munum
vier gieta ſtaded framme fyrer vorū Gude

og

Skapara j Odaudleikans Mottle/ slij ka so sem Brwdgume prijddur Kienne mañlegum skrwda/og so sem añur Br wdur/prijdd mz sijnu Skarte. Es. 61.

J siotttu grein er þad næsta j huga vert z athugasamt/ huad fyrer samtal hier hefr hallded vered þa Herrañ Christi Forklaradest/ þuiad Gudspiallamad utiñ seiger/ ad HOnum(þad er Herra num Christo)hafe BIrst þEir Mo yses Og Elias/ OG HAfe TAlad Bid Hañ. Vtaþ huoriu Efne mũ þa þetta Samtal rised hafa? Sañlega heþur þad ecke vered nein Hiegoma ræ da/edur onytsamlegt tal/ sem þesser H. Guds Meñ haþa haft vid vorn Frels ara Jesum Christum/ helldur suo sem Gudspiallamadurîñ Lucas vottar/ þa hefur þeirra samtals efne vered vm ha ns wtfor/ huoria hañ munde fullkom na til Jerusalem/ þad er vm hans Pij nu og Dauda/ huar med hañ munde Endurleysa allt Mañkyned. Þetta er nu su hellsta og ypparsta Hoþudgrein

vorrar

vort" christelegrar truar/vm hûta Mo
yses og Spamenerner hafa so margt
og merkelega skrifad/ j sijnum Bookū/
og þar fyrer seiger Postulin̄ Paall so j
1 Pist. til Cor. j 2. Eg hiellt mig eck
ert vita ydar a mille/ vtan̄ alleina Jes
um Christum/ þan̄ hin̄ Krossfesta/ og
en̄ aptur seiger han̄/ Jeg gaf ydur j fyr
stu huad eg medtook/ þ ad Christur sie
Lijflatin̄/ fyrer vorar Synder/ epter
Ritningunum/ og þad han̄ sie grafen̄
og vpp aptur risen̄ a þridia Deige/ ept
er Ritningunū/ 1 Cor. 15. Nu so sem
þad/ ad þetta er hellsta samtals efne
Moysis og Eliæ/ vid Herran̄ Christ
um/ ad min̄ast a hans Kuol og Pijnu
a hans Dauda og Dyrdarfulla Vpp
risu/ So mun þad eirnen̄ verda Ræda
vor j eilijfu Lijfe/ ad tala vm þad Dijr
mæta Endurlausnarverk Man̄kynsins
huort vier fæaum allrei hier j Heime
nooglega skiled/ grundad og yferveiged
og ad þacka vorum Gude og Endurla
usnara Jesu Christo/ þar fyrer oaflaat
anleg

anlega syngiande og segiande wt aþ Openber. B. 5. Cap. Verdugt er La mbed þad slatrad er/ ad medtaka Kr apt og Rijkdoom/ og Visku og Styrk/ og Æru Prijs og Loþ.

Þar næst er oss hier vel merkiande/ ad Postulin Petur/ heþst hier sialfkra fa Orda/ wt af þeim oseiganlega myk la Fognude sem han hepur feinged aþ Sion og Samweru þessara þriggia/ Herrans Christi Moysis og Eliæ/ og seiger til Jesu. HERRA/ HJER er oss gott ad vera/ eþ þu vi llt/ þa vilium vier giøra hier þriar Tialldbwder/ þier eina Moise eina/ og Eliæ eina.

Huar af rada ma ad honum hefur þo tt Heimurin/ og øll hans Herlegheit/ Prackt og og Vellijst/ einskis verd hia þeirre Dyrd/ sem han sier hier fyrer sij num Augum. Huad meine þier þa mijner Elskanleger/ ad su Glede og Hi art

arfans Fognudur mun verda ofeigian lega stoor og mykell/ þa vier munum j eilijfu Lijfe/ sia fullkomlega ad sia all añ Rijkdom Himnesskrar Dyrdar/ Æru og Vegsemdar æpenlega/ oss mun þa alldrei langa aptur j þessañ Heim/ hu ørsu gott sem vier høfum hier ætt/ og j huørsu myklum Vellystingum/ sem vi er høfum hier lifad/ helldur munum vi er seigia med hinum heilaga David af Psalm. 84. Huørsu elskulegar eru þijnar Tialldbwder Drottens Zebaoth. Sæler eru þeir sem j þijnu Hwse bygg ia/ þeir lofa þig þar æfenlega/ Eirn Dagur j þijnum Forgarde/ er betre enn añars Þusund/ Eg vil helldur vardvei ta Dyr j Guds mijns Hwse/ eñ leinge ad bwa j Tialldbwdum Ogudlegra.

Eñ fierdeilis er þad hier z so næsta gledelegt og Huggunarsamlegt/ ad nær vier komum j eilijft Lijf/ þa munum vi er þeckia huør añañ/ og kuña ad nefna huørn med sijnu riettu Nafne/ lijka vel þo vier høfū þa alldrei hier j Lijfe ad

ur sied. Pietur spyr Herran Christu hier ecke ad/ hvier ad sieu þesser Men/ helldr nefner hn þa strax med Nafne. Eins munum vier j eilijfu Lijfe/ ecke þurfa ad spyria epter Heite eins edur annars/ af þeim utvøldu/ Helldur mun Hiarta vort seigia oss best þar til/ hu ad huør eirn sie fyrer sig/ þa vier faa um þa ad sia/ so vier munu fullkemle ga þeckia þa/ og seigia/ þetta er Abraham/ þetta er Moyses/ þetta er Elias þetta er Pietur/ þetta er Paall og suo frammepter.

Frammveiges stendur so j Gudspialle nu/ Ad þa PEtr hafe vered þetta ad Tala/ þa Haþe BJart Sky Umsky gt þA. Huad ad visselega hefur þss vegna skied/ ad Læresueinarn' hafa ecke kunnad ad standast Byrtu þeirr ar Guddomlegu Dyrdar Herrans Christi/ þa hann porklaradest/ suo sem opt sinnes hefur skied/ j þui gamla Testamentenu/ þa Gud Drottinn hefur openber ad sig.

þeir

Þeir gømlu hafa vered þeirrar Mei-
iningar og hallded ad þetta Sky ha-
fe vered Utvortis Teikn Nadarrijk-
rar Nalægdar þess gooda Heilaga An-
da/eins og þegar hañ kom yfer Herrañ
Christum j Dwfu lijking j Skijrneñe
hans/Matth. 3. So høfum vier þa
hr eirn merkelegañ Vitnisburd/vppa
Nalægd þeirrar Heiløgu og Nærverd-
ugu Guddomsins Þreñing/þui Fader-
eñ lætur heyra til sijn j Raustiñe sem
kom af Himne/ Sonuriñ forklaraft
og heilagur Ande byrtest j Mynd eins
Skys. So kiemur þad hier þa riett-
lega fram/sem Johañes seiger j 1 Pist
5 Cap. Þrijr eru þeir/sem Vitnisbur-
diñ giefa a Himne/Fadereñ/Orded og
Heilagur Ande/og þesser þrijr eru eitt
og þrijr eru þeir sem Vitnisburdiñ gie-
fa a Jørdu/Andeñ/Vatned og Blod-
ed/og þeir þrijr eru eitt.

Js fiounda mæta er oss hier athugan-
de/huorn Vitnisburd ad sa Himneske
Fadereñ hafe giefed Herranum Chri-

 sto

ſto/j Forklaringuñe/ hier vm hlioodar
ſo Textē. Og ſiñ ad Roddiñ
wr Skyenu ſagde/ þeſſe er
miñ elſkulegur Sonur/ad hu
gnium mier vel þocknaſt.
Hier j þeſſum Ordum/ er jñeþaleñ Gr
urndvøllur vorrar Sæluhialpar/ þui
þar Gud Drottiñ giefur Herranum
Chriſto ſialfur þañ Vitnieburd/ ad hñ
ſie ſiñ elſkulegur Sonur. Þa vitum vi
er nu/ a huørn vier trwum/ ſ͞ er ecke a
eirn ſliettañ z einfalldañ Mañ/ helldꝛ
a þañ Fyrerheitna Meſſiam/ Sæluhi
alpara z Heilſugiaþara allrar Verall
darennar/ huør ad er Gud og Madur j
eirnre Perſoonu/ þar fyrer þurfum vier
eckert ad Efa/ vm þullnægiu Bor
gun/ og Betaling/ fyrer vorar Sy
nder/ þui hañ hefur Verk vorrar En
durlauſnar framkuæmt/og allt þullko
mnad/ Joh. 19. Huar fyrer vær mei
gum vera hughrauſter/ og ſeigia med
Þoſt

Postulanum Pæle/ Med þui vier er um Riettlæter ordner fyrer Truna/ þa høfum vier Frid vid Gud/ fyrer vorn DROTTINN Jesum Christum Rom. 5.

Þess eru hier og eirninn vel athugan de og j minne leggiande/ þaug Ord/ sem sialfur Gud Fader/ leggur hier til Vit nesburdarens/ sem hann giefur sijnum Eingietna Hiartans Syne/ þar hann seiger/ HLYDE ÞIER HONum. Christur var þar til sendur og kominn j þennann Heim/ ad hann skyllde kunngio ra oss Vilia sijns Himneska Fodurs/ Johann. 1. Huad hann hefur og suo trwlega giørt/ enn velflester villdu ecke hlijda honum/ helldur forocktudu ha ns Kienningar/ og sogdu/ huørnenn skal þesse sijna oss huad gott er? Psa.4. Þar fyrer klagar hann sarlega yfer þeim/ hia Matth. j 11. seigiande/ Vid hu ad skal eg jafna þessare Kynslod? Nun er lijk þeim Bornum sem sætu a Tor ge/ huør ed kolludu til sinna Stalbræd

ra/og ſøgdu/ Vier høfum ſpyrer ydur
j Pijpur blæſed/ og þier villdud eige da
nſa/ vær þuldum ydur vorar Rauner/ z
og þier villdud eige græta/ Johañes er
komiñ/ æt ei og drack ei/ og þeir ſeigia
hañ hafe Diøful/ Mañſins Son er
komiñ/ etur og dreckur/ og þeir ſeigia/
ſlæ huñlijkur Oþæts madur/ og Vijn
ſuelgiare/ Vinur Tollheimtumaña og
Syndugra/ z Spekeñ hlytur ad Riett
lætaſt læta/ aþ ſijnum Børnum.

Og vppa þad ad þeſſer og þuilijker
heþde ongua Aþſøkun fyrer ſig ad be
ra/ þa hefur Gud Himneſkur Fader/
tuiſuar ſiñum boded og befalad/ ad meñ
ſkylldu hlijda ſijnum Syne/ Þar vid
mun þad og ſo blijþa/ ſo ad Herrann
mun ecke ſeigia j þridia ſiñ/ HEYR
ed HÞ Num/ Helldur þad/ ad þeir hm
ecke vilia heyra/ þa mun Gud þeſſ a ſij
daſta Deige af þeim wtkrefia/ epter
þui ſem þar ſtendur Deut. 18.

Þar ýþrer/ þo þar vppriſe alldrei ſo
marger Fals Spæmeñ/ ſem ecke vil
ia

ta hallda sig vid Herrans Christi Heil
samleg Ord/ helldur kiena añañ Lær
dom/ eñ hañ sialfur hefur kient/ þa sei
gium/ Gud hefur befalad mier/ ad eg
skylde hlÿda þui/ sem hans eingietiñ
elskulegur SOnur hefur mier boded z
befalad/ j sijnu heilaga Orde/ þar vil
eg vid blÿfa/ ogønguu ødru trwa/ hell
dur eñ þui/ sem þar jñe skrifad stendur
so er eg fullviss þar vppa/ ad eg mune
alldrei villast/ edur Afvega leiddur ve
rda/ þui so seiger miñ Endurlausnare
sialfr/ hia Joh. 8. Eff þier blÿfed vid
mijna Rædu/ þa erud þier mijner sañer
Læresueinar/ og þa þecke þier Sañleik
iñ/ og Sannleikuriñ mun frelsa ydur.

Þad sijdasta sem oss er athugande j
þessare Herrans Christi Openberingu
er þ/ H. Vørneñ þessum þremur Lære
sueinum Herrans Christi/ hafe vid bru
gded/ huørt þeir hafe nockud hrædder
orded edur ecke? Hrædder vrdu þeir vist
þad er Mañlegur Breyskleyke/ ad þe
gar nockud okient kiemur fyrer eins ed

ur aſiars Siooner/ ſem þeir eiga ecke
von a/ þa verdur þeim bilt vid. Eins
ſkiede þeſſa Herrans Chriſti Lærdſuei
na/ þui ſo voitar Gudſpiallamadurinn/

Ad þegar þeir heyrdu þad/
þad er/ þa þeir heyrdu þann Vitnisbu
rd/ſem Gud Fader Almattugur gaf
ſijnum Eingietnum elſkulegum Syne
Jeſu Chriſto/ Ad Hann være SJNN
elſkulegur Sonur/ þa ꝥiellu
þeir ꝥramm a ſijnar Aſianer
og vrdu miøg hrædder.

Vær ꝥaatækar Manneſkiur/ kunnum
huørke ad heyra nie hlijda j þeſſare
Verølldu/ Rauſtu Guds til vor hropa
nde/ ecke olijka og þegar Gud ſende ſitt
Logmaal til Jſraels Barna/ þa ſøg
du þaug til Moyſen/ Exo. 20. Tala
þu vid oſſ/ og lætu Gud ecke vid oſſ ta
la/ annars deyium vier.

Huørnenn kom þad til? þad kom ſo
til/ ſem David ſeiger j Pſalmenum 2...

Ad

Ad Rodd DRDttins geingur md Krapte/ Roddiñ DRottins fer vegsarlega/ Rausstiñ DRottins j sundurbrijt ur Cedrusvidiñ/ Drottiñ hañ j sundur brijtur Cedrus trien j Libanon/ so pad ad peir Heidnu munu ørvænta og Kongarijkeñ falla/ Jordeñ hlijtur ad borganga/ nær ed hañ lætur sig heyra/ Psalm. 46.

Vm Keysarañ Augustum verdur pad lesed/ ad hañ hafe haft j sijnu Nøfde/ Augu paug sem Stiornum hafe vered lijk ad Biartleika. Nu sem eirn af hans Soldatum sæ j Augu hans/ og snere Asionu siñe jafnskiott aptur/ fra Keysarans Auglite/ pa sagde Keysareñ til hans/ Huar fyrer giorer pu pad? Pa suarade Soldatiñ. Jeg giore pad pessvegna Herra/ ad eg get ecke sied Lioomañ piña Augna.

Hafe nu pesse Strijdsmadur og Soldate ecke kuñad ad standast Skarpskigne Keysarans Augusti/ par hañ hafde p: ecke neitt a moote honum broted/

Mmm v huorn

Huørnen munu þa þeir Ogudlegu Kr. oppar a sijdasta Deige/ kuñа ad stand ast/ þegar sa hædste Domare mun ecke alleinasta med Reiduglegum Suip/ til þeirra sia og horfa/ Nelldur og eirnen med einu Orde þordama og nidursten þa til Helvijtis. Þa mun þad þram koma/ sem þar stendur j Openber. B. 6. Cap. Biørgen falle yfer oss/ og Halsarner hylie oss/ fyrer Auglite þess sem a Stoolnum situr/ og fyrer Reide Lambsins/ þuiad hans mykle Reide da gur er kominn/ og huør þar stadest?

Framveigis stendur suo j Gudspial lenu/ Ad þegar Lærесueinarner hafe HEyrt GUds FOdurs RAust Vr SKYenu/ þa hafe þeir FALLed FR Am A SJjnar ASianur Og orded miog HRÆdder. Eñ siaum til/ hu ørnen Herrañ Christur høndlar hier vid þa. Þar stendur/ ad hañ hafe fy rst SEinged TJL ÞEJrra/ Huat fyrer? Vegna þess/ ad hañ var Jsra elis Huggunartraust/ og þeirra Nauð

hiap

hialpare/Jerem. 14. Styrkte Lwnar Hendur/ og þaug veyku Knie. Esa. 30. Cap.

Þar næstur stendur hann haþe TE ked a þeim/ og hrært vid þa Af þui/ ad hañ giæþe þeim Styrk og Matt/ til ad rÿsa a Fætur aptur/ þui hans Holld er eitt Lÿfkroptugt Holld/ og þegar hañ hrærer vid eina Mañesk iu edur adra/ med sÿnum Myskunar og Nadar Fyngre/ þa geingur Kraptur wt af hønum/ so sem Marcus Gudspi allamadur vottar/ ad skied hafe vid þa Bloodþalls siuku Kuiñuna/ Marc. 5.

Eñ nu a þessum Døgum/ tekur Her rañ Christur a oss og snerter j sÿnu hel laga Orde/ og sÿnum Hæverdugu Sa cramentis/ sierdeilis þar hañ j Kuølld mæltÿdar Sacramentenu giefur oss sitt Holld ad eta/ og sitt Blood ad dreeka/ til viss Pants og Iñsiglis/ ad vier hoþ um Fyrergiefning allra vorra Synda Aþ þessare Fæduñe faum vier nya Kr

apta

apta/ Esa 40. So vier þurþum ecke ad offast edur hrædast/ helldur Nughr auster vera/ og jafnvel j vorum Dauda epter þui sem Salomon seiger j Ordsk. Bok. 14.

J þridia lage stendr hier/ ad Herrann Christur hafe ecke alleinasta GEing id til sijña Læresueina/ og TEKed a þeim/ helldur og suo TAlad Vid þA og sagt/ Standed vpp og ver ed ecke hrædder.

Þetta var eitt Huggunarsamt og nækuæmlegt Tal/ sem Christur haþ de hier vid sijña Læresueina/ þui þe sse Ord/ sem hañ nu talade til þeirra/ voru riett Lijþsins Ord/ huør ecke allei nasta kuña ad gledia þa Sorgfullu/ Psalm. 19. Helldur og eirneñ ad vpp vekia þa Daudu/ suo sem vier høþum augliost Dæme/ a þui Krøptuga Orde med huøriu hañ vppvakte Lazarum af Dauda. Joh. 11.

Nu elskuleg Guds Børn/ vor End ur

urlauſnare Jeſus Chriſtur GEingur
ecke aleinaſta eñ nu til vor j Dag/ og
NAærer Vid Oſſ/ helldr z eirneñ TA
lar hñ vid oſſ Vinſamlega fyrer Muñ
ſiña Þienara/ giefande oſſ ſijnum Bø
rnum Nughreyſte og ſtødugt Hiarta
gied/ til þeſſ ad vier ſkulum vera good
rar Vonar/ vm vora Sæluhialp og
Velferd/ ſo framt ſem vier trwum a
hañ og hølldum oſſ vid hans Nædar
Fyrerheit.

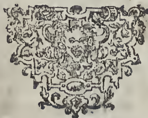
J Nidurlæge þeſſa Heilaga Evange
lij ſtendur/ ad þeſſer þrijr Læreſueinar
Jeſu Chriſti/ Petur Jacobus og Joh
hañes/ haſe ecke ſied **vtañ Jeſum
alleinaſta**/ þa þeir vpp litu ſijnum
Augum. Huar med oſſ verdur kient/
og ſyrer Siooner ſett/ Ad þar þeir ſæu
ecke ſramar Moyſen og Eliam/ helld
ur Chriſtum ALLeinaſta/ þa haſe ee
ke ſu Rauſt/ ſem þeir heyrdu wr Skye
nu koma/ neitt vidviked Moſe og Eliæ
helldr Chriſto/ Lauſnara voruñ alleina.

Þar

Þar fyrer vilium vier j Lijfe og Dau da/ j Medlæte og Motlæte/ hallda oss fast vid vorn Endurlausnara/ og læta oss huørke af Neime/ Dioſle nie ollū Mønum/ fra hønum slitna verda/ alle til þess hañ jnileider oss j eilijft Lijf/ og Dyrdarveru wtvaldra Mañа.

Og vil eg so enda j Jesu Nafne þess añ seirna Part miñar Nwspostillu/ m̄z þessu christelegrar Kyrkiu Lofgiørdar Verse/ so seigiande.

Lofgiørd og Neidur Ønd mijn æ/ ein um Gude ad læta/ Vegsemd DRottne sem viñast mæ/ veita j allañ mæta/ Æ jafnañ skal mijn Æfe laung/ Eilijfum Gude sætañ Saung/ med Føgnude Frame læta/ A M E N.

29

